ZRROCEVA BOURLIVÁKA

MIGHTY STORM

Samantha Towle

Kniha byla zakoupena na serveru Palmknihy.cz.

Kupující: Adresa:

Upozorňujeme, že kniha je určena pouze pro potřeby kupujícího.

Kniha jako celek ani žádná její část nesmí být volně šířena na internetu, ani jinak dále zveřejňována. V případě dalšího šíření neoprávněně zasáhnete do autorského práva s důsledky dle platného autorského zákona a trestního zákoníku.

Neoprávněným šířením knihy poškodíte rozvoj elektronických knih v České republice.

Tak nám, prosím, pomozte v rozvoji e-knih a chovejte se ke knize, k vydavatelům, k autorům a také k nám fér.

Přeložila:IVANA ČEJKOVÁ

Samantha Towle: Wethering the Storm

Vydání první

Copyright © 2013 Samantha Towle

Published in the United States by Amazon Publishing, 2013. This edition made possible under a license arrangement originating with Amazon Publishing, www.apub.com.

All rights reserved

Vydalo nakladatelství Baronet a.s., Květnového vítězství 332/31, Praha 4, www.baronet.cz v roce 2015 jako svou 1977. publikaci Přeloženo z anglického originálu Wethering the Storm Český překlad © 2015 Ivana Čejková Odpovědný redaktor Jiří Chodil

Odpovedny redaktor Jiri Chodi Korektorka Dana Chodilová

Ilustrace na přebalu © 2015 Martina Černá

Přebal a vazba © 2015 Ricardo a Baronet

Sazba a grafická úprava Ricardo, Sázavská 19, Praha 2

Veškerá práva vyhrazena.

Tato kniha ani jakákoli její část nesmí být přetiskována, kopírována či jiným způsobem rozšiřována bez výslovného povolení.

Název a logo BARONET $^{\textcircled{\$}}$ jsou ochranné známky zapsané Úřadem průmyslového vlastnictví pod čísly zápisu 216133 a 216134.

ISBN 978-80-269-0262-1 (Formát ePub) ISBN 978-80-269-0263-8 (Formát MobiPocket)

BARONET Praha 2015

Samantha Towle

Zkrocení bouřliváka

DRUHÁ ČÁST CYKLU MIGHTY STORM



Věnování

Pro ty, kteří četli Mighty Storm – Bouřliváka a kteří si tuto knihu oblíbili, doporučili ji příbuzným a přátelům, napsali mi nejen spoustu připomínek, ale i krásných pozdravů... prostě pro vás pro všechny.

TRU...

Kapitola první

Posunula jsem si sluneční brýle na čelo a nastavila tvář směrem k stále ještě horkému podvečernímu slunci. Noha mi visela přes okraj lehátka a prsty jsem zabořila do sypkého bílého písku. Jake odpočíval na lehátku vedle mě, držel mě za ruku a prsty si propletl s mými. Telefonicky mluvil se Stuartem.

"Řekni jim, aby udělali to, za co jsem jim zaplatil. Pokud se jim to nelíbí, důrazně jim připomeň, že nejsou nenahraditelní... Já vím. Idioti... Jo, nezapomněl jsi na to, o co jsem tě prosil... udělal jsi to? Dobře, díky."

Jake ukončil hovor, povzdechl si a hodil iPhone na stolek.

"Všechno v pořádku?" zeptala jsem se a podívala se na něj.

Je tak krásný, pomyslela jsem si. Nevím, jestli si někdy zvyknu na to, že můžu být s tak okouzlujícím chlapem, jako je Jake.

A tady, když na jeho kůži dopadaly sluneční paprsky a pihy na nose byly zřetelnější, je ještě krásnější. Vypadá fakt báječně.

"Hmm? Jo, všechno v pohodě," odpověděl, ale jeho hlas zněl trochu vzdáleně. "Jen ostatní nedělají, za co jim platím."

"Chceš si o tom promluvit?"

"Ne." Zvedl mou ruku k ústům a přejel rty přes klouby prstů, pak je přitiskl na prsten. "Je spousta jiných věcí, které tady s tebou chci dělat, Tru. Mluvit o práci mezi ně nepatří."

Nevšímala jsem si jeho poznámky a zeptala jsem se: "Chceš se vrátit do L. A., abys to vyřešil?"

Jake se obrátil na bok čelem ke mně. "Ne. Teď jsme tady spolu, sami dva. Nic a nikdo mě z tohohle ostrova a od tebe nedostane. Mám v plánu s tebou strávit následujících pět dnů... kdy na sobě budeš mít jen plavky, nebo radši vůbec nic... a šukat s tebou do umdlení." Po zádech mi přeběhl mráz.

Líbilo se mi, když se mnou takhle mluvil. Despoticky se sexuálním podtextem. Neuvěřitelně mě to přitahovalo.

"Ty jsi ale romantik." Rozpustile jsem na něj mrkla.

"Vždyť bys mě jiného ani nechtěla."

Výraz v obličeji mi zvážněl. "Máš pravdu, nechtěla."

nádherný ostrov, na němž se nachází pouhých čtrnáct vil. Ale protože Jake je prostě Jake, pronajal na týden celý ostrov. Týden na pustém ostrově... jen my dva.

Byli jsme na soukromém ostrově na Fidži. Přesněji řečeno, na Želvím ostrově ze souostroví Yasawa na Fidži. Na místě, kde se natáčel film *Modrá laguna*. Je to

na krásnou scenerii před sebou.

No jasně... Dave s Benem, Jakeovi bodyguardi, tu jsou s námi. Naštěstí je Jake ubytoval v jedné z dalších vil na opačné straně ostrova. Takže od té chvíle, co jsme sem přijeli, jsem je skoro neviděla. Kromě nás čtyř tu ještě byli zaměstnanci, kteří na ostrově žili trvale. Ale i tak jsem měla pocit, že jsem tu jen já a Jake. Poslední dva dny jsem se ocitla v úplném ráji na zemi.

Po koncertu v hale Madison Square Garden, kde Jake utekl z pódia a požádal mě

o ruku, se mi celý svět obrátil vzhůru nohama... všechno kolem mě bylo bláznivé, protože život s Jakem je vždycky bláznivý. Po tom, co se tu noc stalo, jsem nebyla schopná racionálně myslet a chovala jsem se dost hloupě. Měla jsem si dávat mnohem větší pozor. Nenapadlo mě. abych

prsten, který jsem od Jakea dostala, schovala. Když jsme se vraceli z koncertu do hotelu, zahlédl ho jeden z novinářů čekajících v hale a rozpoutalo se peklo. Následující dva dny jsme byli doslova uvězněni v hotelovém pokoji. Před hotelem se srotili novináři a fanoušci a bez jejich pozornosti se nedalo proniknout ven. Bylo to naprosté šílenství. Když mi Jake navrhl, abychom na chvíli zmizeli někam, kde bychom byli sami, okamžitě jsem byla pro. Nechala jsem cestovní plány na Jakeovi. Bylo mi úplně jedno, kam se vytratíme. Hlavně že utečeme před davem novinářů a rozčilených fanynek.

Takže teď jsme tady. Líbí se mi být s Jakem o samotě. Vlastně je to poprvé od chvíle, co jsme se dali znovu dohromady.

Jasně, před chvílí jsem se ho zeptala, jestli se chce vrátit do L. A., ale upřímně, byla to spíše řečnická otázka. Nechci odtud hned tak odjet. Líbí se mi, že si

byla to spíše řečnická otázka. Nechci odtud hned tak odjet. Líbí se mi, že si můžeme dělat, co chceme a kdy chceme. Je mi však jasné, že Jakea něco trápí. Tón jeho hlasu, když mluvil se Stuartem,

Je mi vsak jasne, ze Jakea neco trapi. 10n jeno niasu, když miuvii se Stuartem, byl dost výmluvný, aby mi to naznačil. Dokonce i teď, když se dívá na oceán a nervózně mně poklepává prsty na ruku, jsem si jistá, že se mu myšlenky toulají někde úplně jinde. Nelíbí se mi, když přede mnou něco tají. Jasně, nechce mě svými problémy za-

těžovat, ale jednou jsem se rozhodla být s ním, tak bych měla nést i jeho břemeno. Měl by se mi se vším svěřovat. Naše životy jsou teď propojené, a proto nechci, aby byl pořád na všechno sám. Moc dobře si pamatuju, jak to dopadlo posledně. Znovova na všechno sám, do dobře si pamatuju, jak to dopadlo posledně. Znovova na všed oblesta v jižážt na dracíh ka všechno kaj meno požeka posračili

začal chlastat a ujíždět na drogách... a výsledek toho byl, že jsme se načas rozešli. Posledních pár týdnů je Jake čistý a nepřeju si nic jiného, než aby to takhle zůstalo snu budeme muset vrátit do reálného světa. "Chceš si před západem slunce zaplavat?" Kývla jsem hlavou k vodě narážející ve vlnkách na bílý písek. Rozhodla isem se, že na něj teď nebudu tlačit. Naše komunikační problémy vyřeším později, až bude uvolněnější, Jake se na mě podíval a pozorně studoval mé tělo v plavkách, což mi v podbřišku

Jsem ráda, že jsme tady, daleko od všeho pokušení. Tedy od všech pokušení kromě mě. Jen se trochu bojím, jak to zvládne, až se nakonec z tohohle krásného

"Chceš, abych tě viděl v mokrých plavkách, co?" Zazubil se na mě a tázavě nadzvedl obočí. Sklonila isem hlavu a prohlížela si oblíbené nové bikiny. Byly bílé s růžovými

květy, pošité drobnými diamanty. Koupila jsem si je na letišti, kde jsem se do nich na první pohled zamilovala. "Jak se ti podařilo otočit tak jednoduchou otázku ohledně plavání k sexu?"

zeptala jsem se se smíchem a vstala jsem. Sundala isem si brýle a položila je na ručník. Tvčila isem se nad Jakem s rukama v bok.

Už zase si mě prohlížel tím smyslným pohledem. "Když jde o tebe, baby, všechno se točí okolo sexu."

Sklouzl z lehátka, vstal a došel ke mně.

vyvolalo příjemné chvění.

Každý kousíček mého těla zatoužil po jeho dotyku. Nemůžu se Jakea nabažit. A ani nechci. Nikdy.

Jake mě objal a přitáhl si mě k sobě. Zabořila jsem prsty do jeho pevných svalů na hrudi a zadívala se do krásných modrých očí, do kterých bych mohla zírat celý

život. Na rtech se mu objevil ďábelský úsměv, když mě oběma rukama chytil za zadek.

Neiradši bych na něi hned vyskočila.

Jeho nevyslovená otázka mě samozřejmě potěšila.

Objala jsem ho kolem krku, prsty mu zajela do bujných černých vlasů a políbila

ho na rtv. Cítila jsem, jak se mi jeho erekce tiskne do klína.

"Jsi vzrušený?" usmála jsem se. "No, nemůžu za to, že isi tak sexy," pokrčil rameny.

Přitiskl mně rtv na hrdlo a špičkou jazvka ochutnal mou kůži. Pomalu mě strkal dolů k vodě.

Sluncem prohřátá voda oceánu nám omývala kotníky, pak stehna... Jake mě vedl dál, dokud jsme nebyli po krk ve vodě.

Konečky vlasů jsem už měla mokré, takže jsem se přidržela Jakea za ramena, za-

klonila hlavu a namočila si ii. Láskyplně jsem se na Jakea podívala.

"Jak to, že mám takové štěstí být s tebou?" zeptal se. Jeho oči náhle znejistěly. Ať už příčinou jeho úzkosti bylo cokoliv, pocítila jsem touhu ho uklidnit.

Nadechl se, krátce zavřel oči a pak sklonil hlavu a políbil mě. Jeho horké rty mně vymazaly z hlavy všechny pochyby. Byla jsem ztracená... pootevřela jsem rty a vpustila ho dovnitř. Jeho jazyk se pomalými, smyslnými pohyby laskal s mým.

Jake má sice své chyby, ale já taky,

v plavkách ztěžkla.

"Stejnou otázku si kladu každý den," zamumlala jsem. Nejsem o nic lepší než on.

Bylo mi jasné, co tím polibkem sleduje, "Chceš se vrátit do vily?" zeptala jsem se. I já zatoužila být nahá v jeho náručí.

"Ne. Chci tě hned teď." Hlas měl strohý, když mě pevně uchopil za zadek a přitáhl mě ke svému ztopořenému údu.

Zasmál se hlubokým hrdelním smíchem. "Ne. jen mám... chuť... na tebe... kdykoliy... a kdekoliy." Jako staccato vyrážel jednotlivá slova, zatímco mě líbal na rameno. Když mně zuby jemně stiskl kůži, bradavky mi okamžitě ztvrdly a nalitá ňadra

"Máš snad choutky na sex na veřejnosti, Wethersi?"

louzla isem po celé jeho délce, přesně tak, jak to měl rád.

Rychle jsem se rozhlédla kolem. "Co když nás někdo uvidí?" Jake zvedl hlavu a v očích mu svítily jiskřičky. "Jsme tu úplně sami, navíc ve vodě. Kdo by nás proboha mohl vidět?"

"Lidi, co tu pracují. Nebo Dave. Nebo Ben." "Pak se budou mít na co dívat." "Jakeu!" Plácla isem ho po rameni.

Znovu sklonil hlavu a špičkou nosu se dotkl mého. "Mají rozkazy se sem nepřibližovat. Jsme tu jen já a ty, baby."

Jedině s Jakem jsem ztrácela veškeré zábrany. "Jestli je to tak...." zašeptala jsem a přitiskla rty na jeho hrdlo. Lehce jsem jazykem přejela po kůži až k citlivému

místečku těsně pod uchem... věděla isem, jak moc ho to vzrušuje. Jake se zachvěl a přitáhl si mě k sobě ještě blíž.

Dlaní jsem ho pohladila po hrudi a sjela dolů pod vodu, až jsem se dostala

do Jakeových plavek. Pevně jsem sevřela prsty kolem hedvábného, jako skála tvrdého mužství. Sk-

Vyhledal moje ústa a zasténal. Pak mě hladově políbil, jako by mě dlouho neviděl. Líbilo se mi, jak hrozně moc po mně toužil. Jako by se mě nemohl nasytit.

Od chvíle, kdy jsme vystoupili z lodi tady na ostrově, jsme se milovali nesčetněkrát. Pokaždé byl sex náruživý a vyčerpávající a pokaždé to bylo stejně intenzivní jako

poprvé. Jake mně přejel rukou po hrudi a vzal do dlaní má ňadra. Stáhl mi plavky a uvol-

nil je... pak pomalu, smyslně pohladil palcem vztyčenou bradavku. Zatímco druhou rukou se snažil dostat pod spodní díl.

Jeho prsty si rychle našly cestičku k mému klínu a vklouzly dovnitř.

Ze rtů se mi vydral sten.

"Kurva," zavrčel Jake, "už to dál nevydržím. Chci být uvnitř."

Líbilo se mi, když po mně hladově toužil a nemohl se dočkat, až do mě vklouzne. Objala jsem ho nohama kolem pasu, stáhla mu plavky dolů přes boky a své kalhotky jsem odsunula stranou.

Jake namířil špičku mužství proti mému lůnu a velmi pomalu se vnořil dovnitř. Obvykle mě na svou velikost předem připravil, laskal se s mou štěrbinkou prsty i jazykem, dosáhl toho, že jsem se uvolnila. Teď jsem ale byla plná očekávání, byla jsem nažhavená, takže mi bylo jedno, jestli to bude trochu bolet.

Potřebovala jsem ho cítit uvnitř svého těla, ta touha byla větší než strach z bolesti. Jake na tom byl stejně. Chytil mě pevně oběma rukama za zadek a přitáhl si

mě k sobě.

"Do prdele," sykla jsem mezi zuby, když jeho penis ve mně zmizel až po kořen. "Jsi v pohodě?" Zadíval se mi do očí.

"Jo...," zavrtěla jsem se a přitiskla se k němu. "Jasně... jo... je to... skvělý," vy-

dechla jsem a užívala si uspokojující pocit naplnění. "Promiň... jsem strašně... sobecký... ale... kurva, Tru," zachroptěl. "Myslím, že to vzrušení, který ve mně vyvoláváš, mě nikdy neomrzí. Užívám si pocit, když se

kolem mě pevně sevřeš. Jsi tak těsná... tak neuvěřitelně horká." "Ach," vzdychla jsem, když Jake pohnul boky a dotkl se citlivého místečka uvnitř

mého těla. "Jsi tak připravená," vydechl přerývaně, "tady, uprostřed Pacifiku. Budeš křičet

moje jměno, až tě přívedu k orgasmu." Olízl mi spodní ret a pak mně jazykem plenil ústa, zatímco svým mužstvím mně vyplňoval klín.

Pevně jsem se ho držela, nehty mu zarývala do vlhké kůže, když zrychloval tempo, až nám kolem těl stříkaly spršky slané vody.

"Nikdy se tě nenasytím, Tru. *Nikdy*," zamumlal mi do ucha a tvrdě přirážel, aby se dostal ještě hlouběji.

Milovali jsme se ve vlnách Pacifiku, zatímco slunce sestoupilo z oblohy a vydalo se na svou cestu za horizont.

S příchodem soumraku jsme leželi ve vile v posteli s nebesy.

Byl to vkusný, skromný dům. Nic honosného. Jako by byl stvořený přímo pro nás.

Prostory byly vzdušné, pokoje jako by přecházely jeden do druhého. V takovém domě se člověk cítil svobodně. A svoboda byla něco, čeho se Jakeovi obvykle nedostávalo.

Uvažovala jsem, zda to nebyl jeden z důvodů, proč si vybral právě tohle místo.

Ložnice působila lehkým a světlým dojmem, povlečení bylo sněhově bílé. Přestože ostrov byl rájem pro mnohé celebrity, nebylo tu nic přehnaně snobského. Všechno bylo decentní. Naprosto dokonalé. Na ostrově byl horký večer, takže isme pokrývky skopli na zem. Těla, lepkavá

od mořské soli a písku, se tiskla k sobě a nohy isme měli propletené. Ruku jsem si přehodila přes Jakeovu hruď, zatímco on si nepřítomně hrál s mými rozcuchanými vlasy a tiše si broukal jakousi písničku.

Pozorně jsem se zaposlouchala do slov, když začal potichu zpívat.

Znělo to krásně. Ráda poslouchám, když Jake zpívá. Zvlášť a cappella. 1

1 A cappella v hudbě označuje vokální hudbu nebo zpěv bez doprovodu hudebních nástrojů. Poznámka překladatelky.

"Co to zpíváš?" zeptala isem se a podívala se na něi.

"Naši píseň," "Netušila jsem, že nějakou máme." Usmála jsem se. S Jakem jsme měli spoustu písní, které nám připomínaly dětství, ale žádnou, která by nás symbolizovala jako

pár. "Jmenuje se You Started od Où Est Le Swimming Pool²." Když zahlédl můj nechápavý výraz, zeptal se: "Nikdy předtím isi ji neslyšela?"

2 Où Est Le Swimming Pool je britská synthpopová skupina působící v letech 2009 a 2010. Vydala čtyři singly a jedno album (The Golden Year), jehož úvodní písní je právě You Started ("Ty jsi začala"). Poznámka překladatelky.

Zavrtěla jsem hlavou. "A to si říkáš hudební novinářka," S předstíranou výčitkou se na mě podíval, "Je

to britská kapela. To není dobrá vizitka, že ji neznáš, baby." "Zmlkni!" Vyplázla isem na něi jazyk.

Jake ho bleskově chytil palcem a ukazováčkem, jemně mě za něj zatáhl, než ho pustil.

"A proč je zrovna tohle naše píseň?" Opřela jsem se mu bradou o hruď.

"Protože je o nás," odpověděl jednoduše, "Fajn...," přikývla jsem, ale vyzvídala jsem dál. "Kdy ses rozhodl, že je to naše

píseň?"

V očích mu probleskla bolest. Nelíbilo se mi, když si Jake s něčím dělal starosti.

"Poprvé jsem ji slyšel den poté, cos mě v Bostonu opustila." Jeho slova mně vy-

volala v hrudi prudkou bolest. Nerada isem na tu dobu vzpomínala, "Jel isem právě v autě s Dennym. Donutil mě konečně vylézt z hotelového pokoje, abychom si zašli

někam na večeři, a v CD přehrávači měl puštěné jejich album. Když jsem zaslechl slova téhle písně, bylo to, jako by někdo zpíval o nás dvou, Tru, "Podíval se na mě,

jako by mi viděl až do duše. Tenhle pocit jsem měla jen u Jakea. "Kdybych už tehdy

musím...," odmlčel se a zhluboka se nadechl. "Že musíš co?" naléhala jsem. "Bojovat o tebe. Udělat všechno, co je v mých silách, abych tě získal zpátky. I kdyby to znamenalo hrát nečestnou hru." Pohladil mě drsnými prsty po tváří.

nebyl přesvědčený, že tě musím získat zpět, pak by mě tahle píseň ujistila, že

místností linuly jemné tóny kláves a slova dojímavé písně. Jedinými dalšími zvuky byly vlny narážející do pobřeží a tlukot mého bolavého srdce. Na rukou se mi zježily chloupky, pozorně jsem poslouchala, abych zachytila

"Můžu si ji poslechnout?" zeptala jsem se vzrušeně. "Máš ji tady?" "Mám ji uloženou v telefonu. Nastavil jsem si ji jako tvou vyzváněcí melodii,"

"Jak to, že to nevím?" Zadívala jsem se na něj přimhouřenýma očima. "Asi proto, že když mi voláš, jsi obvykle někde jinde." Zakřenil se na mě.

"Pro mě nikdo jiný neexistuje. Jsi jen ty, Tru." Zvedl mou ruku a položil si ji dlaní na svou.

"Cvoku," zasmála isem se a šťouchla ho do hrudi.

dodal a natáhl se pro telefon.

Na rukou se mi zježily chloupky, pozorné jsem poslouchala, abych zachytila každé zpěvákovo slovo. Když došlo na refrén, z očí se mi řinuly slzy, které jsem nemohla zastavit. Věděla jsem přesně, co měl Jake na mysli. Byl to náš příběh. Jeho. Můj. Všechno

Jake se usmál, dotkl se tlačítka na displejí a položil si telefon na hruď. Vzápětí se

Věděla jsem přesně, co měl Jake na mysli. Byl to náš příběh. Jeho. Můj. Všechno dobré a špatné. Zašela druhá sloka, v pozadí byla služet tklivá melodie hovelí, po tvěřích mi

Začala druhá sloka, v pozadí byla slyšet tklivá melodie houslí... po tvářích mi stěkaly horké slzy. "Baby, neplač," snažil se mě Jake uklidnit a otřel mi vlhké tváře. "Promiň. nemůžu si pomoct. Ta píseň je ohromná. Máš pravdu, je to přesně

o nás dvou." "Ty jsi... začala můj život," zopakoval Jake slova, která byla refrénem písně.

Zabořil mi prsty do vlasů, pak mě pohladil po tváři.
"A ty můj," zamumlala jsem a přitiskla jsem rty na jeho.
Chytil mě kolem krku a přitáhl si mě k sobě, přejel mi lehce jazykem po horním

rtu a pronikl mně do úst. Pak se nadechl a dodal: "Není to tak, že bychom se doplňovali, Tru. To ty mě děláš tím, kým jsem. Děláš mě lepším. Bez tebe bych nebyl vůbec *nic.* Už jednou jsem to zažil a podruhé už to nedopustím. Už tě nikdy nechci ztratit."

Při jeho slovech mi naskočila husí kůže. "To je dobře, protože nehodlám nikam odejít."

"Takže nejsi zklamaná?" zeptal se. "Ne. Jsem přesně tam, kam patřím… kde jsem měla být už dávno."

Jake položil telefon na postel, protože píseň byla skoro u konce. Položila jsem si hlavu na jeho hruď a zavřela oči. Vdechovala jsem jeho vůni,

Položila jsem si hlavu na jeho hruď a zavřela oči. Vdechovala jse kdvž mě obial a přitáhl si mě do náručí. "Máme v plánu večeři," řekl po chvíli, zvedl telefon a podíval se na hodiny na displeji.

"Opravdu?"

"Jo, a měli bychom sebou pohnout, jestli to chceme stihnout." Jake mě jemně odstrčil a vstal.

"Jakeu, personál na nás počká. Určitě nebudou mít narváno. Pojď zpátky do postele." Poklepala jsem rukou na prázdné místo vedle sebe. Opravdu se mi nechtělo vstávat. Byla jsem ráda, že tu můžu zůstat vedle něj.

Zvedl ruce nad hlavu, čímž mi umožnil pohled na své nádherné tělo, pak se sklonil a cudně mě podíbil na rtv.

"Pro jednou mi vvhov," prohlásil rozhodně a odešel do koupelny. Zůstala jsem

Vyhovět mu? O čem to sakra mluví?

Zaslechla isem, jak pustil sprchu.

"Máš půl hodiny na to dát se do gala, takže pohni tou svou sladkou prdelkou," zavolal na mě z koupelny.

Bože, je tak panovačný.

ležet v posteli a přemýšlela.

Rozmrzele jsem přehodila nohy přes okraj postele a zamířila do koupelny, abych se k němu ve sprše připojila.

"Vypadáš nádherně," prohlásil Jake, postavil se za mě a objal mě kolem pasu.

Stála jsem před velkým zrcadlem v koupelně a dokončovala poslední úpravy na svém vzhledu, než vyrazíme. Právě jsem si připínala kolem krku medailonek, který mi Jake koupil v Paříži. Usmála jsem se na něj do zrcadla.

"Ty taky. Vždycky, když jsi na slunci, objeví se ti pihy na nose."

Zamračil se. "Jo, připadám si, jako kdyby mi bylo čtrnáct."

Obrátila jsem se a přejela mu prstem po nosu. "Ne, vypadáš s nimi sexy. Víc než jindy." Stoupla jsem si na špičky a políbila ho.

Musím se přiznat, že tady na Želvím ostrově mi chyběly boty na podpatcích. Buď jsem chodila naboso, nebo v žabkách. Jedny roztomilé jsem si vybrala i dnes večer k bílým kokteilkám.

Poodstoupila jsem od něj, opřela se o umyvadlo a zálibně si prohlížela muže stojícího přede mnou v džínsových kraťasech a tílku s potiskem skupiny Pearl Jam. Tetování na ruce, které dával na odiv, z něi dělalo opravdovou rockovou hvězdu.

"Můžeme vyrazit?" zeptal se a položil prst na medailonek na mé hrudi.

"Muzeme vyrazit?" zeptal se a polozil prst na medailonek na me hrudi "Můžeme."

Jake mě vzal za ruku, propletl si prsty s mými. Vyšli jsme z koupelny, prošli halou a vyrazili ven do měsíční noci.

Bylo to tu úžasné. Na tmavé obloze zářily tisíce hvězd, žádný smog vám nebránil ve výhledu – jen čisté nebe, kam až oko dohlédlo. Přes pláž jsme zamířili k hlavní budově, kde byla restaurace. Když jsme se dostali k místu, kde se cesta rozdělovala, automaticky jsem vyrazila k restauraci,

ale Jake mě přítáhl zpátky a zavrtěl hlavou.

Překvapeně jsem se na něj podívala, ale bez dalších otázek jsem se nechala vést.

rrekvapene jsem se na nej podivala, ale bez dalsich otazek jsem se nechala vest šli jsme po pláži kolem ostrova. Kousek dál uprostřed jemného bílého písku nedaleko od vody jsem zahlédla prostřený stůl se dvěma židlemi.

"Večeře na pláži?" Nevěřícně isem se obrátila k Jakeovi.

"Pro svou dívku udělám cokoliv," zamumlal a políbil mě na čelo. Okolo stolu byly v písku zaražené tyče s lucerničkami. Moji pozornost však upoutala úplně jiná světla – světla zářící v písku za stolem.

Pustila jsem Jakeovu ruku a došla ke svíčkám.

VEZMI SI MĚ!

Nápis obklopovaly další čajové svíčky ve tvaru srdce.

Srdce se mi rozbušilo a hlavu jsem měla jako v oblacích. Podívala jsem se na Jakea. "Ptáš se mě, jestli si tě vezmu?"

Se zájmem si mě prohlížel. "Ptám."

"Ale vždyť na tuhle otázku jsem ti už odpověděla." Zmateně jsem se usmála a zvedla levou ruku s nádherným zásnubním prstenem.

Jake si stoupl vedle mě. Nevím proč, ale srdce se mi rozbušilo ještě rychleji. Žaludek se mi sevřel, vnitřnosti se třásly, skoro jako kdyby to bylo poprvé, co mi tuhle otázku položil.

Objal mě a přitáhl do náručí. "Tru, když jsem tě poprvé žádal o ruku, bylo to v zákulisí haly Madison Square Garden uprostřed koncertu. To není zrovna to nejromantičtější místo, jaké jsem si představoval." Zhluboka se nadechl. "Teď mám příležitost to napravit a požádat o ruku tak, jak jsem to vždycky chtěl."

"Jakeu, nejde vůbec o to, jak nebo kde ses mě zeptal... pro mě bylo důležité, že jsi mě o ruku požádal."

Přejel palcem přes zásnubní prsten. "Chci pro tebe vždycky jen to nejlepší ze všeho, co ti můžu dát. A teď nemluvím o penězích, Tru. Mluvím o vzpomínkách, o našem společném životě. Když jsem tě poprvé žádal o ruku, měli jsme za sebou nepříjemné období. Teď se všechno uklidnilo a je nám spolu dobře –"

"Skvěle," zamumlala jsem.

"Skvěle." Usmál se. "Takže tě teď chci požádat o ruku ještě jednou, abys neměla pocit, že jsem tě do něčeho tlačil. Ty, Tru, jsi jediný člověk, s nímž chci být. A, no...," nervózné se zadíval na zem, jako by uhýbal před mým pohledem, "... rád bych věděl, jestli to cítíš stejně. Jestli si mě chceš taky vzít. Jestli jsi neřekla ano jenom pod tím napětím tenkrát." Stiskl mi ruce, až to zabolelo. "Věděla jsi, že ten večer bych ne nebral jako odpověď."

"Ano, věděla jsem to." Usmála jsem se a zakroutila hlavou, kdvž se mi jí znovu honila Jakeova slova. "Ale neisem zrovna člověk, který se nechá k něčemu nutit, Neřekla bych ano, pokud bych to sama nechtěla. Miluju tě, Vždycky jsem tě milovala, "zamumlala jsem, překvapená slzami, které mi vhrkly do očí.

"Taky tě miluju, baby." Vzal mi obličej do dlaní a něžně mě políbil na rty. "Takže

i teď tvá odpověď zní ano?" "Ano." Usmála isem se a tetelila se štěstím, "Aspoň budeme moct jednou

Uvědomila jsem si, jak se Jakeovi napjaly svaly. To nebylo dobré znamení.

Zaklonila isem se, abych se mu podívala do očí... a viděla isem v nich něco, z čeho se mi sevřel žaludek.

"Nemyslím tím, že budeme mít děti hned teď," dodala isem rychle,

"Samozřeimě, že ještě nějakou dobu počkáme," Tři, čtuři roku maximálně, Jake se ani nepohnul, na tváři měl nečitelnou masku. I v šeru, které po západu

slunce panovalo, bych přísahala, že byl v obličeji popelavý. Musela isem mu tu otázku položit, "Chceš mít jednou děti, ne?"

vyprávět dětem, jak jsi mě dvakrát požádal o ruku,"

Já ano. Bez nich jsem si život nedokázala představit. Odkašlal si. "No... ehm... já nevím," pokrčil rameny. Takovým tím trapným,

trhaným způsobem. "Chci říct... prostě jsem o tom nikdy takhle neuvažoval. Nepřemýšlel jsem

o dětech jako o součásti mé budoucnosti. Je to investice, jakou jsem neměl nikdy v plánu."

Investice? Odkdy jsou děti komoditou?

To opravdu nebylo dobré znamení. Nikdy by mě nenapadlo, že by Jake nechtěl mít děti.

"Aha," přikývla jsem.

Co jiného jsem na to mohla říct? Najednou jsem se roztřásla, a nemělo to co do činění s chladným nočním vzduchem. Poodstoupila jsem od něj.

"Hele, Tru." Podíval se na mě. "Ty přece nejlíp víš, že jsem v tátovi neměl zrovna neilepší vzor."

Jakeův otec byl hajzl. Jak jinak nazvat člověka, který šel sedět za týrání vlastního dítěte a jeho mámy?

"Nevím vůbec nic o tom, jaké to je být tátou," pokračoval, "A děti... bože,

do mého světa se vůbec nehodí. Nebo snad ano? Myslím tím... nedovedu si to představit. Můj život je hudba. Ty a muzika." Nevím, jestli to byl výraz v mém obličeji, či řeč mého těla, nebo to, že se Jake

úplně zbláznil, co ho přinutilo naprosto hloupě dodat: "Ale jo, jestli chceš mít děti, tak je budeme mít." Políbil mě na čelo. "Udělám cokoli, co chceš, baby. To ale teď není důležité. Pojďme se najíst."

Zůstala jsem naprosto omráčená a nechala se odvést ke stolu, aniž jsem cokoliv řekla. Měla isem na jazyku spoustu slov, které jsem mu chtěla říct, ale zadrhly se mi v krku a dusilv mě. To ale teď není důležité, řekl. To není důležité.

Má pravdu, že to není důležité. To je veledůležité. Tahle otázka je mnohem důležitěiší, než si myslí. Když mi to všechno došlo, srdce mi pokleslo a řítilo se kamsi do nebezpečných

hlubin. Dítě si přece nepořizujete proto, že to chce váš partner... protože víte, že mu to

udělá radost.

Zvlášť když po dítěti opravdu netoužíte. Dítě si s partnerem pořídíte, protože to oba chcete. Já tedy rozhodně děti v budoucnu chci. A vypadá to, že Jake... ne.

Najednou jsem měla pocit, jako by mé srdce bylo prázdné. Jake děti nechce. Ale já ano.

Jak to, že mě tohle nikdy nenapadlo?

Copak spolu mohou být dva lidé s tak opačnými potřebami?

Do prdele!

Jak to, že ještě před chvílí jsem se radovala a tetelila se blažeností z druhé

nabídky k sňatku, a teď před sebou vidím tak prázdnou budoucnosť? To je ta moje zatraceně nevymáchaná pusa.

Kapitola druhá

Probudila jsem se ještě za tmy s žaludkem jako na vodě.Budu zvracet.

S rukou přes pusu jsem se vyškrábala z postele a běžela do koupelny. Právě včas. Zvedla jsem prkénko od toalety a vyzvracela se.

Ani nevím jak, ale najednou se vedle mě objevil Jake, shrnul mi vlasy z obličeje a druhou rukou mě jemně hladil po zádech.

Když už jsem neměla co zvracet, Jake spláchl. Položila jsem si mu hlavu na předloktí, pot mi stékal po celém těle.

Matně jsem si uvědomovala, že mi vlasy stáhl do volného culíku. Pak jsem zaslechla tekoucí vodu a ucítila chladný obklad na krku.

"Je ti něco?"

"Probudila jsem se s pocitem, že budu zvracet. A sotva jsem sem doběhla..."

Jake mi sáhl na čelo. "Vypadá to, že máš horečku."

"Připadá mi, že je tu horké všechno," zamumlala jsem.

"Pojď zpátky do postele." Jake mě vzal do náruče a donesl do ložnice.

Položil mě na rozházené přikrývky, které se mi okamžitě nalepily na zpocenou vlhkou kůži.

Byla jsem slabá a malátná.

Jakoby zdálky jsem slyšela, jak se Jake pohybuje v ložnici, pak se posadil vedle mě a podal mi sklenici vody. "Zkus se trochu napít. Stačí jen doušek."

Opřela jsem se o loket, vzala si skleničku a usrkla jsem vodu.

Skoro jsem nestačila položit sklenku na noční stolek, když mě přepadla další vlna nevolnosti

"Budu zase zvracet," zalapala jsem po dechu a přitiskla ruku ke rtům.

Jake mě okamžitě popadl do náručí a odnesl zpátky do koupelny. Když jsem zvracela vodu, co jsem vypila, starostlivě klečel vedle mě a něžně mi třel záda.

"Zavolám doktora," prohlásil rozhodně, když se mi žaludek zase uklidnil.

Na chvíli zmizel v pokoji, aby našel telefon, a hned se ke mně vrátil. Seděli jsme oba na podlaze v koupelně, stočila jsem se mu do klína a poslouchala, jak vydává po telefonu rozkazy. Celou dobu mě jemně hladil a utíral pot z čela. Každým okamžikem mi bylo hůř a hůř.

"Uf," zasténala jsem a zamrkala rozmazanýma očima oslepenýma denním světlem. Převrátila jsem se na bok – Jake ležel vedle mě, na sobě jen trenýrky, opřený o čelo postele a s notebookem na klíně.

Na obrazovce jsem zahlédla tabulku plnou čísel.

Minimalizoval tabulku, položil notebook na postel a podíval se na mě. "Jak ti je?" zeptal se. Pohladil mě prsty po tváři a odsunul pramínky vlasů za ucho. "Jako bych strávila celou noc zyracením. Kolik je hodin?" zamumlala jsem

"Kristepane, to isem prospala celé dopoledne?" "Potřebovala isi to."

a promnula si bolavé oči. Jedna."

"Asi ano. Mám strašnou žízeň," zamumlala jsem a na nočním stolku hledala sklenici vody, kterou jsem tam v noci postavila. "Odnesl jsem ji," oznámil mi Jake. "Stejně už voda zteplala. Přinesu ti čerstvou."

Než vstal, políbil mě na čelo, a zamířil k minibaru.

Vyndal z něj láhev vody a otevřel ji. Pomohl mi posadit se, abych se mohla napít, Pořád isem byla slabá a jako bych měla celé tělo z rosolu. Opřela jsem se zády

o pelest a s chutí se napila. "Doktor ti tu nechal nějaké léky, až přestaneš zvracet. Pořád ti je zle?"

Zavrtěla jsem hlavou. Jake vzal ze stolku tubu s prášky, otevřel ji, vyklepl dvě tablety a podal mi je,

Vložila isem oba prášky do pusy a zapila je vodou.

Snažila jsem se potlačit hořkou chuť pilulek na jazyku. "Nesnáším prášky."

"Chudáčku," politoval mě Jake. "Až budu zase někdy chtít krevety, zakaž mi je." Uf, jen při pomyšlení na ně se

mi znovu zvedl žaludek. Jake ještě z koupelny, když mně začalo být špatně, zavolal doktorovi a dlouho ho přesvědčoval, že mě musí ihned vidět a pomoct mi. Doktor skutečně po několika

hodinách hydroplánem na ostrov přiletěl a prohlédl mě. Konstatoval, že mám mírnou otravu iídlem. Nejspíš z krevet. Jake je nemá rád, takže to byla jediná věc, kterou nejedl.

"Chceš, aby šéfkuchař dostal padáka?" zeptal se mě.

Kdybych si byla jistá, že si jen dělá legraci, odpověděla bych, že ano. Ale jak znám Jakea, tak by toho chudáka určitě vyhodil. A to se rozhodně nesmí stát. Nebyla to jeho vina. Prostě jsem měla smůlu a snědla zkaženou krevetu.

"Ne." Usmála isem se, natáhla ruku a pohladila ho po tváři.

Na chvíli jsem zavřela oči. Jake mě políbil na zápěstí. "Chceš si ještě trochu odpočinout?"

"Ne, teď si chci dát pořádnou sprchu a vyčistit si zuby. Mám pocit, že jsem strašně umapatlaná."

"Umapatlaná?" zašklebil se Jake a podíval se na mě skrz tmavé řasy. "Kam na ta

slova chodíš?"

"Nikam." Vyplázla jsem na něj jazyk. "Nějak jsi pozapomněl, že jsi Angličan." Jake se rozesmál a vstal. "Jdu ti připravit tu sprchu,"

Opřela isem se hlavou o čelo postele, zavřela oči a hlavou mi bleskla vzpomínka. Jake nechce děti. Jako by mi to ten tajemný hlásek v mysli musel neustále připomínat. Žaludek se mi opět stáhl. Teď na to nechci myslet, rozhodla jsem se. Až nastane

Těhotenství není na pořadu dne. A jak to tak vypadá, asi na hodně dlouhou dobu. Z podlahy jsem sebrala kabelu a vytáhla z ní pilulku.

Taktak jsem ji stihla polknout, když se z koupelny vynořil Jake. "Jsi připravená?"

"Jo." Posunula isem malátné nohy na stranu postele, abych vstala, ale Jake na nic nečekal a vzal mě do náručí.

Jednu věc mi to ale připomnělo; že je načase vzít si antikoncepční pilulku.

"Došla bych tam sama," řekla jsem a opřela si mu hlavu o hruď, "A proč bys to dělala, když jsem tady, abych se o tebe postaral?"

Když Jake zmizel v koupelně, dopila jsem sklenici vody.

čas, budu to řešit.

Jake se mnou v náručí vešel do obrovského sprchového koutu a posadil mě na sedátko na druhé straně.

Horká voda mi uklidnila zjitřené nervy. Jake držel v ruce můj zubní kartáček s připravenou pastou a podával mi ho.

V duchu jsem se nad jeho starostlivostí usmála. Čistila jsem si zuby, zatímco přede mnou klečel a pokoušel se mi sundat pyžamové kalhoty.

Opláchla isem kartáček pod sprchou a položila ho vedle sebe na sedačku. Jake se postavil, vzal lem mého trika a začal mi ho přetahovat přes hlavu. Zvedla isem těžké ruce, abych mu to usnadnila. Odhodil triko stejně jako kalhoty na pod-

lahu vedle sprchy. Zálibně si prohlížel mé nahé tělo. Nemohla jsem si nevšimnout jeho erekce, když si pomalu začal stahovat šortky.

Potěšilo mě, že i když mi nebylo dobře a vypadala jsem strašně, pohled na mé

tělo ho vzrušoval.

"Koukám, že i v tomhle stavu s tebou dělám divy," Usmála jsem se na něj, "To si piš," zamumlal a pohladil mě po tváři. Sklonil hlavu a lehce mě políbil.

Natáhl se pro houbu a sprchový gel a jemně mě začal omývat. Dotek jeho rukou na pokožce mně vyvolával chvění v podbřišku. Přála jsem si,

abych zrovna teď nebyla nemocná. "Bylo by to mnohem jednodušší, kdyby tu měli vanu," filosofovala jsem a před-

stavovala si, jak hezké by bylo sedět ve vaně společně. "Musím říct, že by z tebe byl úžasný zdravotní bratr," zahihňala jsem se.

"Jen isem využil situaci, abych se tě mohl dotýkat," prohlásil chraplavě,

"Vždyť se mě můžeš dotýkat, kdykoliv chceš," odpověděla jsem.

"Můžu," zamumlal, namydlil si ruku a pomalu mně klouzal po stehně výš, dokud

dlaní nepřikryl mé intimní partie.

žádný iiný muž. Kdvž mi Jake pečlivě namydlil každičký centimetr těla, klekl si přede mě a řekl: "Musím tě opláchnout a umýt ti vlasy, baby, ale ta zatracená sprchová hlavice je napevno přidělaná ke stěně. Obejmi mě nohama kolem pasu a rukama kolem krku a pevně se drž."

Tělo okamžitě zareagovalo a svaly se mi napialy. V podbřišku se rozhořela touha, toužila isem ho ochutnat. Přestože mi nebylo neilíp, vyvolával ve mně pocity jako

Nechtěla isem se s ním dohadovat, i když isem věděla, že bych dokázala stát sama – a upřímně řečeno, jeho pozornost mě prostě těšila –, takže jsem udělala přesně to, co mi řekl.

Byla jsem kolem něj omotaná jako koala. Stáli jsme uprostřed sprchy pod

tekoucí vodou. V jeho náručí jsem se cítila milovaná a v bezpečí. Jake natáhl ruku, vzal láhev šamponu a začal mi omývat vlasy. Jemně mně špičkami prstů masíroval pokožku na hlavě, probíral se pramínky mokrých vlasů

a mně to připadalo, jako bych se ocitla v ráji. "Zakloň hlavu," nařídil mi.

Udělala jsem, co mi řekl, a nechala proud horké vody smýt šampon. Aniž se zental, rozetřel mi do vlasů kondicionér.

"Miluju tě," zamumlala jsem a zadívala se na jeho dokonalou tvář, "Díky za skvělou péči."

"Není třeba mi děkovat, baby. Chci se o tebe starat. Taky tě miluju, víš to?" Věnoval mi jeden ze svých typických krásných úsměvů. Ne ten, co má vyhrazený pro své fanoušky. Tenhle úsměv patřil jen mně. Stejně jako Jake.

Jak to, že mám takové štěstí a mám tak krásného a skvělého muže? Jake je pro mě naprosto dokonalý.

"Mrzí mě, že je mi takhle špatně. Zkazila jsem nám celou dovolenou," řekla jsem. "No tak." Zvedl mi prstem bradu, "Nemůžeš přece za to, že jsi nemocná. Přijeli

jsme sem, abychom spolu strávili nějaký čas o samotě, ať jsi nemocná, nebo ne. A to se nám podařilo, ne?" "Jasně," řekla jsem s úsměvem. "Víš...," zašeptala jsem svádivě. "Kdybych nebyla

tak vyčerpaná, byla bych teď na kolenou, vzala bych tě do úst a snažila se z tebe vvsát všechnu tuhle vodu."

Cítila isem, jak se mu napjaly svaly v těle. Přitáhl si mě pevněji k sobě, "Vůbec

bych nebyl proti. Počkáme, až ti bude líp?" "Určitě."

Když jsme se oba vysprchovali, Jake mě zabalil do měkké osušky a odnesl zpátky do ložnice. Něžně a důkladně mě otřel, oblékl do čistých šortek a tílka a položil zpátky do postele a pak si lehl vedle mě.

Byla jsem vyčerpaná, položila jsem si mu hlavu na pevnou širokou hruď a zavřela oči. Jake mě pevně držel v náručí. Políbil mě na vlhké vlasy a zamumlal: "Spi,

baby."

Poslechla jsem ho. Když isem se probudila, slyšela isem někde poblíž Jakeův tichý, ale naštvaný hlas,

"To je fakticky blbej vtip! Jak se to vůbec mohlo stát? Za co těm sráčům platíme? Přece si toho museli všimnout dřív? Do prdele! Jak to, že jim to uniklo?"

"Chápu tě. Myslel jsem, že jsou spolehlivější, dělají pro nás už dlouho a nikdy nic

Náhle jsem zaslechla jiný mužský hlas.

nezvorali. Beru plnou odpovědnost na sebe. Jakeu, protože isem je najímal já, " "Ne, to není tvoje vina, Zane. Za tohle může ten parchant, co nás posledních šest měsíců okrádal. Přísahám, že až se k němu dostanu..."

Rozhlédla jsem se kolem sebe. Pohled na hodiny mi řekl, že je půl sedmé. To není možné, že isem tak dlouho spala! Bylo mi mnohem lépe než včera. Proč je Jake tak naštvaný? Vylezla jsem

z postele a v pyžamu zamířila do obývacího pokoje. Seděl u stolu a vedl videohovor s nějakým chlápkem, kterého jsem neznala,

Zvedl hlavu, svaly v obličeji měl napjaté, modré oči si mě pronikavě měřily. Jakmile mě spatřil, hned pookřál.

Z obrazovky se ozval Zane. "Účetní na tom ještě pracuje, aby dopočítal přesnou částku. Myslí si, že to bude kolem pěti set. Až se mi ozve. hned ti zavolám."

Jake se ušklíbl a znovu se zadíval na obrazovku, "Fain, Zavoláme si později," Zaklapl notebook. "Co že jsi vstala tak brzo?" zeptal se tichým hlasem, který neodpovídal tvrdému výrazu v jeho očích.

"Chyběl isi mi." Došla isem k němu.

Odsunul židli, abych se mu mohla posadit na klín. Přitulila jsem se mu k široké hrudi. Do nosu mě udeřila vůně Jakeova sprchového gelu, cigaret a máty. Nikdy by mě nenapadlo, že bych se do téhle kombinace vůní mohla zamilovat. Ale než jsem se znovu potkala s Jakem, nedělala jsem spoustu věcí, které mi teď přišly

"Jak ti je?" zeptal se.

"Líp než včera."

"Máš hlad?"

normální.

..Trefa."

Zavrtěla jsem hlavou. Představa jídla mi znovu rozhoupala žaludek.

"Baby," zašeptal, políbil mě na čelo, odfoukl pramínky rozcuchaných vlasů, "už je

to dlouho, cos naposledy něco snědla. Měla bys to aspoň zkusit. Co třeba toast?"

Zvedla jsem hlavu a podívala se mu do tváře. "Tv mi nedáš pokoj, dokud něco nesním, co?"

"Tak fajn," povzdechla jsem si. "Zkusím ten toast." Jake vzal ze stolu telefon a vyťukal číslo restaurace.

Snídali jsme na terase a pak se šli projít po pláži. Jídlo mi trochu spravilo náladu.

Bylo mi jasné, že Jakeovi se hlavou stále honí rozhovor se Zanem. Od snídaně byl neobyykle tichý. Domnívala jsem se, že ide o nějakou nepříjemnou záležitost s vydavatelstvím.

"Nechceš mi říct, o čem byl ten videohovor?" Jake ztuhl a stiskl mi ruku, "O nic neide,"

"Jakeu...," naléhala jsem na něj.

Něco se tam děje a musím zjistit co.

"Opravdu to není nic důležitého. Promluvíme si o tom později. Zotavuješ se z otravy jídlem a jsme pořád ještě na dovolené."

Zastavila jsem se, stoupla si před něj a oběma rukama jsem ho objala kolem pasu.

Naklonila jsem hlavu a zadívala se mu do očí. "Nic důležitého, jo? Tak proč jsi byl tak šíleně naštvaný, když isi mluvil se Zanem?" "Když mluvím se svými zaměstnanci, skoro vždycky isem nasranei," odpověděl

s úsměvem.

"Nech toho," vyjela jsem na něj a ustoupila o krok zpátky.

Zamračil se. "Čeho mám nechat?"

"Přestaň mě pořád vynechávat ze svých záležitostí, Jakeu. Chci, abys se mnou o problémech mluvil. Řekni mi, co se děje, třeba bych ti mohla pomoct."

Přistoupil ke mně a položil mi ruce na ramena, prsty mně vklouzl do vlasů. "Nesnažím se tě z něčeho vyšoupnout, Tru. Ale nechci ti zbytečně přidělávat starosti. Tohle steině musím vvřešit sám."

"Mnohem větší starosti si dělám, když nevím, co se děje. Víš přece. iakou mám představivost."

"To ano," pronesl něžně a pohladil mě palcem po tváři,

"Podívej, Jakeu, prostě nechci...," povzdechla jsem si, "... aby to pro tebe bylo

těžký, abys... pak neskončil jako v Bostonu." Tělo se mu napjalo a oči ztmavly. "To se už znovu nestane. Slíbil jsem ti to.

Nechci - nemůžu - tě znovu ztratit."

"Já vím a věřím ti. Ale cítila bych se mnohem líp, kdyby ses se mnou o svoje problémy podělil, než abys mě před nimi chránil. Chápu, že si myslíš, že je to pro mě nejlepší... ale věř mi, že pro mě je nejdůležitější, abys byl šťastný a zdravý."

Sklonil se, vzal mi obličej do dlaní a opřel se čelem o mé, Zavřel oči, Zůstala jsem bez pohnutí stát a poslouchala jeho hluboký spokojený dech.

Někdy jsem měla pocit, že Jake dýchá skrze mne. Kvůli mně. Že jsem vzduch, který potřebuje. A já se nadechovala s vědomím, že je se mnou spokojený.

"Někdo z firmy krade peníze."

"Cože?" vydechla isem překyapeně.

Jake něco zabručel, poté mě vzal za ruku a naznačil mi, abych se posadila vedle něj do písku.

"Posledních šest měsíců nás někdo okrádá. Ale nejde jen o peníze, Tru," řekl a zhluboka se nadechl. "Tv prachy nějak přežiju. Ale to, že mě někdo podvádí... Že krade to, co jsme s Jonnym vytvořili..." Pomalu si rukou prohrábl vlasv. "Víš, je to strašný pocit, že někdo špiní jeho památku," pokrčil rameny a pak se schoulil do sebe.

Bolest v jeho hlase mi pronikala až do srdce.

Nelíbilo se mi, že po tom všem, čím si Jake v životě prošel, se ho někdo snaží znovu dostat na kolena. Právě teď, když se zdálo, že konečně bude všechno normální. Vztek ve mně bublal, ale snažila jsem se to nedat najevo. Nechtěla jsem, aby poznal, jak moc mě to bolí. Chtěla isem, aby se mnou o tom mluvil.

"Já vím, baby," přikývla jsem, vzala ho za ruku a snažila se zmírnit jeho bolest. "Máš nějaké podezření, kdo by to mohl být?"

"Zatím ne." zakroutil hlavou. "Držíme to pod pokličkou, aby se o tom nikdo nedozvěděl, dokud toho hajzla nechytíme. Zane na tom dělá, takže to nebude trvat dlouho. Ten chlap by vyčenichal cokoliv, i kdyby to nesmrdělo. A tohle smrdí jako

hovno v latríně." "Kdo je Zane?" zeptala jsem se.

Překvapeně se na mě podíval. "Zane Fox. Viceprezident labelu."

Jak to, že ho neznám? Tohle bych přece měla vědět, Chci si Jakea vzít

za manžela, ale přitom o jeho podnikání a lidech, kteří pro něj pracují, nevím skoro vůbec nic. Cítila jsem se zahanbeně.

"Jak dlouho pro tebe Zane pracuje?" Přejela jsem mu bříšky prstů po drsné mozolnaté dlani.

"Od začátku. S Jonnym isme ho najali, když isme založili vydavatelství. Zanea to

štve steině iako mě." Fajn, takže uzel na kapesníku: musím líp poznat Jakeovy zaměstnance. Tedy až na toho, kdo jej okrádá. Tomu bych nejradši nakopala prdel.

"Myslíš, že se tomu hajzlovi dostane na kobylku i bez tebe?"

"Jasně." Zabořil prst do písku a nakreslil v něm hlubokou linku.

Nepřipadalo mi, že je o tom tak přesvědčený. A nebylo to o tom, že by Zaneovi

nedůvěřoval. Spíš jsem měla pocit, že v něm hlodá červík nespokojenosti... že když u toho nebude, jako by tím Jonnyho zklamal. A důvodem, proč teď není ve firmě a nehledá zloděje, isem já. Protože je teď se mnou na skoro opuštěném ostrově.

V poslední době byl tak zaujatý naším vztahem, že se na podnikání vůbec ne-

soustředil. Bylo mi jasné, že svůj čas teď dělí mezi mě a firmu. Vůbec mi to nebylo příjemné.

"Vrátíme se do Los Angeles," prohlásila jsem rezolutně.

"Ne, to v žádném případě," oponoval,

Změnila jsem taktiku a hledala nějaký pádný důvod, abych ho přesvědčila. "Kolik ukradli?"

Jake se neklidně zavrtěl, než mi odpověděl, a zadíval se na oceán. "Asi pět set tisíc dolarů. Čekám na upřesnění od Zanea, až je dostane od účetního," "Do prdele! Pět-set-tisíc-dolarů!" zalapala jsem nevěřícně po dechu. "Chceš říct,

že ti někdo ukradl pět set tisíc dolarů?" Jestli jsem na něj byla naštvaná předtím, teď jsem byla zcela nepříčetná.

Podíval se na mě. "V podstatě ano. Ale ne mně, firmě,"

"Musíme se okamžitě vrátit do L. A., Jakeu. Tohle se musí řešit hned." ..Ne. mv -"

"Ne," odpověděla jsem rozhodně, "Tohle je obrovský podvod. Podvod, který poškodil tvoji společnost. Naprosto šílený podraz! Kdy ses o tom dozvěděl?"

..Včera."

Naštvaně jsem se na něj podívala. "Měl jsi mi to říct už včera." "Nebuď směšná. Tru, víš, jak ti včera bylo. Nemluvil bych o tom ani teď, kdyby ses nezeptala, "Zvedl mou ruku ke rtům a políbil ji, "Vím, že si teď děláš starosti – což je přesně to, co jsem nechtěl. V žádném případě ale z ostrova neodjedeme dřív než za tři dny. Jsem s tebou na dovolené... a rozhodně si nemyslím, že bys mě jakkoli zdržovala od mých povinností," prohodil a položil mi prst na rty, aby mě přerušil, když isem hodlala protestovat, "Přiznávám, že se v labelu objevily nějaké

vrátím." Zadíval se mi do očí a pohladil mě prstem po rtu.

Rozšířily se mu zorničky. Vzduch kolem nás byl nabitý elektřinou. Bradavky mi ztvrdly, a protože jsem pod tílkem neměla podprsenku, předvedla

problémy. Ale Zane je dost schopný na to zvládnout je během tří dní, než se

isem Jakeovi dokonalou show.

Při pohledu na moje prsa mu oči ještě víc potemněly.

"Jestli mi chceš nějak pomoct, Tru, zůstaň tu se mnou a nedělej si starosti," řekl drsným, chraplavým hlasem, "Jediné, co teď potřebuju, isi tu,"

Věděla jsem přesně, co Jake potřebuje. A byla jsem více než ochotná mu to dát.

Obkročmo jsem si na něj sedla. "Fajn," přikývla jsem. "Uděláme to podle tebe." Smyslně se na mě usmál a chytil mě svýma velkýma rukama za zadek. "Co bys

dnes chtěla dělat?" zamumlal s nádechem sexu v hlase. Strčila jsem ruku mezi nás a přes šortky jsem uchopila jeho vzrušené mužství.

"Chci tě mít uvnitř -"

Nemusela jsem víc říkat. V tu ránu byl na nohou, vzal mě do náručí a odnášel mě

rychle zpátky do vily.

Jakmile jsme byli uvnitř, postavil mě a strhl ze mě tílko. A když říkám, že strhl, myslím to doslovně.

Byl pěkně nažhavený.

Pak přišly na řadu moje šortky a kalhotky. Naštěstí se to tentokrát obešlo bez trhání, protože se mu je podařilo stáhnout jedním rychlým pohybem.

Během chvilky jsem před ním stála úplně nahá. Jake mi mohl strhávat šaty na důkaz toho, jak silná je jeho láska ke mně, kdykoliv chtěl, Líbilo se mi, když isem se s ním cítila tak chtěná a hýčkaná. "Kurva, tohle mi strašně chybělo… tys mi chyběla." Vpíjel se do mě pohledem

a několika kroky donesl k posteli, na niž mě položil, Klekl si vedle postele, vzal do úst bradavku a jazykem ji obkroužil. V těle se mi rozhořela vášeň, klín mi zvlhnul a roztouženě čekal na Jakea... zasténala isem a přála si jediné: cítit jeho mužství uvnitř svého těla.

a pak přitiskl ústa na má ve vášnivém polibku. Aniž přerušil líbání, nadzvedl mě

Jemně mi stiskl hrot ňadra zuby, pak se pomalu vydal na cestu po mém bříšku a k centru rozkoše. Chytil mě za stehna a přitáhl na kraj postele.

Zalapala isem po dechu. Položil si mé nohy na ramena a palcem jemně přejel po zduřelém vrcholku mého

klínu. "Jsi tak vlhká," zachraptěl. Tušila jsem, co bude následovat... zavřela jsem oči a hlavu si pohodlně položila

na postel.

"Dívej se na mě," přikázal mi. Nadzvedla isem se a opřela o lokty, roztouženě isem se na něi podívala.

"Chci, aby ses na mě dívala... abys viděla, jak tě dovedu přivést k orgasmu,"

O tohle mě nikdy předtím nepožádal. Nestarala jsem se, proč to udělal... líbilo se

mi to, bylo to zatraceně sexy. Ne, sakra, Jake byl zatraceně sexy! Zůstala jsem opřená o lokty a s očekáváním a vzrušením jsem ho pozorovala.

Jak si olízl horní ret, jako by mě už ochutnal... Jasně modré oči mu ztmavly do inkoustové modře, když se pomalu sklonil a políbil můj vzrušený klín. Pak velmi pomalu a smyslně jazykem obkroužil vzrušený a citlivý pahorek. Díval se mi přitom

"Hmm, isi tak sladká," zamumlal.

Byla jsem naprosto fascinovaná.

do očí.

Sledovat ho mě ohromovalo a přivádělo téměř k šílenství. Jeho doteky byly mnohem intenzivnější, že jsem ani netušila, že něco takového můžu prožívat. Bylo vzrušující pozorovat, jak si Jakeův jazyk se mnou tak intimně pohrává, laská se s mým klínem, jako by to byl ten nejvzácnější poklad... Když jsem viděla šťastný

výraz v jeho tváři, málem jsem nad sebou ztratila kontrolu. Pevně jsem se chytila prostěradla, když se znovu dotkl jazykem klitorisu a vy-

volal tak další, mnohem divočejší vlnu vzrušení.

Chci ho hned teď cítit uvnitř. Jake vklouzl jedním prstem dovnitř, zatímco jazykem si dál pohrával

s klitorisem. Svaly v mém klínu se okamžitě kolem něi sevřely. "Chceš to...? Chceš mě mít uvnitř?" Zamumlal a vzduch mezi námi vibroval sexuálním napětím.

"Bože, ano," zasténala jsem.

na mé smysly. "Ach, ano," vzdychala isem přerývaně a tiskla si prsa, protože napětí uvnitř mého těla hrozilo vybuchnutím. V podbřišku mi pulzovala čirá rozkoš. "Ach. Jakeu... ach.

Pohled jeho modrých očí jako by mě přikoval k posteli, pak vsunul dovnitř druhý prst a pomalu jimi začal pohybovat. Jeho jazyk dál pokračoval ve sladkém útoku

prosím... ještě... bože, tohle nevydržím!" vykřikla isem najednou. Jako žhavý blesk mě zasáhl orgasmus. Prohnula isem se v zádech a boky přitiskla k Jakeovým ústům. Vzpínala jsem se pod ním, když jeho jazyk ve mně vyvolával extázi a vynášel mě do nebeských výšin.

Dva dny jsem se s Jakem nemilovala, dva dny jsem po něm jenom toužila a bylo iasné, že jsem ho potřebovala. Možná víc, než jsem si vůbec uvědomovala.

Když orgasmus odezněl, klesla isem zpátky na postel, uspokojená a šťastná. Jako v mlze isem si uvědomovala, že si Jake přetáhl triko přes hlavu a chystal se

stáhnout si šortky. Přinutila jsem své tělo se zvednout a na vratkých nohách jsem si stoupla před

něj. Chytila jsem ho za ruce a zarazila ho. "Já sama." Většinou vyvolával rozkoš Jake ve mně. Teď byla řada na mně, abych ho

potěšila. Zahákla jsem prsty za okraj kalhot. Pomalu jsem je začala stahovat dolů. Do-

padla jsem na kolena ve chvíli, kdy na podlaze skončily i jeho šortky. Jake je odkopl stranou, zatímco já upřela pohled na jeho vzrušený velký penis.

Bez váhání jsem ho vzala do ruky, lehce přejela rty po špičce a pak ho vzala do pusy.

"Kristepane," zasténal Jake, tělo se mu prudce napjalo, když jsem ho sevřela. Zabořil mně prsty do vlasů a snažil se zklidnit. "Když mě takhle chytneš, Tru,

vždycky mě dostaneš. Tvoje rty jsou tak měkké... tak teplé." Hedvábná pokožka a pevnost jeho mužství mě donutily zasténat.

Cítila jsem, jak se celé jeho tělo zachvělo.

Olízla isem ho, pak si jemně pohrávala s citlivou špičkou, než jsem ho znovu vz-

ala do úst. Na jazyku jsem ucítila horkou tekutinu. Polkla jsem, rukou jsem v rychlém tempu pohybovala dolů a nahoru, sála ho.

"Tru, ta tvoje ústa... jsou tak horká... děláš to moc dobře..." Líbil se mi pocit, že i já jsem ho dokázala potěšit. Chytila jsem ho za stehna

a snažila se ho vsát co nejhlouběji. "Kurva," zavrčel. Uchopil mou hlavu do dlaní, prsty zabořil do vlasů a začal se pohybovat v rytmu.

"Bože... Tru... ach, musíme přestat... Jsem...ehm, kurva..." Pomalu se ode mě odtáhl. Nechtěla jsem ho pustit, chtěla jsem si ho vychutnat.

"Ne, baby, ještě včera ti nebylo dobře, takže tohle radši vynecháme."

Zmateně jsem se na něj podívala.

Pomalu zakroutil hlavou a pohladil mě po tváři. "Až příště. Teď chci být uvnitř." Naposledy isem ho políbila na špičku penisu a postavila se. Oči mu planuly vášní. Věděla jsem, jak těžké pro něj muselo být přerušení.

abych věděla, že se jen taktak drží na uzdě.

Nohy se mi chyěly, ale udělala isem přesně to, co mi řekl. Předklonila isem se a rukama se opřela o stěnu vedle postele. Roztouženě isem čekala na Jakea. Jen matně jsem si uvědomovala, že stojí za mnou. Kolenem mi roztáhl nohy a zamířil špičku penisu proti mému klínu.

Olízla jsem si horní ret. Jakeovy oči mě sledovaly.

Ostře se nadechl. "Předkloň se a rukama se opři o zeď."

"Jak bys to rád?" zeptala isem se.

"Chci být v tobě, baby. Jsi připravená?" Nemusela jsem se mu dívat do obličeje.

Dychtivě isem mu nastavila svůi klín a přitiskla se k němu, "Na co čekáš?" Jake mě chytil za boky a jedním tyrdým rychlým pohybem pronikl dovnitř.

"Kurva," vydechl. Opřela jsem se pevně o zeď, když se ke mně přitiskl. Pomalu vyklouzl ven, pak dalším tvrdým přírazem pronikl dovnitř. Ze rtů mi

uniklo slastné zasténání. Jake se se mnou miloval tvrdě a vášnivě, nebral na nic ohledy, ale tentokrát mi

to bylo jedno. Potřebovala jsem ho, nemohla jsem mu odolat.

"Řekni mi něco španělsky, baby," zachroptěl. Usmála jsem se. Věděla jsem přesně, co s ním moje španělština dělá, takže jsem

mu ráda vyhověla. "No me jodas más, Jakeu. Ještě víc!" Jake miloval Portoričanku ve mně, kterou jsem zdědila po matce. Moje španělšt-

ina ho vzrušovala a doháněla téměř k šílenství. Všechny jeho zábrany se najednou rozplynuly, přirážel těžce a nemilosrdně, hlas měl náhle hrubý a chraplavý. "Kurva, Tru, isi tak sexy... tak těsná a horká, Jen tvojí

zásluhou je můj pták tvrdý jako skála... kurva, chci být co nejhlouběji..." Cítila jsem jeho silný a pevný penis uvnitř a užívala si slastný pocit, když se dotkl

mého citlivého místa. Věděla isem, že se blíží vyvrcholení, Jake přitiskl prsty k mému klitorisu a palcem ho začal třít. Znovu ve mně pro-

bouzel vzrušení a přiváděl mě k dalšímu orgasmu. Svalv se mi sevřelv kolem jeho penisu.

"Tak pojď, Tru... teď."

Prohnula jsem se v kříži a už podruhé během pár minut jsem se vznášela v radostném a slastném opojení, vzrušení mnou prostupovalo v nekontrolovatelně se šířících vlnách. Pevně jsem ho držela v sobě.

Cítila isem, jak se zachvěl, "Kurva, Tru!" Vykřikl a mé tělo zaplavila horká tekutina tryskající z jeho mužství. Škubl sebou v orgasmickém omámení a naplnil mě hustým semenem.

Odhrnul mi vlasy stranou, položil se na má záda a rukama se opřel o zeď stejně iako iá. "Jsi v pořádku?" chtěl vědět a políbil mě na rameno, zuby jemně stiskl hebkou kůži.

"Je mi skvěle." Zakroutil boky. Cítila isem, jak je jeho penis stále pevný.

"Tv ještě nemáš dost?" Vystrčila isem na něj prdelku a usmála se.

vylezl nahoru a položil se na mě.

"Ještě isem ani nezačal. Vždyť je to tak dávno, co jsme se naposledy milovali," Chytil mě rukou kolem pasu. Vyklouzl ven, otočil mě k sobě čelem a přitiskl si mě

na hruď, "Mám v plánu být uvnitř tebe celý den, milovat se s tebou až do umdlení, dokud ani jeden z nás nebude schopný se postavit na nohy."

"Slibuieš?" "Přísahám na tvoji sladkou prdelku," zavrčel, zvedl mě a hodil na postel. Pak si

Kapitola třetí

Když naše letadlo přistávalo na mezinárodním letišti v Los Angeles, sledovala jsem světla pod sebou.

Jake spal vedle mě. Natáhla jsem se a odhrnula mu vlasy z čela. Vypadal tak spokojeně. Nelíbilo se mi, že ho musím vzbudit, ale pilot už ohlásil přistání.

Zadívala jsem se na náramek přátelství na jeho zápěstí. Trochu se posunul, takže se vedle něj objevil světlejší proužek neopálené kůže. Stejně tak jako u mě. Nikdy si je nesundáme – to byl náš slib z dětství. Od chvíle, co jsem je pro nás oba jako malá holka udělala. jsme je vždvcky měli u sebe.

Bylo mi líto, že je naše dovolená u konce. Byla to nejlepší dovolená v mém životě, teď nastal čas vrátit se zpátky do reality.

Do Jakeova světa.

Což byl svět naprosto vzdálený představám, jaké jsem kdy měla.

Obyčejná dívka v neobyčejném světě.

Přála jsem si zůstat na ostrově napořád. Bála jsem se, že návrat zpátky do L. A. zase ovlivní náš vztah.

Prsty jsem polechtala Jakea za uchem. Věděla jsem, že je na to velmi citlivý, zvlášť kdvž ho tam políbím.

Chytil mě za zápěstí, až mě to překvapilo. "Nezačínej něco, co nemůžeš vyhrát," zachraptěl.

"Kdo říká, že nemůžu vyhrát?"

"Já."

"Myslíš?"

"Hmm." Přisunul se blíž a zadíval se na mě těma úžasně modrýma očima. "Zapomínáš, že i já přesně vím, kde jsou všechna tvoje citlivá místa, Bennettová?"

Polilo mě horko a snažila jsem se vykroutit z jeho sevření. "Myslela jsem, že spíš."

"Spal jsem, než mě nějaká koketka začala lechtat."

"Koketka?" Zasmála jsem se.

"Jo, přesně tak. Koketka. Mazaná a svůdná."

"Svůdná?" Ušklíbla jsem se.

"Jo, zatraceně svůdná."

"Ale jen pro tebe," zamumlala jsem.

"To si piš, že jen pro mě."

Majetnickým pohledem mě přišpendlil k sedadlu.

Polkla jsem a dodala: "Ty, jo, jsme doma." Na rtech se mi usadil lehký úsměv.

L. A. je teď můj domov. Zní divně, když to řeknu takhle. Když isem byla naposledy v L. A., v médiích zrovna všude omílali příběh

o Jakeovu otci.

Při té vzpomínce mi přejel mráz po zádech.

Jake seděl vedle mě, s nohama nataženýma před sebou, jednu ruku měl za hlavou a druhou mě objímal kolem ramen. Přitáhl si mě k sobě. "Jsi v pohodě?" zeptal se.

"Jo, jen mě napadlo, jak by bylo krásné, kdybychom mohli na ostrově zůstat déle."

"To by se mi taky líbilo," zamumlal a opřel si bradu o mé temeno. "Zase se tam brzy vrátíme."

"Mohli bychom tam strávit naše líbánky," navrhla jsem a při pohledu na něj jsem překypovala optimismem.

"Skvělý nápad," usmál se.

Doma.

"Asi bych měla pomalu začít plánovat naši svatbu, ale… jak dlouhé si představuješ naše zasnoubení?" Kousla jsem se do rtu.

"Strašně krátké! Baby, můžeme se vzít třeba hned zítra, jestli chceš. Stačí říct a já nařídím pilotovi, aby nás vzal do Las Vegas."

Zasmála jsem se. "Matku by trefil šlak kdybych se vdávala ve Vegas. A jak znám

tátu, nakopal by ti zadek, že jsi mu neumožnil jeho jediné dítě odvést k oltáři." "Chápu. Od Billyho bych opraydu nechtěl nakopat prdel."

"Kde bys chtěl mít svatbu? Tady ve Státech, nebo v Británii?"

"Je mi to jedno." Pokrčil rameny. "Tady by to bylo možná jednodušší, protože tu

žijeme, ale upřímně, nechám to na tobě. Pokud chceš, abychom se vzali v Manchesteru, je to v pohodě. Prostě mi řekni čas a místo, baby, a budu tam."

"Chceš mi tím naznačit, že co se týče svatby, nechceš o ničem rozhodovat?" "Samozřejmě že chci," usmál se. "Zorganizuju svoji rozlučku se svobodou. Ne, bl-

"Samozrejme ze chci," usmal se. "Zorganizuju svoji rozlučku se svobodou. Ne, bibost. Slíbil jsem Tomovi, že to může udělat on." Tom je baskytarista v kapele Mighty Storm, jeden z Jakeových neibližších přátel

Tom je baskytarista v kapele Mighty Storm, jeden z Jakeovych nejblizsich prate a vyhlášený sukničkář. Stejně jako byl Jake předtím, než jsme se dali dohromady. Ale teď má mě, takže tohle období je už prvč.

Naštěstí.

"Panebože," zasténala jsem. "To budou orgie, striptérky a prostitutky. Úplně to vidím – jako ve filmu *Pařba v Banakoku*."

Jake se zasmál. "Trošku mu důvěřuj, baby. Myslím, že tak hrozný to nebude."

"Pokud se vrátíš s tetováním na obličeji a řekneš mi, žes souložil s ladyboyem³, tak si tě rozhodně nevezmu"

3 Ladyboy neboli kathoey je běžný výraz pro transsexuála, zejména v Thajsku. Poznámka překladatelky. Zmrazil mě pohledem. "Baby, jestli se ti budu muset přiznat, že isem spal s ladv-

"Protože Toma zabiju, že dopustil, aby k něčemu takovému vůbec došlo." Oba isme se rozesmáli, když pilot oznámil, abychom se připoutali, že ideme na přistání.

Dave zajel na příjezdovou cestu před Jakeovým domem. Tedy před naším domem. Pořád ještě jsem si na to nezvykla. Ale nikdy bych to Jakeovi nepřiznala, aby neměl

pocit, že jeho dům nepovažuju za svůj domov.

Ten dům vlastně tak trochu nenávidím... no dobře, nenávidím je asi silné slovo. Jakeův dům se mi vůbec nelíbí.

Nemyslím to ve zlém, je to krásný dům. Nepůsobí příliš okázale. Je moderní, má tři ložnice, tři koupelny, hudební studio a posilovnu.

Ale je to staromládenecký dům. A v tom tkví problém.

Sem do tohohle domu si pravděpodobně dřív tahal jednu ženskou za druhou. Bože, jen když si to představím, chce se mi zvracet.

Nikdy předtím jsem s Jakem v jeho domě nespala. Při krátkém pobytu, kdy jsme se tu zastavili během turné, nebyl sex na pořadu dne.

Jenže teď tu budu bydlet a Jake se mnou rozhodně bude chtít spát. A mně se okamžitě před očima vynoří ten bezpočet ženských přede mnou. V Jakeově domě. V jeho posteli.

Posteli, kterou s ním budu sdílet.

Ta představa ve mně vyvolávala rozporuplné pocity.

Uff.

No jasně, jsem možná trochu přecitlivělá. Protože vím, že tu Jake nikdy s žádnou holkou nežil. To taky hodně znamená.

Tohle je jeho domov. A teď i můj. Budu si na to muset rychle zvyknout.

Ale jak? Nemám tušení... protože mi připadá, že vzpomínka na jeho starý život

tu přetrvává jako zápach. Můi dům.

bovem, pak to bude z kriminálu." "Proboha proč?"

Do prdele!

Opravdu si musím zvyknout říkat "můj dům". Nechci totiž Jakea ničím naštvat. Nepotřebuju se šťourat v jeho minulosti.

"Nechte kufry v hale a jeďte domů, kluci," obrátil se Jake k Daveovi s Benem, když otevřel dveře a nechal mě projít první.

Viděla jsem, že v kuchyni svítí světlo, a napadlo mě, že tu asi je někdo z Jakeova

týmu. Rozloučila jsem se s Davem a Benem a zamířila rovnou do kuchyně. "Krásko!" vykřikl Stuart, když jsem vešla do místnosti. "Na tebe je ale úžasný

pohled, opálená a svěží... Dal bych cokoliv za to mít tuhle barvu."

"To víš, je to trochu snazší, když máš matku Portoričanku." Vběhla jsem do jeho rozevřené náruče a políbila ho na tvář. "Chyběl isi mi." "Cože? Copak tvs měla čas přemýšlet o tom, jestli ti chybím, nebo ne? Nechceš mi snad naznačit, že si tě ten trumbera celou tu dobu nevšímal, že ne?" Stuart kývl

Výraz v jeho obličeji byl prázdný, jako by se toulal někde jinde. Někdy mi dělalo problém zijstit, co si vlastně myslí. Občas isem to poznala z jeho očí, ale tentokrát

nikoliv.

směrem k Jakeovi, který se opíral o veřeje a pozoroval nás.

"Ne, věnoval se mi dostatečně." Mrkla jsem na Jakea a usmála se. Konečně se mu rozsvítily oči a vrátil se zpátky do přítomnosti.

Teď jsem věděla přesně, na co myslí, a tváře mi zrudly při vzpomínce na to, co isme na dovolené dělali nejčastěji.

"Ale i tak jsem si našla čas, abych si vzpomněla na svého oblíbence," dodala jsem a obrátila se zpátky ke Stuartovi.

"Myslel isem si, že tvým oblíbencem jsem já," pronesl s hranou rozmrzelostí

Jake, vešel do kuchvně a posadil se k baru. "Stoupni si do řady, chlape. Kamarádi mají přednost." Stuart mě objal kolem

ramen.

Poznámka překladatelky.

Ušklíbla isem se, ale hned isem si zakryla pusu rukou.

To nebylo moc pěkné, já vím. Občas vám ale něco mimoděk ujede.

"Bože, mám pocit, jako bych se ocitl v epizodě ze seriálu One Tree Hill⁴." povz-

dechl si Jake. "Tam se taky Lucas s Nathanem pořád dohadovali o jednu holku," 4 One Tree Hill – americký televizní dramatický seriál (2003–2012) o partě středoškoláků. Příběh dvou nevlastních bratrů, kteří se setkávají jako rivalové nejen v životě, ale i v lásce (zdroj: wikipedia).

"Koukám, že návrat zpátky tě trochu rozhodil, co?" Stuart mávl rukou. "Takže iste se měli dobře?" Jeho otázka už opět mířila na mě.

"Skvěle! Příště musíš jet taky, Stuarte. Je to tam úžasné, určitě by se ti tam líbilo."

"Nechceš náhodou, aby s námi jel Stuart na svatební cestu, že ne?" Jake nadzvedl obočí.

"No jo, máš pravdu. Fajn, tak možná někdy jindy. Stuarte." Usmála jsem se.

"Bylo to tam tak úžasné, že tam chcete jet i na líbánky?" zeptal se Stuart s pot-

měšilým zábleskem v očích.

"Už isem ti říkala, že to tam bylo fantastický," Přikýyla isem a usmívala isem se při vzpomínce na ostrov.

"Už jste si vybrali termín svatby?" vyzvídal Stuart a opřel se o pult.

Sundala isem si sako, pověsila ho na opěradlo stoličky naproti Jakeovi a posadila se. "Ještě ne, ale hned od zítřka na tom začnu pracovat... no, spíš přemýšlet, jak vůbec začít svatbu plánovat."

"Pokud budeš potřebovat pomoct, krásko, dej mi vědět," nabídl se Stuart.

"Možná tě vezmu za slovo. Ach, tys připravil čaj," usmála jsem se, když jsem si všimla konvičky na stole. "Jak já tě zbožňuju!" Seskočila jsem z barové stoličky a šfouchla Stuarta bokem.

"Kurva, doufám, že ne víc než mě," zamumlal Jake a natáhl se pro sušenku na stole.

"Neboj se, baby. Stuarta mám ráda čistě platonicky. Je jako bratr, kterého jsem nikdy neměla."

"Bože, krásko, to je od tebe milé." Stuart se na mě usmíval a šťouchl na oplátku mě.

"Vidíš, a já si celé dětství myslel, že jsem jako tvůj bratr," mračil se Jake.

"Jakeu, kdybych tě někdy považovala za bratra, i kdyby to bylo v dětství, tak bychom spolu nikdy neskončili v posteli."

"Škoda, že jsem to nevěděl dřív." Jakeova tvář se rozzářila sexy úsměvem. "Jen si představ, co všechno jsme mohli dělat u tebe v pokoji místo domácích úkolů." Nadzvedla jsem obočí a kalhotky mi při té představě zylhly.

"Hej, pořád ještě jsem tady," prohlásil Stuart a přerušil Jakeovo kouzlo nade mnou. "A trpím dlouhodobým nedostatkem sexu, tak si, prosím, tohle téma nechte na později. Fajn, a teď k důležitějším věcem," dodal a promnul si ruce. "Tak co jste mi přivezli? Umírám zvědavostí, jaký dostanu dárek!"

"Dárek?" Zmateně jsem se podívala nejdřív na Stuarta, pak na Jakea, který krčil ramenv. Bvl na tom steině jako já "Měli jsme ti snad přivézt dárek?"

Nalila jsem čaj do tří připravených šálků a snažila se potlačit smích.

"No tak, nechoďte kolem toho jako okolo horké kaše. Dárky jsou součástí mého

platu a jsou zakotvené ve smlouvě. Tak co jste mi přivezli?" Napřáhl ruku a netrpělivě se zavrtěl.

Odložila jsem konvici. Snažila jsem se udržet si vážný výraz ve tváři, pro jistotu jsem se kousla do rtu. "Je mi to opravdu líto, Stuarte. Netušila jsem, že bychom ti měli něco přivézt."

Pohasly mu oči a na tváři se objevil skleslý výraz. "No, to je v pořádku, nic se neděje..."

"Hlavně mi nedošlo, že dárky jsou součástí tvojí smlouvy… takže myslím… že oceníš, že jsem ti přivezla tyhle brýle Oliver Peoples," řekla jsem, natáhla se a vyndala je z kapsy saka.

Stuart už po nich nějaký čas toužil, ale všude byly vyprodané – ani jsem netušila, že sluneční brýle mohou být vyprodané –, tak jsem se zeptala Jakea, zda by nezatahal za nitky a nezískal je přímo od designéra. Což samozřejmě rád udělal. Když jsme přistáli na letišti, čekaly tam na nás.

"Panečku!" vydechl obdivně Stuart. "Jak jste…? Na tom vlastně nezáleží. Jsou naprosto úžasné! Tru, jsi skvělá!"

eční brýle a okamžitě je vyzkoušel. "Jak vypadám?" "Úúúžasně. Skvěle ti sedí. No... víš... vypadáš trochu jako ten model. Sakra, jak se ien... jo, ten Brit David Gandy."

Zvedl mě, zatočil se mnou dokola a pak mě postavil zpátky na zem. Vzal si slun-

"V tom případě jdu do postele strávit zbytek noci pohledem do zrcadla a zkou-

"Jdi do prdele!" odsekl Stuart a prohlížel se ve skle dvířek trouby. "Žárlíš, že sám nemáš něco tak stylového." "Ani bych neřekl. Co ten nejžádanější muž roku podle hlasování neomylné amer-

ické veřeinosti?"

"Všechny fanynky hlasovaly pro tu tvoji kobru, co si nosíš v kalhotách," poznamenal Stuart jízlivě v narážce na přezdívku pro Jakeova obrovského... ptáka. Toho,

kterým mě obšťastňoval.

"Tak jako tak, krásko, ten David Gandy... je sexy?" "No jasně," přikývla jsem nadšeně,

Jake hlasitě zakašlal a něco si zamumlal.

"Spíš Gándhí," zavtipkoval Jake, Přísně isem se na Jakea podívala.

"Ale ne tak sexy jako ty, baby."

"Ještěže tak," zavrčel Jake,

máním fotek Gandyho." Stuart zvedl ze stolu hrnek s čajem a s mávnutím ruky vyrazil z kuchyně, "Jsem rád, že jste zpátky," kývl na nás oba.

"Taky isem ráda," Tak napůl, pomyslela isem si, "Dobře se vyspi," zavolala isem ieště za ním.

"Tv taky, krásko."

"Víš...." pronesl Jake a nalil mléko do zbývajících dvou šálků čaje. Jeden zvedl

a podal mi ho. "Stuart je jedinej chlap, u kterýho toleruju, že se tě dotýká. A to jen proto, že je gav." "Stuart se mě nijak zvlášť nedotýká," Zasmála isem se. Napila isem se čaje a po-

ložila šálek na pult. "Je to jen příjemný chlap. Takové mám ráda," dodala jsem a vtiskla se mezi Jakeovy nohy. "Jo? No, pokud se tě někdo někdy dotkne tady –" zamumlal a přejel mi prstem

přes rty, "- nakopu mu prdel."

"A co tady?" Dotkla jsem se svých prsou.

V žilách se mi rozproudila horká krev.

"Pak skončí rovnou ve špitálu," odpověděl a zahleděl se na moji dmoucí se hruď.

"A co tady?" Ukázala jsem do klína. "To je vstupenka na krchov. Patříš mně, Tru," Zvedl mi sukni a položil ruku

na stejné místo, na které jsem ukázala. "Nikdo se tě kromě mě nebude dotýkat." Pak vklouzl prsty pod kalhotky a dovnitř mého klínu.

35/240

Spal tu i s jinými.

Poodstoupila jsem od něj a nechala mu ruku vyklouznout zpod sukně.

"Co se děje?" Nejistě se na mě podíval.

"Nic..." Rozhlížela jsem se kolem hledajíc výmluvu. "Jen... Stuart by se mohl vrátit."

Zajímalo by mě, jestli to s nějakou dělal v kuchyni. Asi ano. Jak znám Jakea, užíval si sex v každé místnosti v tomhle domě.

Při té představě se mi chtělo zase zvracet.

Zatnula jsem ruce v pěsti, až se mi nehty zaryly do kůže.

"Nepřijde sem." Jake mě chytil za triko a přitáhl si mě zpátky k sobě.

Políbil mě na krk, druhou rukou mě popadl za zadek a přitiskl mě blíž k sobě. Do prdele, už je zase vzrušený. Zdálo se mi, že to je skoro pořád.

Zavřela jsem oči a soustředila jsem se. Na pocit, který ve mně jeho pevné tělo vyvolávalo. Na jeho mužskou vůni.

Před očima se mi ale míhal jediný obraz: Jake s jinou ženou. Dělal přesně to, co teď se mnou, přímo tady v kuchvni.

Vykroutila jsem se z jeho objetí.

Povzdechl si a jeho tmavé planoucí oči si mě měřily. "Fajn, tak řekneš mi, co se to s tebou sakra děje?"

"Nic," vypískla jsem. Zradil mě hlas.

"Tru?"

Podívala jsem se dolů na zem. "Jen..." Kousla jsem se do rtu.

"Jen co?" Hlas měl nakřáplý a vypadal nešťastně.

"Jen mi připadá divné… milovat se ve tvém domě."

"Chceš říct v našem domě." Nadzvedl obočí. "Proboha proč? Kvůli tomu, že tu s námi bydlí i Stuart?"

"Ne, o něj vůbec nejde. Kvůli všem těm milenkám, které jsi tu měl." Fajn, vyznělo to $\acute{u}pln\acute{e}$ jinak, než jsem chtěla.

Zvedla jsem hlavu a zadívala se mu do očí. Kousla jsem se do rtu, až jsem ucítila krev

Jake nasadil neproniknutelnou masku.

Uvědomila jsem si, že vůbec nezapírá, že tu spal s jinými ženami.

S povzdechem si pročísl černé vlasy.

Poodstoupila jsem od něj a opřela se o pult. "Kolik holek sis sem vzal?"

"Opravdu chceš, abych ti na to odpovídal?" Jeho oči mě propalovaly, zatímco čekal na moji odpověď.

Nervózně jsem se rozhlédla a pohrávala si s lemem trička.

Opravdu to chci vědět?

Sadistické já toužilo po odpovědi. Naštěstí ale vyhrál pud sebezáchovy.

"Ne." Zavrtěla jsem hlavou.

Otočila isem se a vydala se ke dveřím. Najednou isem chtěla jít spát a tenhle rozhovor nechat plavat. "Kam ideš?"

Zastavila jsem se ve dveřích a obrátila se k němu. "Do postele. Nezáleží na tom, Jakeu, Vím. jakou jsi měl pověst, a musím... se s tím nějak vyrovnat." Pročísla jsem si vlasy, "Minulost se nedá změnit, i když bych si to moc přála. Ale nemůžu předstírat, že mi to nevadí...." dodala isem, "Někde jinde se s tím umím vyrovnat,

většinou... ale tady, v našem domě... jen pomyšlení, žes tu měl... stovky ženských... přímo tady." Snažila jsem se ty příšerné obrázky vymazat z choré mysli. "Nebyly to stoyky," "Cože?"

"Nevodil isem si sem stovky žen."

mě.

ani slechu.

"Díky za vysvětlení," odsekla jsem ostřeji, než jsem chtěla. "Hele, ať jich bylo kolik chce, byla to víc než jedna, a to mi stačí, aby mi to vadilo. Potřebuju jen trochu času přijít na to, jak se přes to dostat – jak žít v tomhle domě a vědět, žes tu měl

milenky. Netrestám tě za tvou minulost... Jen se musím přenést přes žárlivost a nejistotu. Dej mi čas..." Pevně se chytil kraje židle, až mu zbělely klouby. Jako by se musel držet, aby mnou nezatřásl. Vzduch byl nabitý elektřinou, cítila isem jeho potřebu dotknout se

Takv isem toužila ho obejmout, přitisknout se k němu. Ale ne s těmi představami, které se mi míhaly před očima.

"Dobře," povzdechl si. Hlas mu zněl sklesle a poraženecky. "Za chvíli přiidu

za tebou."

Vyšla jsem z kuchyně a zamířila nahoru do ložnice. Převlékla jsem se do pyžama, vyčistila si zuby, ale když jsem se vynořila z koupelny, po Jakeovi nebylo ani vidu

Zhasla jsem, zalezla si do postele a poprvé po dlouhé době usnula, aniž Jake ležel vedle mě.

Kapitola čtvrtá

"Přísaháš, že nic nevidíš?" zeptal se mě Jake snad už podesáté.

"Přísahám." Povzdechla jsem si trochu podrážděně, protože jsem opravdu nic neviděla

Seděla jsem na sedadle spolujezdce v Jakeově Astonu Martinu DBS, tedy autu Jamese Bonda.

Jake řídil a já měla pásku přes oči.

Ano, slyšíte dobře. Měla jsem zavázané oči páskou, provizorně vyrobenou z hedvábného šátku, co jsem měla kolem krku.

Proč?

Protože Jake má pro mě překvapení. Překvapení, které vyžaduje, abych jela se zavázanýma očima.

Jsme zpět v L. A. pátý den.

Jake strávil většinu času ve vydavatelství s účetními a snažil se vyřešit problém s podvodem. Nějakým způsobem zmizelo pět set tisíc dolarů, ale zatím nebyli schopni zjistit, kdo je vzal.

Jake tomu věnoval všechen čas. Když večer přišel domů, obvykle jsem už byla v posteli, a když jsem se ráno probudila, byl už pryč.

Měla bych si dělat starosti, aby ho zase nepohltil stres a přepětí?

Určitě ano.

Měla bych si zase všímat, zda někde neobjevím náznaky toho, že v tom znovu lítá?

Rozhodně.

Neměla jsem z toho dobrý pocit, od jeho posledního úletu moc času neuběhlo. Byla bych hloupá, kdybych se nebála. Nechtěla jsem, aby si ani jeden z nás musel projít tím, čím jsme si nedávno prošli.

Ne, že bych mu nevěřila. Jen vím, jak snadno do toho může znovu sklouznout. Minule jsem to sice tušila, ale předstírala jsem, že o nic nejde. A pak to najednou rychle zašlo příliš daleko. Nedopustím, aby se to stalo znovu.

Zkontrolovala jsem nádržky na záchodech a další možné úkryty drog v domě? Ano.

Je to hrozné takhle ho hlídat a vím, že by byl opravdu naštvaný, kdyby se to dozvěděl. Ale když je ve hře Jakeův život, není nic důležitějšího.

Hned první den po návratu šel na schůzku s poradcem ohledně drogové závislosti a předevčírem pozdě večer jsem ho slyšela s někým telefonovat – myslím, že mluvil s psychoterapeutem.

A já jsem připravená mu pomoct, jakkoliv bude potřebovat. V hloubi duše jsem ale přesvědčená, že se Jake k drogám už nevrátí. Na vlastní kůži zažil, co to s ním naposledy udělalo, a doufám, že si uvědomil, že právě kyůli drogám ztratil i mě.

Stále s tím bojuje, zejména teď, když jsme zpátky a valí se na něj jeden problém za druhým. Jsem doopraydy ráda, že se sám snaží se přes to dostat a využívá

Málem ho to zlomilo. Na druhou stranu, není na škodu mít se na pozoru a všímat si jakýchkoliv

náznaků

ani iednou.

pomoc, jakou má.

V poslední době isem se s ním o rekonvalescenci nebavila, protože vím, že pokud si o tom se mnou bude chtít popovídat, musí začít on sám.

Minulé dny mi hrozně chyběl. Musím ale přiznat, že malé odloučení má občas své výhody. Po návratu z dovolené jsem se totiž vrátila ke své práci a jsem ráda.

I když je to pouze práce z domova. Pustila jsem se znovu do sepisování Jakeova životopisu a také se snažím psát pravidelné sloupky do Etiquette. Etiquette je časopis, pro který pracuju. A Vicky, moje šéfová a kamarádka, je ta,

která mě s Jakem po všech těch letech dala znovu dohromady. Získala totiž od Jakea Wetherse svolení k exkluzivnímu rozhovoru pro časopis a mě do toho uvrtala. Už se mi po práci pro časopis stýskalo. A fakt jsem se už těšila, až si s Vicky pop-

ovídám. Mám ji ráda a rozhovory s ní jsem postrádala. Miluju Skype! Hned jak isme se vrátili do L. A., zavolala jsem rodičům. Telefonem, protože pro

ně je Skype španělskou vesnicí.

Ze všech nejvíc mi ale chyběla Simone.

V Londýně jsem se s ní vídala každý den a chvíli mi trvalo zvyknout si, že už s ní

i poplakaly. Jsem ráda, že tu mám Stuarta, jediného přítele v Los Angeles, Tedy kromě

nebydlím. V posledních dnech jsem jí volala několikrát. A párkrát jsme si

Jakea, samozřejmě.

Protože isme se s Jakem týden skoro neviděli, neměli isme příležitost znovu si promluvit o problému "sex v jeho domě". Stejně tak jako jsme od návratu z ostrova

neřešili problém dětí. Vypaďalo to, že s Jakem jsme opravdu mistři v ignorování problémů a vyhýbání

se diskusím o důležitých věcech.

Napadlo mě, jestli to není jeden z důvodů, proč tento týden trávil tolik času v labelu.

Od té doby, co jsme se s Jakem dali zase po letech dohromady, to byla nejdelší doba bez sexu. Na ostrově jsme se milovali i několikrát za den, tady v L. A. už týden

Je to ale moje chyba a začínalo mě to znepokojovat, protože pro Jakea je sex stejně zásadní jako dýchání. A fakt, že ho nemá a ani se nesnaží mě k tomu nutit. mě trochu děsí. Bojím se, že když spolu nebudeme spát, začne Jake své sexuální pudy uspokojovat někde jinde. Možná už začal.

"Mohli by nás zastavit policajti. Určitě by je napadlo, žes mě unesl, kdyby mě viděli se zavázanýma očima," řekla isem.

"Nezapomeň, že máme tmavá okna, baby," "Jasně."

Složím ruce přes sebe do klína a slyším, jak se Jake tiše směje.

"Určitě nás ale dřív zastaví za rychlost. Co jim řekneš potom?"

"Že moje snoubenka je poněkud výstřední a líbí se jí, když s ní jezdím dokola se zavázanýma očima. Jenom potom mi dovolí se s ní vyspat."

..Jakeu!"

"Nebo že isme na sado maso a tv isi submisivní. A vidět tě takhle mě šíleně

vzrušuie." Ucítila isem jeho ruku na noze, drsné prsty mě jemně hladily nad kolenem. Bylo to poprvé po pěti dnech, kdy se mě důvěrně dotkl. Srdce se mi rozbušilo

a svaly v těle mně ztuhly. "Nedovedeš si vůbec představit, jak mám právě teď nalitý péro. Stačí jen, když se

na tebe podívám... kurva, ty tvoje sexy botičky a krátká sukně... zavázané oči." Kurva, kurva, kurva. "A co s tím hodláš udělat?" zeptala jsem se chraplavým, svůdným hlasem.

"Řekl bych, že to oblečení na tobě dlouho nevydrží. Představuju si tě, jak máš na sobě jen ten šátek přes oči a boty s jehlovými podpatky a nohama mě objímáš

kolem pasu..."

Do prdele... Napadlo mě, že Jake objednal hotelový pokoj, kde bychom se spolu mohli

milovat.

Klín mi při představě nahého Jakea se ztopořeným mužstvím hluboko v mém těle okamžitě zvlhl. Potlačila isem zasténání. Jake stáhl ruku z mé nohy, aby se věnoval řízení. Zaslechla jsem tikání

směrovky, a brzy po odbočení se auto zastavilo. Slyšela isem, jak Jake stahuje okénko a mluví s nějakým mužem.

Do prdele, sedím tu se zavázanýma očima a Jake se vykecává s nějakým chlapem.

Kam mě to sakra veze? "Rád vás zase vidím, pane Wethersi. Hned otevřu bránu."

"Díkv." Slyšela jsem, jak se okénko zavírá, a auto se znovu pomalu dalo do pohybu.

Vtom mi hlavou bleskla myšlenka.

Panebože, co když mě vzal do nějakého perverzního sex klubu?

Před chvílí mluvil o sadomasochistických hrátkách a o tom, že budu brzv nahá. že budu mít jen šátek a boty. Do prdele! Do prdele! Do prdele! Na takové věci tedy rozhodně nejsem. Mám ráda normální sex. Nevadí mi trochu

hrubější výrazy... možná, kdyby mě Jake svazoval... klidně bych to zkusila. Ale úplně výstřední věci fakt nemusím. A upřímně, ani v duchu mě nenapadlo, že by Jake něčemu takovému holdoval.

V posteli je možná trochu dominantnější, což považuju za sexy, ale bičíky a řetězy... ne, to si fakt nedovedu představit. Možná je to jen další věc, kterou o něm nevím.

Sakra

"Kam ideme?" špitla isem trochu ustrašeně,

"Za dvě minuty se to dozvíš. Vydržíš to ještě chvíli?" "Vzal isi mě do nějakého erotického klubu?" vyhrkla isem. Slyšela jsem jeho přidušený smích. "A ty bys do takového klubu chtěla?" Vnímala

isem, jak se jeho tělo vedle mě zachvělo. "Proboha, ne!" "To je dobře, protože bych se o tebe s nikým dělit nechtěl." Vzal mě znovu

za ruku a polibil na klouby prstů. "Už jsem ti mockrát řekl. Tru, že jsi moje... jenom moje."

Zastavil a vypnul motor.

Pustil mě a řekl: "Počkei, pomůžu ti."

Poslechla jsem ho a čekala, až obejde auto a otevře mi dveře.

Za ruku mě vytáhl ven. Objal mě kolem ramen a kamsi mě vedl. "Tak isme tady," zamumlal mi do ucha a natočil mě tím správným směrem, "Jsi připravená?" Ucítila jsem jeho teplý dech na tváři.

"Jsem."

Po pravdě řečeno, nebyla jsem. Nervy jsem měla na pochodu, co mě čeká. Nenávidím překvapení. Proč proboha Jake pořád trvá na tom, aby mě něčím

překvapoval? Bože, co když se mi to nebude nelíbit?

Do prdele!

Jake zvedl ruce a rozvázal uzel na šátku, kterým jsem měla zavázané oči.

Sundal mi ho a stoupl si stranou.

Rychle jsem zamrkala, abych oči přivykla na jasné slunce. Před sebou jsem uviděla dům.

Stála jsem asi dvacet pět metrů před obrovským nádherným domem.

Byl to patrový dům postavený z betonu, část byla štukovaná omítkou a část

pokrytá dřevem – ta kombinace byla neuvěřitelná. Moderní a ohromující... okamžitě jsem se do něj zamilovala.

Kdybych si měla vybrat, lepší dům bych určitě nenašla.

"Co je to?" zeptala jsem se a konečně odtrhla oči od domu. Překvapeně jsem se na Jakea podívala. Oči mu žhnuly nedočkavostí. Bylo zjevné, že je nervózní. "Dům."

Váhavě se na mě usmál. "Náš dům, pokud se ti líbí a budeš ho chtít." Znovu jsem se podívala na budovu před sebou, pak na Jakea. "Tvs tenhle dům

Znovu jsem se podivala na budovu před sebou, pak na Jakea. "Tys tenhle dů koupil?"

"Ano, koupil jsem ho pro *nás*. Dal jsem nabídku a přijali ji. Ale pokud se ti nelíbí, můžeme koupi zastavit a najít si něco jiného." "Ne." Znovu jsem se zadívala k domu. "Je to jen..."

"Tru, pokud se ti nelíbí, řekni mi to upřímně. Nebudu se kvůli tomu zlobit." "Je *nádherný.*" Zadívala jsem se Jakeovi do očí. "*Opravdu*, na první pohled jsem se do něj zamilovala. Tedy podle toho, co vidím... ale jestli je zvenku takhle krásný.

se do něj zamilovala. Tedy podle toho, co vidím... ale jestli je zvenku takhle kr pak... Vážně... Ale... určitě nebyl levný." Rozpačitě jsem se usmála.

Obvykle páry kupují domy společně, berou si hypotéky. Ale Jake koupí dům rovnou. Musel stát miliony dolarů. Na to nikdy nebudu moci přispět.

"Říkej tomu narozeninový dárek číslo pět." Zprudka jsem vydechla a zasmála se. Od chvíle, co jsme se s Jakem znovu po letech setkali, mi kupuje speciální dárky za všechny promeškané narozeniny

po letech setkalı, mi kupuje specialni darky za vsechny promeskane narozeniny během dvanácti let, kdy jsme každý žil na jiném kontinentu. "Tohle je ale i na tebe trochu extravagantní dárek k narozeninám, nemyslíš?" "Tak to ber iako dárek ke dvěma narozeninám najednou, jestli chceš." Stoupl si

"Tak to ber Jako darek ke dvema narozemnam najednou, jestn chces. Stoupi si vedle mě a zastrčil mi pramínek vlasů za ucho. "Spíš ke stovce narozenin najednou. Bože, Jakeu, nevím... co bych na to měla říct. Vvrazil isi mi dech. Kéž bych na něi taky mohla nějak přispět."

"Co tím myslíš?" Zamračil se. Podívala jsem se na zem a špičkou boty posunula kamínek na betonové cestě. "No... víš, obvykle si lidé, když si chtějí koupit dům, vezmou hypotéku společně

a každý zaplatí půlku. Tohle mám na mysli." Zvedl mi prstem bradu a řekl: "Nejsme jako většina lidí, Tru. Když jsme byli

zvedi ini pisem bradu a reki. "jvejsnie jako vetsina luti, 11 tr. když jsnie byli na ostrově, říkal jsem ti, že pro tebe chci vždycky to nejlepší ze všeho. A tenhle dům je součástí. Chci, abychom měli společný domov."

Bylo mi jasné, proč ten dům koupil. Bylo to kvůli tomu, že v tom jeho současném jsem se necítila příjemně. To všechno dělal jen kvůli mně. Koupil dům a zaplatil za něj určitě nehoráznou sumu peněz. Jako by neměl dost jiných věcí na starosti.

za něj určitě nehoráznou sumu peněz. Jako by neměl dost jiných věcí na starosti. Jsem sobecká. "Jakeu... mrzí mě to." Sklesle isem se na něi podívala. "Vím. proč isi tenhle důn

"Jakeu... mrzí mě to." Sklesle jsem se na něj podívala. "Vím, proč jsi tenhle dům koupil. Nechtěla jsem, abys prodal svůj domov a koupil zbrusu nový dům."

koupil. Nechtéla jsem, abys prodal svůj domov a koupil zbrusu nový dům." "Podívej se na mě!" přikázal mi rozhodným hlasem, takže mě to donutilo se na něj podívat. "Není *nic*., co by tě mělo mrzet. Byl to jen dům, Tru. Nikdy jsem se

tam necítil jako doma. Ty jsi můj domov... chci, abys byla šťastná. Ani se ti

nedivím, že v tom domě nejsi spokojená. Kurva, asi bych skončil v blázinci. kdybych musel žít v domě, kdes předtím bydlela s – " odmlčel se. Nevyslovil nahlas jeho iméno. Ani nemusel – věděla jsem, že myslí Willa. Will... muž, kterému isem zlomila srdce, když isem si začala s Jakem, Will.

lamala, přeskakovala jsem mezi oběma jako pingpongový míček. Nenáviděla jsem Nelíbilo se mi, když isem v Jakeových očích viděla bolest, kdykoliv padlo Willovo

od něhož isem odešla, abych byla s láskou svého života. Než isem ale Willa zk-

jméno. Bylo to, jako bych dostala ránu přímo do břicha. Vždycky mi to připomnělo, jak hnusně jsem se tenkrát zachovala. Jak moc jsem mu ublížila,

"Koupil isi tenhle dům proto, aby ses se mnou mohl zase milovat?" Usmála jsem se a snažila jsem se zmírnit napětí ve vzduchu. "Nenapadlo tě, že hotelový pokoj by vvšel levněii?"

Pohladil mě prstem po tváři, "Baby, za sex s tebou bych dal všechno, co mám," Na tváři se mu znovu objevil svůdný úsměv. Uvědomila jsem si, jak skvělé je mít ho

zpátky. "Takže tohle je takové hnízdečko lásky, co?" Kývla jsem hlavou směrem k domu. "Tru," Vzal mi obličej do dlaní, "Chci se s tebou milovat v každé místnosti

v tomto domě. Ale nekoupil jsem ho jen kvůli tomu. Chci pro nás oba nový začátek. Tenhle dům ještě nemá žádnou historii, je zbrusu nový. Dokončili ho teprve před několika měsíci. Je to náš společný dům a jeho dějiny budeme psát my dva."

Do očí mi vhrkly slzy, jedna vyklouzla a pomalu mi stékala po tváři na Jakeovu ruku.

sebe samu za to, co isem udělala.

"To pláčeš radostí, nebo smutkem?" "Radostí," odpověděla jsem a utřela jsem si tvář, "Opravdovou radostí," Jake se usmíval. Bylo to tak krásné a neskutečné, až mě srdce bolelo.

Obiala jsem ho kolem krku, stoupla si na špičky a polibila ho něžně na rty.

"Miluju tě," zašeptala jsem. "Taky tě miluju, baby. A teď pojď," řekl nadšeně. Najednou mi připadal spoko-

jený a uvolněný, "Dovol mi, abych tě provedl," Jake otevřel dvoukřídlé dveře a vešli jsme do prostorného vzdušného obývacího

pokoje s vysokými stropy. Naproti dveřím po celé zadní stěně byla okna od podlahy až ke stropu nabízející panoramatický výhled na Los Angeles.

Bože můj, to je nádherný výhled! "Bože můj," vydechla jsem, vešla dovnitř a nemohla jsem od toho výhledu odtrhnout oči.

"Tak co si o tom myslíš?" zeptal se mě Jake a postavil se vedle mě. Zavřela jsem pusu a snažila se dát dohromady celá slova. "Je to ohromující,"

vypadlo ze mě. "V noci je to mnohem působivější," pronesl Jake a vydal se k oknu.

Místnost byla zcela zařízená – byly tu dvě velké světle šedé pohovky, skleněný stolek a na stěnách visely moderní obrazy. U jedné stěny byl otevřený krb – takový ten moderní s umělými plameny. "Je to tu vybavené jen provizorně na ukázku," ozval se Jake, jako by mi četl myšlenky, "Můžeš to tu zařídit, jak budeš chtít,"

Omámeně jsem ho následovala, snažila jsem se tu krásu kolem sebe vstřebat.

takže to vypadalo, že bazén vlastně žádné okraje ani nemá. Jenom voda v prostoru. Na terase u bazénu byla proutěná pohovka do tvaru písmene L. vypolstrovaná

"Tohle je jedna z nejlepších vychytávek," Se zaujetím jsem sledovala Jakea, jak otevírá malý panel na stěně vedle okna. Stiskl tlačítko a obrovská prosklená stěna se začala posunovat, dokud zcela nezmizela. Obývací pokoj se propojil s terasou. Překvapením mi spadla čelist.

"Bože můi," vviekla jsem a vvšla na terasu, "To je naprosto neuvěřitelné," "Skyělé, že jo?" Jake se usmíval jako kluk, který dostal novou hračku,

Zadívala jsem se přes obrovskou luxusní terasu a oči mi padly na bazén. Velký skoro jako veřejné koupaliště, ale mnohem krásnější. Když jsem k němu došla, zjistila jsem, že hladina je na stejné úrovni jako okraje,

tlustými bílými polštáři a před ní bylo nádherné ohniště. Znovu jsem se zadívala na L. A. v dálce. "Kde vlastně jsme?" "V kopcích."

"Jak mu budeme chtít," opravila isem ho.

"Přesně tak," Usmál se,

Oči mi málem vyskočily z důlků. "Myslíš Hollywood Hills?" "Přesně tak."

"Do prdele," Jsem v domě v Hollywood Hills. V obrovském domě, který pro nás chce Jake

koupit. Asi se z toho zblázním. Nebo omdlím. Nebo možná obojí.

Do prdele. Do prdele. Do prdele.

Nemám moc představu o cenách nemovitostí v Hollywood Hills, ale tenhle dům

určitě stojí mnohem víc než ten, který má v Pacific Palisades.

Napadlo mě, jací sousedé tu asi isou.

"Za kolik to tu nabízejí?"

Jake se opřel o pergolu nad pohovkou. Než odpověděl, dlouho si mě pečlivě

prohlížel.

"Třicet."

Zalapala jsem po dechu a snažila se uklidnit. Došlo mi, že nemyslí třicet tisíc.

"Třicet milionů dolarů!" Vypískla jsem nepřirozeně hlasitě, každou chvíli jsem čekala, že se někde vysype sklo.

Tušila jsem, že Jake není žádný chudáček a že má peněz asi dost, ale tohle?

Už zase mě nic jiného nenapadá, než říct do prdele!

"Jasně, vypadá to jako balík peněz... no jo, je to hodně," dodal, kdvž viděl můi zděšený výraz. "Ale není to nic. co bychom si nemohli dovolit. A navíc. nemám v plánu se zase stěhovat někam jinam. Chtěl jsem pro nás najít to nejlepší místo, vybavené vším, co budeš potřebovat teď i v budoucnu. Lepší místo nenajdeme."

Budoucnost, Děti? Děti přece nechce, Polkla isem, abych zahnala myšlenky na děti, a zeptala isem se: "Kolik je tu

"Pět! Ježíšikriste, Jakeu! Za tu cenu by jich mělo být nejméně padesát!"

Jake se snažil potlačit smích. Došel ke mně, obial mě kolem pasu a přitáhl si mě blíž.

ložnic?" "Pět."

"Baby, za tu cenu je toho tady víc než dost, věř mi. Je to uzavřená komunita. Celý dům je oplocený a brána je hlídaná. Ten chlápek, co jsi ho předtím slyšela, patří k ochrance. Hlídají to tu dvacet čtvři hodin sedm dní v týdnu."

"Aby udrželi zástupy tvých fanynek za branou?" "Spíš jsem myslel, aby udrželi na uzdě zástupy tvých obdivovatelů," Pevně mě stiskl. "Je to skvělé místo, baby. Skvělá čtvrť. A navíc je tu velká zahrada," dodal a kývl hlavou napravo. "Patří k tomu i dvoupokojový domek pro hostv v zahradě.

kde ubvtujeme Stuarta." "Copak Stuart už nebude bydlet s námi?" ušklíbla jsem se. "No, mluvili jsme o tom, baby, a rozhodli jsme se, že je načase, aby se konečně postavil na vlastní nohy. Už je to velký kluk a je připravený čelit světu. Musíme ho holt nechat jít. Nemůžeme ho u sebe držet věčně." Jake se na mě přehnaně vážně

zadíval, evidentně si ze mě dělal legraci. "Jsi idiot."

"Ty taky, jinak bys to na mně nepoznala." "Máš pravdu," zasmála isem se srdečně,

Otřel se špičkou nosu o můj jako Eskymák. "Myslel jsem si, že by bylo dobré mít soukromí... a Stuart si ho taky zaslouží. Alespoň nebudu riskovat, že ho přistihnu při líbání s nějakým týpkem."

"Stejně se ti to líbí." "Co? Chytit Stuarta s chlapem?"

Stiskla isem rtv. abych potlačila úsměy, a přikývla isem. "Baby, nic nezabije chuť na sex tak rychle jako pohled na dva chlapy, věř mi.

Mám rád, když člověk, s kterým se miluju, je heboučký a měkoučký." Pohladil mě konečky prstů po holé paži. "Chci, aby mi tam dole ten člověk dokonale pasoval."

"Jako já?" Přejela jsem nehty přes džínsovinu zakrývající mu zadek.

"Přesně iako tv."

Jake sklonil hlavu a jemně mě políbil.

"Bude ti chybět?" "Pořád se bavíme o Stuartovi?"

"Vím, že pro tebe pracuje, ale taky je to tvůj přítel. Bydleli iste spolu dlouho, Jste jako Joev a Chandler. Tedy s tím rozdílem, že ty se chováš steině iako Joev. ale

"Jenom mám strach, aby si nemyslel, že ho vyhazujeme." "Baby, pracuje pro mě. A rozhodně nebude tak daleko,"

Chandler nikdy nebyl gay. Do prdele, a kdo isem tedy já? Monica, nebo Rachel?" O čem to sakra mluvíš?" zasmál se. "Přece o Přátelích,"

"Měl bych se na nějakou tu epizodu podívat, co? Protože pořád netuším, o čem mluvíš."

"Ano, pan Zvrhlík, to na tebe přesně sedí. Upřímně řečeno, vůbec nechápu, že ses na to ještě nekoukl. Budu ti muset koupit první sérii na blu-rav a můžeme se na to dívat společně,"

"Už se nemůžu dočkat."

"Sarkasmus ti nesedí, Wethersi,"

"Ne, ale ty s nohama omotanýma kolem mého pasu ano." "Později," prohlásila jsem, odtáhla se od něj a usmála se. "Protože teď mě musíš provést po celém domě."

O půl hodiny později jsme prohlídku nového domova dokončili. S Jakem jsme se vrátili zpátky do obývacího pokoje a zadívali se na L. A. V domě byla tělocvična, vlastní kino, kancelář, vinný sklípek, knihovna a herna. V jednom křídle byly dva pokoje pro hosty, které Jake hodlal předělat na nahrávací studio. Stejně jako měl teď ve svém domě. Kuchvně mi téměř vyrazila dech – byla největší, jakou jsem kdy viděla. Kompletně vybavená, včetně samostatné oddělené

technické místnosti. Na ni navazovala prostorná a vzdušná jídelna. A pak tu samozřeimě byly ložnice – pět dokonale vybavených místností, každá s vlastní koupelnou. Až isem skoro dostala strach, že se v tomhle domě ztratím. Napadlo mě, jak

sakra takhle velké prostory budu udržovat v čistotě. To bude práce na plný úvazek, Kromě obývacího pokoje mojí nejoblíbenější místností bude ložnice. A to nejen

z důvodů, které vás teď napadly. Z této místnosti totiž byl steině úchyatný výhled na L. A. jako z obývacího pokoje, protože i tady byla jedna stěna tvořena okny od podlahy až ke stropu.

"Takže... mám tu nabídku potvrdit?" zeptal se Jake stojící za mnou, s tváří na mém rameni a objímající mě kolem pasu.

Před očima mi vyvstala představa, jak tu s Jakem takhle stojíme pozdě v noci, já

schoulená v jeho náruči a společně se díváme na zářící Los Angeles. Cítila jsem se tu tak bezpečně a spokojeně, že jsem si byla naprosto jistá. Jistě,

chci, aby tohle byl náš společný domov.

"Ano," odpověděla jsem s nadšením, které jsem nebyla schopná nedat najevo, "chci, abys tenhle dům pro nás koupil."

"Díkybohu," oddechl si Jake a rukou mi vklouzl pod tričko a vzal do dlaně prs. Při tom doteku jsem zalapala po dechu a uvědomila si, jak moc mi v posledních dnech chyběl. "Takže bychom se mohli poprvé v našem novém domově pomilovat, co říkáš?" Ucítila jsem jeho horký dech na uchu. Polkla isem. "Ano." vydechla isem se slastným povzdechnutím.

"Dýl už nemůžu čekat," zachroptěl, "Chci hned teď být uvnitř tvýho těla," Hladová touha a rozkazovačný hlas způsobily, že mi okamžitě zvlhly kalhotky. "Myslela jsem, žes chtěl, abych při tom měla zavázané oči a na sobě měla tyhle

Jake mě otočil obličejem k sobě a naléhavě přitiskl svá ústa na má.

boty...." zamumlala isem mezi polibky.

Jake smyslně zasténal. "Příště... protože teď už chci hluboko do tebe vrazit svýho nedočkavýho ptáka."

..Kde to chceš?" Jake kývl hlavou k pohovce a během vteřiny isem už na ní ležela na zádech.

roztržené hned vedle. Jake si sotva stihl stáhnout kalhoty, a už jsem uvnitř ucítila jeho nenasytný pevný penis. "Tak moc isi dychtivý?" Přerývaně isem se nadechla a nadzvedla boky.

Během další chvilky jsem měla halenku i sukni na zemi a kalhotky skončily

"Kurva, strašně moc. Panebože, Tru, myslel jsem, že to ani nevydržím být tak dlouho bez tebe... užívat si ten pocit, kdy ho do tebe vrazím." Možná to byla hloupost se zeptat, ale musela isem to udělat. "Tak proč isi byl ty

poslední dny tak dlouho pryč?" chtěla jsem vědět. Zarazil se a zmateně se na mě zadíval. "Snažil jsem se respektovat tvoje přání, Říkala isi, že to v mém domě nemůžeš dělat..."

S úlevou, že tohle byl ten pravý důvod, proč se se mnou v poslední době nemiloval, isem přikývla. Milovala isem ho o to víc. "Nedovedeš si ani představit, jak zatraceně těžké bylo držet se od tebe dál. Proč

myslíš, že jsem na koupi tohohle domu tak spěchal?"

Zahihňala jsem se, když jsem uviděla nedočkavý výraz v jeho očích. Užívala jsem si slastný pocit, když se ve mně pohnul.

Pevně mě chytil za boky a zvedl mě tak, aby měl co neilepší přístup a dostal se co neihlouběii.

"Aspoň jsem si nechala boty." Poklepala jsem mu podpatky svých kotníčkových bot na zadek.

"Kurva," zasténal a přirazil ke mně. "Ty budeš moje smrt."

"Asi bychom radši měli přestat. Nechci, abys umřel, když jsi uvnitř." "Kurva, ne," zavrčel a pohyboval se rychleji. "Teď nemůžeme skončit, dokud se

oba neuděláme." "Jistě, pane,"

"Řekni to ještě jednou ve španělštině."

"Pane?"

"Sí, señor," sykla isem, "No me jodas, por favor," "Kurva, tak strašně moc tě miluju. Tru."

"Ano," Hlas měl chraplavý a napnutý,

rozkoše hluboko ve mně.

přesuneme?"

rozkoše a vzneseme se do výšin.

Jeho hladová touha mi málem vyrazila dech. Nenapadlo by mě, že několik pouhých slov s ním udělá něco takového... že ztratí kontrolu nad tělem a vezme si mě s takovou náruživostí. Nejen mé tělo, ale i srdce. Patřím jen jemu. Ta myšlenka

mi prolétla hlavou jako smršť.

"Te quiero," zašeptala jsem.

Zachvěl se, z hrdla se mu vydral hluboký sten. "Mluv se mnou španělsky, baby,"

zachroptěl a tvrdě ke mně přirazil boky. Pohyboval se stále rychleji, jak narůstala jeho potřeba dosáhnout orgasmu. Ale ani teď nezapomínal na mě... Palcem pře-

jížděl po mém citlivém vrcholku a jeho ztopořený penis narážel na centrum

Ztrácela jsem se v něm, v touze potěšit ho jsem mumlala španělská slovíčka, jaká bych se nikdy neodyážila vyslovit v angličtině. Cítila isem, že steině iako Jake se blížím k bodu, kdy už nebude návratu a kdy se oba přehoupneme přes hranu

V úžasu jsem ho sledovala, jak prudce zaklonil hlavu, svaly na krku se mu nap-

Pak se jeho tělo zhroutilo na mé. Odhrnul mi vlasy z obličeje, něžně mě políbil

Obrátila jsem se k němu. "Takže tenhle pokoj jsme pokřtili. Teď nám zbývá dalších šestnáct místností... tedy koupelny nepočítaje, samozřejmě." "Jsem připravený na další kola," usmál se a mrkl na mě, "Tak kam se

jaly, když prožíval svůj orgasmus a vstřikoval do mě své semeno.

na rtv. pak si položil hlavu na pohovku vedle mé.

Kapitola pátá

Dnes se stěhujeme.

Vyklidili jsme Jakeův starý dům, který je ode dneška v nabídce realitní kanceláře.

Jsme zpátky v L. A. už dva týdny a mně se tady konečně začíná líbit.

Pořád mi ale hodně chybí Simone a Londýn. Nejvíc vzpomínám na naše páteční večery strávené po barech ve městě.

Tady v L. A. jsem skoro pořád v mužské společnosti, takže klasické holčičí večery nejsou zrovna na pořadu dne.

Měla bych se víc snažit najít si tu nové kamarádky. Jenže tak jednoduché to není, zvlášť když jste snoubenka Jakea Wetherse.

Polovina žen mě nenávidí, protože chtějí spát s Jakem. A druhá polovina má na mě vztek, protože se s ním kdysi vyspala a teď by ho chtěla na druhé kolo.

Takže v současné době mě ženská část obyvatelstva v L. A. nesnáší. No, možná nejen v L. A., ale po celém světě. Protože já jsem ta, která jim vyfoukla Jakea Wetherse.

A to je můj největší problém.

I když se mi po Londýně opravdu stýská, Los Angeles má jednu velkou výhodu: módní obchody.

Stuart mi už stačil ukázat, jaké obchody jsou tady nejlepší. Ten člověk je šílenec, když ho v tak luxusních obchodech necháte samotného s kreditní kartou v ruce. Pořád mě přesvědčoval, že tohle a támhleto si musím rozhodně koupit. Stuartovi je těžké říct ne. V tomto ohledu je úplně stejný jako Jake.

Když jsme spolu byli nakupovat, moje kreditní karty úpěly. Ale když ono to všechno oblečení bylo tak úžasné! Ze všeho nejvíc jsem se ale zamilovala do spodního prádla, co jsem viděla v obchodě Agent Provocateur. Už jen kvůli pohledu na Jakeově tváří, když jsem mu ho v noci předvedla.

Můj debut modelky skončil maratonem milování. Dokonce jsem porušila i svůj dobrovolný zákaz sexu v jeho domě, když jsem věděla, že dnes odcházíme.

Jake měl přísně nařízeno, že nové spodní prádlo v žádném případě nesmí roztrhat. Zdálo se, že je trochu zklamaný, ale když mi ho začal pomalu a smyslně stahovat z těla, jeho námitky ustaly a brzy byl velmi spokojený.

Minulý týden jsme s Jakem strávili nakupováním nábytku. Užívala jsem každou minutu.

První položka na seznamu: nová postel.

Na naléhání Jakea jsme koupili na zakázku vyrobenou postel od firmy Parnian, kterou nám dnes měli doručit. Nechápeite mě špatně, ta postel je krásná a super pohodlná, ale myslela jsem si.

že postel z IKEA by byla stejně dobrá. Připadalo mi, že za "obyčejnou" postel vyhazujeme šílenou částku peněz. I když... pro Jakea peníze nejsou problém. Chvíli mi trvalo, než jsem si na to zvykla. Jakeův argument byl, že v ní hodlá se mnou trávit většinu svého volného času při sexuálních brátkách, takže chce tu neilenší

postel, jakou si může koupit. Copak jsem mu na tohle mohla oponovat?

Mezi záchvaty vášnivého milování a šíleného nakupování a snahy dělat něco
do práce jsem začala plánovat naši svatbu. Jako první jsem si nakoupila pár
svatebních časopisů a prohlížela si svatební šaty.

Pořád jsem se ještě nerozhodla, zda se budeme brát v Británii, nebo tady. Máma
mě samozřejmě přesvědčovala, že svatba musí být v Manchesteru, ale nebyla jsem

si tím tak jistá. Jedno jsme však s Jakem už rozhodli: stanovili jsme datum.

Manželkou Jakea Wetherse se stanu 21. července 2013. Trudy Wethersová.

Zní to tak zvláštně. Nemůžu se dočkat!

Důvod, proč jsme vybrali dvacátého prvního července, byl prostý: byl to den, kdy jsem v Londýně dělala rozhovor s Jakem. Vezmeme se na den přesně rok potom, co jsme se po dvanácti letech dali zase dohromady. Pořád nemůžu uvěřit, kolik se

toho za tak krátkou dobu stalo. Takže mi na přípravu dokonalé svatby zbývá něco málo přes devět měsíců. Řekla bych, že je to spousta času, ale vlastně nevím. Ještě nikdy jsem svatbu

neplánovala. Mám-li být upřímná, docela mi třeští hlava při pomyšlení, kolik toho musím zvládnout.

Jake přišel s nápadem najmout si firmu, která se přípravou svateb zabývá. Nejsem si ale jistá, jestli chci, aby mou svatbu organizoval úplně cizí člověk. Vždycky jsem si myslela že tohle by měla dělat nevěsta s matkou a kamarádkami.

Vždycky jsem si myslela, že tohle by měla dělat nevěsta s matkou a kamarádkami. Úplně nejradši bych přistoupila na Jakeovu nabídku odletět do Las Vegas a vzít se tajně. Odravuje mě od toho ale fakt, že manka by se mnou pravděnodobně už

se tajně. Odrazuje mě od toho ale fakt, že mamka by se mnou pravděpodobně už do konce života nepromluvila, pokud bych se vdávala před mužem převlečeným za Elvise.

Ale z jiného soudku: Jakeovi se Zanem – se kterým jsem se mimochodem ještě nesetkala – se podařilo zjistit, kdo ze studia kradl peníze.

Byl to umělecký ředitel firmy, s ním jsem se taky ještě nesetkala, nějaký Scott Speed.

Scott pro Jakea pracoval skoro od začátku založení labelu, stejně jako Zane. Zřejmě propadl gamblerství a nadělal obrovské dluhy. Aby je mohl splatit, ukradl peníze z firmy.

Tedy aspoň tak svůj čin omlouval.

Pro mě ale žádná omluva za krádež neexistuje. Viděla isem, jaké problémy to Jakeovi přidělalo, a to mě doopraydy štyalo,

Dovedla bych pochopit, že se Scott dostal do šlamastyky, ale existuje určitě spousta iiných způsobů, jak z toho ven.

Jake se dokonce nechal slyšet, že kdyby mu Scott o svých problémech řekl, byl by mu pomohl splatit dluhy a vyléčit se z gamblerství. Lépe než kdo jiný věděl, jaké to ie vypořádat se se závislostí.

Neihorší na tom bylo, že Jake neměl jinou možnost než celý případ nahlásit policii. Ta Scotta obvinila z podvodu. Jake měl v tomhle případě svázané ruce – Scott se dopustil trestného činu, a pokud by ho Jake nenahlásil, byl by v průšvihu sám. Jediná dobrá věc, která se Jakeovi podařila, byla, že se skandálu nedopátrali

novináři, protože label si nemohl dovolit žádné negativní zprávy. Ale tohle všechno teď máme snad za sebou a začínáme nový společný život

v našem obrovském domě. V domě za třicet milionů dolarů v Hollywood Hills.

Pořád isem se nemohla vyrovnat s faktem, kolik ten dům stál. A s představou, že

budu žít v tak úžasném domě v Hollywoodu. Všechno mi to připadalo jako sen, ze kterého se jednou probudím. Stála isem venku na příjezdové cestě a připadala si úplně zbytečná. Zaměstnanci

firmy, kterou najal Stuart, teď nosili nábytek a naše věci dovnitř, zatímco Stuart je s naprostou přesností navigoval, kam co patří. Kde byl Jake, jsem netušila. Ještě před chvílí tu byl, pak najednou zmizel a nechal mě tu stát jako figurínu.

Uvědomila jsem si, že většina věcí, které jsme sem stěhovali, patří Jakeovi. To málo, co jsem si sem přivezla a co mi Simone poslala z Londýna, bylo několik kousků oblečení, boty, meikapy a doplňky, kabelky a pár fotek a suvenýrů, co isem v průběhu let nashromáždila. Nebylo toho moc. Najednou mě přepadl stesk

po mém starém životu v Londýně. Vešla jsem do domu, prošla obývacím pokojem a vyšla ven na terasu, kam nedoléhaly hlasy stěhováků.

Skopla isem boty, usadila se na okraji bazénu a ponořila nohy do chladivé vody.

Zadívala jsem se na panorama Los Angeles před sebou.

Rozhodla isem se, že zavolám Simone,

"Ahoj, kámoško!" ozval se ze sluchátka její zvonivý hlas.

Vyschlo mi v krku a vnitřnosti se mi stáhly smutkem, když jsem slyšela Simone a zvuky Londýna v pozadí.

"Ahoj," vydala jsem ze sebe.

"Tak jak jde stěhování?"

"No. to víš..."

"Mám pocit, jako bys z toho nebyla moc nadšená. To já bych radostí skákala do stropu, kdybych se měla stěhovat do tak úžasného domu!"

naprosto okouzlil. Hned mi zavolala a její příval nadšení se nedal zastavit. "Třeba jednou Denny koupí něco podobného," Snažila jsem se otočit konverzaci k ní a Dennymu.

Minulý týden jsem jí poslala několik fotografií mailem a náš nový dům ji

"Jo, to bych byla štěstím bez sebe!" zasmála se Simone.

Denny je bubeník v Mighty Storm a jeden z Jakeových nejbližších přátel, Když isem s kapelou byla na turné. Simone mě přijela navštívit a hned si s Dennym padli do oka. Začali spolu chodit a zatím se jim úspěšně daří udržovat vztah i na tak

velkou vzdálenost. Jen isem si nebyla jistá, jak dlouho jim to vydrží.

Simone se totiž své práce v Londýně nechce jen tak vzdát a přestěhovat sem do L. A. I když isem si to – z čistě sobeckých důvodů – moc přála. A Denny má

závazky s kapelou, takže nepřipadá v úvahu, že by šel za ní do Anglie. "Kéž bys tak žila tady. Mohly bychom se vídat každý den, jako když isme spolu

"To by se mi taky líbilo." "Mohla by ses sem přestěhovat a bydlet u Dennyho."

bydlely," zamumlala isem.

"Tru, vždyť ani nevím, jestli by Denny chtěl se mnou žít. Nikdy se o tom

nezmínil."

"Vsadím se, že jo. Je do tebe blázen." "No jo," povzdechla si Simone. "Vždyť víš, že mě nedávno v práci povýšili... isem

na tom teď tak dobře, že bych byla blázen, abych to všechno hodila za hlavu, " "Chápu," povzdechla jsem si.

Možná jsem byla blázen já, když jsem se přestěhovala na druhý konec světa, abych byla s mužem, kterého miluju. Jenže ten muž je Jake, Kluk, kterého jsem milovala celý život. A navíc, nemusela jsem se vzdát své práce. Mám totiž nejlepší šéfku na světě, která mě zaměstnává, i když jsem na míle daleko. Díkybohu za Vicky - a za techniku a internet.

"Mimochodem, jak to, že mi voláš, když teď máš řídit stěhování? Stěhujete se, ne?" "Ale jo, všechno je podle plánu. Jenom... víš, nikdo mě zrovna nepotřebuje.

Stěhováci všechno odnosí a Stuart je řídí... všechno jde jako na drátkách. Vlastně je to jeho práce. Asi jsem jen...." povzdechla jsem si a kopla nohou do vody. "Ale to je jedno... jsem cvok."

"Je to trochu jiné, než když se stěhují normální smrtelníci jako my, co?" "Přesně tak." Mám Simone ráda, protože jí nemusím nic vysvětlovat. Vždycky mě pochopí.

"Pamatuješ si, když isme se přestěhovaly do našeho bytu?" zeptala isem se, když mi hlavou bleskla vzpomínka na ten den. "Jak jsme spolu tahaly nábytek a všechny krabice? A ta blbá dodávka, co jsme si najaly... pořád s ní něco bylo!" "To zatracený auto se zastavovalo na každým rohu!"

"Hned ten první večer v novém bytě jsme si objednaly indické jídlo, jedly ho z krabice plastovou vidličkou a pily víno rovnou z láhye, protože kdo by vybaloval všechny talíře a skleničky!" Rozesmála isem se.

Bylo mi jasné, že se o mě Simone bojí.

"Bože, to jsme si to tenkrát užily, co?" vyprskla Simone pobaveně. "Hodně se od té doby změnilo." Zamyslela jsem se a smích mi ze rtů rychle

odumřel. Zadívala isem se na klidnou hladinu vodv. "K lepšímu," dodala Simone, Vyznělo to jako otázka,

"Rozhodně k lepšímu." Při pomyšlení na Jakea jsem se usmála. Zaslechla isem za sebou nějaký pohyb. Otočila isem se a zahlédla Jakea mířícího

Měla Jakea ráda, ale znala ho dost dobře, aby věděla, jaké s ním byly problémy.

ke mně.

"Můi ztracený snoubenec se právě znovu objevil," oznámila jsem Simone, "Zavolám ti později, až se všechno uklidní, jo?"

"Tak jo, zlato, promluvíme si později."

"Mluvila isi se Simone?" zeptal se Jake a usadil se v proutěném křesle.

"Ano," přikývla jsem a zastrčila telefon do kapsy šortek.

"Co tady děláš tak sama?" Zahleděla jsem se do dálky a pokrčila rameny, "Užívám si ten nádherný výhled," "Jo, je to krása."

Když jsem se na něj podívala, viděla jsem, jak si mě zálibně prohlíží. "Poid' se mnou," nařídil mi a vstal. "Chci ti něco ukázat,"

Jake otevřel dveře do knihovny a vešel dovnitř.

Uprostřed místnosti stál překrásný černý klavír.

"To je bösendorfer?" vyhrkla isem překvapeně a došla k nástroji.

Vlastnit klavír firmy Bösendorfer byl můj největší sen už od dětství. Jake to sam-

ozřeimě věděl. "Model 290 Imperial," přikývl a stoupl si za mě.

"Páni, to je nádhera." Přejela jsem konečky prstů přes víko klaviatury.

"Je pro tebe,"

Nevěřícně jsem se na něj podívala.

"Myslel jsem, že bys mohla začít znovu hrát."

"Ne... já, ehm...." zakroutila jsem hlavou, "Už hrozně dlouho jsem nehrála, Jaken,"

"Tvůj táta mi řekl, že jsi přestala hrát hned poté, co jsem odešel." To mu řekl?

"Táta toho až moc namluví."

"Proč. Tru?"

"Já nevím," pokrčila jsem rameny, "Prostě moc mluví,"

v zátvlku a ústa, aniž bych tomu mohla zabránit, z vlastní vůle spustila. "Protože když isi odešel, nechal isi mě tam se zlomeným srdcem, Jakeu, A pak isi byl pryč a já se s tebou neměla jak spojit. Hudba nás dva vždycky spojovala... příliš mě bolelo hrát bez tebe. Jednoho dne, chvíli po tom, cos odešel, isem prostě

V hlavě mi najednou začaly vířit všechny smysly, potlačovaná bolest, kterou jsem ty dlouhé roky nosila v sobě, se najednou drala na povrch. Zježily se mi chloupky

"Ne." Jake se usmál. "Nemyslel jsem, proč tvůj táta moc mluví. Ale proč jsi

nemohla na klávesy ani sáhnout. Jako by moje láska k hudbě zmizela s tebou." Jake mě dojatě objal a přitiskl mě k sobě. "Do prdele, Tru," zamumlal přidušeně.

"Je mi moc líto, že isem tě opustil," "Bylo ti čtrnáct, neměl isi moc na vybranou," Snažila isem se bojovat se slzami. Najednou jsem si připadala jako ufňukaná

puberťačka. "Ne, to neměl, ale mohl jsem s tebou dál udržovat kontakt. Měl jsem to dělat. Byl isem tehdy hloupý a sobecký haizl, tak neskutečně naštvaný na všechno kolem... že jsem si ani nevšiml vlastní bolesti, že jsem tě ztratil. Nikdy mě nenapadlo, že tě můi odchod tak ovlivní. Měl isem se k tobě vrátit hned, jak isem byl dost starý

na to, abych odešel z domova," "Kdybys to udělal, pak by svět přišel o Mighty Storm. Všechno má svůj důvod, Jakeu."

"Nic ale neomluví to, že isem tě nechal dvanáct let samotnou. Mrzí mě, že isi

kvůli mně přestala hrát na klavír. Chci, abys zase začala hrát, Tru." "Já nevím." Zavrtěla jsem hlavou a vymanila se z jeho náručí. "Je to tak dávno,

"Tohle se nezapomíná. Uvidíš, že to v tobě pořád je. Jsi skvělá pianistka, Tru. Máš přirozený talent a ten jen tak nezmizí."

co isem naposledy hrála... možná isem to už zapomněla."

Zadívala jsem se mu do modrých očí. "Tru, zkusíš to kvůli mně? Prosím."

přestala hrát, když isem odešel?"

štěněčím pohledem. "Dobře," přikývla isem,

Jeho rozradostněný a šťastný výraz mě málem porazil.

Copak jsem mu to mohla odmítnout? Zvlášť když se na mě podíval tím svým

Sedla jsem si před klavír, zvedla víko a nechala své netrénované prsty vznášet se

nad klávesami. "Nevím, co bych měla zahrát," vzdychla jsem a spustila ruce zpátky do klína.

"Koupil jsem ti i noty." Jake došel k poličce a vzal z ní pár tenkých sešitů. "Pro

případ, že bys je potřebovala, "dodal a podával mi je. "Jsou tam nějaké tvoje skladby?" Rychle jsem sešity prolistovala.

"Ne." Ušklíbl se a opřel se o klavír. "Zkontroloval jsem to, než jsem je koupil." "Co kdybych chtěla hrát něco, co jsi sám složil?"

"Naučím tě to sám. Ale nejdřív mi zahraj něco z těchhle." Prolistovala isem sešity a jeden si vybrala.

ladba od Adele, kterou jsem měla nastavenou v telefonu jako vyzváněcí tón. Přemýšlela isem, jestli si to uvědomil.

Opřela isem sešit o stojánek a přečetla si noty, abych si osvěžila paměť. Překvapilo mě, jak mi to šlo snadno. Jake měl pravdu, hudba se nedá zapomenout.

Když isem nalistovala první skladbu, musela jsem se v duchu usmát. Byla to sk-

Položila jsem levou ruku na klávesy... čtyři takty c moll, pak g moll pravou rukou

na dva takty, pak přesun do b dur a g moll.

Fain, zhluboka isem se nadechla... ideme na to. Sakra, hraju a... překvapivě dobře. Po pravdě řečeno, šlo mi to skvěle.

Zavřela jsem na chvíli oči, cítila klávesy pod prsty a najednou jsem si uvědomila, že Jake začal potichu zpívat... v myšlenkách isem se najednou přenesla na zcela

jiné místo a do úplně jiné doby.

Když isem otevřela oči, usmíval se na mě. Radoval se z mé hudby steině, jako kdysi před dvanácti lety. Vidět ho takhle šťastného a spokojeného mě ještě víc propojilo s hudbou – najednou jsem ji prožívala naplno a měla jsem pocit, jako bych nikdy nepřestala hrát.

"Jdu se vykoupat," zavolala jsem dlouhou chodbou na Jakea, který seděl v obývacím pokoji.

"Chceš, abych připravil něco k večeři, než vylezeš?" zeptal se. "Ty chceš vařit?"

"Vůbec ne! Něco objednám, chytrolínko."

Potlačila isem smích a odpověděla: "Tak jo, prosím,"

Prošla jsem ložnicí do přilehlé koupelny, roztočila kohoutky a napustila naši novou, ještě nikdy nepoužitou vanu.

V poličce, kam stěhováci uložili všechny mé toaletní potřeby, jsem vyhledala

pěnu do koupele a nalila ji do tekoucí vody.

Stěhováci už byli dávno prvč.

Stuart byl ve svém novém domku, takže jsme v domě byli s Jakem úplně sami. Byl to zyláštní pocit, protože se to často nestávalo. Budu si na to muset zyvknout.

Ta myšlenka mi vyvolala příjemné mrazení kolem páteře.

Zastavila jsem vodu a stiskla tlačítko přehrávače nainstalovaného v koupelně. K poslechu jsem si vybrala nové album Killers. Poslední dobou jsem tohle album často poslouchala, zejména písničku Miss Atomic Bomb. Hodila jsem prádlo do koše, svázala si vlasy do volného uzlu a ponořila se do vody.

Obklopila mě vůně pěny do koupele a tělem mi prostupovalo příjemné teplo.

Jako v ráji.

Zavřela jsem oči a hlavu si opřela o okraj vany.

Najednou jsem se probudila. Pohled na hodiny mi prozradil, že jsem spala něco málo přes půl hodiny. Večeře už tu určitě bude, pomyslela isem si a zakručelo mi v žaludku. Vylezla isem z vany a vypustila vodu. Zabalila jsem se do měkkého nadýchaného ručníku, vypnula přehrávač a vyrazila

Nevybrala isem si nic okázalého, ale hodila isem na sebe oblíbené a pohodlné tepláky a triko s potiskem Mighty Storm, které jsem dostala na evropské části

turné. V chodbě jsem zaslechla hudbu, Jake poslouchal naší píseň You Started.

Došla isem do obývacího pokoje, kde na mě čekal.

Vstal a usmíval se. Rozhlédla isem se po místnosti.

Kůže mě začala syrbět, slastné chvění mně prostupovalo tělem až k srdci. Na konferenčním stolku ležely otevřené polystyrenové krabičky z indického bistra. Žádné talíře nebo příbory, jen plastové vidličky. Vedle stála otevřená láhey

bílého vína. Žádné skleničky. Po celé místnosti byly rozházené prázdné kartonové krabice.

"Udělal jsem to správně?" otázal se s hlavou nakloněnou na stranu.

"Tys poslouchal, o čem isem se bavila se Simone?"

Pokrčil rameny, "Uvědomuju si, že můj život je odlišný od toho, na jaký jsi zvyklá. Napadlo mě, že když už jsi neměla normální stěhovací den, tak ti připravím alespoň normální první večer v našem novém domově."

"A proč tv krabice?" "Abych dotvořil atmosféru." Usmál se a v očích mu pobaveně zajiskřilo. "Funguje to?"

"Stoprocentně,"

do ložnice se obléknout.

"Máš hlad?"

"Strašný,"

Jenže teď jsem ani tak netoužila po jídle jako po něm. "Nechceš vyzkoušet tu novou postel?" zeptala jsem se svůdně.

"Kurva, jasně že chci."

Najednou stál Jake vedle mě, popadl mě do náručí a odnášel do ložnice.

Položil mě na postel, lehl si nade mě a opřel se o lokty. "Miluju tě," vydechla jsem do tmy, "Díky za to, cos pro mě udělal. Za tu skyělou

večeři a za ten klavír. Díky za všechny úžasné věci, co pro mě děláš." Na chvíli ztuhl, díval se na mě a ve tváři měl prázdný výraz. Zajímalo mě, co se

mu v tuhle chvíli honí hlavou. "Není nic, co bych pro tebe neudělal, Tru. Nic, co bych neudělal, abys byla šťastná. To, co k tobě cítím... nemá hranice. Před tebou ani po tobě nic není. Jsi jenom

Dusila jsem se emocemi.

tv."

Zvedla jsem ruku a špičkou prstu ho pohladila po tváři. "Tohle mi musíš říct na naší svatbě jako slib." Přikývl, sklonil hlavu a na rtv mi vtiskl lehký polibek.

Povzdechl si. "Vím, že pro tebe nejsem ten nejlepší," šeptal mi mezi polibky. "Hodně isem toho zvoral, ale slibuju, že udělám všechno, co bude v mých silách,

abys byla šťastná." "Už teď isem díky tobě neišťastnější. A ty isi šťastný?" Zvedl hlavu a jeho touhou ztmavlé oči si mě zkoumavě prohlížely. "Nikdy dřív

jsem neměl ani tušení, že bych mohl být tak šťastný." Pak jako by ho zabolelo u srdce, zavřel oči. Jako by ho city, které ke mně chová. zraňovalv.

"Jakeu?"

Otevřel oči a zadíval se do mých.

"Pomiluješ se se mnou?"

Vyhověl mé žádosti a udělal přesně to, co jsem po něm chtěla. Miloval se se mnou, jako by dnešní večer byl nový začátek. Jako bychom se spolu konečně vydali

na nekonečnou pouť.

Kapitola šestá

Měla jsem chuť začít mlátit hlavou o obrazovku notebooku, když se náhle rozezpívala Adele.

Na displeji telefonu blikalo Jakeovo jméno. Na rty se mi vkradl úsměv a zůstal tam, i když jsem stiskla tlačítko. "Ahoj, baby."

"Jak to jde?"

"Špatně. Nikdy bych nevěřila, že psát o tobě bude tak těžké."

"Ale milovat mě je snadné, ne?"

"No... jo, ale to jen kvůli tomu tvýmu pinďourovi," vtipkovala jsem.

"Ptákovi, baby. Nazývej ho ptákem nebo pérem. Dokonce bych ještě snesl, kdybys o něm mluvila jako o kobře. Ale ne jako o pinďourovi. Pinďour je k smíchu."

"To teda není! Je to britský výraz. Copak jsi už všechna anglická slovíčka zapomněl?"

"Ne, ale na tohle bych zapomněl rád." V pozadí jsem zaslechla nějaké hlasy. "Jsi tam s někým?"

"Jsem ve studiu s klukama. A je tu i Zane."

"A to jsi ta slova pták, péro a pinďour řekl před nimi?" zasténala jsem.

Hlasitě se zasmál. "Už mě slyšeli říkat horší slova, baby, věř mi."

"Hmm," zamumlala jsem a tváře mi zrudly. Jake možná nemá problém mluvit o sexu před svými kamarády, ale já ano.

"Ale proč ti volám, Zaneovi se podařilo narychlo zařídit na dnešní večer pro Raine jako předkapelu Vintage. Původní kapela, která měla zpívat před Raine, svoje vystoupení na poslední chvíli zrušila. Napadlo mě, jestli by ses nechtěla na Vintage zajít podívat?"

Raine je úspěšná indie-rocková kapela s obrovskou základnou fanoušků v L. A. A Vintage je skupina, která hrála s Mighty Storm v Madison Square Garden, ta, co vyhrála soutěž v rádiu. Jejich muzika se mi líbila a Jakeovi jsem se zmínila, že si myslím, že v nich něco je. Pustil si některé jejich skladby – na koncertě se jim z mnoha důvodů moc nevěnoval – a líbilo se mu, co slyšel. Když jsme byli na dovolené, poslal Zanea do New Yorku, aby se na ně podíval. Zane s nimi byl spokojený a nabídl jim na místě smlouvu s vydavatelstvím. Tu hned podepsali a teď jsou tady v L. A. a nahrávají své první album.

Měla jsem radost, že jsem na ně Jakea upozornila a že on dal na moje doporučení.

"Ptáš se mě, jestli si chci poslechnout naživo kapelu, kterou jsem vehnala pod tvá křídla? Hmm, nech mě chvíli přemýšlet..." "Vyzvednu tě v sedm," řekl a z telefonu se ozval smích.

a převlíknu se ve studiu a pak tě vyzvednu doma." "Napadá mě, že bych se mohla zeptat Dayea, jestli by mě tam nehodil. Sešli by-

"Ne, jde nám to teď od ruky, pracujeme na pár nových věcech. Osprchuju

chom se až na koncertu. Steině tam Dave pojede, ne? Bylo by to tak logičtější, " I když fanoušci po L. A. Jakea tolik nepronásledují, stejně u sebe máme stále

Davea nebo Bena, když jdeme ven. Ale mám pocit, že to je asi víc kvůli mně než kvůli Jakeovi. Řekla bych, že má strach o mé bezpečí. "Jo, to je dobrý nápad," přitakal.

Pak mi ještě řekl, kde se koncert koná. Zapsala jsem si adresu a zavěsila. Ještě pár minut jsem tupě zírala na obrazovku počítače a pak ho s povzdechem zavřela.

Zamířila jsem do šatny, abych si rozmyslela, v čem dnes večer vyrazím.

"Ty předtím nepřijdeš domů?"

Seděla jsem na zadní sedačce a Dave mě vezl na koncert, který se konal v nějakém

trendy klubu v centru Los Angeles. Z kabelky jsem vytáhla zrcátko a naposledy zkontrolovala účes a mejkap.

Nakonec isem se rozhodla pro rozpuštěné vlasy, oči isem zvýraznila tmavě

kouřovými stíny a na rty nanesla růžový lesk. Mejkap by měl odpovídat oblečení. Vybrala isem si totiž novou černou koženou sukni po kolena a bílé krepové tílko z průhledného hedvábí. Zvolila isem raději bílou hladkou podprsenku místo krajkové, která by pod průhledným hedvábím nemusela zakrývat vše důležité. A k tomu jsem si obula nové černé lodičky Christian Louboutin s otevřenou špičkou a vražednými podpatky. Jsou neskutečně sexy, takže mi je jasné, že Jake

z nich bude úplně paf. Dave zajel do zadní části dvora vyhrazeného jako parkoviště pro klub. Ihned jsem si všimla Jakeova astona martina.

Vystoupila jsem z auta a šla za Davem k těžkým kovovým dveřím vedoucím do zadní části klubu. Dave na ně několikrát zabušil pěstí.

Svalnatý chlap se pozdravil s Davem, jako by se dobře znali. Vešli jsme dovnitř. Dave mě vedl chodbou, prošli isme dalšími dveřmi, pak další chodbou a byli isme

v klubu. Vlevo ode mě technici připravovali pódium pro předkapelu Vintage, která by měla začít hrát za necelou hodinu. Zatím se o zábavu v klubu staral místní DJ.

Na tanečním parketu se kroutilo několik párů. Rozhlédla jsem se a uviděla Jakea u baru s láhví piva. Vypadal jako vždycky krásně, na sobě měl modré tričko s potiskem Song Remains the Same od Led Zeppelin, těsné vybělené a roztrhané džínsy a černé motorkářské boty.

Vypadal žhavě sexy a patřil jen mně.

Ú baru stál s Jakem neznámý blonďatý chlap. Velmi dobře vypadající blonďatý chlap. Byl asi tak vysoký jako Jake, v bílé bavlněné košili, která mu obepínala hruď, a kovově šedých kalhotách. Vypadal velmi kultivovaně – na rozdíl od Jakeova image drsňáka a rockové hvězdy.

Jakmile mě Jake spatřil, tvář se mu rozzářila. Pak mě ale sjel zkoumavým pohledem od hlavy až k patě a jeho dokonalý obličej zkazila vráska na čele.

Ale ne. Můj outfit se mu zjevně nelíbí.

Zrozpačitěla jsem, kabelku přitiskla v podpaží a dlaněmi si nervózně uhladila

Kousek stranou stál Ben se sklenkou pravděpodobně nějakého nealkoholického

nápoje v ruce. Dave na mě kývl a vydal se k Benovi.

zrozpačneta jsem, kapetku prinska v podpazi a dianemi si nervozne umadna sukni. Pomalu jsem se vydala k němu. "Ahoj," pozdravila jsem se s ním, když jsem došla k baru.

Objal mě kolem pasu, přitáhl k sobě a políbil na ústa. "Tobě se nelíbí moje oblečení?" zašeptala jsem mu do ucha. "Ne, nelíbí se mi, že ti všichni přes to průhledné triko koukají na prsa," zavrčel

a ještě jednou mě políbil, než mě pustil. Do prdele. A to jsem si myslela, že vypadám hezky. Asi ne. Jake mě představil muži, který stál vedle něj. "Tru, rád bych ti představil Zanea. Vicenrezidenta celého vydavatelství. Zane. tohle je budoucí paní Wethersová."

Viceprezidenta celého vydavatelství. Zane, tohle je budoucí paní Wethersová." Zane se na mě usmál a jeho čokoládově hnědé oči se rozzářily. "Jsem rád, že tě konečně poznávám, Tru." Natáhl ruku k pozdravu. "Hodně jsem toho o tobě už

konečně poznávám, Tru." Natáhl ruku k pozdravu. "Hodně jsem toho o tobě už slyšel." Zvedl mi ruku ke rtům a políbil ji. "Doufám, že ti o mně vyprávěl jen v dobrém," řekla jsem. Vyschlo mi v hrdle

a nervózně jsem se podívala na Jakea. "V tom nejlepším," usmál se Zane a pustil mě. "Jsi ještě krásnější, než jak tě Jake popsal." Ala zěsimě na v tom, co mém teď na sobě

Ale zřejmě ne v tom, co mám teď na sobě. Zane byl příjemný a milý, ale ne takovým tím úlisným způsobem. Spíš mi připadalo, že dává najevo: *umím rychle dostat ženy do postele a vždy odejdou* velmi spokojené. Vyzařovala z něj důvěra a předzvěst úžasného sexu. Stejně jako

"Kde sakra seš, vole?" zavolal Jake přese mě. Obrátila jsem se a zahlédla Toma přicházejícího k nám.

z Jakea

Obratila Jsem se a zahledla Toma prichazejiciho k nam. "Nikde. Ahoj, Tru," odpověděl Jakeovi a pak se podíval na mě. "Pěkný triko." Sk-

vystavit. Měla bys je ukazovat častěji."

"Nikde. Ahoj, Tru," odpověděl Jakeovi a pak se podíval na mě. "Pěkný triko. louzl očima na moji hruď a setrval tam déle, než bylo nezbytně nutné. "Přestaň zírat na kozy mojí snoubenky," zavrčel Jake.

"Prestan zirat na kozy moji snoubenky," zavrcel Jake. Jdi do prdele. Díky, Tome. "Hele, jsem přece normální chlap...," ohradil se, "a když je co obdivovat, tak co čekáš? Úžasný, Tru, *vážně skvělý*. Líbí se mi, že ses rozhodla je dnes večer takhle

"Koleduješ si o pořádnou ránu pěstí," zamumlal Jake napůl žertem. Aspoň muslím, že si dělá learaci.

na práci, Tome? Nechceš si radši najít nějakou kočičku, která s tebou ochotně půide domů, než abys tu zíral na něco, co nikdy nemůžeš mít?" "Tedy to bylo krutý!" Tom si položil ruku na srdce.

Přitiskla isem si na prsa kabelku a poznamenala isem: "Nemáš nic lepšího

"Líbíš se mi čím dál víc. Tru." zašklebil se na mě Zane. "Co si dáš k pití?" "Objednám jí," prohlásil rozhodně Jake, "Jako obvykle, baby?" "Ano, prosím."

"Tome, dáš si pivo?"

Přestala isem je poslouchat a rozhlédla isem se po klubu. Bylo to pěkné místo. Trochu výstřední, ale přesně takové, v jakém bych se s chutí zastavila cestou z práce.

Spousta teenagerů se dívala naším směrem. Tedy vlastně na Jakea. A po pravdě, ne teenagerů, ale fanynek. Většina z nich neměla ani tolik slušnosti odvrátit zrak, i když věděly, že je pozoruju, a dál na mého snoubence bezostyšně zíraly.

Skvělý. "Díky," zamumlala jsem, když mi Jake podal margaritu.

"Takže tě odkopla?" zaslechla isem Zanea, jak se ptá Toma.

"Ne."

"Fakt, žes před chvílí za ní odešel zkusit své štěstí a teď seš tady s námi, by to docela naznačoval," prohlásil Jake s úsměvem.

"Nikdy jsem netvrdil, že jdu zkusit štěstí. Šel jsem jí nabídnout svou podporu."

Jake se zasmál, "Jediná podpora, kterou bys jí nabídl, by byla o zeď, co?" "Cože?" otázala jsem se překvapeně a usrkla margaritu, "Toma nějaká ženská

odmítla?" Podívala jsem se na něj s předstíraným šokem. "Jasně," přikývl Jake a mrkl na mě, "pokoušel se dostat Lyle pod kalhotky, a pro-

tože je to chytrá holka, típla ho jako cigaretu." Lvla je zpěvačka kapely Vintage a je to fakt krásná holka. A vypadá to, že i velmi

chytrá.

"Zmlkni, blbe, neposlala mě do háje. To bych se nejdřív musel o něco pokusit. Ženy takovýho kocoura, jako jsem já, nikdy neodmítají,"

"Fakt, chlape, za všechny ty roky, co tě znám, tě ještě nikdy žádná holka neodmítla," připustil Jake a nereagoval na Tomovu obranu. "Počkej, až tohle uslyší Denny," zasmál se. "Asi mu to hned teď zavolám." Vytáhl z kapsy telefon.

"Do prdele!" zavrčel Tom a vzal do ruky sklenici s pivem.

Zane ho s vážnou tváří poplácal po zádech. "Neber si to tak, chlape, to se stane i neilepším z nás. Mně tedy nikdy, ale naprosto tě chápu, "Zane se nahlas zachechtal.

mentáře. "Taky se mi líbí. Je atraktivní... inteligentní... smůla, Tome, že tě hned prokoukla," zašklebila jsem se na něj.
"Kurva! Dělejte si srandu z někoho jinýho! Nemělo to cenu, nebudu se přece snažit o ženskou, o který vím, že mi stejně nedá. To nemám zapotřebí. Existuje spousta dalších. co jsou k dispozici." Kývl hlavou ke skupince okounějících

"Lyla je fakt pěkná holka," přidala jsem se. Musím mu trochu oplatit ty jeho ko-

na moje prsa. "Radost jako vždycky. Doufám, že tě brzy zase v tomhle triku uvidím."
"Jdi do prdele, Tome," odsekl Jake.

Tom se ušklíbl, mrkl na Jakea a zamířil k hloučku čekajících dívek.

Potřebovala jsem se trochu upravit. "Kde jsou tu toalety?"

"Támhle tou chodbou." Podívala jsem se směrem, kam mířil jeho ukazováček. Postavila jsem sklenici na barový pult, vtiskla Jakeovi na rty polibek a zamířila

Postavila jsem sklenici na barový pult, vtiskla Jakeovi na rty polibek a zamiřila na onu místnůstku. Seděla isem v kabince. když isem zaslechla, jak někdo vešel dovnitř. Nějaké

holky. Smály se a povídaly si. "Panebože, viděla jsi, co má na sobě?"

"Páni, vypadá jako šlapka. Průhledný top! A ta sukně! Myslela jsem, že kožené
"Navi vypadá jako šlapka. Průhledný top! A ta sukně! Myslela jsem, že kožené
"Vlav vyšky prády spely s Potty Worse."

sukně vyšly z módy spolu s *Pretty Woman.*"

Podívala jsem se na koženou sukni, kterou jsem teď měla staženou na stehnech, a na čele se mi určitě objevila vráska.

a na čele se mi určitě objevila vráska.
"Vůbec se k němu nehodí. Jak se jí ho, do prdele, podařilo získat? Jak to, že jí
hned koupil zásnubní prsten? No, to asi nikdy nezjistíme. Nevěřím, že by se Jake
nechal uhranout tou její pitomou tvářičkou. Možná má zázračnou kundičku!"

Dívka se hlasitě zasmála svému vlastnímu vtipu.

Zamyšleně jsem otáčela zásnubním prstýnkem kolem prstu.
"Slyšela jsem něco o tom, že spolu vyrůstali," ozvala se druhá dívka, "a že je do ní
úplaž podlýzněnoj. Prví vždysly byl. Je to prví léska jeho života, a proto se taky pil-

úplně poblázněnej. Prý vždycky byl. Je to prý láska jeho života, a proto se taky nikdy s nikým neusadil. Tak nějak jsem to zaslechla." "Jasně, ale to je teď jedno. Jde o Jakea Wetherse. Možná si pár týdnů bude tuhle svoji anglickou kurvičku vydržovat. ale uvidíš. že po čase rychle zmizí."

"Myslíš?"
"Jo. Pokud se Jake chce usadit, určitě to nebude s někým, jako je ona."

"Myslíš, že dojde na tebe?" zachichotala se ta druhá. "Určitě jí bude jednou mít dost, uvidíš. Tvrdil mi, že sex se mnou byl ten ne-

jlepší, jaký kdy měl. A když to řekne on, tak to beru jako velký kompliment. Vsadím se, že by si dal říct i teď."

se, že by si dal říct i teď." "Myslíš? Z toho, co jsem zaslechla, je tý svý kočičce naprosto věrnej. Vždyť se

za celou tu dobu na jinou ani nepodíval. Před pár dny prý náhodou narazil na Cherii Waltersovou a nechoval se k ní zrovna mile."

"Jo, Jake... ten mi nikdy neuměl říci ne. Zvlášť tehdy u něj kanceláři... kdvž isem byla před ním na kolenou." Asi budu zwracet "Věděla isem, že isi s ním spala, ale orál v kanceláři? To je teda bomba!" zasmála

"Jo, jednou jsem se za ním zastavila ve studiu… pod kabátem jsem měla jen spodní prádlo... to víš, neodolal mi. Když seděl za stolem, vlezla isem si pod něi

a hrála isem si s tím jeho ptákem. No a pak isme to spolu dělali na stole." Do prdele! Do prdele! Zavřela jsem oči a vložila si hlavu do dlaní.

"Jsi strašná," Zachichotala se druhá dívka, "Možná bych mu teď měla jít nabídnout své služby, když se kolem něj nemotá ta britská pusinka, "Zaslechla isem mlasknutí a pak cyaknutí uzávěru kabelky, "Jsem

si jistá, že rychlovku někde vzadu si dá říct. A když ne, mohla bych za ním zítra zaskočit do studia." Ozvalo se klapání podpatků a pak se s třeskem zabouchly dveře.

Roztřásla jsem se. Hlava mi třeštila. Proboha proč jsem jen nevylezla ven a nedala jim najevo, že jsem je celou dobu poslouchala?

Teď určitě míří k Jakeovi a nabízí se mu, zatímco já tady sedím jako idiot s kalhotkami kolem kotníků.

Horké slzy mě pálily v očích.

Nebreč. Neopovažuj se brečet, Trudy Bennettová, kvůli dvěma mrchám.

Ve chvílích jako tahle jsem si přála, aby tu se mnou byla Simone. Ta by totiž něco

takového nedopustila. Vypochodovala by na ně a dala jim alespoň facku.

Normálně bych něco řekla. Ale teď isem měla důvod, proč isem nic neudělala.

Co isem jim na to mohla říct? Jake byl děvkař nejhoršího druhu, i když teď už není!

Vvsmály by se mi.

se.

Upřímně řečeno, v hloubi duše jsem se bála, že to v něm pořád je. Že jednoho dne přijde na to, že mu nestačím, a bude vyhledávat sex i jinde.

Potlačila jsem slzv. tváře mi hořely hanbou z vlastní zbabělosti. Vylezla jsem

z kabinky, umyla si ruce, upravila se a vrátila jsem se do klubu. Když isem procházela chodbou, stál Jake pořád na steiném místě u baru, Zanea

jsem nikde neviděla. A Jake mluvil s oslňující blondýnou – s dlouhýma štíhlýma nohama a o to kratší sukní.

Žluč se mi rozlila tělem spolu s intenzivním vztekem.

Měla jsem v úmyslu k nim doběhnout a dát té blonďaté běhně co proto, když jsem zezadu zaslechla své jméno.

Otočila isem se a spatřila svého dlouholetého britského novinářského kolegu Jeffersona Dunna. Nedávno jsem se někde doslechla, že začal pracovat pro jeden americký časopis.

I přesto, že jsem byla naštvaná, zvládla jsem se usmívat, když ke mně přicházel.

"Jeffersone!" vykřikla jsem. "Trudy Bennettová," usmíval se na mě. "Sakra, tak rád tě vidím! Jak se máš?"

Otázal se a obial mě. Okamžitě isem z něj ucítila silný závan alkoholu.

"V pohodě, mám se skvěle, díky. A co ty?" zeptala jsem se a vymanila se z jeho obietí. "Taky skyělý. A teď je to ještě lepší, když jsem tě potkal. Slyšel jsem, že ses sem

odstěhovala za Jakem Wethersem." "Jo." Pokrčila isem rameny a usmála se.

Právě teď se mi fakt o Jakeovi mluvit nechtělo.

"Kde máš tu svoji rockovou hvězdu?" Jefferson se zvědavě rozhlížel kolem, "Rád

bych se s ním seznámil."

Nechtěla jsem ho teď s Jakem seznamovat. Nepotřebovala jsem, aby všichni věděli, že můj snoubenec je teď u baru s dlouhonohou blondýnou... a zvlášť ne Jefferson, o němž bylo známo, že je největší drbna, "No, víš... zrovna teď nemůže. To víš, podnikání,"

"Jasně, chápu... ale doufám, že nás představíš později," Napil se ze sklenice tmavé tekutiny, která vypadala jako whiskey. "Co tady dneska děláš?" zeptal se.

"Předkapela, co tu hraje, má smlouvu s Jakeovým vydavatelstvím. A tv?"

"Jsem tu pracovně. Píšu článek o Raine."

"To je skvělý." Nervózně jsem přešlápla z nohy na nohu.

Toužila jsem vrátit se k Jakeovi a té blondýně, která s ním, jak jsem zahlédla přes Jeffersonovo rameno, nestvdatě flirtovala. Ale nechtěla isem vypadat před Jeffersonem neomaleně.

"Když teď má Jake plné ruce práce, co kdybych ti dělal společnost, dokud neskončí? Nechceš si zatancovat?" kývl hlavou k tanečnímu parketu. Zíral mně

přitom na prsa. Do prdele! Hned jak se vrátím domů, tenhle pitomý top skončí v koši. ..No..."

Nechtělo se mi jít tancovat. Po pravdě řečeno, nejradši bych šla domů.

Dalším kradmým pohledem přes Jeffersonovo rameno isem zkontrolovala Jakea. Něco vykládal blondýně, která pohodila hlavou dozadu a rozesmála se... po-

ložila mu ruku na hruď. Hlavou mi bleskla vzpomínka na zrzku v Paříži, Zrzku, se kterou se Jake líbal

přede mnou, aby se mi pomstil za to, že jsem se hned nerozešla s Willem.

Žárlivost mnou projela jako rozpálený nůž. Zaskřípala jsem zuby.

"A víš co? Docela ráda si zatančím," zamumlala jsem. Kašlu na Jakea a na tu jeho blondýnku... a na všechny jeho zatracený štětky,

kdvž na to přiide. Přehodila jsem si řemínek kabelky přes hlavu. Jefferson do sebe hodil zbytek ná-

poje a nabídl mi rámě. Zavěsila jsem se do něj a nechala se odvést do středu parketu.

dlouho a Jefferson si mě přitáhl blíž. "Dneska večer ti to moc sluší," zafuněl mi do ucha, "Ale co si pamatuju, vždycky jsi byla kočka." Cítila jsem, jak mi jeho paže sklouzla kolem pasu. Do prdele.

Začali jsme se pohybovat po parketu dostatečně daleko od sebe, ale netrvalo

jsem si nebyla jistá v jakém pořadí. Zrovna jsem se chtěla vytrhnout z Jeffersonova objetí, na něco se vymluvit a zm-

Jake nebude nadšený, jestli mě takhle uvidí.

Ztuhla isem v jeho objetí.

Ale copak isem to tak nechtěla?

"Díky, taky nevypadáš špatně." Snažila jsem se od něj odtáhnout, ale držel mě pevně. Pohyboval se v rytmu hudby a boky se téměř otíral o mé. Bože.

Ani neuměl pořádně tancovat.

Snažila isem se zachovat chladně, přivřela isem oči a přemýšlela, iak z toho ven. Občas se fakt chovám jako zatracený idiot.

Připadala jsem si jako v nějaké nepovedené verzi Horečky sobotní noci s Mr. Beanem... Ve snaze probudit Jakeovu žárlivost, zatímco jemu to bylo pravdě-

podobně úplně fuk, protože zmizel někam dozadu s tou blondýnkou a vykašlal se na mě. Bylo mi hrozně, chtěla isem se opít a nakopat Jakea a jeho děvku do zadku. Jen

izet, když jsem si uvědomila, jak ho ode mě někdo odtrhává. Otevřela jsem oči a uviděla naštvaného Jakea. Jefferson vypadal zmateně a snažil se narovnat košili.

"Do prdele! Co si to dovoluješ!" zařval Jefferson, ale pak se jeho výraz v obličeji změnil, když mu došlo, že to je Jake.

"Myslel jsem, žes šla na toalety," procedil Jake skrz zuby a Jeffersona si vůbec nevšímal. Vypadal fakt nepříčetně. Narovnala jsem se. "Šla jsem tam, ale pak jsem se rozhodla si zatančit."

"A nenapadlo tě, že by ses měla neidřív vrátit ke mně?" "Cože? To musím žádat o povolení, abych si mohla zatančit?" Přimhouřila jsem

oči. "A navíc, zdálo se mi, že isi zrovna trochu zaneprázdněnú," "Pro tebe neisem nikdy zaneprázdněný. Už bys to konečně měla pochopit," za-

vrčel na mě nepříjemně. V tu chvíli se Jefferson rozhodl mi pomoct.

"Nechtěl jsem tě naštvat," pronesl. "Znám se s Tru už strašně dlouho. Pracovali

jsme spolu v Londýně." Jake ztuhl, Obrátil se k němu a propichoval Jeffersona pohledem, "Nechtěl isi

mě naštvat? Tak proč jsi měl ruce na mojí snoubence?"

Jefferson zvedl v sebeobraně ruce. "Jen jsme tancovali." Výraz v jeho obličeji však říkal něco úplně jiného.

Ztuhla jsem. Viděla isem, iak Jakeovi ztvrdly rysy. Vyděsila isem se, aby neudělal nějakou hloupost.

"Hei, chlape, ber to s nadhledem," Jefferson položil Jakeovi ruku na rameno.

"Jdeme." Jake mě chytil za ruku a táhl pryč.

V tu chvíli jsem věděla, že to byla největší chyba, jakou mohl udělat. Jake se jako blesk otočil a chytil ho za ruku, zkroutil mu ji za zády, až se Jeffer-

son ohnul v pase. Strčil do něj a Jefferson na tanečním parketu zavrávoral.

Day se rychle rozdělil a lidé uhýbali z cesty a sledovali, jak Jefferson tyrdě přistál

na podlaze. Dave s Benem se okamžitě objevili vedle nás. Ben se sehnul a pomohl Jeffer-

sonovi na nohy. "Jen isem s ní tančil!" zakřičel Jefferson, jako by nevěděl kdy přestat mluvit, Náhle isem v jeho obličejí zahlédla poťouchlý úsměv, jako by se ve skutečnosti

snažil Jakea naštvat mnohem víc. "Je to moje dlouholetá kamarádka." "Bula to kamarádka," ucedil Jake tvrdě a chladně a udělal krok k němu, "Už není. Kurva, nech ty svý pracky daleko od ní. Jestli tě ještě jednou uvidím v její

blízkosti, tak už z týhle podlahy nevstaneš." Jeffersonovy rty se zkroutily v úšklebku. "Vvhrožuješ mi?"

Jake zatnul pěsti. "Ne, spíš tě varuju." Dave se postavil mezi Jakea a Jeffersona.

"Jdeme," prohlásil Dave a chytil Jakea za paži.

Otočila jsem se a chtěla odsud co nejdřív zmizet.

Jake mě chytil za ruku a odcházel se mnou, když se za námi najednou ozvalo: "Zavolei mi, Tru,"

Jake vystřelil jako šíp, že jsem nestihla ani zareagovat. Naštěstí byl Dave rychleiší a pevně ho chytil, aby neudělal nějakou nepředloženost. Věděla jsem, co Jake dokáže, když se naštve. Ale nikdo – ani Jake – nemůže jen tak mlátit lidi po klubech.

Zeiména novináře.

Nechtěla jsem být dál součástí téhle hry, kterou jsem vyvolala. Sklonila jsem hlavu a rychle zamířila k východu.

Jake mě dohnal u dveří. Chytil mě za paži, strhl zpátky a obrátil k sobě. "Kam jdeš?" Vyprskl na mě vztekle.

"Domů," prohlásila jsem navztekaně. Pořád mi leželo v žaludku to jeho flirtování s blondýnou a to, co jsem vyslechla na toaletách. A taky scénu, co tu před chvílí ztropil s Jeffersonem, Jasně, byla to moje chyba, že jsem tančila s Jeffersonem, ale měla jsem k tomu své důvody a Jake neměl právo takhle reagovat. Byli jsme všem

pro smích. Snažila jsem se vytáhnout ruku, ale nepustil mě.

"Se mnou? Co je to sakra s tebou? Do prdele! Vždyť jsem jen tancovala!" "Tancovala?" zasmál se sarkasticky. "Vypadalo to, jako by s tebou chtěl šoustat přímo na tanečním parketu. Nezdálo se mi, že by ses tomu zrovna bránila." "Jdi do hajzlu, Jakeu! Myslíš si, že se můžeš bavit s těma svýma děvkama, co

tady na tebe všude čekají, přímo přede mnou? Myslíš si, že je mi příjemné poslouchat o tom, co s tebou jedna z těch tvých kurviček prováděla přímo ve studiu? A jak sis to s ní pak rozdával rovnou na stole!?" Zmateně se na mě podíval. V kombinaci se vztekem výraz v jeho obličeji vypadal

děsivě "Ano, vyslechla jsem si detailní popis toho, co s tebou ta děvka dělala, když jsem

seděla v kabince. Tv holky neměly ani tušení, že tam isem, "dodala isem, "Copak opravdu musím poslouchat, jak pro tebe neisem dost dobrá? Že ti určitě nemůžu stačit a že ti zítra přijde do studia nabídnout své služby?" "Kdo ti tohle řekl?" zavrčel vztekle.

"Tos jich v kanceláři šoustal tolik, že nevíš, která z nich to byla?" "Jo." Jeho hlas byl chladný.

"Do prdele! Je mi z tebe zle," vykřikla jsem a oči se mi zalily slzami. "A co ta blondýna? Je taky jedna nich? Nebo s ní jsi spal doma?"

Zase se na mě nevěřícně podíval.

"Myslím tu blondýnu u baru... viděla jsem tě s ní flirtovat! S tou ses už taky

"Co je to s tebou?" vyštěkl na mě vztekle.

vvspal?" "S nikým jsem neflirtoval. To byla Dina. Pracuje pro mě. Má na starosti kapelu

Vintage."

"Neodpověděl jsi mi na otázku."

"A musím?"

"Ano!" zakřičela jsem na něj. Už mě nezajímalo, jestli nás někdo poslouchá.

"Chci vědět, jestli jsi s ní taky spal!"

Oči mu ztmavly. "Ne, nespal."

"Jenom se všemi ostatními ženskými v Los Angeles."

Poodstoupil ode mě a opřel se o zeď. "Věděla jsi, jaký jsem vedl život, než jsme se

dali znovu dohromady. Tru. Tak se teď nechovej, jako by tě to překvapovalo." Promnul si obličej. "Myslíš, že se s tím někdy smíříš?" zeptal se mě. Hlas měl teď

něžnější, ale vážný. Najednou ze mě všechen hněv vyprchal.

k tobě pochybovala."

Objala jsem se kolem hrudi. "Já nevím." Zakroutila jsem hlavou a zadívala se na špičky bot. Chvíli jsem nic neříkala. "Co když ne? Co pak budeme dělat?"

"Přesně to, co děláme teď, jen budeme muset najít nějaký způsob, aby ses s mými chybami z minulosti vyrovnala."

Přistoupil ke mně blíž. "Nikdy jsem ti nedal žádnou záminku, abys o mé věrnosti

"Až na tu holku, kterou jsem našla ve své posteli v Bostonu." Do prdele.

Připadalo mi, jako bych dostala facku. Pořádnou... a ne jednu.

Tohle mi nemělo ujet, ale bylo pozdě. Věděla jsem, že jsem udělala chybu. Zbrunátněl v obličeji a ustoupil ode mě. "Myslím, že v tomhle ohledu mám větší důvod k obavám – nedělala sis zrovna

"Mysnin, ze v tonime omedu mani vetsi duvod k obavani – nederata sis zrovna velké starosti s tím, že jsi z Willovy postele přeskočila rovnou do mojí. Takže kdo zaručí, že přesně to samé neuděláš mně?"

Tváře mi hořely, v očích mě pálily slzy. Nešlo je zastavit.

Aniž jsem se na něj podívala, vyběhla jsem k východu.

"Promiň." Chytil mě zezadu. Objal mě pevně kolem hrudi a přitáhl si mě k sobě. Cítila jsem jeho rty na uchu. Ztuhla jsem. "Moc mě to mrzí. Neměl jsem ti nic takového říkat. Nechtěl jsem." Vydechl a je-

ho horký dech zahřál mou chladnou kůži. "Dostal jsem vztek, když jsem tě viděl tančit s ním zrovna na tuhle píseň."

Zaposlouchala jsem se a uvědomila si, že v klubu právě doznívá píseň *Sweet*

Zaposlouchala jsem se a uvědomila si, že v klubu právě doznívá píseň *Sweet Dreams* od Beyoncé. Píseň, na kterou jsem v klubu v Kodani tančila s Jakem. Tu noc, co jsme se dali dohromady.

Tančila jsem na tuble níseň podvědomě, abych mu schválně ublížila?

Tančila jsem na tuhle píseň podvědomě, abych mu schválně ublížila? "Chci jít domů," vzdychla jsem. Bylo mi trapně a styděla jsem se. V tuhle chvíli jsem si nebyla úplně jistá, o kterém domově mluvím.

Jake se zarazil svaly v těle se mu napisly. Odvezu tě " přikývl a pustil mě

Jake se zarazil, svaly v těle se mu napjaly. "Odvezu tě," přikývl a pustil mě.

Kapitola sedmá

Jeli jsme už nějakou chvíli mlčky, jen tichá hudba se linula z reproduktorů a vytvářela v autě kulisu. Jake ale nejel k našemu novému domu. Na jazyku mě svrběla otázka, kam jedeme, ale nechtěla jsem být první, kdo prolomí mlčení.

Nesnáším, když se takhle chytneme.

Nakonec jsme neměli ani šanci si poslechnout Vintage. Ani se rozloučit se Zanem. Vsadím se, že si o nás myslí, že jsme cvoci.

V mnoha ohledech jsme, to musím přiznat.

Jake náhle zatočil na neoznačenou cestu lemovanou alejí stromů a stiskl tlačítko pro volání na hands-free.

Prostorem auta se rozlehl Daveův hlas. "Všechno v pořádku?"

"Počkejte na křižovatce. A ujistěte se, že za námi nikdo nepřijde."

Ukončil hovor. Ani jsem si neuvědomila, že Dave jede za námi. Ale bylo to logické, protože jen

výjimečně Jakea nedoprovázel.

Dojeli jsme na mýtinu, která se otevírá nad útesem s panoramatickým výhledem

na L. A. Byl to ještě velkolepější výhled než z našeho domu.

Všechna třpytivá světla města andělů zářila pod námi. Nebo spíš Jakeova města hříchu.

Města, u něhož si nejsem jistá, zda do něj vůbec patřím.

Jake vypnul motor, ale nechal hrát přehrávač.

"Jezdím sem pokaždé, když chci o něčem přemýšlet," řekl, aniž se na mě podíval. "Teď chceš přemýšlet?" zeptala jsem se a podívala se na něj, srdce mi bušilo

v netrpělivém rytmu.

Dívali jsme se v příšeří vzájemně do očí. "Ne. Ale musíme si promluvit."

Jake bez dalších slov vystoupil z auta. Následovala jsem ho.

Sešli jsme se před přední částí vozu, Jake se opřel o kapotu a zkřížil nohy před sebou. Ruce si založil na hrudi.

Opřela jsem se vedle něj, ale ne tak blízko, abych se ho dotýkala – nechala jsem mezi námi dostatečnou mezeru. Mezeru našeho boje. Objala jsem se kolem hrudi. "To naše extempore v klubu se zítra ráno objeví ve zprávách." Neřekl to jako otázku.

"Já vím."

Sakra.

"A je docela dobře možné, že mi brzo zavolá policie."

Zpozorněla jsem. "Proč?"

"Protože ten člověk na mě podá žalobu za napadení." "Ale tvs ho nepraštil."

"Ne. ale strčil isem do něi, až spadl na zem."

"Ne, ale strcii jsem do nej, az spadi na zem." Jefferson potřeboval příběh. To byl taky důvod, proč pořád na Jakea dotíral.

Všechno to byla moje chyba. Možná to všechno plánoval už ve chvíli, kdy mě požádal o tanec. Jsem fakt hrozný idiot.

"Je mi to líto," vzlykla jsem. "Co budeš dělat?" "Zaplatíme mu, aby to obvinění stáhl."

"Vážně?" Vytřeštila jsem na něj oči.

"Penězi vyřešíš skoro všechno, Tru."
"Až na naše problémy," povzdechla jsem si.

"Jo, kromě našich problémů." Opřel se dlaněmi o kapotu.

Toužila jsem se ho dotknout, držet ho – ničilo mě, že to nemůžu udělat – ale cítila jsem, že v tuhle chvíli by to nebylo správné. A přitom jsem vůbec nevěděla proč.

"Proč jsi mě neodvezl domů?" zeptala jsem se.

"Protože chci, aby náš domov byl plný šťastných vzpomínek, ne vzpomínek na naše hádky. Vyrůstal jsem v domě, kde hádky byly na denním pořádku, a věř mi, ty vzpomínky se drží na stěnách domu jako blbý lepidlo. Nechci, aby to tak bylo i u nás." Pomalu si rukou prohrábl vlasy, nechal ruku v zátylku a povzdechl si.

"Myslel jsem, že když si pořídíme nový dům, bude to pro tebe lehčí. Ale tady v L. A. jsou všude místa, kde jsem chyboval." Mávl rukou ke světlům pod námi. "A kromě toho, že bychom odešli z L. A., nevidím jiný způsob, jak ti to ulehčit."

Znělo to stražně beznadějně. Poraženecky. Vůbec se mi nelíbilo vidět ho takhle zlomeného.

Avšak po dnešním večeru věc, kterou bych nejradši udělala, byla opustit L. A.
Nechat Jakeovu minulost za námi. vrátit se s ním znátky do Anglie a vybudovat si

společný život tam... ale jeho podnikání je tady, a nemůžu po něm chtít, aby se toho všeho vzdal. "Já taky ne," zamumlala jsem a okusovala si nehet na palci.

"Nechci të ztratit kvůli tomu, kým jsem býval." Mluvil tak tiše, že jsem ho téměř neslvšela.

"Taky tě nechci ztratit."

Aniž se na mě podíval, chytil mě za ruku a propletl si prsty s mými.

Aniz se na me podival, chytil Jeho dotek mi spaloval kůži.

"Komické na tom je," pronesl, "že na sebe žárlíme, protože se tolik milujeme. Bože, Tru, když jsem viděl toho chlapa a jeho ruce na té tvé prdelce, vylítl jsem jako čert z krabičky. Jen pomyšlení na jiného chlapa, co se kolem tebe motá, co se tě dotýká… mě přivádí k šílenství. Pokud jde o tebe, nejsem schopný rozumně uvažovat. Není to správné, vím, ale je to tak a nemůžu to změnit."

"Stejně jako já nemůžu ovlivnit, že vždycky, když jdeme ven, se rozhlížím po místnosti a přemýšlím, se kterou z těch holek, co tam isou, isi spal," Dech mi ztěžkl a pocítila jsem tlak na hrudi – jen vyslovit ta slova mě bodalo až do morku kostí. "Musím upřímně přiznat, že nevím, jak z toho ven," fňukla jsem. Jake se vydal k okraji útesu.

Pozorovala jsem jeho siluetu a najednou mi připadal šíleně osamělý. Přemýšlela isem, co se mu asi honí hlavou.

Doufala isem, že ho nenapadne, že jediné řešení je rozejít se. Vím, že řekl, že mě nechce ztratit... ale co když je toho všeho na něj moc? To opravdu neexistuje žádná

iiná cesta?

Do prdele! Nemůžeme se rozejít! "Co s tím uděláme?" Zeptala jsem se roztřeseně, protože jsem věděla, že jsme se

dostali na rozcestí. Rozcestí, které isem do poslední chvíle neviděla. Bolest, která mě zasáhla, byla nesnesitelná, Měla jsem pocit, jako by mě drtila

tíha těch neihorších obay.

Jestli řekne, že isme na konci naší cestv, budu ho prosit, Jake se otočil zpátky ke mně, z jeho očí jsem vyčetla, že je rozhodnutý. "Rozejít se není řešení, jestli právě na tohle myslíš."

Zakroutila jsem hlavou. Slzv se mi řinuly z očí a rozmazávaly mejkap. Došel ke mně. Položil mi dlaně na tváře, soustředěně si mě prohlížel a vydechl:

"Nemůžu tě ztratit, Tru. Nikdy. Vím, že to vždycky pokazím, ale nechci, abychom se rozešli."

"Dnes večer isem udělal chybu,"

"Nekazíš to jen tv."

Cože? Do prdele, to ne.

Nechci to vědět. Nechci to vědět.

"Vážně?" Těžce isem polkla.

"Jo, strašnou chybu. Neřekl jsem ti, jak nádherně jsi vypadala ve chvíli, kdy jsem tě uviděl. Tak moc jsem žárlil na to, že všichni chlápci v klubu na tebe budou celý večer zírat, že isem mluvil dřív, než myslel. Vím, že se tě to dotklo. Místo aby sis připadala krásná, tak jsem tě srazil." Pohladil mě palcem po tváři.

Vydechla jsem, ani jsem nevěděla, že jsem celou tu dobu zadržovala dech. "Taky mě mrzí, že jsem se chovala jako mrcha," špitla jsem a odtrhla od něj pohled. "Když jsem ty holky slyšela mluvit o tobě, zaskočilo mě to. A když jsem se vrátila zpátky do klubu, zahlídla jsem tě u baru s Dinou. Najednou se mi sevřely vnitřnosti a cítila jsem se odstrčená. Pak se u mě objevil Jefferson a rozhodla jsem

se, že si s ním půjdu zatancovat, abych tě naštvala." Kousla jsem se do rtu a za-

dívala se mu do očí. "Je mi to líto." Přitiskl mi rty na čelo. "Kéž bych mohl vzít všechny ty roky zpátky... nemusela

bys teď přemýšlet o mé minulosti," zavrčel. Jeho teplý dech mě uklidňoval. "Přísahám ti, že teď je ze mě jiný člověk. Patřím jen tobě, Tru." Vzal mou ruku do své, položil si ji na hruď, v místech, kde mu tepalo srdce. "Držíš ho v dlani, Tru. Jsi jediná žena, která ho kdy měla a vždycky bude mít. Jsem jen tvůj, Tru." "Stejně tak jako patřím já tobě, Jakeu." Díval se na mě, očima mně sklouzl na rty. Cítila jsem, jak se mezi námi rozhořívá

Bylo to nekoordinovaný a zoufalý polibek. Žádná něha, Jako bychom oba

touha. Jako by se zlost, která v nás dnes vzplanula, přetavila do sexuálního napětí. Už si nevzpomínám, kdo se pohnul jako první, ale najednou jsme se vášnivě líbali

Jake mě objal kolem krku a tvrdě přitiskl rty na mé. Zvrátil mi hlavu dozadu, aby

mně mohl lépe plenit ústa. Naše jazyky tančily ve stejném rytmu, a... líbilo se mi to. Přitiskla jsem se k pevnému tělu a rukama hladila každičký kousek jeho horké kůže.

iako nikdy předtím.

strádali a zlost si vybíjeli v hladovém polibku.

bradavce. Prsty jsem zlehka přejela po vyboulenině v jeho rozkroku. Jake zasténal a vmáčkl se do mé dlaně.

Sklouzl rtv dolů po hrdle, jemně vzal mezi zuby pokožku a sál ji. Zasténala jsem

a přimáčkla se k jeho ztopořenému údu. Zoufale jsem po něm toužila. Rukou mně siel na ňadra a přes tenkou látku podprsenky přejel po vztyčené

se do mé dlaně. Užuž jsem se chystala mu rozepnout zip, když se najednou odtáhl. Srdce mi bušilo a hrozilo, že vyskočí z hrudi, když zavrčel: "Sudej si sukni, baby,

Srdce mi bušilo a hrozilo, že vyskočí z hrudí, když zavrčel: "Sudej si sukni, baby, a sedni si na kapotu." Zadívala jsem se mu upřeně do očí, zcela jsem se v něm ztrácela. Byli jsme venku, vysoko nad zářícím městem a Jake si přeje, abychom se milovali na kapotě jeho astona martina.

Upřímně, nemohla jsem se dočkat, až tam budu sedět. Ztratila jsem všechny zábrany. Nebylo nic, co bych se bála udělat, když jsem byla s ním. Udělala bych pro něi úplně všechno.

Přetáhla jsem si tílko přes hlavu a upustila ho na auto... pak jsem si rozepnula sukni a pomalu, smyslně si ji začala stahovat přes boky.

Jake mě upřeně sledoval, jeho oči žádostivě hltaly každý kousek mého

Jake mě upřeně sledoval, jeho oči žádostivě hltaly každý kousek mého odhaleného těla

odhaleného těla. Nikdy nikdo se na mě nedíval tak iako Jake. Jako bych byla jediný člověk

Nako Jako ve na nie letivat taj jako Jako Jako i Jako byla jedina kelem světě. Jako bych byla jediná žena, na které mu doopravdy záleží. Nechala jsem sukni spadnout na zem. Vystoupila jsem z ní, zvedla ji a odhodila

Nechala jsem sukni spadnout na zem. Vystoupila jsem z ní, zvedla ji a odhodila na auto.

Zrovna jsem se chystala vyzout se z bot, když mě Jake hrubým hlasem zarazil. "Nech si je."

Udělala jsem krok dozadu a narazila na kapotu. Sedla jsem si na ni a podpatky se zapřela o nárazník. Teplo motoru sálající přes plech mě hřálo na kůži.

zapreja o narazimi. Tepio motoru sajajici pres pieci ine iriaio na kuzi. Jakoby zdálky jsem slyšela píseň, která právě spustila. *Pour Some Sugar on Me* – *Pocukruj si mě* – od Def Leppard.

Jake zřejmě taky píseň zaregistroval, protože naklonil hlavu a rty se mu zvlnily ve smyslném, erotickém úsměvu. Okamžitě mi zylhly kalhotky. Do prdele.

Jake se pomalu přibližoval, cestou si sundal tričko a hodil ho na auto k mým

šatům. Prošel kolem mě. Sledovala isem ho, jak se naklání dovnitř auta otevřeným oknem. Hudba najednou zněla hlasitěji. Jake se vrátil a postavil se přede mě. Přitiskl se ke mně, sáhl po něčem přes mé

rameno... ucítila jsem, jak se o mou nahou kůži otřelo chladivé hedvábí mého tílka.

"Věříš mi?" zamumlal. Zachvěla isem se při vědomí, kam tím míří.

Pomalu jsem přikývla, jako by mě svým pohledem očaroval. Sledovala jsem, jak přeložil hedvábné tílko do tenkého proužku látky. Přiložil mi ho na oči a zavázal kolem hlavy.

"Lehni si," nařídil mně šeptem do ucha.

Poslechla isem ho... nervy isem měla napnuté k prasknutí a celé tělo mě bolelo sexuálním vzrušením.

Byli jsme na veřejném prostranství... Dave byl jen kousek od nás... měla jsem oči zavázané hedvábným tílkem a Jake se chystal se mnou milovat na svém astonu

martinu... v pozadí nám k tomu hrála píseň Pour Some Sugar on Me...

Mohlo být něco žhavějšího a vášnivějšího? Jake mě políbil na ústa a pak jsem cítila, jak se jeho ústa pomalu posunují níž.

Slyšela jsem hluboko posazené vokály Joea Elliotta. Přes kapotu auta jsem vnímala bušení bubnů a znění strun elektrické kytary, jejichž vibrace mně prostupovaly tělem... a Jakeova ústa, jejichž dotek mi propaloval kůži,

Osvobodil má nateklá ňadra z podprsenky, lehce jazykem olízl bradavku a pak ji vzal do úst.

Rozkoší jsem zasténala, v podbřišku jsem cítila touhu, jež se mi rozlévala žilami.

Zajela jsem mu prsty do hustých vlasů a přitiskla si jeho hlavu k ňadru. Jake se pomalu přesunul k bolestivě zduřelému vrcholku druhého prsu, zatímco

palcem a ukazováčkem třel první bradavku. Bylo to sladké vzrušující mučení.

Mučení, které ve tmě bylo mnohem intenzivnější. Jako by slepota umocňovala všechny ostatní smysly. Polilo mě horko.

Jake pokračoval ve své cestě polibků přes mé bříško, cítila jsem jeho jazyk a horký dech laskající se s mou citlivou pokožkou. Jazykem obkroužil pupek a pak prsty vklouzl pod okraj kalhotek.

"Jsou nové?" zeptal se chraplavě.

"Ne," zavrtěla isem hlavou.

Jake mi je jedním prudkým pohybem strhl... a přísahám bohu, byla jsem si jistá, že je vzal do zubů.

To tedy bylo pikantní!

Myslím, že ještě nikdy jsem nebyla tak vzrušená a nažhavená jako teď. Toužila isem vyskočit a strhat z něi oblečení... souložit s ním až do umdlení...

když jsem náhle ucítila Jakeův prst dotýkající se citlivého místečka mého klínu. Prohnula jsem se v bocích, abych mu vyšla vstříc. Jednou rukou mi laskal ňadro, zatímco prstem druhé vklouzl dovnitř.

"Jsi tak vlhká," zamumlal,

Byla isem připravená. Zoufale isem po něm toužila a byla isem ochotná ho prosit, aby už dál na nic nečekal. Když se odtáhl, měla jsem pocit, jako by mě kus chyběl.

Pak jsem ucítila jeho horký jazyk a za víčky mi explodoval ohňostroj.

"Ach," sténala jsem absolutní rozkoší, užívala si slastný pocit doteku jeho úst v mém klínu.

Podvědomě jsem vnímala, jak znovu vklouzl do mé štěrbinky prstem, pak k němu přidal ještě další, aby mě připravil na svůj velký penis.

Bylo to tak šíleně erotické, že jsem měla pocit, že víc nevydržím.

"Ach, bože, Jakeu... Ještě... ieště..." Chvěla jsem se rozkoší a vznášela se výš a výš. Jake zrychloval tempo prstů a je-

ho jazyk mě nemilosrdně přiváděl k blaženosti.

Škrábala jsem nehty lak kapoty ve snaze se něčeho zachytit. Pot mně zalil kůži a tělo se svíjelo v mučivé agonii.

"Tak pojď," přikázal mi. Ještě jednou vklouzl prsty dovnitř a...

"Bože, Jakeu!" Křičela jsem jeho jméno, když mi šokující orgasmus trhal tělo a doslova mě zvedal z auta.

Po velmi dlouhé chvíli intenzivního vzrušení, kdy isem se najednou ocitla v jiném světě, jsem se uvolněně vrátila zpátky na zem, tělo jako by mě ani neposlouchalo. Napětí hádky bylo zapomenuto.

Zaslechla jsem zvuk rozepínaného zipu.

Ten zvuk miluju.

Jake mi roztáhl nohy dál od sebe a přitiskl se ke mně. Džínsy se mně otřely o stehna. Byla jsem ráda, že se nezdržoval jejich sundáváním. Věděla jsem, že po mně touží tak moc, že nechce čekat,

Špičkou penisu se mně otřel o klín.

Sundal mi pásku z očí a díval se na mě planoucím pohledem a rty sevřenými

do tenké linky. "Už nemůžu dál čekat, baby. Chci být uvnitř. Jsi připravená?" Z jeho temných, vášnivě rozpálených očí jsem poznala, že nad sebou ztrácí kontrolu. Jediné, co se mu teď honilo hlavou, bylo být uvnitř a milovat se tak dlouho, dokud ze sebe všechno nedostane.

"Jsem," vydechla jsem přerývaně.

Jake vnikl dovnitř.

Vykřikla jsem pocitem naplnění, pocitem uspokojení, které ve mně dokázal vyvolat jen Jake.

"Kurva," zasténal a na okamžik se zastavil.

Pevně mě chytil za boky, jeho prsty se mi zarývaly do kůže... a pak se začal tvrdě a rychle pohybovat, bušil do mě znovu a znovu.

Sténal a chroptěl, vůně našeho nespoutaného sexu se linula nočním vzduchem

a s každým dalším přiražením mě přiváděl na pokraj další extáze. "Jsi moie. Řekni to. Tru."

"Ano, jsem jen tvoje," vykřikla jsem.

"Vždycky budeš," zachroptěl. "Kurva, jsi tak sexy, tak horká... potřebuju tě... musím "

Věděla jsem, co potřebuje.

"Córrete para mí, cariño!" pronesla jsem rozkazovačným hlasem.

Jake vykřikl a pak jsem cítila, jak se mi horká a sladká tekutina rozlévá útrobami.

Přehoupla jsem se přes okraj vlastního orgasmu, svaly se mi napjaly a pevně se mu sevřely kolem penisu.

Když Jake konečně popadl dech, sklonil se ke mně a políbil mě jemně na rty. Těla se nám k sobě lepila potem.

"Mrzí mě, že jsem na tebe dnes večer tak žárlil," zašeptal mi do ucha.

"Ty orgasmy, k nimž jsi mě dovedl, byly součástí omluvy?"

"Fungovalo to?"

"Jasně, dokonale," usmála jsem se. "Taky mě mrzí, že jsem žárlila." "Takže všechno zapomenuto?"

"Přesně tak. Myslím, že jsme skvělý pár. Skvělý, ale žárlivý pár."

"Řekl bych, že jsme nejlepší," zamumlal a pevně mě stiskl.

Po chvíli mě Jake pustil a já se posadila na kapotě.

"Takže se ti konečně povedlo milovat se se mnou se zavázanýma očima." Usmívala jsem se.

"Říkal jsem ti, že jsi výstřední." Mrkl na mě.

"Já? Tys mi přece zavázal oči!" ohradila jsem se a hodila po něm triko. Chytil ho. zasmál se a oblékl se.

Přetáhla jsem si přes hlavu hedvábné tílko, které bylo pořádně zmačkané.

"Musím říct, že... ne, že by se mi to nelibilo. Možná jednou vyzkoušíme i něco jiného... Třeba bys mi mohl svázat ruce." Kousla jsem se do rtu.

Jake se ostře nadechl a oči mu znovu ztmavly.

Zvedl sukni a podal mi ji.

"Obleč se!" přikázal mi naléhavě.

"Co se děje?" Rozhlédla jsem se kolem a myslela si, že uvidím někoho přicházet. Možná, že Dave... se s tebou. Po tom jsem už dlouho toužil. Takže teď se chci co neirychleji vrátit domů, do naší postele... abych tě k ní přivázal a miloval se s tebou... než si to rozmyslíš." Seskočila jsem z auta, natáhla si sukni a rychle zamířila na místo spolujezdce.

"Nic se neděje. Baby, právě jsi mi dala zelenou, abych tě někdy svázal a miloval

Otevřela jsem dveře a přes střechu se podívala na Jakea, "Neboj se, baby, nerozmyslím si to. Už teď se na to těším."

"A to mi říkáš až teď?" Ušklíbl se na mě, skočil do auta a nastartoval.

Domů jsme se dostali v rekordním čase. Než jsem si to stihla uvědomit, byla jsem opět nahá. Zápěstí jsem měla přivázaná k pelesti postele hedvábným šátkem,

zatímco Jake uváděl naše fantazie v realitu.

JAKE...

Kapitola osmá

"Pro dnešek to zabalíme. Víc už toho asi neuděláme."

"Jo," přikývl Denny a zívl zpoza bicí soupravy, zatímco si protahoval ruce nad hlavou. "Mám hlavu jako střep."

"Ty vole, nic nevydržíš," provokoval ho Tom a zabrnkal na baskytaru.

"Hotovo?" zeptal jsem se Smithe. Kytaristy, kterého jsme přibrali na palubu jako neoficiální náhradu za Jonnyho. Jonny, můj nejlepší přítel a člen kapely, který před rokem a půl zahynul při automobilové nehodě.

"Jo." Mrkl na hodiny. "Stejně musím letět domů."

"Podpantofláku," ušklíbl se Tom. "Chtěl jsem navrhnout, abychom skočili na pivko."

"To nejde." Smith vytáhl kabel kytary ze zesilovače a odložil ji na stojan. "Na pár dní za námi přijeli rodiče z Tennessee a ideme s nimi na večeři."

Tom pokrčil rameny, pak se otočil na mě a Dennyho. "A co vy dva sráči? Jste pro?"

"Jasně," přikývl jsem. "Jen zavolám Tru." Vytáhl jsem mobil ze zadní kapsy kalhot.

"Žádáš o povolení? Je ti jasný, že jsi pod pantoflem víc než támhle ten milovník?" kývl hlavou k Dennymu.

"Jo, ale ten má svoji Simone v Londýně, takže to není nic divného. A nevolám kvůli nějakýmu zasranýmu svolení. Jen chci o sobě dát vědět, vole. Tak to totiž ve vztahu funguje, víš?"

"Nikdy by mě ani nenapadlo, že uvidím Jakea Wetherse se sklánět k zemi před ženskou," zašklebil se Tom a odložil baskytaru na stojan.

"To je láska, chlape. Jednoho dne to pochopíš," pronesl Smith.

"Jo, tak to moc pravděpodobný není!"

"Smithi," ozval se Denny, "kromě toho, že žádná tak pitomá a naivní ženská, která by chtěla zůstat s Tomem, neexistuje, fakt věříš tomu, že se jednou usadí a spokojí se s jednou ženskou?"

"Trefa." Smith se na Toma ušklíbl. "Beru to zpátky."

"Kurva, jděte do prdele! Kolem je přece tolik nádherných koček, tak proč jim všem upírat potěšení? Jsem štědrý a rád se o takové radosti podělím s každou. inásobila. Někdo musí všem těm krasavicím udělat radost, když se teď z něi stal dokonalý věrňouš, ne?" Rozesmál se a chytil se v rozkroku. Spokojeně isem se usmíval. "Jen si jich užij, chlape." Tom se zarazil a díval se na mě, jako by mě vůbec nechápal, "Vážně, chlape, Tru

A protože Jake už tu svoji kobru nenabízí, poptávka o mýho ptáka se zdvo-

musí být v posteli úžasná, aby tvůj zájem udržela na tak dlouho. Nebo za to můžou ty její kozičky, co? No jasně, jsou to její kozy," Přiložil si k hrudi dlaně a naznačil obrovská prsa, "U žádný ženský isem neviděl tak velký kozy, který by byly přírodní,

Ty by mě taky na dlouhou dobu zaměstnaly. Ale ne na tak dlouho jako tebe, i když,

kurva... jen sedíš a díváš se na ně celý den, co? Já bych to tak určitě měl." "Jsi posedlej kozama!" zasmál se Denny a udeřil paličkou na buben. "Vážím si velkých prsou... a Tru velký kozy rozhodně má. A navíc, baví mě si

z něi utahovat." Určitě si musel všimnout, jak jsem na něj nasranej. Vztekle jsem se na něj podíval a vypnul zesilovače. "Ještě chvíli tu básni o prsou mý holky a budeš potřebovat

hodně drahýho zubaře... protože se neudržím a vyrazím ti všechny zuby." Ten kokot mě takhle pořád provokuje, když mluví o Tru. Má pravdu, má skvělý prsa, ale nestojím o to, aby je pořád řešil. Toma znám dlouho, takže tyhle jeho

poznámky fakt beru s nadhledem. Každýho druhýho bych už dávno zmlátil.

"Uklidni se, akorát si z tebe dělám srandu." Tom mě poplácal po rameni. "Denny, jdeš s náma?"

"Nic lepšího na práci nemám," Vylezl zpoza bicích. "Já mizím, chlapi. Tak příště," prohlásil Smith a zamířil ke dveřím. "Jo, Jakeu,"

dodal a obrátil se ke mně, "moje drahá se ptala, jestli s Tru nechcete zajít na večeři, až v pátek rodiče odjedou."

"To zní dobře. Domluvím se s Tru a dáme vědět."

"Prima, tak se měite. Zase zítra,"

Byl jsem opravdu rád, že Smithova manželka navrhla večeři. Vím, že Tru chybí Simone... A nikdy by mě nenapadlo, že by jí mohla chybět dámská společnost.

Doufám, že si s Carly sednou, je to pohodová holka. "Zavolám Tru, počkejte na mě v autě."

Vyšel jsem ze studia a zamířil ke kanceláři, cestou jsem vyťukal Trujno číslo.

"Ahoi, baby," zavrkala do telefonu.

Bože, má tak sexy hlas. Miluju ho. Zvlášť když křičí mé jméno, když jsem v ní.

"Ahoj, zlato. Než na to zapomenu, Smithova manželka nás pozvala v pátek na večeři. Co ty na to?"

Kdybych chtěl. Myslí to vážně? Právě teď po ničem jiným netoužím.

"Skvělý, jsem pro. Kdy dneska dorazíš?" zeptala se tím svým sexy hlasem... moje kobra se probouzela k životu. "Koupila jsem vaničku krémové zmrzliny a napadlo mě, že až přijdeš, mohli bychom si ji vzít do postele... a ty bys ji ze mě mohl slízat. A klidně mi můžeš znovu zavázat oči, kdybys chtěl."

"To byl záměr, miláčku." Skoro jsem měl před očima její chlípný úsměv. "Máš kliku, že isem tu sám," "Fakt?" zasmála se. "Tak jak dlouho ti to bude trvat?" Podíval isem se na vybouleninu v kalhotách. Nevěděl isem, co mám dělat: jít

Měl jsem pocit, že se nevejdu do kalhot. Rychle jsem vpadl do kanceláře, zabouchl dveře a srovnal si ztopořený penis v džínsech. "Kurva, baby, proč mi to

domů a milovat se s Tru, nebo si vyrazit s klukama na pivo? Vydechl jsem a opřel se zády o dveře. Věděl jsem, že Tom by mi nikdy nedal pokoj, kdybych se teď na ně vykašlal a šel domů za Tru. "Proto ti vlastně volám... slíbil isem klukům, že s nimi dneska zajdu na pivo."

..Aha."

děláš tak těžký."

Zklamání v jejím hlase bylo zřetelné. Píchlo mě u srdce. "Když s nima teď nepůjdu, budu to mít od Toma na talíři ještě hodně dlouho,"

vysvětloval jsem jí. "V pohodě, chápu to. Měl bys už jít. Je mi jasný, že si uzurpuju tyůj čas jen pro

sebe. Jen mě trochu mrzí, že musím počkat dýl, ale zvládnu to." "Chci, abys zabrala všechen můi čas."

Slyšel isem, jak přerývaně dýchá, "Já taky. Ale teď jdi s klukama. Počkám tu na tebe, až se vrátíš."

..Se zmrzlinou?"

"To rozhodně,"

Zasmál jsem se. "A co budeš teď dělat?" Nelíbilo se mi pomyšlení, že tam je

úplně sama. "Mohla bych zavolat Stuartovi, jestli se nechce podívat na nějaký film,"

"Zavolat? Vždvť bydlí, co by kamenem dohodil, lenochu." Zachichotala se. Miluiu, kdvž se směie.

"Jsem líná a jsem na to hrdá! Co víc ti k tomu mám říct?"

"Že mě miluješ."

"Miluju tě," vyhrkla ihned. V mých představách se objevila Tru hladící mě po celém těle.

"Miluii tě víc."

"To už ani neide."

"Že ne?" Usmál jsem se. "Dokážu ti, jak strašně moc tě miluju, až budu doma." Zaklepání na dveře mě vyrušilo a pak se ozvalo hlasité Tomovo zavolání. "Tak kde jsi, kokote? Přestaň šuškat do telefonu s Tru a pojď. Mám šílenou chuť

na pivo!" Zakroutil jsem hlavou a se smíchem řekl: "Musím jít, baby, kluci už čekají,

Uvidíme se později."

Ukončil jsem hovor s Tru, a když jsem dorazil k autu, Tom s Dennym už seděli na zadních sedačkách.

"Tak kam, pánové?" zeptal se Dave a vyjel z parkovacího místa.

Obrátil isem se přes rameno na Toma a Dennyho.

"Kurva, Déjà-vu!" zachechtal se Tom.

"To snad ne, chlape! Do strip baru neidu. Kdyby to Tru ziistila, nakopala by mi prdel."

Tom obrátil oči v sloup, "Tak dobře, do Crazy Girls,"

"Řekl isem ti, že na striptýz neidu," "To není striptýz. Je to slušný podnik,"

"Je to bikiny bar."

"Přesně tak. Prsa a zadek zakryté. Na to Tru nemůže nic namítat."

"Tak to ani náhodou," zavrtěl isem hlavou,

"Přestaň se chovat jako podpantoflák!" pokračoval Tom. "Máš ještě koule. ne?" Kývl k mému rozkroku.

"Souhlasím s Jakem, chlape," přidal se Denny. "Žádný striptýz ani bikiny bary," dodal a pokračoval, když Tom otevřel ústa, aby nás dál přesvědčoval. "Jdeme do normálního klubu."

"Kurva, s váma fakt není žádná zábava! Jste nudní šmejdi! Od něj bych to čekal – "kývl hlavou směrem k Dennymu. "– ale tv. chlape," adresoval mně, "isi mě zklamal. A taky trochu nasral, protože isem teď fakt ztratil parťáka. To už můžu skoro vyrazit na rande se Stuartem než být s váma dvěma. Příště mě budete tahat

do gav baru, protože tam žádný ženský nebudou." "Tam bývá obvykle víc ženských než v normálním baru," poznamenal Denny,

Tomovi se rozzářily oči. "Kurva, řekl jsem ne!" přerušil jsem ho dřív, než stihl něco říct, "Do žádnýho gav baru neideme."

Obrátil jsem se na Davea. "Vezmi nás do Graphics."

Dave zastavil před barem, vystoupil s námi a předal klíče od auta portýrovi. V Graphics se scházely známé celebrity a hvězdy a kdysi býval naším favoritem

mezi losangeleskými kluby. Hlavně Jonny sem chodil rád. Na tohle místo mám spoustu vzpomínek, dobrých i špatných.

"Pane Wethersi, už dlouho jste tu nebyl. Rád vás zase vidím," prohlásil šéf ochranky klubu, když jsme dorazili ke dveřím. "Měl jste zavolat předem, abychom vám rezervovali stůl."

"Rozhodli jsme se na poslední chvíli."

"Podívám se, co pro vás můžu udělat." Rychle něco řekl do sluchátek.

Nemám tohle rád. Kdysi se mi líbilo, když se tihle idioti podbízeli a udělali by pro mě první poslední, ale brzy mě to omrzelo. Teď bych si přál, abych mohl zajít do klubu jen tak... aniž bych musel nejprve oznámit svůj příjezd, aby nenastal problém.

"Netrapte se tím," řekl jsem, když jsem ho viděl zoufale mluvit do sluchátka. "Prostě nás usaďte kdekoliv. Chceme si jen v klidu dát pivo." Díval se na mě nejistě, pak přikývl. "Fain, máme pro vás připravený stůl, prosím,

poidte za mnou." Následovali isme ho přes klub do VIP sekce.

Byla prsatá s velkým zadkem a oblečení nenechávalo člověku příliš představivosti. Už mě to nezajímalo.

Sotva isme se usadili v boxu, objevila se u našeho stolu servírka.

Dřív se mi to líbilo. Miloval jsem, když ženy nosily minimum oblečení.

Ale s Tru to bylo jiné. Vzrušovala mě v džínsech a tričku, stejně jako když měla na sobě sexy minisukni.

Vlastně mi připadalo, že je sexy pořád.

Objednal isem pro nás rundu piv a posadil se na lavici.

Poklepával jsem prsty na stole a říkal si, že jsem si měl dát cigaretu, než jsme sem vlezli. Náhle isem zahlédl Jasea Collinse, jak míří k našemu stolu.

Jase Collins. Malá ryba v hudebním průmyslu. Velká ryba na drogové scéně. A kdysi jeden z mých pravidelných dodavatelů.

Cestou isem kývl pár známým na pozdrav.

Kurva. "Dlouho jsme se neviděli, Jakeu." Opřel se o stůl a uculoval se na mě.

"Ne dost dlouho," odsekl jsem suše.

Zasmál se.

Myslí si snad, že si dělám srandu? Zkurvysyn.

"Zdravím, Tome, Denny," Kývl na ně,

Oba si ienom odfrkli.

Potlačil jsem úsměv. Tvrdit, že ho nemají rádi, by bylo jen slabým odvarem toho, co se dalo vyčíst z jejich tváří. Collins byl arogantní hajzl, který kdysi sloužil jako cesta k nejlepšímu koksu.

Teď už ale ne. Chci toho hajzla mít tak daleko od sebe, jak je to jen možné. Je při představě, co

má asi v kapsách, mi naskočila husí kůže. Rozhlédl isem se kolem a hledal Davea. Byl u baru a sledoval Jasea jako jestřáb.

Zadíval jsem se mu do očí a Dave tiše přikývl. Pokud bude potřeba se ho rychle

zbavit, nebude to pro Davea problém.

Servírka přinesla piva, prošla kolem Jasea a položila před nás sklenice. "Díky," řekl jsem a svou pozornost opět obrátil na Jasea. "Co pro tebe můžu udělat, Jasei?" zeptal jsem se, abych se dostal rovnou k věci. Nemělo smysl chodit

kolem horké kaše, ztrácet čas s tímhle sráčem. "Slyšel jsem, že se budeš ženit. Přišel jsem ti pogratulovat." "Díky."

Dlouho se na mě díval, pak si položil ruku na zadní opěradlo, naklonil se ke mně a zašeptal: "Šéfovi tyůj obchod chybí. Mám tu dneska s sebou fakt luxusní balíčky... přímo na tvoje iméno," Rezolutně isem ho odstrčil. "Nemám zájem."

"Seš si jistej?" Arogantně se zazubil. Naštvalo mě to a měl jsem chuť mu jednu

vrazit

"Nikdy isem si nebyl jistější. Tak vypadneš už odsud? Chci si udělat příjemný večer s kamarády, "Vzal isem sklenici s pivem a zaklonil hlavu. Dal isem si pořádný

doušek, ale oči jsem od Jasea neodtrhl. "Viděl isem fotku tvý holky v novinách, Trudy Bennettová, že jo? Opravdová anglická kráska, Jakeu, Slyšel isem, že teď žije tady v L. A."

Praštil jsem sklenicí o stůl, vyskočil na nohy a odstrčil stůl, až vrazil do Jasea. Tom s Dennym okamžitě vylítli.

Koutkem oka jsem zahlédl Davea mířícího k nám, zvedl jsem ruku, abych mu

naznačil, že to zvládnu sám. "Nemluy o ní, zkuryvsvnu. Její iméno do tý tvý nevymáchaný huby vůbec

nepatří!" "Nechtěl jsem tě urazit," ušklíbl se a ustoupil o krok dozadu. "Jen jsem ti chtěl

říct, že je hezká... moc hezká." "Vím přesně, cos mi tím chtěl naznačit, hajzle. Jenže myslím, žes zapomněl, s kým mluvíš." Obešel jsem stůl až k němu. "Moc dobře víš, čeho jsem schopen,

takže si se mnou nezahrávej, zasvčel isem mu do tváře. "Zapomeň, žes někdy slyšel jméno mý holky, natož viděl její tvář. Rozumíš?"

"Jasně," Zvedl ruce v obranném gestu a stáhl se, "Jak jsem řekl, nechtěl jsem tě urazit, Jakeu, Užiite si večer,"

Sledoval jsem, jak odchází, dokud se mi neztratil v davu. V žilách mi bouřil vztek. "Jsi v pohodě, chlape?" zeptal se mě Denny, když isem si sedl zpátky ke stolu.

Zakroutil jsem hlavou a sáhl po pivu. Nebyl jsem blbej. Zkurvenej Jase Collins si bral do držky jméno mojí holky. Zas-

ranei bastard. Měl isem chuť ho zabít.

Tru, blesklo mi hlavou. Je doma sama.

Kývl isem na Davea.

"Pošli Bena k nám domů, aby pohlídal Tru," zašeptal isem mu do ucha.

"On jí vyhrožoval?"

"Ne, jenom se klasicky vytahoval. Ale pokud jde o ni, nechci nic riskovat." "Zavolám mu. A taky ostraze, aby dneska dávali větší pozor."

Vytáhl jsem telefon a chystal jsem se jí zavolat, ale pak jsem se rozhodl, že to

neudělám. Nechtěl isem ji vystrašit. "Dej mi vědět, až bude Ben u nás," zavolal jsem ještě na Davea, který už vyťukával číslo.

"Ten hajzl vyhrožoval Tru?" zeptal se Tom.

nervózní. Tušil isem, že to od něi bylo jen popichování, ale dobrý pocit isem z toho vůbec neměl. "Nesnáším toho haizla. Měl isi mu nakopat prdel už před lety, chlape. Sakra, měl

"Ne, je to zasranej drogovej šmejd." Ale když jsem ta slova říkal, byl jsem

jsi mu teď jednu vrazit."

a dal si další doušek piva.

Nevýhodou člověka vyléčeného z drogové závislosti je, že se zná se spodinou. jako je Jase Collins.

"Jestli ten bastard ještě jednou vysloví Trujno jméno, udělám to," Zavrčel jsem

Byl isem rád, že Denny s Tomem se do těch sraček nikdy nezapletli. Dokonce i navzdory tomu, jaký život vedeme a s jakými lidmi se setkáváme, se jim podařilo

drogám odolat. Jasně, příležitostný joint na vysoké se musel vyzkoušet, ale do tvrdších věcí se už nikdy nepouštěli. Byl to až zázrak, s ohledem na to, jak moc isme si užívali s Jonnym.

Když jsem na tom byl hodně špatně, snažili se mi pomoct. Ale tehdy jsem všechny odmítal... tedy s jedinou výjimkou: pomoci od Jasea Collinse, který mi poskytoval přesně to, co jsem potřeboval.

Už nikdy se tam nechci vrátit.

Mám štěstí, že to se mnou Tom s Dennym vydrželi. Ještě větší kliku mám, že se

ke mně Tru vrátila.

Dopil jsem pivo a dostal hned chuť na další, potřeboval jsem se opít. Mávl jsem na servírku. Přišla jiná, než co nás obsluhovala předtím. Tahle měla kozy ještě větší a asi stejně falešné jako blond vlasy. Měl jsem možnost si ji prohlédnout docela zblízka,

protože kdvž sbírala sklenice ze stolu, naklonila se tak, že mi své vnady strčila přímo před oči. Ignoroval jsem ji, odvrátil jsem se a objednal. "Láhev Jacka a další rundu piv."

"Hned jsem zpátky, kluci," odpověděla se silným jižanským přízvukem. Naklonila se ke mně, věnovala mi pohled dám-ti-hned-teď a mlaskla rudými rty.

Pak se otočila, ujistila se, že mám dobrý výhled na její zadek, a pomalu se vrátila k baru. "Tak ty si chceš, kurva, promluvit s Jackem, chlape?" Tom bouchl pěstí do stolu,

aby získal mou pozornost, "Dneska to tu pořádně rozjedem, co?" "Kurva, jasně že jo." Pořád jsem měl špatný pocit z Jasea Collinse a potřeboval

jsem ho něčím spláchnout. A existovaly jen tři věci, které fungovaly: alkohol, joint a sex. Vzhledem k tomu,

že dvě z nich jsem teď dělat nemohl nebo nesměl, zbývala mi ta poslední. Servírka se vrátila s našimi nápoji.

Usmála se na Toma, který jí zíral na tílko – pokud se tomu kousku látky, který jí sotva zakrýval bradavky, dalo tak říkat.

Tom pokrčil rameny a zašklebil se na mě.

Nasralo mě to. Nevěnoval isem jí ani pohled. Usmála se – zievně ignorujíc moje znechucení – a pak se bezostvšně zadívala na můi penis. Než odešla, smyslně si olízla horní ret.

iména tv holky v nich."

Než odešla, přejela mi – jakoby mimoděk – nehtem po paži.

"Ohozy?" zachechtal se Denny a prstem ukázal na proužky látky místo sukní

"Tyhle jejich ohozy se mi strašně líbí," pomlaskával si Tom a díval se za ní, "A ze-

a napůl ustřižená tílka. "To proboha nemá vůbec nic společnýho s oblečením." "No právě," rozesmál se Tom.

Kdysi jsem myslel stejně jako Tom. Polonahé servírky byly jedním z mnoha důvodů, proč isem sem rád chodil. Další důvod byl, že byly svolné ke všemu a dostat ie do postele nebyl problém.

Nejsou nic jiného než groupies⁵, múzy všech rockerů. Všechny se chtějí vyspat s celebritou v naději, že z toho něco vytřískají. Že se zbaví těchhle titěrných triček a sukýnek a obléknou se do gala, aby se mohly ukázat na červeném koberci.

5 Groupie – je žena, patřící mezi fanoušky, ale zajímající se spíše o navázání vztahu s hudebníkem nebo celebritou než o hudbu. Groupies byly součástí rockové scény už od šedesátých let a bez nich by rock nebyl rockem (zdroj internet). Poznámka překladatelky. Realita je ale mnohem horší. Většina kluků, kteří se sem přijdou pobavit, má

obvykle doma přítelkyni a tady hledají jen nekomplikovaný sex na jeden večer. Žádný vztah.

Kdysi isem to bral úplně stejně. Až na to, že jsem tenkrát neměl holku, co by na mě čekala doma.

Když jsem se chtěl v L. A. s někým vyspat a siet se. Graphics bylo to neilepší místo.

Upřímně řečeno, nevím, proč jsem ho dnes večer navrhl. "Jde po tvojí kobře," kývl Tom hlavou k blonďaté servírce, která od našeho stolu

nemohla odtrhnout oči. Tedy abych byl přesný, ode mě. Vzal isem si sklenici piva. "Může chtít, co se jí líbí. Ale má smůlu,"

"Fakt?" Tom nadzvedl nevěřícně obočí.

..Fakt."

"Musím říct, chlape, že isi Tru skutečně věrný. To bych teda nezyládl," "Protože jsi s ní nikdy nebyl."

Když jsme se s Tru znovu po letech dali dohromady, nepřestal jsem spát s jinýma holkama ze strachu, že bych ji mohl ztratit. Ale proto, že jsem prostě na jiné přestal mít chuť. Nezajímala mě žádná jiná kromě Tru. Dost dlouho jsem to nemohl pochopit, ale teď už si tím jsem jistý.

Tru je všechno, co chci.

A žádná takováhle groupie mě nedostane. Miluju Tru. Nikdy bych nevěřil, že takováhle láska může existovat

Sex se hned tu první noc v hotelovém pokoji v Kodani změnil na lásku. Nechci se vracet do doby předtím.
Nechápejte mě špatně, jasně že jsem pořád chlap. Poznám sexy kus zadku, když ho vidím. Rozdíl ale je. že teď se s každou nechci hned vysnat.

no vidim. Rozdil ale je, ze ted se s kazdoù nechci hned vyspat. Dneska večer si chci dát jen pár piv s klukama a pak jít domů k Tru, vlézt s ní

do postele, přitisknout ji ve svém náručí a líbat ji, až ztratí dech.

Jo, a slízávat zmrzlinu z jejiho sexy těla.

Ale tohle před nimi nemůžu přiznat. Tom by mě jinak nechal vyšetřit, jestli mám pořád koule.

pořád koule. Ke stolu přišel Dave. "Všechno je v pohodě. Ben hlídá v domě a Stuart se s ní kouká na něiaký film. Nemusíš mít strach."

Spadl mi kámen ze srdce. Chtěl jsem odejít domů hned po tom incidentu s Collinsem, ale bylo by jí podezřelé, že se něco děje. A upřímně, taky si potřebuju na chvíli vyrazit s klukama. Vytáhl jsem telefon z kapsy a naťukal krátkou zprávu, zatímco ti dva mluvili

o blbostech.

Nemuzu se dockat, az te pozdeji uvidim, baby. Mej pro me tu zmrzlinu pekne vychlazenou.

Odpověď pípla o několik sekund později.

To neni vsechno, co tu pro tebe mam nachvstane :)

Kurva. Vyťukal jsem odpověď a v duchu se usmál.

Zase mi z tebe stoii.

Х

Další odpověď.

Nech si to na pozdeji. X

Po očku jsem mrkl na kluky a rychle naťukal další zprávu.

Miluju te, moc. X

Téměř okamžitě mi přišla odpověď.

Taky te miluju, baby. X

"Přestaň tu vrkat s Tru nebo ten tvůj blbej mobil hodím z okna," zavtipkoval Tom.

"No fajn." Zastrčil jsem telefon zpátky do kapsy. "Co dnes večer Tru dělá?" zeptal se Denny.

"Kouká doma na nějaký film se Stuartem. Chybí jí Simone a jejich společné večírky ve městě "

"Simone mi taky nedávno říkala, jak jí Tru chybí. Chce si vzít několik týdnů volna v práci a přijet se sem podívat. Ale Tru zatím nic neříkej. Chce ji překvapit."

"Budu mlčet jako hrob." Natáhl jsem se znovu pro pivo a uvědomil si, že už ho mám skoro dopité. Kurva, dneska mi to táhne.

Vzal jsem skleničky z tácku a nalil do nich whiskey.

Když jsem posunul sklenku k Tomovi, poznamenal: "Už je to dávno, co jsme si takhle všichni vyrazili, co?"

Vyznělo to nostalgicky, najednou mi bylo smutno, že vedle nás někdo chybí. Jonny.

"Jo, už je to dávno. Až moc." Zadíval jsem se na sklenku. "Pamatuješ, jak jsme každý večer s Jonnym obráželi bary?" zeptal jsem se a zvedl hlavu.

Překvapilo mě, že vyslovit jeho jméno už tolik nebolí. Když se to stalo, nemohl jsem ani dokončit větu, pokud se mluvilo o Jonnym.

"Jo," usmál se Tom zasněně. "Jonny nás tehdy nenechal ani odpočinout. Musel vyrazit každou noc ven, za holkama a za chlastem. Proto jsme se taky naučili tak dobře chlastat... učili jsme se od neilepších."

"Pořád nic nevydržíš," zachechtal se Denny.

"Kurva, kdybych chtěl, chlastal bych s tebou každou noc, až bys skončil pod stolem!"

"Zkus to," utahoval si z něj Denny.

"Proč ne." Tom mávl na blonďatou servírku.

A je to tady.

"Přines nám třikrát hořící sambuku, cukr, a pak nos tequily, dokud ti neřeknu dost." nařídil jí Tom.

"Jasně, zlato. Můžu vám nabídnout ještě něco?" Obrátila se na mě, naklonila se a položila mi ruku na rameno. Pak mi zašeptala do ucha: "Třeba sebe, *znovu*?"

Znovu? Sakra, copak isem s ní už spal?

Rychle jsem si ji prohlédl. Nic se mi nevybavilo. Žádná vzpomínka.

Nevím, jestli to byla polehčující, nebo spíš přitěžující okolnost.

Nemohl jsem si ale pamatovat všechny holky, se kterýma jsem spal.

Protože mě nezajímaly. Zajímal mě jen sex. Všechny ty holky byly jen bezejmenné tyáře.

S výjimkou Tru.

To ona všechno změnila. Změnila mě.

"Sorry," zavrčel jsem a odstrčil jí ruku. "Jestli si chceš dneska večer s někým zašukat, já to nebudu. Budu se ženit." "Taky jsem slyšela." Olízla si spodní ret a pak ho vzala do zubů. "Ale zatím ještě ženatý nejsi, Jakeu, takže koneckoneů jsi stále svobodný... a já jsem víc než ochot-

ná ti vyhovět, aniž by se o tom dozvěděla. Nechceš si se mnou teď zaskočit támhle dozadu? Trochu ti připomenu, co se svými rozkošnými rtíky umím." Naklonila se a zašeptala mi do ucha: "Udělám ti to tak skvěle, zlato, že nebudeš chtít nikdy přestat."

Její slova se mnou vůbec nic neudělala. Dokonce ani s mým ptákem.

Jeji stova se mnou vupec nic neudetata. Dokonce ani s mym ptakem.
Před Tru bych ani na chvilku neváhal. Stáhl bych tuhle holku pod stůl a nechal ji
dělat svou práci. dokud by mě odtud nevyhodili.

dělat svou práci, dokud by mě odtud nevyhodili. Měl jsem chuť vyprsknout smíchy. Ale držel jsem se, abych nebyl parchant a neranil její city. I když jsem byl v pokušení jí říct, že nemohla být tak dobrá, když si na ni vůbec nepamatuju. Usmál jsem se. "Nemám zájem, zlato. Moje holka mi

v pohodě stačí. Vlastně musím říct, že je to s ní skvělý. Nemůžeš se jí vyrovnat... ale nic si z toho nedělej. Jestli chceš dneska uspět, budeš se muset poohlédnout jinde." Dívala se na mě tak zlostně, až mi málem vypálila do těla díru.

Možná jsem mohl být trochu laskavější. "Hele, kotě, pokud si chceš užít, já s radostí zaskočím," ozval se Tom a přitáhl její

pozornost. Blondýnka se ode mě odtáhla a zadívala se na Toma.

Spadl mi kámen ze srdce, že jsem se konečně zbavil jejího levného parfému.

"Jake je sice zadaný, ale já jsem volný jako pták," oznámil jí Tom.

"Tom Carter, že jo?" pronesla sladce, narovnala se a vystavila svou hruď.

"Přesně tak."

"Presne tak." "Slyšela jsem o tobě skvělé věci." Zadívala se mu do rozkroku. "Pár holek se s te-

bou už vyspalo, že jo?" "Přesně tak," ušklíbl se.

"Jen si zařídím, aby za mě někdo zaskočil." Kývla hlavou, aby šel za ní.

"Budu zpátky tak za půl hodinky," usmál se spokojeně Tom.

"Budu zpatsy tak za pui nodniky, dsinal se spokojene 10m. Vyskočil na nohy a chytil servírku za ruku. Pozoroval jsem ho, jak si ji odvádí někam dozadu

Zavrtěl jsem hlavou a rozesmál se.

Koketka, jak by řekla Tru.

Alespoň si Tom chvíli užije. Neměl žádné zábrany, ale abych pravdu řekl, byly

doby, kdy bych udělal přesně to samé. Byl jsem vděčný, že se jí ujal. "Do prdele, Tom nám odvedl na záchodky náš zdroj panáků," povzdechl si Denny.

"Máme tu přece jacka," povzbudil jsem ho a zvedl láhev. Nalil jsem nám další skleničku

"Takže se teď chystáš do Londýna?"

"Jo, kurva, už se nemůžu dočkat." Denny se zaklonil, opřel si hlavu za stěnu za sebou a vzal si sklenku. "Připadá mi to jako věčnost, co jsem se naposledy viděl se Simone," dodal.

"Já nevím, jak to děláš, chlape. Nemohl bych zůstat bez Tru tak dlouho, jako ty bez Simone. Nemůžu bez ní zůstat ani jednu noc."

S Dennym isem si mohl takhle klidně povídat a věděl isem, že si ze mě nebude dělat srandu... protože sám věděl, jaké to je. Tom tohle nikdy nemůže pochopit.

"Jasně, je to těžký," zamyslel se, "Ale je to jediný způsob, jak se to v tuhle chvíli dá řešit. Simone má práci v Londýně, já tady."

"Nemůže se nechat přeložit?" "Ne." Zakroutil hlavou, "Společnost, pro kterou dělá, tady nemá pobočku, Musela by si tu najít něco jiného. A vím, jak moc svou práci miluje."

"Ale chceš, aby se sem přestěhovala, ne?"

Jedním douškem vypil obsah sklenky, naklonil se dopředu a postavil ji na stůl.

Nervózně si s ní pohrával v prstech. "Jo, chci."

"Tak jí to řekni." Nalil jsem si další whiskev a nabídl i Dennymu. Souhlasně přikývl.

"Taky jsem Tru řekl, jak mi je, a požádal ji, aby šla se mnou, a ona souhlasila. Nemáš co ztratit, kdvž se jí přiznáš,"

"Nejspíš." Pokrčil rameny. "Promluvím si s ní, až ji uvidím." Obrátil do sebe další sklenku. "Seru na to, taky se potřebuju ožrat." Kývl na servírku a objednal pro každého teguilu, "Hele, co se nedávno stalo v tom klubu? Zane říkal, že jsi někoho

zmlátil." "Nějakej blbec, co znal Tru z Londýna, ji začal osahávat, takže jsem mu nakopal

prdel. Abych byl upřímný, musel isem se dost držet, aby to nedopadlo hůř, " Abych mu třeba nezlomil nos. Ten hajzl Jefferson podal žalobu za napadení,

přesně, jak jsem tušil. Nedávno přišla od jeho právníka obsílka. Dal jsem svému právníkovi pokyn, aby ho vyplatil. Stálo mi to za to, abych měl

od takového vola, jako je on, pokoj. Upřímně řečeno, když bude držet ruce daleko od Tru, nelituju žádného centu.

"Říkáš to, jako by si to zasloužil," poznamenal Denny.

"To si piš."

S Dennym isme do sebe právě hodili první rundu tequil, když se u stolu objevil Tom.

"Ty vole, to byla rychlovka," pokýval jsem významně hlavou, kdvž dosedl na lavici. "Patnáct minut... to je tvůj nový rekord, ne?"

"Bylo to dlouhý až dost. Rychlý orálek na začátek, pak jsem ji vojel a šlo to ráz na ráz. Vlastně, nebylo to nic moc. Ta holka se vyspala snad s kdekým. A tak jsem si představil, že šoustám s Maxine Hallidayovou, byl jsem hned hotový."

"S Maxine Hallidayovou z vysoké?" zeptal jsem se s úsměvem.

isem na škole nic neměl. A to jen proto, že s ní spal Tom. Tenkrát jsem se netoužil s nikým o něiakou holku dělit. Ani teď se s nikým dělit nebudu. Nikdo kromě mě se mojí holky dotýkat nebude. "Jo. přesně ta. Pamatuješ na ni? Ta stála za hřích, co? Šukali isme tenkrát spolu

Maxine na škole všichni považovali za sexy dračici. Byla jedna z mála, s kterou

snad všude. Dokonce isem ji jednou osahával i během přednášky,"

"No... díky za detaily," ozval se Denny,

"Rádo se stalo," Tom poplácal Dennyho po rameni, "A choveite se ke mně slušně, Byl jsem jedinej, kterej se obětoval a šel si s tou servírkou zašukat. Nenechala by Jakea na pokoji, dokud by nedostala to, co chtěla. Takže jsem přesměroval její pozornost od jeho ptáka ke svýmu. A můžeš mi děkovat, "obrátil se Tom na mě. "Myslím, že láhev toho neidražšího šampaňského, co tu mají, by mi stačila,"

"Ty chceš, abych ti koupil láhey šampaňského za to, že sis zapíchal s nějakou lacinou servírkou na záchodcích?"

"Jasně," pronesl a úlisně se usmíval. Zakroutil isem hlavou a rozesmál se. Znám tohohle chlapíka skoro deset let.

a dokonce ani teď mě nepřestává překvapovat.

"Nechápu, jak to děláš," prohlásil Denny,

"Denny, copak sis už tak dlouho nezašoustal, že ani nevíš, iak se to dělá?" Tom si dal hlt whiskey. "Mám se zeptat tý servírky, co jsem si s ní právě užíval, jestli by tě

nenaučila aspoň nějaké základy?" "Jestli isi nezapomněl, tak mám přítelkyni. A kromě toho, před chyílí isi prohlásil, že to nebylo nic moc. Tak co by mě sakra taková holka mohla učit?"

"No jo, nebylo to zas tak špatný. Měl jsem i horší. Chlape, vždyť ty máš holku bůhvíkde. Ten tvůj ocas potřebuje pořádnou akci každej den, ne aby sis ho honil sám. Takže mám říct tý kočičce..." Denny zastavil Toma právě čas, aby servírku nepřivolal.

"Hele, přebírat holky po někom není moje parketa." Denny zakroutil hlavou a zazubil se na něj. "A navíc, jsem si jistý, že tys ji obsloužil dostatečně."

"No jasně. Určitě to byla neilepší šukačka jejího života," V obličeji se mu usadil samolibý úsměv. "I když pro mě to byl slabý průměr."

"Myslíš, že za patnáct minut si fakt užila to neilepší?" Nadzvedl isem obočí a napil se tequily.

"No jasně. Moje péro má magickou moc."

"Možná by sis měl nechat nad něj vytetovat MASÍRUJ MĚ," zašklebil se Denny a hodil do sebe dalšího panáka teguily.

Tomův obličej se rozzářil.

Ten pohled jsem u něj už jednou viděl. Když takhle vypadal naposledy, skončil jsem v posteli se třemi striptérkami.

"Dělal jsem si srandu!" Denny se rychle snažil napravit, co jeho slova vyvolala.

"To je ten nejlepší nápad, jaký jsi kdy měl. Tedy kromě toho návrhu nechat si propíchnout jazyk." "To jsem si taky dělal srandu!" "Ne, to byl kurva geniální nápad. Denny! Ženský to milují, zvláště když jim to

dělám jazykem. Právě jsem se rozhodl, že si to nechám vytetovat. Mizíme odsud a ideme hledat tetovací salon. Necháme si udělat kérku a pak vyrazíme do jinýho

klubu." Tom vzal do rukou dva panáky tequily, hodil je do sebe a s břinknutím postavil sklenky na stůl. Vypil jsem tu, co stála přede mnou.

"Já si tedy rozhodně další tetování udělat nenechám," prohlásil Denny a vstal. "No tak, chlape," řekl jsem, položil jsem mu ruku na rameno. "Jsem pro… jedna malá kérka nám neuškodí."

"Ty si necháš vytetovat další kérku?" "Jo."

"Jo. Věděl jsem naprosto jistě, co si nechám vytetovat.

Hodil jsem na stůl pár stovek na zaplacení a dýško a kývl na Davea, aby věděl, že odcházíme. Nedopitou láhev Jacka jsem vzal s sebou.

Vlezli jsme do auta. "Tak kam to bude?" zeptal se Dave.

"K Shamrock's."
"Jdeme se nechat potetovat," prohlásil zezadu Tom, "Já si nechám napsat

MASÍRUJ MĚ na svýho ptáka." Dave se na mě podíval se zdviženým obočím.

"Radši se neptej," odpověděl jsem mu, rozesmál se a kroutil nevěřícně hlavou. "To jsem ani neměl v úmyslu." Dave se odpíchl od chodníku a zamířil na Sunset

Boulevard.

"Kurva! Ty džínsy strašně dřou. Bolí to jako svině!"

"Měl by ses naučit nosit trenýrky, vole," odpověděl Denny. Tom seděl na zadním sedadle a neustále se snažil upravit kalhoty v místech nového tetování.

"To není možný! Už to nevydržím. Asi si ty džínsy sundám." Užuž sahal po knoflících.

oo knoflících. "Ani se neopovažuj!" zakřičel na něj Denny. "Nehodlám tu koukat na tvoji nahou

"This or responsible planteer in the promise, "Action and the total in the production.

Ale fakt to boli, "skuhral Tom.

"Ale fakt to bolí," skuhral Tom. "Smůla, to přežiješ. Dokud tu sedím s tebou, ať tě ani nenapadne vytahovat to

"Smula, to prezijes. Dokud tu sedim s tebou, at te ani nenapadne vytanovat to svý potetovaný péro." "Nebuď směšný. Snad si nemyslíš. že bych tu na tebe něco zkoušel. Leda bys

pěkně poprosil, "zachechtal se.

Nechecě si se mnou zaměnit místo?" zontol se mě Donny.

"Nechceš si se mnou vyměnit místo?" zeptal se mě Denny. "Ne, to nehrozí! Jen si ho tam užij. Je neuvěřitelný, že sis fakt nechal udělat

"Ne, to nenrozi: Jen si no tam uzij. Je neuveritelny, ze sis takt n na to svý péro tetování," řekl jsem Tomovi. "Jsi fakt idiot, víš to?"

"Nejsem, ženský to budou milovat!" zašklebil se. "Každopádně, ty sráči, proč nám neukážeš svoje tetování?"

"Protože vám do toho nic není, volové," "Panebože! Nenechal sis tam snad vytetovat Truinu pindu, nebo snad io?"

"Ne, to teda nenechal," vvštěkl isem zlostně,

"Kurva. fakt isi to udělal, co?" prohlásil Tom a naklonil se dopředu. "Nechal sis tam vytetovat její iméno, že jo?"

"Fakt?" zeptal se zvědavě Denny.

Denny si zhnuseně odfrkl.

"Možná," zavrčel jsem a pokrčil rameny.

"Tebe už doopravdy nic nezachrání. Jsi totálně ztracenei," povzdechl si Tom, opřel se na sedadle, rozepnul si kalhoty a odhalil gázu pokrývající tetování. Dopil poslední zbytek jacka z láhve, většinu isme vypili v tetovacím salonu, "Stala se

z tebe baba. Teď už jen čekám, kdy se začneš bavit o pečení." "Jdi do prdele! To, že jsem si nechal vytetovat jméno svý holky, neznamená, že

isem sráč. Prostě ii miluiu." Musel jsem být totálně namol, když jsem se s Tomem bavil na tohle téma.

"Kristepane, Denny, podrž mě. Chce se mi blít." Tom si strčil prsty do krku a druhou rukou si mnul oholenou hlavu.

Nepřipadalo mi to k smíchu.

"Nech toho. Všichni jednou dospějeme a zamilujeme se, Tome."

"Já teda rozhodně ne. To radši až do svý smrti budu šukat každej večer jinou číču."

"Některá z nich tě jednou dostane, chlape... a pak nebudeš ani vědět, co tě potrefilo," poznamenal Denny,

Měl pravdu. Jenže mě Tru polapila už dávno. Promarnil jsem příliš mnoho času klukovskeima blbostma, místo abych se pokusil dostat ji zpátky.

"Tak kam teď?" zeptal se Tom.

"Domů."

"Kurva, to ne! Na to je ještě brzy... a navíc, potřebuju se pořádně opít, abych otupil tu příšernou bolest z tetování. A abych se vzpamatoval z toho, že oba moji neilepší kámoši isou děsný sráči."

Podíval jsem se na Davea a řekl: "Dovez nás k nejbližšímu slušnýmu baru, co uvidíš."

Pomalu jsem otevřel dveře, vešel dovnitř a snažil se chovat co nejtišeji, abych Tru neprobudil. Dům byl v naprosté tmě.

Potácel isem se k ložnici, přetahoval si opatrně triko přes hlavu, abych se nedotkl nového tetování. Odhodil jsem triko na podlahu, a když jsem spatřil spící Tru v posteli, zarazil jsem se.

Měla na sobě saténovou noční košili, bledě růžovou s krajkou na lemu, která se mi tak líbila. Pokrývku měla shrnutou na kraji postele a noční košile se jí vykasala do půli stehen. Je tak zatraceně krásná... a sexy.

Rozcuchané vlasv měla rozložené po celém polštáři. Její olivová pleť lákala k políbení. Probouzela ve mně vášeň a... cítil isem, jak mi tvrdne péro v rozkroku. Musím ji ochutnat, být uvnitř. Nelíbila se mi představa, že ji probudím, ale moje touha po ní byla silnější. Kobra se dožadovala akce, narůstala do obrovských

rozměrů a uklidnit ji uměla jen Tru. Věděl jsem, že miluje sex v noci... v poslední době byla opravdu nadržená. Víc než obvykle. Tedy ne, že bych si někdy stěžoval. Když Tru toužila po mé kobře, nik-

dy byste ode mě nezaslechli ani slovo proti. Rychle isem si stáhl džínsy a trenýrky, odkopl je stranou a vlezl si do postele.

Začal jsem u jejích kotníků, přejel jsem zlehka rukou po hladké kůži výš, až k odhaleným stehnům.

Zavrtěla se, zavzdychala a překulila se na záda, "Nazdar, baby," zavrněla ospalým hlasem.

V rozkroku mi zacukalo. Kurva, vůbec si nedovede představit, co se mnou dělá.

"Ahoj," odpověděl jsem a políbil ji na rameno, zlehka jí stiskl kůži do zubů, zatímco moje ruka se posunula opět o kousek výš. "Užil sis dnešní večer?" zašeptala svůdně. Poznal jsem, jak moc je roztoužená,

vždycky naladěná pohrát si s mou kobrou. "Hmm," odpověděl isem,

Prsty jsem se zlehka dotkl jejího klínu, tak vlhkého a připraveného. Neměla

na sobě kalhotky. Bože, je tak nažhavená. "Ale teď si ho užívám mnohem víc," zamumlal jsem jí do ucha.

Zprudka se nadechla, když jsem palcem jemně obkroužil klitoris.

touží po milování se mnou.

Vklouzl jsem prstem dovnitř a palcem dál hladil její zduřelé poupě. Byla tak těsná. Když se pevně semkla kolem mého prstu, věděl jsem, že zoufale

"Stýskalo se mi po tobě," vzdychla a rukou vklouzla k mému mužství, "Do prdele!" zalapal isem po dechu, když se prsty dotkla gázy na mém břiše.

"Co to je?" zeptala se vystrašeně. Posadila se a rozsvítila lampičku na nočním

stolku Zadívala se mi na břicho. "Co se ti sakra stalo?" Vypadala vyděšeně. "Copak jste

se někde porvali? Kristepane, Jakeu!" Sklonila hlavu, aby si prohlédla mé zranění, natáhla ruku a chtěla se mě dotknout.

"Ne, baby, nic takového. Neboj."

Znervózněl jsem. Co když si bude myslet, že jsem idiot, že jsem se nechal potetovat?

Nadzvedla ustaraně obočí. "Máš zalepené celé břicho a říkáš mi, abych se nebála? Co se tedy stalo?" "Nechal isem se potetovat," usmál isem se rozpačitě,

Bože, vypadala teď tak sexy, Vlasy rozcuchané, spadající přes ramena, Ramínko

"Vážně?" vypadala zmateně. "Nikdy ses nezmínil, že bys o tom uvažoval." Pokrčil isem rameny, "Přemýšlel isem o tom už nějakou dobu a chtěl isem tě

na noční košili jí sklouzlo na ruku, prsa jí málem vypadla ven... jako by žadonila. abych je uvolnil a pomazlil se s nimi. Zrovna jsem ji chtěl povalit zpátky na postel a divoce se s ní milovat, aby to

na šílené tetování zapomněla, když jsem ji slyšel říkat: "Můžu to vidět?" Zaváhal isem.

Zadívala se mi do očí.

"Ty se červenáš, Jakeu Wethersi!" Dotkla se mě prstem na tváři.

"Ne," ohradil isem se. Kurva, proč musí být tak všímavá? Tvář jsem měl rudou jako řepu. Panebože! Co

to se mnou udělala?

překvapit. Dneska to byl takový nápad." "Nechal ses potetovat opilý?" Nadzvedla obočí.

"Proč mi to nechceš ukázat?" chtěla vědět. "Chci... jen jsem... hele, já vím, že jsem se měl o tom s tebou neidřív domluvit.

ale zdálo se mi to jako dobrý nápad." "Jakeu?" ..No?" "Přestaneš se konečně vymlouvat a ukážeš mi to tetování? To je jediný, co mě

teď zajímá." Zalapal jsem po dechu, vzal okraj gázy a nadzvedl ji. Sundal jsem ji celou a odhalil kérku.

Zaslechl jsem, jak se překvapeně nadechla. Riskoval jsem a podíval se jí do obličeje.

Rukou si zakryla ústa, oči měla doširoka otevřené a usmívala se. "Nechal sis vytetovat moje jméno?"

"Tak trochu," zamumlal jsem a pozoroval ji, jak se tváří,

MILUJU TRU

Nápis byl provedený ozdobným písmem přes břicho. Kurva, jsem idiot.

"Nelíbí se ti to? Je to trapný, já vím."

"Ne," vzala mi obličej do dlaní. "Líbí se mi to. Miluju tě, Jakeu Wethersi... jsi nejsladší muž, jakého jsem kdy poznala."

"Nechci být sladký," zasténal jsem. "Chci být drsný a sexy."

"Ale to jsi přece taky."

"Baby," chytil jsem tu její rozkošnou prdelku a stiskl ji. "Muselo by to být něco mnohem horšího než jen tetování, aby mě to zastavilo. Možná smrt by mi v tom zabránila... netoužím po ničem jiném než být uvnitř." Zachichotala se a mnou projela touha a kobra v rozkroku znovu nespokojeně zasvčela.

Žajel jsem jí rukou do vlasů, přitáhl ji k sobě a jazykem jí vyšel vstříc.

"Můžeš se teď... milovat?" zašeptala mezi polibky.

Políbila mě, nejprve jemně, pak polibek prohloubila. Rozevřel jsem rty a její sexy

"Myslím, že bych si měla vylézt nahoru já. Tak tě to bude míň bolet... můžu?" Podíval jsem se na ni. Roztouženě si kousala sexy kypré rty, vyvolávala ve mně touhu vzít je mezi zuby a stisknout je... Pak si opřela dlaně o mou hruď, jemně mě

povalila na postel a obkročmo si na mě sedla. Cítil jsem, jak je vlhká a připravená, mé ztopořené mužství se jí otíralo o klín, Pomalu se pohybovala, vycházel jsem jí boky vstříc, laskala se s mým ptákem, jemně ho třela

"Panebože," zasténal jsem. "Jsi tak neuvěřitelně sexy... šíleně mě vzrušuješ. Jestli budeš ještě chvíli takhle pokračovat, udělám se dřív, než se stihnu dostat dovnitř."

"Copak jsi to takhle nechtěl?" zeptala se a zpomalila tempo. "Copak nechceš tu zmrzlinu?"

"Později, baby," Skoro isem slintal, "Teď mi stačí, když budu uvnitř," Svůdně se na mě usmála a nadzvedla se. Vzala mé natěšené péro do ruky

a namířila špičku přímo proti svému klínu. S tichým vzdechem sklouzla dolů a přísahám bohu, měl jsem pocit, jako bych se

dostal do stavu nirvány.

Nikdy isem nic takového předtím nepocítil. Nikdy isem nezažil tak úžasný sex jako s ní. Dokonale se ke mně hodila. Sledoval jsem, jak si přetahuje přes hlavu noční košili, dlouhé vlasy se jí roz-

prostřely po ramenou... je tak neuvěřitelně krásná. Hlavou mi prolétlo, že mám obrovské štěstí, že ji mám.

iazýček vklouzl dovnitř.

Je to dívka mých snů... a mnohem víc.

Zadívala se na tetování na mém břiše a usmála se. "Miluju Tru, jo?" zašeptala, "Jasně že jo," zavrčel jsem. "Teď až do smrti budeš moje láska."

S úsměvem se nadzvedla, pak pomalu sklouzla po celé délce mého mužství. "Víš, chtěla jsem se s tebou milovat smyslně a pomalu, ale teď už to dál nevydržím, protože mě rozpaluješ."

Hledala, kde by se mohla opřít rukama, nabídl jsem jí své dlaně.

Propletla si prsty s mými a v divokém tempu se pohybovala nahoru a dolů. Byl

jsem tak blízko vyvrcholení, pohyboval jsem se na ostří orgasmu... ale věděl jsem, že na tenhle vrchol musí vystoupit ona první.

Pustil jsem jí ruku, padla na mou hruď a dál pokračovala ve stejném tempu. Nastavil isem jí dva prsty, olízla je a pak jsem rukou sklouzl mezi nás a začal třít iejí naběhlé poupě rozkoše. Musela být rozpálená stejně jako já, protože během chvilky jsem cítil, jak se jí

napialy svaly a sevřely se pevně kolem mého péra. Slzy jí stékaly po tvářích a ze rtů se jí drala španělská slovíčka. Víc už jsem nevydržel. Vystříkl isem do ní horké a husté semeno, její svaly se křečovitě svíraly kolem

mého údu a do poslední kapky ho odšťavnily. Pak se opřela hlavou o mou hruď a dávala pozor, aby se nedotkla čerstvé kérky.

Když jsme se oba uklidnili, sklouzla dolů, zhasla lampičku a uvelebila se vedle mě. Objal jsem ji a přitáhl blíž k sobě. Pohladil jsem ji po zádech.

Políbila mě na hruď, "Nemůžu uvěřit, že sis tohle nechal vytetovat na břicho," "Mohlo to dopadnout hůř," zamumlal jsem, "Tom si na péro nechal vytetovat masírui mě."

Tru vyprskla smíchy, zvedla hlavu a podívala se na mě, "Děláš si srandu?" "Ne. Ale přál bych si vidět zítra ráno jeho reakci, až se probudí a uvidí ten nápis střízlivý,"

"Co Denny? Co ten si nechal vytetovat?"

"Nic, dostal strach."

"Ještě klika, že sis nechal vytetovat zrovna tohle."

"Na rozdíl od Toma totiž umím pít s rozumem, baby," Znovu si položila hlavu na mé rameno, špičkami prstů jemně pohladila okraj

kérky a zašeptala: "Líbí se mi to, Jakeu."

"Miluju tě, baby,"

Mnohem víc než vůbec odkážu vyjádřit slovy.

TRU...

Kapitola devátá

"Dáš si čaj nebo kávu?" křikla jsem na Jakea ve sprše.

"Kávu," odpověděl.

Vyškrábala jsem se z postele a oknem se zadívala na probouzející se L. A. Další krásný den před námi. Kromě nakupování jsem objevila ještě jednu výhodu života v Los Angeles – slunce tady totiž svítí skoro pořád, i v listopadu.

Zamířila jsem do kuchyně, nasypala kávu do kávovaru, dolila vodu a zapnula. Vzala jsem si čokoládovou sušenku, opřela se o pult a zamyšleně ji okusovala.

Na stole vedle dřezu se pořád povalovaly krabice od pizzy, přestože jsem Jakea požádala, aby je odnesl hned, co kluci včera večer odešli. *Je to lenoch*, pomyslela jsem si.

Pozvali jsme Toma, Dennyho a Stuarta na večeři. Tedy na večeři... to je asi trochu přehnané, protože rozhodně jsem nevařila. Objednali jsme si pizzu, jedli ji v obývacím pokoji, zatímco kluci sledovali fotbal. Bylo jasné, že se jim do party nehodím... ignorovali mě a koukali na televizi, takže jsem si přinesla notebook a až do konce zápasu skypovala se Simone. Dokud do toho nevlezl Denny.

Za pár dní letí Denny za Simone do Londýna. Tak ráda bych letěla s ním. Napadlo mě, že bych se zeptala Jakea, zda by měl čas letět se mnou, že bych moc ráda navštívila své kamarády v Londýně, podívala se za Vicky a Simone. Ale vím, že teď má plné ruce práce ve studiu a nahrává nové album. Což je skvělé.

Je to jejich první nahrávání alba bez Jonnyho. Zdá se, že se Jake s Jonnyho odchodem konečně vyrovnal. Pokud se mýlím, pak to umí opravdu dobře skrývat.

Sebrala jsem krabice z linky a vyšla zadními dveřmi ven.

Na tváři jsem ucítila teplý kalifornský vzduch.

Možná si dnes vezmu notebook ven a budu pracovat na terase. Do tří dnů bych měla Vicky poslat hudební sloupek do časopisu a zatím mě nenapadalo, o čem bych měla psát. Zase to budu vymýšlet na poslední chvíli, to jsem celá já.

Sešlapala jsem krabice, hodila do popelnice a vyrazila zpátky do kuchyně.

Káva právě dokapávala do konvice. Vyndala jsem ze skříňky dva šálky a sáhla do lednice pro mléko.

Zkontrolovala jsem datum na obalu: 3. listopadu.

Mrkla jsem na kalendář na zdi: 2. listopad. Takže ho můžu použít. Odšroubovala isem víčko a užuž isem si chtěla nalít mléko do kávy, když mi bleskla hlavou myšlenka. Rychle jsem postavila mléko na stůl a znovu se pořádně zadívala na kalendář.

Dneska je druhého. Na zítřek jsem měla poznamenaný červený puntík: moje poznámka "vzít si prášek". Připomínka, že mám po přestávce znovu začít brát

Po přestávce, kdv jsem měla menstruovat, Znovu jsem se podívala na kalendář.

Do prdele! Vnitřnosti se mi stáhly a v hlavě mi hučelo.

Ne, to bude určitě v pohodě. V poslední době toho na mě bylo trochu moc, šla isem z jednoho stresu do druhého. Proto jsem svou pravidelnou periodu nedostala. Vrátila isem se zpátky k pultu, snažila se nalít mléko do konvice, ale ruka se mi

třásla, takže jsem musela krabici postavit zpátky na stůl. Zachvěla jsem se a srdce se mi divoce rozbušilo. V uších jsem slyšela jeho rychlý

tepot. Opřela jsem se dlaněmi o pult a zavřela oči, zhluboka jsem se nadechla. Nikdy předtím jsem se takhle nezpozdila. Protože jsem brala pilulky, men-

struovala jsem naprosto pravidelně. Nemůžu být těhotná.

Prostě nemůžu

Jake děti nechce.

antikoncepci.

Jako by mi dokázal číst myšlenky. Jake právě vešel do kuchyně.

"Můžu si vzít kávu s sebou, baby? Zane právě volal, že potřebuje ve vydavatelství

s něčím pomoct."

"Jasně," Přinutila jsem se k pohybu. Vzala jsem z poličky termohrnek, nalila

do něj kávu s mlékem a zoufale se snažila skrýt třes rukou. Když jsem se otočila, Jake seděl na židli a něco studoval v telefonu.

Chvíli isem ho tiše pozorovala. To prostě nemůže být pravda. Vždyť je teď mezi námi všechno tak hezké. Jestli

isem doopravdy těhotná, bude to znamenat konec. Není správné mít dítě, když ho chce jen jeden z vás.

Jake zvedl hlavu a přistihl mě při tom, jak na něj zírám. Na rtech se mu objevil

svůdný úsměv. "Užíváš si ten krásný pohled?" Trochu křečovitě jsem se na něj usmála a došla k němu. "Jasně, jako vždycky."

Chytil mě za ruce a přitáhl do náruče.

Položila jsem před něj termohrnek.

Přitiskl mně rty k hrdlu a zašeptal: "Líbí se mi, když po ránu voníš sexem." Když jsme se ráno probudili, milovali jsme se. Vždycky jsme se ráno milovali.

A teď isem těhotná. Možná.

Do prdele.

"Myslíš, že po milování smrdíš," ušklíbl se.

"Měla bych se jít vysprchovat,"

"Ne, tak jsem to nemyslela."

"Já vím, jak jsi to myslela," zamumlal, zvedl hlavu a podíval se mi do očí.

Najednou jsem dostala strach. Co když to na mě pozná? Co když to mám vepsané v očích? Zavřela jsem je, sklonila hlavu a políbila ho na rtv.

Až se to dozví, ztratím ho.

 $Ne propadej \ panice, \ dokud \ si \ ne bude \ \check{s} \ jist \acute{a}.$

Jakeovy ruce mě hladily po zádech, uvědomovala jsem si, jak prohloubil polibek a jak se mu pod těsnými džínsy vzdouvá jeho mužství.

Chytla jsem mu ruce, které mně sklouzly na zadek, přerušila polibek a zašeptala:

"Myslela jsem, že musíš jít do práce."

"Tebe ale potřebuju víc," zavrčel a přitiskl mně rty na hrdlo. Chytil do dlaně mé ňadro.

Nemůžu se s ním teď milovat. Cokoli, jen ne sex.

"Vždyť jsme se milovali před půl hodinou… a nečeká na tebe náhodou Zane?" Zarazil se a zadíval se mi do očí.

Nikdy jsem ho od sexu neodrazovala. Co když pozná, že se něco děje. Teď jsem to ale řešit nechtěla.

"Utahal jsem tě?" zeptal se podezřívavě a přejel mi prstem po bradě.

"Proboha ne! Jak jsi na to přišel?" zasmála jsem se. "Jsem v pohodě. Líbí se mi milovat se s tebou... ale snažím se být z nás dvou ta rozumnější. Říkal jsi, že musíš do práce."

Odtáhla jsem se od něj pod záminkou, že se musím napít kávy. Ale upřímně, neměla jsem na kávu vůbec chuť, protože jsem měla žaludek stažený strachy.

Držela jsem hrnek v ruce a tiskla si ho na hruď. Jake vstal a vzal si připravený termohrnek. "Nezapomeň, že dnes večer jdeme se

Smithem a Carly na večeři."

Sakra! To bylo to poslední, co bych dneska večer chtěla dělat. Myšlenky se mi

honily někde úplně jinde.

"Jasně." Usmála jsem se. "Těším se."

"Myslím, že s Carly vycházíš docela dobře, ne? Je fajn, že tu máš nějakou přítelkyni..."

"Jasně," znovu jsem přikývla a usmála se.

Nebylo to upřímné a byla jsem si jistá, že to na mně musí být vidět.

"Nedávno jsme s Tomem a Dennym přemýšleli o tom," pokračoval Jake a obešel pult, "že nabídneme Smithovi, aby se stal stálým členem kapely."

"Opravdu?" zeptala jsem se překvapeně. Myslela jsem si, že Jake nebude chtít natrvalo obsadit Jonnyho místo. Ale byla jsem šťastná, že se kluci tak rozhodli.

"Jonnyho samozřejmě nemůže nikdy nahradit. Ale Tom a Denny s tím souhlasí. Je to skvělý chlap, který mezi nás dobře zapadl, a nechtěl bych, aby přešel někam iinam." "Copak se ho někdo snaží přetáhnout?" "Zatím o nikom nevím... ale Smith chce v muzice něco dokázat, takže je jen

Objala jsem ho kolem pasu a zašeptala: "Myslím, že je to skvělý nápad. Smith bude v sedmém nebi, až mu to nabídnete." Vzal mi uvolněný pramínek vlasů do prstů a zastrčil mi ho za ucho. "Takže to

otázka času, kdy o tom začne uvažovat sám. Co si o tom myslíš ty?"

není neloajální k Jonnymu?" Posmutněly mu oči a mě píchlo u srdce.

Zakroutila jsem hlavou, "Ne, naopak si myslím, že by to Jonnymu vůbec

Miluiu ho za to, že ho moje názory zajímají.

nevadilo. Děláš pro kapelu to neilepší, Mighty Storm pro Jonnyho znamenala všechno. Přál by si, abyste pokračovali a dělali to, co považujete za správné." Jake zavřel oči a vtiskl mi na čelo polibek, "Myslím, že s ním promluvím ještě

dneska," zamumlal. "Takže dnes budeme večer oslavovat?"

"Kdvž bude souhlasit, tak ano,"

"Určitě bude nadšený."

a novináři číhali na každém rohu.

Pohladil mě po bradě, zvedl mi hlavu prstem a políbil mě na rty. "Vrátím se v sedm, takže buď připravená, ať můžeme hned vyrazit. Znám tě a vím, jak dlouho ti trvá, než si vybereš něco vhodného na sebe."

Sebrala isem veškerou odvahu a podívala se na něi. Usmál se na mě a vyrazil ke dveřím, ještě se zastavil a mrkl na mě přes rameno. "Tak zatím, miluju tě, baby."

"Já tebe takv." Jakmile se za ním zavřely dveře, opřela jsem se o pult a pevně se ho chytila.

Co budu dělat, jestli jsem doopravdy těhotná? Potrat nepřipadal v úvahu. Jenže

Jake dítě nechce. Prohlásil, že by ho chtěl jen kvůli mně. Ale je dost dobře možné, až se to dozví,

doide mu, že dítě skutečně nechce, a opustí mě. Panehože!

Musím hned zjistit, jestli jsem těhotná. Nesmím přemýšlet nad tím, co by, kdvbv...

Byla jsem tak rozrušená, že jsem se ani neobtěžovala se vysprchovat. Natáhla jsem na sebe džínsy a tričko.

Vzala jsem si sluneční brýle a na hlavu si narazila jednu z Jakeových baseballových čepic. Vypadala jsem naprosto příšerně, ale nechtěla jsem, aby mě někdo

viděl při kupování těhotenského testu. Všichni mě znali jako Jakeovu snoubenku

Popadla jsem telefon, kabelku a klíče od Jakeova druhého astona martina – tentokrát modelu Vanguish – a vyrazila do garáže. U brány mě zastavil Henry – člen naší ochranky – a zeptal se, jestli nepotřebuju doprovod.

"Jedu se jenom krátce projet. Nemůžu se rozepsat...." odpověděla jsem. "Potřebuju si vyčistit hlavu."

Nechtěla isem, aby kdokoliv jiný teď zijstil, že isem těhotná. "Dobrý nápad," pokýval Henry hlavou a usmíval se.

"Kdyby mě někdo sháněl, mám s sebou telefon." "Fajn, tak si užijte výlet, slečno Bennettová." Henry otevřel bránu a pustil mě

ven. Řekla isem mu snad milionkrát, aby mi říkal Tru. A pořád mě oslovuje slečno

Bennettová. Vviela isem na ulici a zamířila k městu.

Musím najít lékárnu (nebo drogerii, jak se jim říká tady), ale ne přímo tady v okolí. Pustila jsem navigaci, ale bohužel funkci "zde je vaše lékárna, kde si můžete

koupit těhotenský test" mi nenabídla. Rozhodla isem se tedy iet, dokud na nějakou nenarazím.

Než jsem našla lékárnu, která byla dostatečně vzdálená od domova a která mi připadala bezpečná, trvalo mi to pětačtyřicet minut. Vběhla isem dovnitř a v mžiku isem byla zase venku, naštěstí bez povšimnutí,

o třicet dolarů lehčí a tři těhotenské testy těžší. Jeden, abych to zjistila. Druhý, abych se ujistila. A třetí, abych se znovu ujistila. Hodila isem tašku na sedadlo spolujezdce, nastartovala a vyrazila domů.

Pokaždé, když jsem koutkem oka pohlédla na tašku na sedadle vedle mě, chtělo se mi zvracet.

Jakmile jsem dorazila domů, běžela jsem rovnou do koupelny a tiskla si tašku k hrudi, jako by to byla tikající bomba.

Zamkla isem za sebou dveře, sklopila prkýnko toalety a posadila se na něi.

Vytáhla jsem test z obalu. Dlouho isem na něi zírala, než isem se k něčemu odvážila.

Moje budoucnost s Jakem závisí na tom, co mi tahle malá tyčinka řekne.

Panebože! Strach mnou prostupoval jako zrádný jed.

Dýchej zhluboka. Bude to v pořádku.

Roztřesenými prsty jsem otevřela krabičku. Rychle jsem si přečetla pokyny,

strhla ochrannou pásku na testu... naštěstí jsem zrovna potřebovala na záchod. Položila jsem test na prkýnko.

Umyla si ruce, pak jsem se vrátila a klekla si před toaletu.

Vzala jsem do ruky pokyny, abych si je znovu přečetla.

naidu: "těhotná". Neisem-li: "není těhotná".

Jak snadné, že?

Jak může celá moje budoucnost záviset na výsledku, který se objeví na takovém kousku plastu? Představovala jsem si, že to bude těžší. Ne, že tu budu sedět před toaletou na zemi a čekat, co se mi ukáže na těhotenském testu. Jak to řeknu Jakeovi?

Dobře, takže to je jednoduché. Tři minuty počkat, a jestli jsem těhotná, na testu

Zavřela jsem oči. Ne, teď na to nebudu myslet. Až to budu vědět, něco vumuslím.

Jak je to dlouho? Dvě minutu, myslím. Měla jsem si sem vzít telefon.

Měla buch se podívat už teď? Mohlo bu to bút hotové...

Klekla isem si, abych ziistila výsledek, ale dostala isem strach.

Vzala isem hlavu do dlaní.

Proboha proč se toho tak bojím? Nesnesla jsem pomyšlení, že nebudu znát

pravdu. Vzmuž se. Tru, pomyslela isem si. Několikrát jsem se zhluboka nadechla, uvažovala, jestli už uplynuly tři minuty...

zavřela jsem oči, a pomalu vstala. Fajn, tak teď stačí, abych otevřela oči, a budu mít iistotu... Hluboký nádech. Jedna... dva... tři... Zprudka jsem otevřela oči.

Těhotná Do prdele!

Kapitola desátá

Ležela jsem na lehátku u bazénu a utápěla se v bolestivých myšlenkách, když jsem zaslechla Jakeův hlas. "Myslel jsem, že už budeš připravená."

Stál opřený ramenem o veřeje dveří a pozoroval mě. Okamžitě jsem znervózněla.

Byl tak úžasný! Až mě to bolelo. Jako by mi někdo stiskl srdce v dlani a z plic vymáčkl všechen vzduch, nemohla jsem se ani nadechnout.

"Promiň, ztratila jsem pojem o čase," zamumlala jsem.

"Pohledem na L. A.?" usmíval se a naklonil hlavu na stranu.

"Tak nějak." Zvedla jsem se.

"Jsi v pořádku?" Zeptal se a sledoval mě, když jsem šla k němu.

Nejsem, čekám dítě, Jakeu.

"Jo, všechno je v pohodě," odpověděla jsem.

Jake se zadíval na černou obrazovku televizoru.

"Nevypadáš moc spokojeně." Zadíval se mi do očí. "Zdá se mi... tys plakala?" Narovnal se. "Stalo se něco?"

Jo, jsem těhotná.

"Ne, o nic nejde. Jenom jsem viděla nějakou reportáž o hladovějících dětech v Africe a to mě dohnalo k slzám." vysvětlovala jsem.

"Měl bys těm charitativním organizacím něco přispět," pokračovala jsem a snažila se rozptýlit jeho rychle pracující mysl.

"Už jsem jim poslal."

Jak to, že to nevím? Někdy mám pocit, že o Jakeovi vím všechno, a jindy zase, že absolutně nic

Znovu obrátil pozornost ke mně. Vypadal nervózně, možná tak trochu stydlivě. Musím přiznat, že stydlivý Jake se mi moc líbí.

"Jsi fakt skvělý, víš to?" Pohladila jsem ho prsty jemně po tváři. "Měl bys všem tu svou úžasnou a starostlivou povahu ukázat."

"Baby, tahle moje stránka je vyhrazená jen pro tebe."

Miluju ho. Zároveň mě ale pohltil strach, že ho můžu ztratit. Zvážněla jsem, pevně ho objala a přitiskla mu obličej na širokou hruď.

Držel mě stejně majetnicky a opřel se bradou o temeno mé hlavy. "Jsi opravdu v pořádku?" zamumlal.

Přikývla jsem, bála jsem se promluvit nahlas, že bych se prozradila.

"Mrzí mě, že jsi tady sama plakala. Nelíbí se mi pomyšlení, že tu pláčeš. Takže už žádné další smutné reklamy, platí?"

"Promluvil jsem si dneska se Smithem," pronesl zamyšleně a pohladil mě po zádech. "No a?" zvědavě isem se na něi podívala. Chvíli si mě prohlížel, pak se mu rozsvítilo v očích... a usmál se. "Je pro." Věděla isem, že je Jake šťastný. Ale taky že zápasí s pocitem viny vůči Jonnymu.

Toužila isem ho uklidnit, zahnat všechny chmury, ale bála isem se, že když zůstanu v jeho náruči déle, že se sesypu. Ale teď, když jdeme na večeři, není ten

Polkla jsem, abych zaplašila bolest, jež mě pohlcovala. "Platí," přikývla jsem

správný čas, abych mu to oznámila. Musíme si o tom promluvit a musíme na to mít čas. Žádné Mimochodem, Jakeu, isem těhotná, Poiďme na večeři. Řeknu mu to později. Vymanila jsem se z jeho náručí. "Asi bych se měla jít převléknout."

Obrátila jsem se a chystala se vejít do domu, když mě chytil za ruku. "Tru, řekla bys mi, kdyby tě něco trápilo, že ano?" "Samozřejmě," Nervózně jsem polkla, protože nesnáším lhaní, Stiskla jsem mu ruku, přinutila se k úsměvu, a pak jsem rychle zmizela v obý-

vacím pokoji. Po celou dobu jsem na sobě cítila Jakeův pronikavý pohled.

"Co si dáš, baby?" zeptal se mě Jake.

Baby. Dítě.

skoro neznatelně

Jsem těhotná.

Do prdele!

Měla jsem z toho čím dál tím nepříjemnější pocit a strach mě pomalu sžíral. Být

sama doma a přemýšlet o těhotenství a dítěti bylo těžké. Ale být s Jakem a neříct mu o tom ani slovo mě doslova zabíjelo. Stresovalo mě, že mu každou vteřinu, kdy mu o dítěti neřeknu, lžu, Bála jsem se, že se během večeře se Smithem a Carly prořeknu, Soustřeď se, Tru,

Teď opravdu není vhodná chvíle, abych mu to oznámila.

Uvědomila jsem si, že u stolu stojí číšník a čeká, co si objednám. "No... ehm... dám si houbové ravioli, prosím,"

"Dáte si k večeři víno?" zeptal se číšník Jakea. "Dáš si víno, baby?" Jake se obrátil ke mně.

Do prdele! Nemůžu přece pít, když jsem těhotná.

Ale vždycky, když jdeme někam na večeři, dáváme si víno. Když teď odmítnu,

vzbudím v něm zvědavost.

Koneckonců, občasná sklenka vína v těhotenství ještě nikomu neublížila, nebo ano?

Z obavy, abych nevzbudila podezření, jsem přikývla, "Měl by ho vybrat Smith. ne? Slavíme přece tvoje přijetí do kapely, ne? Jsem opravdu ráda, že odteď jsi ofi-

ciální člen Mighty Storm."

"Já taky," zasmál se Smith. "Pokud tedy mám vybrat, pak něco s vyšším obsahem alkoholu...." obrátil se na Jakea.

"Dáme si tedy láhev montrachetu," objednal Jake,

"Dobrá volba," přikývl číšník, sebral jídelní lístky ze stolu a odešel.

"Máš krásné šaty, Tru," ozvala se Carly naproti mně.

"Díky." Vybrala jsem si šaty s potiskem od italského návrháře Emilia Pucciho. které jsem si koupila na jedné z obchodních výprav se Stuartem, který má úžasný vkus, takže mi je vybral sám. Rozhodla jsem se, že si je musím ještě trochu užít. dokud mám čas

Jsem těhotná. A musím to říct Jakeovi. Do prdele!

"Ty tvoje taky nejsou k zahození." Přinutila jsem se k úsměvu.

Carly šaty opravdu moc slušely, jen dnes večer jsem se musela ke společenské konverzaci nutit, protože mi nebylo právě do smíchu.

Carly měla šaty od návrháře Marka Jacobse s designovým potiskem nočního ptáka. Zrovna minulý týden isem si je v jedné výloze prohlížela. Byly nádherné, zamilovala jsem si je na první pohled, ale Stuart mě od nich odradil. Tvrdil, že by mně z nich prsa přetékala ven.

Při pohledu na Carly musím uznat, že měl pravdu. Carly totiž není tak vyvinutá, takže jí šaty padnou jako ulité.

Proboha, ženským se přece v těhotenství prsa ještě zvětšují, ne? Už tak jsem je měla objemnější, než by se mi líbilo.

Prohlížela jsem si Carly – krásné blonďaté vlasy, zlatavá kůže a štíhlá postava – přesně tak isem si kdysi přála vypadat. Dřív isem nenáviděla, že isem cizokrajně vvpadající holka se záplavou kudrnatých vlasů a hnědýma očima. Ale protože se to líbilo Jakeovi – způsob, jakým se na mě díval, jak mě zbožňoval –, smířila jsem se se svým vzhledem.

To ale už dlouho trvat nebude, protože za chvíli budu tlustá a nafouknutá jako velryba... a Jake o mě ztratí zájem.

Opustí mě kvůli nějaké štíhlé blonďaté bohyni, která ho nebude chtít uvázat u rodiny a potomků.

Jen při té představě mě polila panická hrůza.

"Prý isi spisovatelka, Tru," ozvala se opět Carly.

"Ta nejlepší," usmál se Jake, položil si ruku na opěrku židle a prsty spočinul zlehka na mém rameni.

Pod jeho dotykem jsem ztuhla. Naštěstí si toho nevšiml.

Snažila jsem se uklidnit. "No... tak to je asi dost přehnané, ale ano, píšu pro časopis. A taky teď píšu knihu."

"Ano, slyšela jsem, že píšeš knihu o Jakeovi a o turné. Musí být docela fajn psát o chlápkovi, s nímž žiješ. Máš o něm tolik informací, takže jen stačí, abys vynechala všechny špatné návyky, jako třeba nechávat záchodové prkýnko nahoře nebo mokré ručníky na posteli." Zvedla obočí směrem ke Smithovi. "Snažím se nezapomínat. Carly." Smith zvedl ruce v obranném gestu. "Jen se mi

to občas nepovede."

"Občas? Špíš každý den, co?" ušklíbla se Carly se smíchem. "Jsem šest let vdaná, připomínám mu to víckrát, než jsem si ochotná připustit, a on si pořád nemůže zapamatovat, aby tu mokrou osušku pověsil! Jsem si jistá, že mě chce dohnat

k šílenství."
"Znáš mě, miláčku, mým jediným cílem je dostat tě do blázince." Smith ji objal kolem krku, přitáhl si ji k sobě a políbil ji na temeno hlavy. Carly ho se smíchem šťouchla loktem do hrudi. že ji rozcuchá.

Jejich vzájemná láska byla tak očividná, až to bylo nakažlivé. Doufám, že s Jakem budeme steině šťastní i po šesti letech manželství.

Ta myšlenka mi projela hlavou jako blesk. Došlo mi, že když Jakeovi oznámím, že jsem těhotná, nebudeme mít pravděpodobně ani dalších šest minut společného života.

Zvlášť, když mu řeknu, že si to dítě chci nechat.

"Ta kniha se týká Jakea a kapely, píšu jen z toho, co jsem si poznamenala na turné," odpověděla jsem na její otázku. "Takže Jakeovy špatné návyky, jako že nikdy neuklízí páchnoucí popelník a nechává ho venku na terase, určitě

nikdy neuklízí páchnoucí popelník a nechává ho venku na terase, určitě vynechám." Zadívala jsem se na něj.
"Když ty ho umíš tak dobře vyčistit. Mnohem líp, než isem kdy uměl já, baby."

poznamenal a mrkl na mě.

Bylo to jako bodnutí nožem, s kterým někdo vzápětí otočil. Nemohla jsem se ani

nadechnout.

"Jo, to máš pravdu." Na oko přísně jsem se na něj podívala a snažila se zachovat

si kamennou tvář.

Jake mi věnoval sexy úsměv, takový, kvůli kterému mu vždycky všechno prošlo.

Natáhl se a vtiskl mi polibek na tvář. Kůže mě pálila ještě dlouho poté, co jeho rty mou tvář opustily.

"Co děláš ty, Carly?" zeptala jsem se.

"Jsem návrhářka interiérů."

"Zatraceně nejlepší návrhářka interiérů, kterou Kalifornie má," prohlásil pyšně Smith.

"Máš vlastní firmu?"

"Ano." Carly se spokojeně usmívala. "Je malá, ale docela prosperuje."

"Právě jsme se přestěhovali do nového domu, možná bych při zařizování nějakou pomoc ocenila. Kdyby se ti to hodilo, ráda bych si tě najala. Nemám totiž ponětí, kde začít. Nevadí ti to, že ne?" obrátila jsem se na Jakea.

Proč teď přemýšlím o zařizování domu?

Protože předpokládám, že dítě bude potřebovat svůj pokoj...

je, když ani nevím, jak se Jake zachová. Mám strach, že bude naštvaný, Ještě teď mám před očima výraz v jeho tváři, když na dítě přišla na ostrově řeč. "Samozřejmě. Myslím, že je to skvělý nápad," odpověděl Jake a vytrhl mě ze

Co to sakra dělám? Neměla bych se tu rozplývat nad plánováním dětského poko-

zamvšlení. "Moc ráda," přikyvovala nadšeně Carly. "Co kdybych se u vás zastavila v pondělí a hned bychom se domluvily?"

"Perfektní, už se nemůžu dočkat," Jen jestli tam ještě budu budlet. Přinutila jsem se k dalšímu úsměvu. "Takže vy jste spolu už šest let?" nadhodila jsem jiné téma hovoru.

"Ano, ale celkem už deset," odpověděla Carly, "Byla to láska na první pohled už

na vysoké. Klasika, co?"

"Možná slovo klasika je trochu přehnané, zlato. Byl jsem tenkrát takový dost

výstřední emo kluk a Carly sexy roztleskávačka, "doplnil ji Smith, "Tryalo mi pět let ji přimět, aby si mě vůbec všimla. Ale když se mi to konečně podařilo, okouzlil jsem

ji svým vtipem a šarmem a od té doby isme spolu." "Měl výdrž, co?" zasmála se Carly. "Říkala jsem si, že člověk, který se tak dlouho

snaží, musí mít vážně obrovský životní elán." "Takže tě neokouzlilo moje sexy tělo a šarm, ale moje vytrvalost?" popichoval ji

"Ne, ale kvůli tvému šarmu jsem si tě vzala," usmála se na něj. Sledovala jsem, jak se spolu špičkují, a hřálo mě to u srdce. Uvědomila jsem si, že mě Jake vzal pod stolem za ruku. Spokojeně jsem se na něj podívala. Taky se us-

Smith s předstíraným šokem.

míval, ale zdálo se mi, že jsem v jeho očích zahlédla něco divného. Asi isem už paranoidní.

"Už máte vybrané datum svatby?" zeptala se Carly.

"Jednadvacátého července," předběhl mě Jake s odpovědí,

"A co přípravy? Už jsi začala?" Carly se ke mně naklonila.

"Přemýšlím o tom," začala jsem, "ale vůbec nevím, s čím začít. Zatím jsem si pořídila nějaké svatební časopisy, pár šatů jsem si vyznačila, že by mi mohly sed-

nout... a sepsala jsem si předběžný seznam hostů." "No, už jsem svatbu plánovala, takže jestli potřebuješ pomocnou ruku, stačí říct."

"Možná tě vezmu za slovo," přikývla isem, "Třeba se stanu tvojí osobní návrhářkou interiérů a svatební plánovačkou," zav-

tipkovala a rozmáchla se rukama. Rozesmála jsem se.

Bylo snadné se smát, protože – aspoň pro tuto chvíli – jsem zapomněla, že jsem těhotná. Ale při pomyšlení, jak mně naše dítě roste uvnitř těla, mi dobrá nálada

klesla jako těžký kámen ke dnu.

U stolu se objevil číšník s lahví vína. Jake mně zabořil prsty do vlasů v zátylku a pohladil mě po šíji. Naklonil se a zašeptal mi do ucha: "Jsi strašně sexy, víš to? Kdyby to šlo, vzal bych si tě tady na jídelním stole. Jídelní stůl... to vůbec není špatný nápad, co? Takže později doma?" Odtáhl se a prohlížel si mě. Oči měl tmayé a rozbodné

Přikývla jsem, přinutila se k dalšímu úsměvu.

Jake se natáhl, vtiskl mi letmý polibek na rty a pak se pohodlně usadil na židli.

Obrátil se ke Smithovi.

Chce se se mnou dnes večer milovat

Chce se se mnou dnes vecer milovat

Jasně že jo, protože se milujeme každý večer. A každé ráno.

Ale nemůžu. Nemám na to ani pomyšlení.

Musím mu to říct, než se vrátíme domů.

Do prdele!

Rozloučili jsme se s Carly a Smithem a nasedli do auta. Už jsem to dál nevydržela a vyhrkla: "Musíme si promluvit. Ale ne doma."

Jake se zarazil dřív, než stihl nastartovat auto. S tázavým výrazem se na mě podíval. "Proč ne doma?"

Věděla jsem, že pro Jakea je důležité, aby náš dům nebyl svědkem žádných hádek. A věděla jsem, že tahle konverzace neskončí nejlépe.

"Proto," zamumlala jsem. "Víš o nějakém místě, kde bychom si mohli v klidu promluvit?"

"Proto?" zamračil se. "Co je to proboha za odpověď, Tru?"

"Nechci o tom mluvit v autě, Jakeu," objala jsem se kolem hrudi.

"Nechceš o tom mluvit v autě, ani doma… Tru, tohle je stejně dobré místo jako kterékoliv jiné." Otočil se na sedadle ke mně a pokrčené koleno si opřel o volant.

Zavrtěla jsem hlavou a zadívala se z okénka. Strach mi svíral vnitřnosti, slova se mi zadrhávala v krtu

mı zadırhavala v kırku. "Chceš mluvit o tom, co se ti celý večer honí hlavou? O tom, proč jsi plakala?

Celý večer tě sleduju a vím, že se něco děje." V očích se mi hromadily slzy.

"Proboha, Tru. O co jde?" dožadoval se odpovědi. Jeho hlas zněl ostře, až mě to donutilo se na něj podívat.
"Chceš mě opustit?" zašeptal zlomeným hlasem. Bylo to, jako bych dostala facku.

"Ne," vyhrkla jsem. "Jak tě to napadlo?"
"Tváříš se tak zkroušeně, Tru. Zdá se mi, jako bys něčeho litovala... jako kdybys
příšla o někoho, koho miluješ. Ale protože všichni, které máš ráda, jsou v bezpečí

a mají se dobře, tak soudím, že se musí jednat o nás dva." "Ne, Jakeu, to ne," zakroutila jsem hlavou. Osamělá slza mi vyklouzla z oka a stékala po tváři. Rychle jsem ji setřela. "Nikdy bych tě neopustila. *Nikdy*. Ale... možná opustíš tv mě. až ti řeknu. co musím říct." Sepnula isem si ruce v klíně.

Obličej měl napnutý zlostí a strachem, jeho krásné rysy ztvrdly.

Než odpověděl, na chvíli se odmlčel. "Jestli –" Odvrátil se ode mě, pevně sevřel volant a zadíval se před sebe. Když znovu promluvil, měl hlas tichý a zlomený, až mě píchlo u srdce. "Jestli mi chceš říct... něco, co rozbije to, co máme... naši lásku, pak mi to neříkej. Nechci to vědět. Chci tě, Tru, a všechno, co by to mohlo byť i na jednu vteřinu změnit... pak... radši mi to vůbec neříkej."

Srdce se mi roztříštilo na tisíc kousků. Tušila jsem, co má na mysli. A mrzelo mě

to "Jsem těhotná," vyhrkla jsem. Na chvíli to vypadalo, jako by někdo z auta vysál veškerý vzduch. Srdce se mi zastavilo. Čekala jsem, co Jake odpoví. Čekala jsem

na jakoukoliv odpověď. Neřekl ani slovo

A když nastartoval, zařadil a rozjel se, měla jsem pocit, že mi svět mizí před očima a nechává mě v prázdnotě.

Po tváři mi stékala slza. Bylo by jich mnohem víc, ale snažila jsem se je zadržet, Potají jsem si ji otřela a dívala se z okénka na ubíhající krajinu.

Cesta domů trvala dlouhých patnáct minut. Po celou tu dobu isme oba mlčeli. Cítila jsem, jak se mezi námi otevírá propast a s každou minutou se prohlubuje.

Jako by se znovu otevírala prázdnota dvanácti let a mezi námi se rozléval širý oceán. Jakmile Jake zastavil před domem, vystoupila jsem a zabouchla za sebou dveře.

Lovila jsem klíče v kabelce a došla ke dveřím. Odemkla jsem, vešla dovnitř a práskla za sebou dveřmi.

Měla jsem na něj vztek, bolelo mě, že na to nic neřekl. Ale musela jsem mu to říct.

Kdvž isem došla do halv, zaslechla isem kola skřípající na štěrku. Rychle jsem vyběhla ven, ale zahlédla jsem už jen zadní světla auta mizejícího po příjezdové cestě.

Celým tělem mi projela tak intenzivní bolest, až se mi podlomila kolena. Opřela jsem se zády o zeď a srdce se mi svíralo. Připadala jsem si zlomená... zničená

Jake mě opustil. Horké slzy mě pálily v očích jako žhavé uhlíky. Neplač, Tru. To zvládneš.

a prázdná.

Přitiskla jsem si dlaně na oči, abych potlačila slzy.

Miluje mě. Miluje mě tak moc, že když si myslel, že ho podvádím, tak to raději

nechtěl slyšet. Ale když se dozvěděl, že jsem těhotná, tak bez jediného slova vystartoval takovou rychlostí, až se za ním zaprášilo. Bastard. Zasraný bastard.

Najednou jsem dostala neskutečný vztek.

Fajn, nechceš naše dítě. Pak ale já nechci tebe.

Vběhla jsem do ložnice. Ze skříně jsem do jedné z Jakeových tašek naházela pár džínsů a triček, pyžamo a spodní prádlo. Z trezoru v šatně jsem vytáhla svůj pas.

Z kabelky jsem vyhrabala mobilní telefon.

Potřebuju hned sehnat taxík.

P. 11.

jsem si ho.

Rychle jsem na webu v telefonu našla čísla na místní taxislužby a na první, na kterou narazila, jsem zavolala.

Oznámili mi, že za patnáct minut budu mít přistavený vůz před domem.

Z haly jsem místním interkomem zavolala na hlavní bránu, aby ostraha věděla, že pro mě jede taxík.

Byla jsem připravená k odchodu, stála jsem v hale s taškou u nohou a kabelkou na rameni.

Nebyla isem si tak úplně jistá, jestli to, co teď dělám, je správné.

Nervózně isem otáčela zásnubním prstýnkem, zvedla jsem ruku a prohlížela

"Trudy Bennettová, miluju tě tak moc, že bych to nikdy nedokázal říct žádnou písní, i kdyby byla seberomantičtější. Žádná slova nedokážou mou lásku k tobě vujádřit. Vžducku jsem tě miloval a vžducky budu. Vezmeš si mě?"

yjaarit. vzaycky jsem te muoval a vzaycky buau. vezmes si mez Slza mi sklouzla po tváři. kdvž isem stáhla prsten z rukv.

Pomalu jsem se vrátila do ložnice a položila prsten na Jakeův polštář.

Pak jsem vyběhla zpátky do haly, hodila si tašku přes rameno a vyrazila do teplé kalifornské noci.

Zamkla jsem dveře, ale klíče si nechala v ruce. Po dlouhé příjezdové cestě jsem vyrazila k hlavní bráně.

Jackson, jeden z nočních hlídačů, vyšel ven, když mě spatřil.

"Slečno Bennettová, stalo se něco?" Zadíval se na tašku, kterou jsem nesla. "Mohl byste, prosím, Jakeovi předat tyhle klíče, až se vrátí?" Natáhla jsem ruku

"Moni byste, prosim, Jakeovi predat tynie knee, az se vrati? Natania jsem ruku a podávala mu svazek klíčů. Překvapeně se zadíval na mou ruku, pak zvedl hlavu a upřel mně pohled do očí.

"Jste si iistá, že si je radši nechcete nechat u sebe?"

"Jsem si jistá," přikývla jsem. "Už je nebudu potřebovat."

Neochotně si je ode mě vzal.

Vyrazila jsem k bráně, když za mnou zavolal: "Jestli potřebujete někam odvézt, Parker vás rád vezme kamkoli, kam budete chtít." Kývl na Parkera, druhého hlídače, který stál ve dveřích a poslouchal náš rozhovor.

"Ne, to je v pořádku. Díky. Objednala jsem si taxi a už je na cestě," odpověděla jsem právě ve chvíli, kdy u brány zastavilo auto.

"Sbohem, Jacksone. Sbohem, Parkere," mávla jsem na rozloučenou. Jackson se na mě smutně usmál, Parker otevřel bránu a pustil mě ven.

Bez ohlédnutí jsem nastoupila do taxi a tašku si položila na sedadlo vedle sebe. "Tak kam to bude?" zeptal se řidič. "Na letiště, prosím."

JAKE...

Kapitola jedenáctá

"Jsem těhotná."

Tru je těhotná. Čeká moje dítě.

Ale přece bere antikoncepci, tak jak může být těhotná?

Kurva! Ona je těhotná. Čeká moje dítě.

Nemůžu být táta. Nejsem na to ještě připravený.

Vytáhl jsem cigaretu z krabičky a všiml si, jak se mi třesou ruce.

Zatnul jsem je v pěsti a snažil se zmírnit třes. Strčil jsem cigaretu mezi rty, zapálil ji a dlouze a pomalu natáhl.

Stáhl jsem okénko a vydechl kouř ven do noci... zadíval jsem se na L. A. Naposledy, když jsem byl na tomhle místě, byla Tru na kapotě auta... a teď jsem tady proto, že budu táta.

Kurva!

Je mi zcela jasné, že Tru bude dítě chtít. Potrat rozhodně odmítne.

Chovám se jako nejhorší idiot... když přemýšlím o potratu, o tom, jak se zbavit svého a Truina dítěte

Ale copak sakra vím, co to obnáší být tátou? Nevím vůbec nic. Absolutně nic. Neměl jsem v dětství žádný kladný vzor. Jistě, měl jsem Dalea – je to dobrý chlap –, ale v té době, kdy se u nás objevil, už bylo pozdě. To, co jsem zažil s Paulem, mě navždycky poznamenalo.

Zanechalo to v mé duší trvalé následky. Nemůžu vlastnímu dítěti ublížit tak, jako to udělal on mně. To bych si nikdy neodpustil.

Znovu jsem potáhl z cigarety, opřel se lokty o volant a složil hlavu do dlaní.

"Jsi zasranej hajzl, Jakeu... Copak nikdy nemůžeš udělat nic správně?... Jsi stejnej jako tvoje matka, ty, budižkničemo... Kéž by ses nikdy nenarodil! Nikdy jsem o žádný děcko nestál – a už vůbec ne o takovýho nedomrlýho ubrečenýho sráče, jako seš ty... Nikdy z tebe nic nebude... Kurva, proč zase brečíš? Jestli okamžitě nepřestaneš, hajzle, budeš mít důvod k breku..."

Bouchl jsem se dlaněmi do čela ve snaze dostat Paulův hlas z hlavy.

Je mrtvý, ale pořád je tady se mnou. Pořád se mi posmívá.

Musím na toho hajzla zapomenout.

Zapnul jsem přehrávač a rychle vyhledal album Linkin Park a píseň Numb⁶. Stiskl tlačítko přehrávání, knoflík hlasitosti otočil na maximum a nechal si tóny prostupovat tělem.

6 ... Nevidíte, že mě dusíte? / Držíte mě moc pevně, bojíte se ztratit kontrolu / Protože vaše představy, čím budu / Se vám rozpadly přímo před očíma / (Chycen v protiproudu, prostě chycen v protiproudu) / Každý krok, který udělám, je pro vás další chybou / (Chycen v protiproudu, prostě chycen v protiproudu) / A každá ztracená vteřina je víc, než můžu snést... (překlad ladygirl na karaoketexty.cz). Poznámka překladatelky.

Tahle píseň mi pročistí mysl. Psychoterapeut mi jednou poradil, abych si našel, co mi pomůže se soustředit... ve chvíli, kdy mám pocit, že se propadám až na samé dno. Vždycky jsem žil muzikou, která pro mě – kromě Tru – znamenala všechno. A tak jsem si vybral tuhle píseň.

Může vám připadat, že je to spíš depresivní písnička, že rozhodně nepůsobí uklidňujícím dojmem. Ale u mě tak funguje. *Numb* je zkrátka moje píseň.

idnujícím dojmem. Alé u me tak funguje. *Numo* je zkrátka moje písen. Hned při prvních tónech jsem cítil, jak mě zlost a pocit marnosti opouštějí.

Numb totiž vyjadřuje přesně to, co teď potřebuju – přestat myslet... přestat vnímat. Protože když to neudělám, otočím se a rozjedu se přímo k dealerovi.

Opřel jsem se v sedadle, znovu potáhl z cigarety a odklepl popel z okna. Budu táta.

Ale nic o tom nevím. Chci se to naučit... kvůli Tru. Pro ni udělám úplně všechno. Ale nevím, jestli to zvládnu. Co když to všechno podělám?

Pomyšlení na to, že nezvládnu být dobrým tátou, mě děsilo.

Nejsem jako on. Nejsem jako Paul. I když dlouhou dobu jsem si to myslel.

Nikdy bych nevztáhl ruku na svou ženu nebo dítě. Nikdy. Ale co když budeme mít dítě a co když se ve mně probudí zvíře a budu se chovat stejně jako ten bastard? Dítěti se dá ublížit i jinak než pěstí. Nesprávně zvolená slova jsou někdy možná ještě mnohem horší.

Sám to moc dobře vím.

Zjistil jsem, že v mnoha ohledech se chovám stejně jako on. A kdo mi zaručí, že až se nám narodí dítě, neproměním se ve stejného hajzla, jako byl Paul Wethers?

Možná jsem úspěšný profesionálně, ale uvnitř je ze mě troska. Srdce mám rozpadlé na kusy a jen Tru je ta, kdo mě drží pohromadě. A teď jsem jí udělal tohle. To ona je celý můj svět. Pro ni stojí za to žít. A přesto, když mi řekla, že je těhotná, sebral jsem se a odešel od ní. Utekl jsem jako malý kluk... a nechal ji, ať se se vším vyrovná sama.

Kdo tohle udělá? Kurva! Jen zbabělec.

Panebože, když mi oznámila, že je těhotná, zdálo se, že je z toho taky vyděšená. Poznal jsem jí to na hlase. Skoro jako kdyby tušila, co udělám. Jako kdyby věděla, že uteču. Že to prostě poseru.

A přesně to jsem udělal. Ne. není to omluva... prostě isem zpanikařil. Jako kdyby mi při slově těhotná vvpadla v hlavě pojistka a přestal jsem myslet. Celou cestu domů jsem se choval

V hlavě jsem měl jedinou myšlenku... musíš dovézt Tru bezpečně domů, Jakeu. A dál jsem nemohl. Když vystoupila z auta, viděl jsem na ní, jak je naštvaná, jak

ji moje chování ranilo... ale připadal jsem si jako zmrazený. Snažil jsem se přinutit vystoupit z auta, jít za ní domů, promluvit si s ní... ale

Nemvslel jsem, na nic jsem se nesoustředil.

jako by mě nějaký silný magnet držel na místě a nedovoloval mi se ani pohnout.

A pak už si jen uvědomuju, že jsem zařadil zpátečku, otočil se a vyrazil odtamtud iako blesk. Byl jsem tak strašně vyděšený. Pořád jsem vyděšený.

Tru je těhotná... čeká moje dítě... a mě nenapadlo nic jiného, než ji tam nechat a utéct. Ano, utekl isem.

Jsem stejný jako on. Jsem dědictví, které po sobě zanechal. Dostal přesně to, co chtěl. Chtěl, abych

byl stejně zkažený – ne, ještě horší –, než byl on. Povedlo se ti to, táto.

Naposledy jsem vtáhl kouř a zbytek cigarety vyhodil z okýnka. Nikdy nebudu dost dobrý ani pro Tru, ani pro dítě. Ale chci být,

Vím, že dítě, které budeme mít, bude dokonalé a krásné, protože Tru taková je. A jsem si jistý, že bude celé po ní. Nesmí být po mně.

Naše miminko.

Budeme mít dítě. Maličké dítě, kus mě a Tru. Bude to tak malinké... Bude potřebovat, aby ho někdo chránil... po celý jeho život,

A bude na mně, abych to dokázal.

Budu táta. Při tom pomyšlení jsem najednou pookřál. Nepatrný záblesk naděje pohřbený

hluboko uvnitř mé zlomené duše se vydral na povrch. Najednou mi to všechno došlo.

Do prdele! Podělal isem to. Tohle mi nikdu neodpustí.

Kurva! Kurva! Kurva!

Musím se vrátit. Musím si s ní promluvit. Poprosit ji, aby mi odpustila. Říct jí, že

udělám cokoliv, abychom zůstali spolu. Něco vymyslím. Přijdu na to, jak být našemu dítěti dobrým tátou.

Nemůžu Tru ztratit. Je můi život, je moje všechno.

Nastartoval jsem, když mi najednou začal zvonit telefon.

Letmým pohledem na displej jsem zjistil, že je to domovní ochranka.

Tru.

iako robot.

tu svoje klíče od domu, abych vám je předal." Srdce se mi zastavilo a žaludek se zhoupl. Bože, to ne. "Nechal iste ji odejít?" procedil jsem skrz zaťaté zuby. "Je mi líto, pane. Snažil jsem se jí to rozmluvit... nabídl jsem jí, že ji sám odvezu, ale všechno odmítla " To je celá Tru. Tvrdohlavá až do morku kostí. "Víte, kam šla?" zeptal isem se a v hrdle mi vyschlo.

"Pane Wethersi, tady Jackson, Já... ehm... jen jsem si myslel, že byste měl vědět, že slečna Bennettová právě odjela taxíkem. Měla s sebou tašku a... no... nechala mi

"Ziistěte to." "A jak?" "Viděl iste, která taxi společnost ji vyzvedla?"

Zatraceně, ne. "Co se děje?"

"Ne. pane."

..Ano." "Tak tam, kurva, zavolejte a zjistěte, kam ji ten řidič odvezl! Jak je to dlouho, co odiela?" Pročísl isem si nervózně rukou vlasv.

"Nasedla do taxíku asi před minutou." "Zavolejte jim teď hneď a zjistěte, kam jede. Pak mi zavolejte zpátky." Zavěsil isem.

Takže Tru odešla. Nemůžu ji z ničeho vinit, za všechno můžu sám. Všechno jsem to totálně zvoral.

Kurva, isem idiot! Musím to nějak napravit. Musím ji přivézt zpátky domů.

Oba je musím přivézt domů.

Vyťukal jsem na telefonu Truino číslo. Telefon vyzváněl. Zvedni to, baby, prosím. Po třech zazvoněních hovor spadl do hlasové schránky.

Nezvedla to.

Kurva

Stiskl jsem tlačítko pro opakování volby.

Hlasová schránka.

Kurva! Kurva! Kurva!

Počkal jsem na pípnutí k zanechání zprávy, "Baby, je mi to moc líto. Podělal jsem

to, já vím, ale neodcházej. Zavolej mi zpátky, prosím. Promluvíme si a všechno vyřešíme. Neměl jsem odjíždět. Neměl jsem tě takhle opustit. Jen jsem zpanikařil.

Nejsem silný jako ty, zlato. Já vím, není to omluva, ale prosím, neodcházej." Zhluboka isem se nadechl. "Tru... strašně moc tě miluju."

Sevřelo se mi hrdlo, měl jsem doopravdy strach. Zavěsil jsem dřív, než bych se rozbrečel. Vytáhl jsem další cigaretu, zapálil si a sledoval displej telefonu.

Zavolej mi zpátky, baby, prosím. O chvíli později se telefon rozezvonil, ale nebyla to Tru. Byl to Jackson.

"Tak kam jela?" vyhrkl jsem zkroušeným hlasem.

"Na letiště, pane." Kurva.

Rychle jsem zařadil, otočil se a s pedálem až na podlaze se zoufale snažil dostat co nejrychleji na mezinárodní letiště. Musím zastavit jedinou ženu, kterou jsem kdy miloval, než mě opustí i s mým dítětem.

TRU...

Kapitola dvanáctá

V kabele se mi rozezpívala Adele. Chvíli jsem se prohrabávala věcmi, než jsem telefon vytáhla.

Jake.

Srdce mi bušilo do žeber, když jsem zírala na jeho jméno na obrazovce.

Opustil mě. Prostě jen tak odjel a nechal mě samotnou.

Bolest, odmítnutí i ponížení se spojily dohromady a bodaly mě přímo do srdce. Odmítla isem hovor a vypnula telefon.

"Za jak dlouho budeme na letišti?" zeptala jsem se řidiče.

"Asi tak za patnáct minut."

Opřela jsem se zpátky do sedadla. Vůbec netuším, kdy letí nějaký spoj do Londýna. Tak daleko dopředu jsem nemyslela. Vlastně jsem vůbec neměla v plánu odletět.

Budu muset čekat na letišti na první volnou letenku, abych se z tohohle příšerného místa dostala.

Čekala jsem, že Jake nebude z mého těhotenství nadšený. Že se proti tomu bude bouřit. Ale v duchu mě nenapadlo, že poté, co se o dítěti dozví, neřekne ani slovo a prostě zmizí.

Jen pomyšlení, že ode mě utekl jako malý kluk, mě bolelo a svíralo mi hruď. Zatnula jsem ruce v pěsti a snažila se bolest zmírnit.

"Hezké místo, odkud jedeme," řekl řidič.

"Ano," zamumlala jsem, protože jsem neměla náladu se vybavovat.

"Ty domy tam musí stát majlant. Bydlíte tam?" Snažil se na mě pohlédnout ve zpětném zrcátku.

Panebože! Doufala jsem, že mě nepozná.

"Ne. Byla jsem jen na návštěvě." Otočila jsem se a zadívala se z okénka, abych mu dala najevo, že nemám náladu se bavit.

Naštěstí to pochopil.

O patnáct minut později jsem zahlédla obrovskou ceduli, že se blížíme k letišti. Netoužila jsem po ničem jiném než se dostat pryč z taxíku a pryč z tohohle zatraceného města.

Chtěla jsem jen jediné – vrátit se domů. Být zase s mámou a tátou. Sakra! Nechtěla isem ani pomyslet na to, jak bude máma reagovat, až jí řeknu, že

isem těhotná a že Jake dítě nechce. Táta z toho zešílí. Nejspíš se sem okamžitě vydá, aby Jakeovi nakopal prdel.

Do prdele.

Všechno se nějak strašně pokazilo.

"Kolik?" zeptala jsem se, když řidič zastavil u chodníku. "Sedmdesát pět babek,"

Kurva. Byla jsem si jistá, že to vzal pěkně oklikou, ale neměla jsem sílu se s ním dohadovat

Vytáhla jsem dvě padesátky z kabelky a řekla mu, aby si nechal zbytek. Vím, že mě ten hajzl okradl, ale potřebovala jsem odsud vypadnout, ne sedět a čekat

na drobné. Vylezla isem z auta s taškou na jednom rameni a kabelkou na druhém. Klopýtala

jsem na vysokých podpatcích po nerovném chodníku. Zhluboka isem se nadechla a vyrazila do odletové haly. Najednou jsem za sebou zaslechla skřípající pneumatiky automobilu. Otočila se a spatřila auto Jamese Bonda zastavující přímo uprostřed ulice. Dveře řidiče se

rozletěly a Jake vyběhl ven. Auta troubila, protože musela opuštěné auto objíždět, ale nezdálo se, že by to Jakea trápilo.

Sledovala jsem, jak se rozhlíží... a pak mě zahlédl, takže jsem se rychle otočila a vyrazila ke dveřím.

"Tru, počkei!" zavolal.

"Vypadni!" zakřičela isem zpátky.

Lidé se zastavovali a zírali na nás. Do tváří se mi nahrnula krev.

Jakoby zdálky jsem vnímala, jak kdosi na Jakea volá: "Hej, člověče, tam to auto nemůžete nechat!"

A pak už se Jake objevil přede mnou a chytil mě za ramena. "Počkej, Tru. Strašně mě to mrzí, fakt. Udělal jsem obrovskou chybu. Neodcházej, vyslechni si

mě, prosím." "Nemám zájem. Nechci poslouchat, co mi chceš říct!" ječela jsem.

V tuhle chvíli mi bylo jedno, že nás všichni pozorují. Byla jsem příliš raněná

a rozzlobená, aby mě to rozhodilo. V očích mě pálily slzy, ale odmítala jsem se přede všemi rozplakat. "Pochopila

jsem tě jasně." "Vím, že jsem to posral. Zpanikařil jsem a utekl, ale neměl jsem. Omlouvám se.

Strašně mě to mrzí, Tru." Zakroutil hlavou, zadíval se do země a prudce vydechl, aby se uklidnil. Pak se mi znovu podíval do očí, "Chápu, že žádná omluva není dostatečná, Tru. Ale ta zpráva mě tak vyvedla z míry, že jsem prostě nevěděl, co

"Neříkej mi tak!" křičela jsem na něj, protože jeho slova mi drásala nervy. "Neisem žádný tvoje dítě!" "Jsi, Tru," zašeptal. Naléhavost v jeho hlase byla tak intenzivní, že jsem se na nic

bych měl říct nebo udělat. Jako by mi v tu chvíli vypnul mozek. Je mi to tak líto.

nezmohla, jen jsem na něj zírala, "Vždycky budeš moje, Tru, Vždycky," "Hele, chlape, tys mě neslyšel? Řekl isem, že nemůžeš jen tak nechat auto up-

rostřed ulice!"

Odtrhla jsem od Jakea pohled a zadívala se muže z letištní ochranky mířícího

k nám. Byl to mladý kluk, tak kolem dvaceti. Když uviděl Jakea, zastavil se na místě, "No páni, neiste... Jake Wethers?" zeptal se a přimhouřil oči. "Panebože – je to on! Jste to vy! Hej, tohle je Jake Wethers!"

zavolal, podíval se na lidi kolem sebe a přitáhl všechnu jejich pozornost k nám. Jsme tady sami, bez Davea a Bena, obklopeni asi dvaceti lidmi, kteří se kolem

Jakea okamžitě shlukli. Do prdele. Cítila jsem, jak Jake ztuhl a bolestivě mi stiskl ramena. Zadíval se na chlápka,

Byl jsem na všech vašich koncertech. Mám všechna vaše alba. Jsem jeden z vašich největších fanoušků! Vaše písničky zbožňuju. Panebože, nemůžu uvěřit, že vás tu vidím! Až tohle uslvší Mary... to je moje přítelkyně a miluje vás skoro stejně jako já! Když Jonny umřel, strašně dlouho ho oplakávala. Jakeu, musíte se mi

"Jste," prohlásil sebevědomě chlapík a přistoupil blíž, "Poznal bych vás kdekoliy!

podepsat," Došel až k nám a sáhl do kapsy. Nechápala jsem, že uprostřed naší hádky se k nám dostane nějaký pomatený fanoušek a chce autogram a fotku.

Šumění hlasů lidí kolem nás bylo čím dál hlasitější a vzrušenější. Znervózněla

jsem a srdce se mi rozbušilo. Teď se na nás všichni sesypou. "Jdeme, teď," poručil mi Jake klidným, ale rozhodným hlasem a podíval se

na mě. Přikývla isem. Jake mě uchopil za ruku a rychle jako blesk isme vyrazili k autu.

Za sebou isem slyšela, iak na nás lidé volají.

který ho poznal jako první, "Nejsem Jake Wethers,"

"Neutíkej, Jakeu!" "Podepiš se mi na tričko!"

"Můžu se s tebou vyfotit?"

baby."

"Dovol mi, abych ti dala svoje číslo!"

Jake otevřel dveře spolujezdce, strčil mě dovnitř a zabouchl, Roztřeseně jsem ho

jednou mnohem větší než v letištní hale.

sledovala, jak se snaží rychle oběhnout auto a dostat se za volant. Lidé se kolem něj rychle sbíhali a srocovali se kolem našeho auta. Jake je odstrkoval, ale dav byl na-

I kdyby se Jake zastavil a rozdal pár autogramů, nepomohlo by to. Lidé kolem byli nadšení a bylo iich stále víc a víc. Jeden člověk je většinou rozumný. Ale day lidí dokáže být naprosto šílený. Dostala jsem strach a roztřásla se. Měla jsem pocit, že mě lidé uvězní v autě.

Nemohla isem zastavit třes, který mnou lomcoval. Slyšela isem, iak Jake někomu

varování... a pak se Jake pomalu roziel a dostal nás odsud.

Jake se naštěstí prodral dovnitř. Nastartoval, motor hlasitě zařval jako

telefonuje, ale nevěděla jsem komu, protože neměl hands-free. Nikdy ho nepoužíval. "Došlo k incidentu na letišti... řeknu ti to později... ne, vytvořil se dav... jo, po-

hádali isme se, lidi nás slyšeli. Bude to určitě ve zprávách, Zklidni to, jak nejlépe umíš... jo, je v pořádku, oba jsme v pořádku... Ne. myslím, že nás nikdo nesleduje... Jedu teď rovnou domů... tak fain." Pak zavěsil. "Jsi v pořádku?" zeptal se.

Kývla isem. "Už nikdy takhle neutíkej. Vím, že jsi na mě naštvaná, ale tohle byla hloupost." Cloumal mnou vztek. Jízlivě jsem se zasmála a obrátila se k němu. "Myslíš to

vážně?" "Vypadám snad, že si dělám srandu?" Hodil po mně zlostným pohledem, až mě

to zarazilo. "Mohlo se ti něco přihodit," dodal už tichým a starostlivým hlasem. Jako by se otřásl.

Ale pak se ve mně znovu probudil vztek.

Vůbec jsem na letišti nemusela být, kdyby předtím nezmizel jako Houdini.

Za tohle všechno, kurva, může on!

Znechuceně jsem se na něj podívala. "A záleží na tom? To všechno je tvoje vina!" S jednou rukou na volantu se ke mně otočil a věnoval mi nevraživý pohled. Bála

jsem se, že se přímo před ním sesypu a ze srdce mně zůstanou jen malé kousky. "Myslíš si snad, že by mi bylo jedno, kdyby se ti něco stalo?" Pevně sevřel čelisti. Podívala jsem se na něj a zakroutila hlavou. Jeho tvář zpřísněla. Dokonce mu na krku začaly pulzovat žíly. Snad ještě nikdy

isem ho neviděla tak naštvaného.

Měla bych to být přece já, kdo je tu naštvaný. Bastard!

Zlost se drala na povrch. "Pusť mě ven z tohohle zatracenýho auta," procedila isem skrz zaťaté zuby.

"Ne."

"Tv mě odmítáš vysadit?"

"Vypadá to tak."

"Vypadá to tak! Co si sakra myslíš?" Zrudla jsem vzteky. "Kdo si sakra myslíš, že isi? Jsi arogantní kretén, Jakeu Wethersi! Nejsem tvoje podřízená, abys mě mohl takhle peskovat! Bože, ty jsi fakt neskutečný hajzl!"

Připadala jsem si, jako by mi bylo znovu třináct.

"Zasloužím si to," přikývl. Připadalo mi, jako by snad zadržoval smích... což mě ovšem štvalo ještě víc. "Ale nemůžu tě tady vysadit. Tru. Bylo by to nebezpečné,"

"Nenávidím tě." zasvčela isem.

"A co chceš dělat? Držet mě jako rukojmí?"

Výraz v obličeji měl sice vážný, ale nebyla jsem si zcela jistá, zda si ze mě jen neutahuie.

Sakra, iak isem na to přišla?

"Pokud budu muset, tak ano,"

V očích se mu bolestně zablýsklo. Nelíbilo se mi to, připadala jsem si jako ta neihorší děvka.

"Já vím... zasloužím si to." Nervózně si prohrábl rukou vlasv. "Dovol mi aspoň, abych tě bezpečně dovezl domů. Pak mi dei deset minut času, vyslechni si mě. a pokud přesto budeš chtít odejít, zařídím ti odvoz, kamkoliv budeš chtít. Nemůžeš

se venku pohybovat bez ochranky. Není to bezpečné pro tebe... ani pro dítě." Při zmínce o dítěti jsem se zprudka nadechla. Do očí se mi draly slzy a pak jsem

si hlasitě vzdychla. Zakryla isem si ústa rukou.

"Tru..." Natáhl se a položil mi ruku na stehno. Odtáhla isem se od něj. "Nedotýkej se mě," zasyčela jsem, slova se utápěla

v slzách. "Mrzí mě to..."

"Nech toho!" zarazila jsem ho. "Nepotřebuju tvoji lítost nebo soucit. Prostě mě nech na pokoji."

Skopla jsem boty a skrčila nohy na sedadlo pod sebe. Objala jsem si kolena, položila si na ně hlavu a zadívala se z okýnka.

Slyšela jsem jeho přerývaný dech, ale už se nepokoušel se mnou mluvit.

V přehrávačí tiše hrála písnička od Linkin Park. Když dohrála, spustila další – tentokrát Make This Go on Forever od Snow Patrol.

7 Prosím, nedělej z toho něco, co to není. / Mohu ti dát pouze všechno, co mám. / Nemohu se ti omluvit tak, jak by sis představovala. / Ale pořád tě miluji víc, než může kdokoli jiný (překlad Eilyn na karaoketexty.cz). Poznámka překladatelky.

Zatracený hajzl.

Tenhle jeho nátlak se mi vůbec nelíbil. Vždycky pustí nějakou konkrétní píseň. kterou mi chce něco sdělit. Chce získat mou pozornost, když ho zrovna nehodlám poslouchat.

Ale všechno tohle mi teď akorát připomínalo, jak moc mi ublížil. Pořád mě to strašně bolelo.

Nebudu tvhle jeho hry hrát. A rozhodně ho nehodlám poslouchat.

Když chce, může ode mě vypadnout hned teď. Unaveně jsem zvedla hlavu, natáhla ruku a vypnula přehrávač.

Vrátila jsem se do stejné pozice a strávila jsem v ní zbytek dlouhé, tiché cesty domů, při níž isem se snažila vyrovnat s bolestí, která mě drtila na prach. Jake zastavil na příjezdové cestě a vypnul motor, takže svítila jen světla na přístrojové desce. "Můžeš si mě teď vyslechnout, nebo potřebuješ ještě víc času?" zeptal se.

Zvedla isem hlavu a upřeně se na něi podívala.

Vypadal ztrhaně a zlomeně. Nelíbilo se mi ho takhle vidět. Ale cítila isem se

steině – rozpolceně a zničeně.

"Poslouchám," zamumlala jsem, natáhla nohy na zem... ale nebyla jsem si zcela

iistá, iestli chci slyšet, co mi chce říct, Otočil se ke mně. "Strašně mě mrzí, že jsem odjel a opustil tě." Jeho hlas zněl

nejistě, váhavě. "Choval jsem se krutě a hloupě. Tru, chci, abys věděla, že bych ti nikdy schválně neublížil. Promnul si nervózně obličej a zajel prsty do vlasů. "Bože, ien ta představa, že isem ti ublížil... mě bolí, iako by mi někdo vrazil do srdce nůž. Věř mi, že kdybych mohl vrátit čas, udělal bych to jinak. Kdybych mohl, tak dnešní

večer by byl úplně jiný." Překvapeně jsem k němu vzhlédla. "Jak jiný?"

Zadíval se na své ruce, a když znovu promluvil, jeho láskyplný tón v hlase mě málem porazil. "Neidřív bych ti chtěl říct, že tě miluju a že na ničem jiném než na tobě mi nezáleží. Ale bojím se. Jsem vyděšený. Bože, Tru, když jsi mi řekla, že jsi těhotná, problesklo mi před očima celé moje dětství, "Zhluboka se nadechl. "To byl

ten důvod, proč jsem utekl – kvůli vlastním obavám, kvůli strachu, že nedokážu být dobrým tátou. Ne proto, že bych nechtěl tebe nebo dítě." Copak Jake chce dítě?

"Co tě děsí?" zeptala isem se tiše.

"Že nejsem dost dobrý, abych byl táta. Že všechno jenom zkazím. Že našemu

dítěti nedokážu zajistit klidné a dobré dětství... že bude muset snášet takový průšvihy, jako jsem musel snášet já. Mám strach, Tru, že jsem stejný jako můj táta."

Chtěla jsem ho uklidnit, říct mu, že není jako Paul, že se nikdy nemůže chovat jako on, avšak Jake tiše pokračoval.

"Ale když jsem seděl tam nahoře na útesu a přemýšlel o všech kladech a záporech, něco isem si uvědomil,"

"A co?" Nervózně jsem si poposedla.

"Že jsem strašně rád, že tě mám," pronesl. "Vím, že když budu s tebou, zvládnu to... protože ty mi dodáváš sílu, Tru. S tebou chci být lepší člověk a dobrý táta pro

naše dítě. Chci být ten nejlepší táta. Chci strávit zbytek života s vámi a chci se o vás starat," Hlas se mu třásl, ale nadechl se a pokračoval klidnějším tónem, "Nechci být jako on, Tru. Nikdy bych našemu dítěti nepřál, aby zažilo to co já. Pořád mám zážitky z dětství před očima jako varovný signál, abych se nikdy k takovému chování nesnížil."

Polkla jsem a zadusila v sobě vzlyknutí. Uvolnila jsem bezpečnostní pás a vrhla se mu do náručí. Pevně mě objal a zabořil mně obličej do krku. "Fakt mě strašně mrzí, že jsem

"Jasně že jo. Taky mě mrzí, že jsem řekla, že tě nenávidím. Není to tak, nikdy bych tě nemohla nenávidět. Připadala isem si hrozně ublíženě, "

od tebe utekl jako malý kluk. Prosím, můžeš mi to odpustit, Tru?"

Po tvářích se mu koulely slzy, srdce se mi rozbušilo.

"Zasloužil bych si, abys mě nenáviděla... za to, co jsem ti provedl. Ale kdybys mě teď opustila, zlomilo by mi to srdce."

Zvedl hlavu a podíval se na mě, síla jeho pohledu mě zasáhla přímo do srdce. Konečky prstů isem mu otřela slzy na tvářích, vzala isem mu obličei do dlaní a přitiskla k němu rty. Líbala jsem mu každičký centimetr vlhké pokožky, dokud isem nenašla jeho rtv a nepřisála se k nim.

"Nikdy mě neopouštěi, prosím," zašeptal.

"Jak jsi věděl, že jsem na letišti?"

Odtáhl se ode mě a opřel se hlavou o opěrku sedadla. "Jackson mi zavolal, že isi

právě odjela taxíkem s taškou a nechala u něj klíče. Nechal jsem ho zavolat na tu taxislužbu, aby ziistil, kam ses nechala odvézt." Vždycky si ví rady. To je prostě Jake.

Pohladila jsem ho po tváři, pak zabořila prsty do jeho ebenově černých vlasů a pár pramínků si natočila na ukazováček... Jake spokojeně zavřel oči.

Studovala isem jeho obličej a hlavou mi problesklo, že naše dítě možná bude vypadat stejně jako on. Že bude mít jeho krásné rysy a úchvatně modré oči, po mně možná zdědí olivově snědou pleť. Jen jsem doufala, že můj portorikánský velký zadek nebude v genetické výbavě.

Do mysli se mi znovu vkrádaly pochybnosti. Co když si to rozmyslí, jakmile dítě přijde na svět? Pak by mě jeho odchod bolel dvojnásobně. "Jakeu?" zamumlala jsem. Okamžitě otevřel oči. "Jsi si naprosto jistý, že to dítě

doopravdy chceš?"

"Jsem si jistý," Pohledem sklouzl na moje břicho, "Vždyť moje dítě nosí pod srdcem žena, kterou jsem celý svůj život miloval a vždycky milovat budu."

"Budu tlustá," zafňukla isem,

"Ne, budeš ještě víc sexv." Naklonil se ke mně, přivinul si mě do náruče a otřel si špičku nosu o mou. "Jak bych mohl nemilovat něco, co pochází z DNA Trudy Wethersové?"

"Pořád Bennettové." Usmála jsem se. "Pořád jsi ze mě ještě neudělal počestnou ženu."

"Jsi připravená skočit teď do letadla do Las Vegas?"

"Rychlá svatba? Rodiče by fakt na nás byli pyšní." Zasmála jsem se.

"Co chceš dělat ohledně svatby?" zeptal se. "Posuneme ji na dřívější termín?"

"To by bylo na plánování hrozně málo času. Proč nepočkat, až se dítě narodí?"

Představovala jsem si, jak si to v hlavě rychle počítá. "Ale toho jedenadvacátého července to nezvládneme. Je ti to doufám jasný?" "Jasně, to se nám akorát narodí miniaturní Jake. To víš, že to vím."

"Nebo miniaturní Tru," zamumlal zamyšleně a pak se najednou zamračil. "Do prdele! Co když budeme mít holku? To ji pak budeme muset zamykat. Tru."

Nechápavě isem se na něi podívala, "Proboha proč?"

"Protože jestli bude vypadat jako ty, tak jednou budu muset od domu odhánět nadržený kluky. A pravděpodobně skončím v kriminále za napadení nebo zabití. pokud ho najdu s rukama na svojí holčičce." Legračně se otřásl. Zasmála jsem se. "Doufejme, že pokud se nám narodí kluk, tak z něj nevyroste

ieden z těch nadržených kluků... nebo – proboha! – doufám, že nebude nadržený jako ty. To by pak táta nějaké holky nakopal zadek jemu."

"Pak skončím ve vězení za napadení táty tý holky… sakra, to je patová situace. baby," zasténal a zaklonil hlavu, "Zdá se, že tak jako tak jsem odsouzený k životu za mřížemi."

Zasmála isem se. "Neboj se, baby, určitě něco vymyslíme, aby ses za mříže nedostal." Polibila jsem ho na špičku nosu, otevřela dveře a chystala se zamířit rovn-

ou do postele. Cestou do ložnice jsem se zastavila v kuchvni, abvch si natočila sklenici vodv.

S úsměvem a milionkrát šťastnější než před hodinou jsem zamířila do ložnice. Jake – stále oblečený – seděl na okraji postele a cosi si prohlížel v ruce. Vypadal doopravdy nešťastně.

"Tys mě opravdu chtěla opustit," vzdychl.

Sklouzla jsem pohledem na jeho ruku a uviděla svůj zásnubní prsten.

Do prdele!

Pocit viny mi spaloval vnitřnosti, když jsem si uvědomila, jak jsem byla uk-

vapená, "Promiň," Došla jsem k němu, "Měla jsem na tebe strašný vztek, myslela jsem, že naše dítě nechceš. Neviděla jsem před sebou žádnou společnou budoucnost."

Jake vstal, vzal mi sklenku z ruky a položil ji na noční stolek. Uchopil mou levou ruku. "Nemůžu ti slíbit, že zase něco neposeru, Tru. Vždycky

jsem se snažil a tolikrát jsem selhal. Ale vím, že bez vás dvou už nechci žít." Navlékl mi prsten na prsteníček. "Miluju tě, Tru."

Vzala jsem jeho obličej do rukou, přitáhla si ho k sobě a políbila ho na rty. Zvedl mě a zamířil k posteli. Zhasl, lehl si vedle mě na bok a pevně mě držel v náručí.

Oba jsme zůstali oblečení, ale věděla jsem, že právě teď chce Jake být se mnou, steině tak jako já chci být s ním.

Položil mi ruku na břicho a jemně prsty kroužil kolem pupíku. "Miluju tě,"

zašeptal.

v pořádku.

Kapitola třináctá

Probudila jsem se v Jakeově náručí, na sobě jsem stále měla šaty, ve kterých jsem byla na večeři.

"Ahoj," zašeptal vedle mě.

Otočila jsem se k němu a zadívala se mu do modrých očí.

Černé v^lasy měl ještě rozcuchané ze spaní, ale oči široce otevřené. Vypadal zamyšleně.

To nebylo dobré znamení.

"Jak dlouho už jsi vzhůru?" zeptala jsem se váhavě.

"Chvilku." Zastrčil mi zatoulanou kadeř z čela za ucho.

Mezi námi bylo napjaté ticho.

Nevěděla jsem, co po včerejší noci říct, a zdálo se, že ani Jake.

"Jsi v pohodě?" zeptal se a narušil ticho v místnosti.

Mám snad důvod proč nebýt?

"Jo." Přikývla jsem a nervózně polkla.

A ty?

Jake zavřel oči a zhluboka se nadechl.

Co se mu honí hlavou? Bála jsem se ho na to zeptat. Měla jsem panickou hrůzu, že změnil názor ohledně dítěte.

Pozorovala jsem ho a vyčkávala. Pomalu otevřel oči, vzal mně obličej do dlaní a políbil mě.

Hluboce. Vášnivě. Uctivě.

Byl to polibek naplněný nevyslovenými slovy, sliby a láskou. Hlubokou láskou, která nás spojovala skoro tři desetiletí.

"Budeme mít dítě," zašeptala jsem, když Jake polibek ukončil.

"Budeme." Naklonil hlavu a podíval se mi do očí.

"Budeš táta." Z jeho výrazu jsem netušila, na co myslí. Pořád se ode mne držel zpátky.

Usmál se, ale viděla jsem, že je napnutý. V očích se mu objevil strach, který tam ještě před chvílí nebyl.

Hrozná všeobjímající bolest mi sevřela srdce.

"Jakeu, jsi... v pořádku?"

"Jo, jen jsem trochu -"

"Ohromený. Vyděšený. Nepřipravený. Změnil jsi názor," vyhrkla jsem, abych ho přerušila.

Vypadal zmateně, oči mu potemněly... soustředěně si mě prohlížel. "Ne, jsem natěšený a šťastný. Toužím po našem dítěti víc než po čemkoli jiném, "Položil mně ruku na břicho. Oddechla isem si. "Jenom mám strach," dodal tiše a odvrátil se ode mě.

Pod jeho dotykem mi ztuhly svaly. "Z čeho?" "Bojím se, aby dítě bylo v pořádku,"

"Dítě je v pohodě," Uklidnila jsem se, dala ruku na jeho a přitlačila ji na břicho,

"Měla bys ještě dnes zajít k doktorovi, Tru."

"Plánovala jsem, že za ním zajdu v pondělí."

"Ne. zaidi za ním ještě dnes," prohlásil rozhodně, "Požádám Stuarta, aby to zařídil."

Posadil se a spustil nohy na podlahu. Udělala jsem to samé a sedla si vedle něj.

Otočila jsem se k němu, položila si nohy do jeho klínu a přitáhla ho k sobě.

"Nač ten spěch?" zeptala isem se, naklonila hlavu na stranu a podívala se mu do tváře. Povzdechl si, krátce se mi zadíval do očí, pak se odvrátil, "Tru, v posledních osmi

letech jsem užíval drogy – poslední tři roky, než jsem tě potkal, jsem v tom lítal denně."

"Ale teď jsi čistý," skočila jsem mu do řeči.

"Ještě před pěti týdny jsem nebyl. I když jsem už nic nebral, když jsi otěhotněla, mohlo mně v těle ještě něco zůstat a..." Zhluboka se nadechl a prohrábl si vlasy. Zadíval se na podlahu. "Musíme se ujistit, že je dítě v pořádku... že tv zasraný

drogy nezpůsobily nějaká dlouhodobá poškození." Vypadal ztrápeně. Do prdele! To mě ani nenapadlo. Pokud má Jake strach, měla bych ho mít taky.

Jake si totiž nikdy nedělá starosti zbytečně. Bála jsem se, ale snažila jsem se myslet pozitivně. "Jsem si jistá, že dítě bude

v pořádku." Zvedla se mu hruď, jak se rychle a zhluboka nadechl. "Uvěřím tomu, až to budeme mít potvrzené od lékaře. Musím to vědět dneska, Tru. Teprve pak si přestanu

dělat starosti a uklidním se."

Natáhla jsem se a vzala ho za ruku, propletla jsem si s ním prsty. "Tak dobře," přikývla jsem a pohladila ho po černých vlasech.

Sáhl na noční stolek pro telefon, "Zavolám hned Stuartovi, aby nám domluvil

schůzku s nejlepším těhotenským doktorem ve městě." Chytila jsem ho za ruku a zastavila ho. "Říká se jim porodníci, baby. A nemyslíš,

že bychom to nejprve měli říct mým rodičům, tvojí mámě a Daleovi, než to oznámíme Stuartovi?" "Jasně že jim to oznámíme. Ale ne dřív, než si budeme jistí, že je všechno

v pořádku. O žádném dobrém porodníkovi nevím – co ty?" Zavrtěla jsem hlavou.

"Tak zavoláme Stuartovi."

"A proč si myslíš, že Stuart bude něco vědět o porodnících? Možná je gay, ale pokud vím, tak těhotný nikdy nebyl."

Jake se zasmál. Trochu, ale na začátek to bylo docela dobrý.

"Protože, tv chytráku, není nic, co by Stuart nevěděl nebo nezjistil. To je taky důvod, proč ho tak dobře platím."

Pustila isem mu ruku, "Tak fain, ale neříkej mu hned, že isem těhotná, Řekni mu, že mám ženské problémy,"

Zaprvé isem to chtěla neidřív oznámit rodičům... a za druhé isem nechtěla s kýmkoliv o dítěti mluvit, dokud nebudeme vědět, že je vše v pořádku.

Neměla jsem strach, dokud mě na to neupozornil Jake. A teď... teď jsem vyděšená, že by se dítěti mohlo něco stát.

O tři hodiny později jsme s Jakem seděli v ordinaci doktorky Suzanne Klineové – lékařky pro bohaté a slavné a nejlepšího porodníka, ke kterému se můžete za poměrně vysoký obnos dostat.

Recepční nás pustila dovnitř. Vypadala dost nešťastně, že musí pracovat i v sobotu, ale jakmile uviděla Jakea, tvář se jí rozzářila jako vánoční stromeček.

Usadila nás v ordinaci doktorky Klineové, zeptala se, zda nechceme něco k pití, a oznámila nám, že doktorka Klineová tu bude za chvíli.

Byla to ta nejhezčí ordinace, do jaké jsem se kdy dostala. Světlá a vzdušná, zařízená ve smetanových a béžových odstínech. Seděla jsem ve velmi pohodlném koženém křesle před obrovským mahagonovým stolem, který určitě stál mnohem víc, než dělal můi roční plat. V rohu stála pohovka – podobná té, co máme doma – a všude byly obrázky dětí.

Hádám, že dětí slavných osobností.

I moje dítě bude slavné.

Do prdele! Občas zapomínám, že je Jake slavný. I když mi to každou chvíli něco nebo někdo připomene, pořád na něj myslím jako na Jakea Wetherse, mého nejlepšího kamaráda a kluka ze sousedství.

Naše dítě bude slavné, protože má slavného otce.

Nebude mít možnost prožít normální dětství, jaké jsem měla já.

Všude bude muset chodit v doprovodu bodyguardů, vždycky se najde nějaký důvod k obavám.

Budu si o tom muset s Jakem promluvit. Chtěla bych totiž, aby naše dítě mělo normální život, jak jen to bude možné. Věděla jsem, že v tomhle se s Jakem shodneme. Takže budeme muset vymyslet způsob, jak to zařídit.

Jake byl od chvíle, co jsme přijeli, velmi neklidný, nervózní a napnutý. Nikdy předtím jsem ho takhle neviděla. Přiváděl mě svým chováním k šílenství.

Položila isem mu ruku na stehno a snažila se ho uklidnit.

Podíval se na mě a nejistě se usmál.

"Bude to v pohodě, uvidíš," zašeptala jsem a snažila se, aby to vyznělo přesvědčivě, i když isem možná měla větší strach než on. Jak ubíhaly minuty, strach narůstaĺ. "Doufám, že ano," přikývl. Zvedl mi ruku k ústům a políbil mě na klouby prstů.

erský přítel zůstal sám v jedné místnosti. Tak přesně taková je doktorka Suzanne

V tu chvíli se ve dveřích objevila doktorka Klineová. Představte si lékařku, s jakou byste nechtěli, aby váš sexy, ex-sukničkářský, rock-

Klineová. Vysoká, odhaduju tak něco přes třicet, dlouhé blond vlasy svázané do elegant-

ního copu. Na sobě měla modré džínsy s vysokým pasem, které mohou nosit pouze hubení lidé, s bílou košilí zastrčenou do kalhot, která jí obepínala dokonalá prsa, Byla to okouzlující nádherná žena. V tu chyíli isem ji neměla ráda.

Připomeňte mi, abych Stuartovi nakopala zadek, až se vrátíme domů.

Možná je to nejlepší gynekoložka-porodník v L. A., ale já bych se raději spokojila s druhou nejlepší, možná i třetí, hlavně aby jí nebyla vůbec podobná.

"Omlouvám se, že idu pozdě," ozvala se ode dveří a zamířila přímo k nám,

Natáhla ke mně ruku, okamžitě jsem si všimla dokonalé manikúry a uvědomila si, že isem si zapomněla přelakovat nehty.

"Jsem doktorka Suzanne Klineová," představila se. "Ale prosím, říkejte mi Suzanne."

"Trudy Bennettová," odpověděla jsem. Ale prosím, říkejte mi slečno Bennettová, měla isem chuť dodat.

Kousla jsem se do jazyka.

Doktorka mi pustila ruku, obrátila se k Jakeovi a pozdravila se s ním.

"Jake Wethers," Potřásl si s ní rukou,

"Vím, kdo jste, pane Wethersi," usmála se na něj, ale zdálo se, že trochu nesměle.

Při pohledu na Jakea se jí rozšířily oči. Vypadala jako jedna z jeho fanynek.

Nelíbilo se mi, jak Jake na ženy působí. Doktorka Suzanne byla chytrá, úspěšná lékařka, která se pravidelně stýká s těmi největšími celebritami, ale stačí jeden

dotek a pohled na Jakea a je z ní červenající se puberťačka.

Chtělo se mi zvracet.

"Jake, prosím," dodal Jake tak úlisně, že isem měla nutkání mu dát pohlavek,

Pustil jí ruku a okamžitě zase chytil moji a položil si ji do klína.

Potlačila jsem chuť se na doktorku škodolibě usmát. Jasně, jsem cvok. Vím, že Jake má oči jen pro mě, ale nelíbí se mi, jak se na něj doktorka dívá. Když prošla kolem mě ke stolu, zadívala jsem se jí na levou ruku.

Na prsteníčku se blýskl snubní prsten. Ale odkdy taková maličkost jako být vdaná zastavila ženy od snahy dostat se Jakeovi do kalhot?

"Omluvte, prosím, mé oblečení," pronesla sexy americkým přízvukem, když se

posadila za stůl. "Právě jsme s rodinou obědvali."

"Omlouvám se, že jsme vás vyrušili," řekl Jake. "Ale chtěl jsem. aby se na Tru podíval nějaký doktor ještě dnes."

"Neděleite si s tím starosti. Co máte za problémy, Tru?" Obrátila se ke mně a opřela se v křesle.

Pronikavý pohled jejích modrých očí mě trochu vyvedl z rovnováhy, "No... já... ehm, udělala jsem si těhotenský test třikrát a všechny mi potyrdily, že jsem... ehm... těhotná." Do tváří se mi vehnala červeň a cítila isem se trapně.

"To je dobrá zpráva… pro vás oba?" zeptala se opatrně a dívala se střídavě

na Jakea a na mě. "Velice dobrá zpráva." Jake se na mě usmál a stiskl mi ruku. "Je to sice

neplánované, ale moc chtěné," Srdce mi pookřálo.

"To je skvělá zpráva." Na rtech se doktorce objevil zářivě bílý hollywoodský úsměv. Pokud to vůbec bylo možné, vypadala ještě kouzelněji,

Uff.

"Moc vám oběma gratuluji," dodala,

"Děkujeme," přikývl Jake.

Nebyla jsem ze sebe schopná vydat ani hlásku, protože jsem byla zaneprázdněná jedinou myšlenkou: budu tlustá jako velryba, zatímco moje lékařka-porodník zůstane stále tou úžasnou štíhlou kráskou.

Na to by měl být zákon. Krásné ženy jako ona by měly mít zakázané stát se gvnekoložkami.

Myslím, že Stuarta nakopu hned dvakrát – pro jistotu. A vyškrtnu ho ze seznamu osob, kterým musím koupit vánoční dárek. Za to, že Jakea seznámil s inteligentní krásnou ženou, která samozřeimě zná své přednosti a svým vzhledem dává všem mužským najevo, jak úžasný sex s ní může být. Zatímco ze mě se stane hora tuku, tlustá Tru, se kterou velmi brzy nebude v posteli žádné potěšení.

"Z naléhavosti, s jakou jste si dnešní schůzku domluvili, usuzuji, že máte o těhotenství nějaké obavy, poznamenala doktorka Úžasná a vytrhla mě z trudomyslných myšlenek.

"Ano." Jake se naklonil dopředu, ale stále mě pevně držel za ruku. "Je veřejným tajemstvím, že jsem ještě nedávno byl na drogách a že jsem se léčil." Cítila jsem, jak je nervózní, položila jsem mu ruku na koleno, abych ho uklidnila. Letmo se na mě podíval a pokračoval. "O čem však téměř nikdo neví, je, že asi před sedmi týdny jsem do toho spadl znovu."

"Vy berete drogy?" zeptala se.

"Ne." Jake prudce zakroutil hlavou. "Bral jsem je asi dva týdny, ale přestal jsem. Teď už pět týdnů isem čistý."

"Jaké drogy jste bral?"

"Kokain."

"Chápu to dobře, že teď máte strach, že v době početí jste měl ještě nějaké drogy v těle?" "Ano," Stiskl mi ruku, až to zabolelo, ale nic isem neřekla. Byla isem steině

Sledovala jsem doktorku Úžasnou, snažila se odhadnout, jak bude znít její verdikt, ale nebyla jsem schopná z jejího výrazu vyčíst jedinou emoci. Dokonalá pokerová tvář. Vsadím se, že jí k tomu dopomohl botox.

Naklonila se dopředu, lokty se opřela o stůl a propletla si prsty. "Chápu vaše obavy, Jakeu, ale upřímně řečeno, nemusíte se ničeho bát.

Prováděly se dlouhodobé výzkumy o možných nežádoucích účincích občasného užívání drog na spermie, ale zatím neexistuje jediný důkaz, že by drogy měly dlouhodobé vedlejší účinky a tím negativně ovlivnily vyvíjející se plod."

Cítila isem, jak Jakeovi spadl kámen ze srdce. A mně taky, Byla to úleva slyšet takovouhle odpověď.

"Jediný známý vedlejší účinek pravidelného užívání drog je výrazné snížení počtu spermií, "pokračovala doktorka, "Což někdy může skončit až neplodností, Ale to pravděpodobně není váš problém." Usmála se na něj, což mě samozřejmě dopálilo.

Jasně, je doktorka, ale přece takhle nemůže mluvit o potenci mýho kluka!

Odkašlala jsem si a nadzvedla obočí.

nervózní jako Jake. Bála jsem se odpovědi.

S ledovým klidem se na mě podívala a pak se znovu obrátila na Jakea. "Může být však velký problém, pokud drogy užívá matka dítěte. Pak se plod samozřejmě

nemusí vyvíjet zcela normálně. Pokud žena užívá drogy během těhotenství, procházejí placentou a dostávají se přímo k dítěti. A pak se samozřejmě mohou obievit různé deformace plodu nebo dlouhodobé zdravotní problémy narozeného dítěte."

Tu mrcho!

Musím si hned najít nového porodníka.

"Nikdy jsem se žádné drogy ani nedotkla," prohlásila jsem, asi příliš hlasitě. Zarvla jsem nehty Jakeovi do kůže, až sebou škubl. "Dokonce jsem nevykouřila

nikdy ani jednu cigaretu, natož abych si dala jointa!" "To opravdu ráda slyším, Tru." Příjemně se na mě usmála.

Měla jsem chuť ji praštit. Pořádně a hned několikrát.

Panebože, co to sakra se mnou je? Je to snad těhotenství, co ve mně vzbuzuje tak šílenou žárlivost? Nebo jsem taková byla vždycky?

Ne, žárlím, jen když jde o Jakea. Hladil mě bříškem palce po dlani. Věděla jsem, že se mě snaží uklidnit, ale byla isem podrážděná a na nějaké uklidňování jsem neměla náladu.

"Ale i když jsem otěhotněla, brala jsem pak ještě nějakou dobu antikoncepci," vyhrkla jsem.

Do prdele! Jak jsem na to mohla zapomenout? A jak to, že jsem při antikoncepci vůbec otěhotněla? Užívala isem ji už dlouho a nikdy mě nezklamala.

"Vy iste brala antikoncepci, a přesto iste otěhotněla?" zeptala se nevěřícně doktorka Úžasná a její dokonale tvarované obočí vylétlo nahoru.

To si myslí, že lžu, nebo co? Nebo že isem snad Jakea uhnala tím, že isem záměrně otěhotněla?

Mvslí si Jake totéž?

Po očku jsem se na něj podívala, ale jeho tvář zůstala kamenná, přestože se díval na doktorku Klineovou.

Kéž bych tak věděla, co si právě teď myslí.

"Ano, brala isem ji opravdu dlouho a vždycky isem se na ni mohla spolehnout...

tedy až doteď, "zamumlala isem, Nervózně isem si začala okusovat nehet na palci a pohřbila všechny naděje

na dokonalou manikúru. "Zapomněla jste si v posledních dnech někdy vzít prášek?" otázala se Suzanne. "Ne." V obličeji jsem byla rudá, jako bych se měla za co stydět. Bylo mi to

nepříjemné. "Nezapomněla jsem. Co se týče antikoncepce, jsem vždycky velmi důsledná,"

"Užívala jste v poslední době nějaké jiné léky?"

nemohla nehet okusovat. "Když jsme byli na dovolené, Tru onemocněla. Měla otravu jídlem a lékař jí předepsal nějaké léky,"

"Ano, užívala," odpověděl za mě Jake. Chytil mě za ruku, takže jsem si dál

"Upozornil vás, že ty léky mohou mít vliv na antikoncepční pilulky?" vyptávala se dál.

"Ne," ozval se Jake dřív, než jsem stihla promluvit, "Tru bylo opravdu hodně špatně, takže se lékaře nemohla zeptat. A upřímně, mě to ani nenapadlo. Takže je

to vlastně všechno moje vina." Věděla jsem, že jeho poslední věta patří mně.

"Nic se neděje," pošeptala jsem mu. "Jsem ráda, že budeme mít dítě."

Usmál se. Jedním z těch speciálních úsměvů vyhrazených jen pro mě. Doktorka Úžasná pokračovala a přerušila nás. "Ty léky v kombinaci s nemocí pravděpodobně snížily účinky antikoncepční pilulky. Doktor, který vám je předepsal, vás měl o této skutečnosti informovat,"

"Může antikoncepce, kterou jsem brala v době, kdy už jsem byla těhotná, nějak poškodit dítě?" Obrátila jsem se k ní a neklidně se zavrtěla na židli při pomyšlení,

že bych to byla já, kdo by mohl plodu ublížit. Zdálo se, že ani jeden z nás neumožnil našemu dítěti nejlepší start do života.

Doktorka se usmívala, poprvé od chvíle, kdy vešla, mi přišlo, že je to upřímné. "Je to naprosto běžné, že ženy berou antikoncepci a vůbec netuší, že by mohly být těhotné. Takže moje odpověď zní ne. Jsem si jistá, že plodu to určitě neublížilo. Ale abyste oba byli klidní, uděláme teď screening a podíváme se na vaše miminko, abychom si byli jistí, že je všechno v pořádku," Ultrazvuk? Teď? Uvidím teď miminko, které ve mně roste? Srdce se mi

Riskovala isem pohled na něj, ale jeho obličej zůstal netečný. Maska, jakou

nasadil vždy, když nechtěl, aby lidé – včetně mě – věděli, co si myslí,

Doktorka vstala, obešla stůl a zeptala se mě: "Kdy jste naposledv menstruovala, Tru?"

Lovila jsem v paměti. Obrátila jsem se na ni a odpověděla: "Třetího října, myslim."

"Dobrá, můžete si svléknout kalhoty a vyskočit si támhle na to lehátko." Ukázala na sterilně vyhlížející lehátko na druhé straně místnosti a zamířila k němu. "Tímhle se můžete přikrýt," dodala a položila na lehátko tenkou deku.

Vnitřnosti se mi chvěly napětím a nervozitou. Vstala jsem – Jake zůstal sedět u stolu – a zamířila isem k lehátku. Doktorka za mnou zatáhla závěs, abych měla soukromí.

Svlékala jsem se, když mi blesklo hlavou, proč si musím sundávat kalhoty, když mi bude skenovat břicho. Ledaže by mě chtěla vyšetřovat i zevnitř.

Do prdele! Copak mě chce takhle vyšetřovat před Jakem? Jasně, nebylo by to poprvé, co mě uvidí nahou, ale rozhodně nestojím o to, aby se díval, jak se ve mně bude doktorka hrabat. Přemýšlela jsem, když ho poprosím, aby odešel, zda se neurazí.

"Jste připravená?" zavolala doktorka zpoza plenty.

rozbušilo a hrozilo, že vyskočí z hrudi. Neušlo mi, jak mi Jake silně stiskl ruku.

"Ano," odpověděla jsem trochu přidušeným hlasem,

Poodtáhla závěs a došla ke mně, s Jakem v závěsu.

Zdálo se, že mu to není příjemné. Jeho oči mně okamžitě sklouzly do klína přikrytého dekou, a na rtech se mu objevil sexy úsměv.

Jenom Jake může v takovéhle situaci vypadat přitažlivě, pomyslela jsem si. Je to fakt pan Zvrhlík. Musím se ale přiznat, že mě těšilo – nehledě na situaci, v jaké

jsem se nacházela -, že na něj mám takový vliv. Chytila isem ho za ruku a usmála se na něi. Naznačila isem mu: Zvrhlíku.

Oči se mu rozsvítily, ušklíbl se a pevně sevřel rty. Pohledem mrkl na doktorku, která stála zády k nám a cosi si připravovala na malém stolku, a pak mi taky naznačil ústy: takhle ti to moc sluší, jsi zatraceně sexy. Špičkou prstu mě pohladil po bradě.

Obrátila jsem oči v sloup a zamumlala: Jo, to určitě. Znovu se podíval na doktorku a s vážným výrazem v obličeji zamumlal: "To tedy jsi, jako vždycky."

Usmála jsem se na něj. Doktorka Klineová se objevila vedle mě.

"Tak fajn, Trudy," začala doktorka a cosi nastavovala na monitoru, který přitáhla vedle lehátka, abych na něi viděla. "Protože iste teprve na začátku těhotenství. uděláme transvaginální ultrazvuk,"

"Transvaginální ultrazvuk. Tohle vám teď zavedu do vagíny." V ruce držela něco, co by se dalo popsat jako ruční mixér, "Pomocí toho uvidíme dítě. Je to stejné jako klasický ultrazvuk, jen se provádí interně," "Tohle mi chcete strčit do těla?" Dech se mi zarazil v plicích. Šokovaně jsem se

na ni zadívala.

"Nebojte se, je to naprosto bezpečné a bezbolestné." Vystrašeně jsem se obrátila na Jakea. Usmíval se, z čela mi odsunul pramínky vlasů, ale v očích isem mu zahlédla, že i on je vyděšený.

"Bude to v pohodě," zašeptal, "Když tohle podstoupíš, tak na téhle obrazovce uvidíme naše dítě."

Jo, jemu se to snadno říká. Jemu nikdo nebude strkat do vagíny velký mixér. Samozřejmě, že toužím spatřit naše miminko a chci vědět, jestli je v pořádku, ale –

do prdele! – tahle věc vypadá strašně nepříjemně. "Standardně se dělá při první kontrole plodu klasický ultrazvukový screening," vysvětlovala mi doktorka Klineová, "ale to lze udělat až ve dvanáctém týdnu, V takhle raném těhotenství by sonograficky plod nebyl vůbec vidět. Tohle je jediný

způsob jak zjistit, že je všechno v pořádku." Zdá se, že nemám na výběr.

Doktorka vytáhla z krabice pár chirurgických rukavic a navlékla si je.

"Nebojte se, Tru. Za chvíli už na obrazovce uvidíte svoje miminko." Kývla na monitor postavený vedle lůžka.

"Tak dobře." Nervózně jsem polkla.

"Cože?"

Za chvíli ho uvidím! Uff, takže to budu mít černé na bílém.

"Pokrčte nohy v kolenou... perfektní... a teď se uvolněte," nařizovala mi doktorka a položila mi ruku na koleno, když do mě pomalu začala zasunovat tu šílenou věc. Škubla isem sebou, zamračila se a stiskla Jakeovi ruku.

No, po pravdě řečeno, nebylo to tak hrozné, jak jsem si myslela.

"Tady ho máme," prohlásila doktorka, "Tahle malinká tečka tady je vaše dítě,"

Oči se mi rozevřely překvapením, když jsem se dívala na malou kuličku na obrazovce.

Moje dítě. Naše miminko.

Srdce mi bušilo až někde v krku a do očí se mi hrnuly slzy.

Jake mi stiskl ruku, a když jsem se na něj podívala, měl oči upřené na obrazovku. Leskly se mu dojetím... a úžasem. Srdce mi poskočilo radostí a pak se vzrušeně rozbušilo.

"Jakeu?" zašeptala jsem.

Podíval se na mě a ve tváři se mu rozlil blažený výraz. Úsměv, který mi věnoval, si budu pamatovat po zbytek života. Naklonil se ke mně a vtiskl mi polibek na čelo. "Díky," vydechl. Pýchou se mi dmula hruď,

"Zdá se, že je všechno v naprostém pořádku," ozvala se doktorka Klineová, zrak upírala na obrazovku, myší pohybovala kolem světlého bodu a vyznačila kolem něj pár bodů. "Má dobrý a silný tep. Dítě pěkně roste. Takže stačí, abyste na kontrolu

hem reálnější.

přišli tak asi za šest týdnů."

isem nikdy předtím nezažila. Slovy isem je nedokázala vyjádřit. Pak doktorka vytáhla přístroj a moje maličké dítě z obrazovky zmizelo.

Z oka mi vyklouzla slza, rychle isem si ji dlaní setřela.

"Vytisknu vám několik snímků," Usmívala se na nás – zřeimě proto, že viděla zklamání v našich obličejích, když obrazovka pohasla,

Zírala jsem na malou tečku – moje děťátko – a hlavou se mi honily pocity, jaké

S Jakem odešli, abych se mohla obléknout. Když jsem vylezla zpoza závěsu, Jake seděl na židli u stolu a doktorka si prohlížela obrázky na počítači a několik jich vytiskla.

Byla jsem šťastná a nadšená. Budeme mít dítě!

Jistě, těhotenské testy mi to už potvrdily. Ale vidět toho malinkatého tvorečka přímo na obrazovce, vidět jeho tepající srdíčko... teď bylo moje těhotenství mno-

Posadila isem se na židli vedle Jakea. Vzal mě za ruku a propletl si se mnou prsty. Zvedl ji a polibil. Vzájemná úcta a láska byly téměř hmatatelné. Nemohla jsem se dočkat, až s ním

budu o samotě... až si promluvíme o budoucnosti a o našem dítěti. "Napíšu vám recept na prenatální vitamíny," oznámila mi doktorka a podepsala

se na recept. "Domluvte si s recepční schůzku na další kontrolu, abychom udělali krevní testv."

Vytrhla recept z bločku a podávala mi ho. "Nezapomeňte si tu fotky vašeho miminka." V ruce držela bílou obálku.

Moje dítě. Tak já budu máma. Brala isem to jako pokyn, že naše setkání je u konce, a vstala jsem ze židle.

"Děkuju vám, paní doktorko. A ještě jednou se omlouváme, že jsme vás vyrušili z oběda." "To je v pořádku. Budete-li mít jakékoli další otázky, neváhejte a klidně mi

zavolejte." "Mám otázku hned," ozval se Jake stále sedící u stolu s nataženýma nohama.

Zarazila isem se a podívala se na něi.

"Co sex?" zeptal se lékařky. "Sex?" zopakovala doktorka Klineová.

Sex?

"Ano, sex. Můžeme se milovat i při těhotenství? Je to pro dítě bezpečné?" Doktorka se usmívala. Snažila isem se, abych nevyprskla smíchy. Jake byl tak zatraceně roztomilý.

"Je to naprosto bezpečné," přikývla doktorka a dodala: "Po celé těhotenství

můžete nadále vést zdravý a aktivní sexuální život." Jake se poškrábal na čele. "Jasně... vím, že během těhotenství spolu lidi normál-

ně spí, ale... no... ehm... no, já mám... Nervózně si projel rukou vlasy. Bojovala isem s tím, abych se nerozesmála, a čekala isem, co z něj vyleze.

"No... mám obrovský penis," zamumlal a podíval se na doktorku. Vyprskla isem smíchy, ale hned isem si ústa překryla rukou.

Doktorka Klineová vypadala šokovaně. Ani se jí nedivím, když slavný Jake Weth-

ers před ní mluví o penisu. Bože, on opravdu řekl: mám obrovský penis.

Znovu isem se zahihňala. Jake se na mě zlostně podíval. No dobře, asi ho to tak nepobavilo,

"Promiň," zahuhňala jsem. "Ještě nikdy jsem tě neslyšela, že bys tohle slovo řekl nahlas." Odfrkla jsem si. "Fain, už jsem zticha," dodala jsem s vážným výrazem v obličeji. Stiskla jsem rty a snažila se nesmát. Je to mnohem těžší, než si myslíte.

"Jen chci říct, že..." Jake si znovu prohrábl vlasy. "... že je větší než u jinýho chlapa, Mnohem větší, A chci vědět, že když se s Tru budeme milovat, jestli to neb-

ude dítě bolet." Podívala jsem se na doktorku Klineovou, kterak očima bloudí všude jinde a odmítá se podívat na Jakea. Bylo mi jasné, že by jí oči okamžitě sklouzly do jeho rozkroku. A upřímně, nemohla bych jí nic vyčítat. Být na jejím místě, taky bych

byla zvědavá. Odkašlala si. "No... Jakeu, s jistotou vám můžu říct, že při pohlavním styku bude

dítě v pořádku. Je to opravdu dobře chráněné. Neexistuje žádná pravděpodobnost, že byste ho mohl zranit, bez ohledu na to, jak... ehm... jste velký, "Zdálo se, že jí tenhle rozhovor není příjemný. Upřímně jsem ji litovala.

Už zase jsem bojovala se smíchem. Kousla jsem se raději do rtu.

Jakeovi se ulevilo. "Skvělý, jsem rád, že to vím," přikývl a vstal. Choval se tak přirozeně, jako by právě dokončil rozhovor o počasí, a ne o svém

penisu.

Penis

Zadržela jsem další záchvat smíchu, za což mi Jake věnoval naštvaný pohled. Bylo mi jasné, že až odsud vypadneme, budu mít průšvih.

Kapitola čtrnáctá

"Přestaneš se, kurva, už konečně smát?" zavrčel Jake.

I když už jsme seděli v autě a mířili domů, musela jsem se pořád smát jeho dotazu ohledně *penisu*. Jakea to očividně nepobavilo.

"Nesměju se." Vsála jsem spodní ret a zadívala se z okna spolujezdce.

"Jasněže ne," zamumlal. "Podívej se na mě."

Než jsem se k němu obrátila, snažila jsem se nasadit vážný výraz. Ale nepodařilo se mi to. Koutky úst mi okamžitě vylétly nahoru.

"Ty se sakra pořád směješ!" Zamračil se.

"Promiň." Uchichtla jsem se a snažila se to zakamuflovat zakašláním.

"Prostě se mi nechce věřit, že právě ty jsi řekl nahlas penis."

"A co jsem asi tak měl říct?" vyštěkl vztekle.

"Byla bych radši, kdybys na tohle téma s doktorkou Nažhavenou vůbec nemluvil."

Podíval se na mě pohledem, který mi říkal *nech-už-toho*. Zabočil doleva a zamířil do kopců k našemu domovu.

"Hele," povzdechl si. "Chtěl jsem se jen ujistit, že nemůžu našemu dítěti ublížit, když spolu budeme spát. Víš přece, že se bez toho neobejdu a že... to chci s tebou dělat i několikrát za den." Pohladil mě po stehně a probudil tak moje sexuální choutky... Najednou jsem zoufale toužila po jeho doteku, potřebovala jsem ho mít uvnitř těla.

"Nemůžu přece přijít k doktorovi a říct mu, že mám obrovskýho *ptáka*," dodal. Jako by mě polil kýblem ledové vody… moje libido bylo najednou to tam a znovu jsem se rozesmála.

"Tohle mi nikdy nezapomeneš, co?" zabručel a položil ruku na řadicí páku.

"Ne." S úsměvem jsem se na něj podívala.

"Je mi jasný, že tuhle historku teď budeš vykládat každýmu, že jo?"

"Každýmu ne. Ale možná Stuartovi. A Simone. A tátovi."

Tátovi by určitě tahle historka připadala k popukání. Má totiž stejný smysl pro humor jako já.

"Jestli řekneš Billymu, že jsem se s doktorkou bavil o penisu, pak mu budu muset říct, co s tím mým *penisem* dokáže ta tvoje nenasytná pusinka."

"To by ses neodvážil," zalapala jsem po dechu.

"Můžeš to zkusit." Přimhouřil oči.

"Jsi jako malý děcko," obořila jsem se na něj.

"Nápodobně! Kdo se tady posledních deset minut směje nad slovem penis?"

Penis. Podívala isem se na něi. A usmála se. Pak se Jakeovy rty zkroutily a oba isme se nahlas rozesmáli. Byl to skyělý pocit. Připadalo mi, jako bychom znovu byli těmi

Smích nám vydržel až do chyíle, kdy Jake zastavil u brány a Henry nás pustil dovnitř. Zaparkoval před vchodem. Jakmile isme vešli dovnitř, skopla isem z nohou boty

a pleskla sebou na pohovku.

Vytáhla jsem z tašky obálku s obrázky z ultrazvuku. Už v autě jsem umírala touhou si je znovu prohlédnout, ale chtěla jsem počkat, až budeme doma. Chtěla

isem si je prohlédnout spolu s Jakem. Zdi našeho domu nasají další šťastnou vzpomínku.

Jake si sedl vedle mě, moje nohy si položil do klína, "Můžu?" Kývl k obálce, Podala isem mu ji a pozorovala, jak z ní vytahuje obrázky.

Sundala jsem nohy na zem, přisedla si k němu blíž a stehnem jsem se přitiskla k jeho. Objal mě kolem ramen a oba jsme si prohlíželi černobílý obrázek našeho dítěte. Našeho maličkého dítěte.

Jediný zvuk, který jsem vnímala, bylo jeho tiché dýchání. Pokradmu jsem se

na něj podívala, emoce, které jsem viděla v jeho očích, rozbouřily mé vlastní city. "Tohle je naše dítě," zašeptal a konečky prstů se dotkl bílého klubíčka

na obrázku. Vypadal dojatě. "Tohle je doopravdy naše dítě," zamumlala jsem chraplavým hlasem.

"Kdo by tušil, že jednou přispěju k vytvoření něčeho tak dokonalého?" Jake se na mě podíval skrz dlouhé řasy. "Díky, Tru." Bylo to dnes už podruhé, co mi děkov-

al. Tentokrát isem se musela zeptat proč. "Za to, že jsi se mnou. Za to, žes mi dala šanci napravit to, co isem v životě podělal. Jenom s tebou jsem dostal šanci založit rodinu. Znamenáš pro mě

všechno, a teď, když čekáš naše dítě, ještě mnohem víc." Sklonil se ke mně a políbil mě něžně na rty. Objal mě, přitáhl si mě k sobě a vtiskl mi ještě jeden polibek na čelo.

Takového Jakea jsem milovala. Spokojeného a vyrovnaného.

Prstem jsem mu zlehýnka přejela po tetování na paži.

"Život je krásný, co?" zamumlala jsem.

"Skvělý." Cítila jsem na kůži, jak se usmál.

bezstarostnými teenagery, jakými isme bývali.

"Máš hlad?" zeptala jsem se.

"Něco bych snědl. Chceš něco objednat?"

Odtáhla isem se od něj, abych mu viděla do obličeje. "Víš, občas bychom mohli něco uvařit sami," popichovala jsem ho.

"Ty máš teď chuť vařit?"

Bylo mi s ním teď příliš dobře, abych se zvedla a vydala se do kuchyně. Zakroutila isem hlavou.

"Takže něco objednáme." Zasmál se a hluboký smích mu vibroval v hrudi. "Tak

na co máš chuť?"

"Nic neobvyklého," dobíral si mě. "Nezapomínei, že teď jím za dva,"

Jake se rozesmál, sáhl po telefonu, vyťukal číslo a objednal pro mě salát a pro sebe grilovaný sýr. Zatímco telefonoval, mé myšlenky se vrátily k malému klubíčku na fotce. Byl to

"Salát Caesar s kuřecím masem a parmazánem a křupavý rohlíček."

krásný pocit vidět vlastní dítě. Pak se mi před očima objevila postava atraktivní doktorky Klineové. Zajímalo mě, jestli si to samé o ní myslí i Jake. Než jsem si to pořádně promyslela, vyhrkla isem: "Doktorka Klineová je moc hezká, co?"

Jake zastrčil telefon zpátky do kapsy. "Nevšiml jsem si." "Jasně, že ne." Protočila isem oči.

Jake se ke mně obrátil, sklonil se nade mnou a přinutil mě lehnout si na záda. Opřel se rukama po obou stranách mého těla a pánev přimáčkl k mému klínu. Špičkou nosu se dotkl mého. "Nevšiml jsem si," zopakoval. "Když jsem s tebou, baby, tak nevidím nikoho jiného než tebe."

Po zádech mi přejelo příjemné mrazení a roztouženě jsem zavrněla. "Ale bude ze mě tlustá velryba," ušklíbla isem se a našpulila rty.

"Nebude, máš přece pod srdcem moje dítě. Teď nemůžu myslet na nic svůdnějšího."

Jake přitiskl ústa na moje a pomalu a vášnivě mě začal líbat. Pootevřela jsem rtv.

zasténala, když jeho jazyk vklouzl dovnitř a pohrával si s mým. Netoužila jsem po ničem jiném než mít Jakea uvnitř, ale během chvilky nám dovezou objednané jídlo a taky isem měla před sebou nepříjemnou povinnost za-

volat rodičům a oznámit jim, že budeme mít dítě. Trochu jsem se bála, co na to

máma řekne, jak tu zprávu přijme. Vím, že si dělala starosti ohledně mého vztahu s Jakem a nelíbilo se jí, že se sem za ním stěhuju po tak krátké době. Zásnuby a problémy, které Jake – které jsme my dva měli, jejímu klidu nepřidaly. A teď dítě - bojím se, že to už na ni bude moc.

"Když už mluvíme o dítěti," zamumlala jsem, když mě přestal líbat a jazykem mi přejel přes spodní ret.

"Mluvíme o dítěti? Myslel isem, že isme teď spíš chtěli dělat to, jak isme naše miminko počali." Položil mi ruku na ňadro, stáhl top i tenkou látku podprsenky a jemně třel vzrušenou bradavku mezi palcem a ukazováčkem.

Instinktivně jsem se při jeho doteku prohnula. "Musím zavolat rodičům a říct jim o dítěti," vyhrkla jsem a zalapala po dechu.

"Za chvíli," zasténal a přitlačil špičku svého vzrušeného mužství proti mému klínu. Šev džínsů se otíral proti mému pulzujícímu klitorisu.

"Nemůžu mluvit s mámou hned poté, co jsme se milovali."

"Tak jim zavolej až večer. Doufám, že do té doby už budu uspokojený," zamumlal a jemně mě kousl do lalůčku. "Šílím po tobě," zamručel, Bolestně isem po něm toužíla, ale moje obavy byly silnější. Opřela isem se mu

dlaněmi o hruď. "Jakeu, taky se s tebou chci milovat... strašně moc... ale právě teď iim musim zavolat."

Zarazil se, přestal mi ožužlávat ušní lalůček, odtáhl se a podíval se mi do očí, "Bojíš se, že nebudou rádi, až jim řekneš o dítěti, viď?"

Kousla isem se do rtu a zavrtěla isem hlavou.

Posadil se na paty a pozoroval mě. Ztmavly mu oči. "Promiň. ale asi bych to měl formulovat jinak, co? Bojíš se, že Eva nebude nadšená, že čekáš dítě se mnou."

Povzdechla isem si a zajela mu prstv do vlasů. "Víš, máma si myslí, že isme se sestěhovali příliš rychle. Bojí se o mě... zažila

něco podobného s mým tátou, měla dítě s hudebníkem, věčně byli na cestách a...." odmlčela jsem se a snažila se najít správná slova, "Jen se trochu bojím, že bude..." "Co? Myslíš, že bude chtít, aby ses vrátila do Anglie? Myslíš, že tě k tomu bude

nutit?" Jake se zamračil. "Ne. Já nevím." Pokrčila jsem rameny. Posadila jsem se, objala jsem ho kolem

pasu a přitiskla si mu tvář na hruď, "Jen nechci, aby se na mě zlobila," "Tru," Položil mi ruce na ramena a sklonil se, aby mi viděl do očí. Jeho výraz

zněžněl. "Sama jsi teď říkala, že i ona žila s hudebníkem a tohle zažila." Zastrčil mi pramínek vlasů za ucho. "Nezapomeň, že my jsme na tom finančně mnohem líp, než byli oni tenkrát. Nejsem jen nějaký zpěvák v neznámé kapele."

"Ale když si máma vezme něco do hlavy, Jakeu, je těžké jí to rozmluvit." "Připomíná mi to někoho, koho dobře znám," naznačil s úsměvem, "Tak dobře,

zavoláme jim teď hned, abys byla klidná. A pak se s tebou budu milovat až do umdlení." Vytáhl telefon znovu z kapsy, vyťukal číslo mých rodičů a zapnul odposlech přes

reproduktor. Pak položil telefon na stolek před námi. "Haló," ozval se tátův hluboký hlas. Jen jeho hlas mi rozbušil srdce. "Ahoi, tati."

"Holčičko!" Skoro jsem před sebou viděla jeho úsměvem zářivý obličej. Tolik se mi po něm stýskalo. "Jak se máš?"

"V pohodě, tati, Víš... máš tam někde i mamku?" Nervózně jsem polkla, "Jasně, chceš, abych ji zavolal? Starý táta ti není dost dobrý, aby sis s ním pop-

ovídala?" zeptal se škádlivě.

"No, víš... chtěla bych dneska mluvit s vámi oběma. Můžeš si telefon přepnout na hlasitý odposlech?"

"Děje se něco, zlato?"

"Ne, ne, tati, všechno je v pohodě. Mám – tedy máme pro vás nějaké novinky."

"Dobře, tak počkej, zavolám mámu."

napnuté nervy. Jake mě pohladil po zádech. "Neboj, bude to v pořádku," šeptal. "Tru, děje se něco?" Z telefonu se ozval ustaraný mámin hlas.

Sklouzla jsem pohledem na Jakea, nervózně jsem polkla, abych uklidnila

"Ahoj, mami, Všechno je v pořádku, Vlastně... je to skvělé." Olízla jsem si suché rtv. "Je tam ještě i táta?"

"Jsem tady," slyšela isem ho.

"Fain, Jake je tady taky, a... ehm... máme pro vás novinu. My... no... budeme mít dítě."

Nastalo ticho. Dlouhé a nesnesitelné ticho.

Pak je přerušil tátův hlas.

"To je skvělá zpráva, zlato. Opravdu úžasná, že jo, Evo?" Představovala jsem si, jak musel do mámy šťouchnout loktem, aby promluvila.

"Cómo pudiste permitir que esto suceda?"

Zrudla isem a celé tělo mě brnělo.

"Que esto suceda? Jak se to stalo, mami?" Zopakovala isem v angličtině, protože jsem nechtěla před Jakem nic skrývat. "Normálně se to stalo. Sice jsme neměli v úmyslu počít dítě tak brzy, ale prostě se to stalo. Jsme oba velmi šťastní, že budeme mít dítě. Doufala isem, že vás to taky potěší,"

"Samozřejmě že jsme šťastní," vložil se do hovoru táta.

"Mami?" Naléhala jsem na matku.

"Chystáš se pověsiť kapelu na hřebík, Jakeu?" zeptala se ho rovnou. "Ne, to v žádném případě," odpověděla jsem dřív, než se k tomu dostal Jake.

Matka si hlasitě povzdechla. "Takže bude pořád někde na turné, zatímco ty budeš v Americe sedět sama doma s dítětem."

"To ani náhodou," odsekl Jake, než jsem stihla promluvit.

Asi to bylo dobře, protože právě teď se ve mně probouzel vztek.

"Tak detailně jsme o tom ještě nediskutovali, Evo, ale Tru rozhodně nebude doma sama s dítětem. Chci být součástí života našeho dítěte. Nechci svoje dítě vychovávat tak, jak jsem byl vychováván já." Tvrdý tón jeho hlasu mě překvapil, ale nemohla jsem mu to mít za zlé. "Chápu vaše obavy, ale můžu vám zaručit, že takhle to nebude. Vždy tady budu pro ně oba. Nechci, abyste si o nás s Billym dělali

Matka se odmlčela a nastalo napjaté ticho.

starosti."

"Mami, chci, abys byla šťastná. Není to stejné, jako když jste tenkrát s tátou a se mnou jezdili po koncertech. Jakeův život je úplně jiný -"

"Jistě, je mnohem slavnější, než kdy byl tvůj otec. Jake je v jednom kole, má různé závazky, žije pod neustálým tlakem. Copak jsi zapomněla, co se stalo v poslední době, když se mu nedařilo? Vrátil se zpátky k drogám a tvs dokonce našla nějakou holku v jeho posteli. Copak jsi zapomněla, jak ti to zlomilo srdce?"

"Mami!" vykřikla isem, zničená jejími slovy, znechucená tím, že se k tomu stále vrací

"Tak dost, Evo," ozval se kategoricky táta, "Víš přece, jak to bylo," Nastal další napjatý okamžik ticha, po tváři mi stékala osamocená slza.

"Vím, že isem to v minulosti podělal a ublížil isem Tru," pronesl tiše Jake a prolomil ticho. "Věřte mi, že si to nikdo neuvědomuje líp než já," Hlas měl chraplavý... bolelo mě slyšet ho takhle zlomeného. "Ale už se to nebude nikdy opakovat. Vím. co bych mohl ztratit, to mi věřte. Miluju Tru. Je pro mě vším, a stejně jako vy chci, aby byla šťastná." Natáhla isem ruku a pohladila ho po tváři.

Obrátila isem pozornost zpátky k telefonu, "Myslela isem, mami, že ze všech lidí budeš první, kdo tohle pochopí." Utřela jsem si slzy z tváře. "Že budeš na mé

straně, že nás podpoříš a budeš se na miminko těšit." Zaslechla isem její nešťastné povzdechnutí, "Jsem na tvojí straně, Tru, Vždycky

isem stála za tebou." "Tak buď šťastná... kvůli mně... kvůli nám. Vždyť budeš babička, a táta děda," Napětí se zmenšilo, matčina podrážděnost vyprchala. Věděla isem, že se smířila

s tím, že budeme mít rodinu. "Jak dlouho isi těhotná?" zeptala se trochu váhavě. "Šest týdnů." Spokojeně jsem se usmála. "Mám nějaké fotky z ultrazvuku. Jestli chceš, můžu je naskenovat do notebooku a poslat vám je mailem."

"To bych byla moc ráda," "Tak fajn," dodala jsem a oddechla jsem si, že mám tenhle hovor za sebou.

"Za chvíli je pošlu." "Tru." Matka se odmlčela, "Jsem šťastná, Miluju tě... vás oba."

Do očí mi vhrkly slzy. "Díky, mami. Taky tě mám ráda."

"A co já!" ozval se dotčeně táta.

Zasmála jsem se a polkla knedlík v krku. "Taky tě miluju, tati."

"Jo, a zakaž Jakeovi, aby doma kouřil, když jsi teď těhotná," spustila máma, "a musíš začít užívat prenatální vitamíny. Žádný kafe nebo mořské plody..."

"Neboj, mami," usmála jsem se, "zvládnu to." "Tak dobře, uvidíme se brzv."

Všichni isme se rozloučili a Jake ukončil hovor. Vyčerpaně isem padla zpátky na pohovku.

"Sakra, to bylo stresující," zamumlala jsem a stiskla si bolavou hlavu.

Jake si lehl vedle mě. "Nemůžeš se jí divit. Má o tebe strach, protože tě miluje. Je mi jasné, proč si o tebe dělá takové starosti. V jejích očích nejsem zrovna ideální

manžel nebo otec." "Jo, ale v tom se zatraceně mýlí." Obrátila jsem se k němu a palcem mu přejela

po rtech. "To je možné, ale musím jí to dokázat."

141/240

"Nemusíš nikomu nic dokazovat."

"Ale ano. Chci, aby tvoji rodiče věděli, že se o vás oba umím postarat." Pohladil mě po bříšku.

"Táta ti důvěřuje. Má tě za svého syna."

"Vím, má mě rád, Tru. Vycházíme spolu skvěle. Ale nevím, jestli mi důvěřuje, zvláště když jde o jeho malou holčičku."

"Ale já ti ďůvěřuju, a to je to nejdůležitější." Vzala jsem ho za ruku, přitáhla si ji k ústům a políbila ji. "Chceš zavolat své mámě a Daleovi?"

Zakroutil hlavou a rozesmál se. "Zatím ne. Řekl bych, že po rozhovoru s tvými rodiči potřebujeme chvíli pauzu."

"Myslíš, že to bude stejně těžké jako s mojí mámou?"

"Ne, ale zrovna teď jediné, na co dokážu myslet, je svléknout tě donaha a dokončit to, co jsme začali. Nutně se potřebuju vnořit do tvé horké jeskyňky a poslouchat všechna ta španělská slovíčka."

Nahlas jsem se rozesmála. "Za chvíli tu budou s naším objednaným jídlem." "Máme ještě dost času," zamumlal a stáhl mě za nohy k okraji pohovky. Klekl si mně mezi nohy a začal mi stahovat džínsy a kalhotky, zatímco jsem si přetahovala přes hlavu tílko a sundávala podprsenku.

pres niavu tiko a sundavaja podprsenku. Jake ze sebe strhl triko a přitiskl se mně na hruď. Jeho horká kůže mě pálila.

Zajela jsem mu prsty do vlasů a přitáhla si rty ke svým. Nohama jsem ho objala kolem pasu, rukou mně sklouzl dolů po stehnu a chytil mě za zadek. Vášnivě a hladově mě políbil, jako kdybychom se bůhvíjak dlouho neviděli. Jazykem mně plenil ústa. Chytil mě za ruce, zvedl je nad hlavu a přitiskl je k polštáři.

Přitiskla jsem se boky k němu a zasténala.

Najednou zazvonil zvonek.

"Kurva," zavrčel Jake. "Copak si tady nemůžu v klidu užít chvíli se svojí holkou?" zabručel. vstal a šel otevřít dveře.

Posadila jsem se a hledala svoje svršky. "Neopovažuj se pohnout," přikázal mi. "Až se sem vrátím, chci tě najít přesně tak, jak jsem tě opustil."

"A to je jak?" zeptala jsem se, položila si ruce na opěradlo pohovky a opřela se o ně bradou. Zkoumavě jsem si ho prohlížela. Sakra, je tak nažhavený. Pevné břicho se vlnilo dolů až k okraji nízko posazených džínsů, kolem něhož se skvělo jeho nové inkoustově modré tetování. V rozkroku se mu pod džínsy vzdouvala vyboulenina, jako by se jeho penis snažil dostat ven a netoužil po ničem jiném než se do mě ponořit.

"Nahou a roztouženou," uchechtl se a pozpátku mířil ke dveřím.

"Sí, señor," broukla jsem.

Zasténal, přes džínsy chytil penis... pak se otočil a šel konečně otevřít.

Lehla jsem si zpátky na pohovku, takže nikdo, kdo stál u dveří, mě nemohl vidět.

Slyšela jsem, jak se otevřely dveře, pak se ozval Henryho hlas. Bouchnutí dveří... posadila isem se právě ve chvíli, když se Jake vrátil do obývacího pokoje s taškou v ruce. "Chceš teď jíst?" zeptal se, ale bylo vidět, že to nemyslí vážně. Zakroutila jsem hlavou. "Chci mít tvoje rozpálené tělo vedle sebe a ten tvůj

obrovský penis uvnitř." Kousla jsem se, abych se nerozesmála, Jake položil tašku s jídlem na stolek a pomalu se vydal ke mně, jako panter pohybující se ke své kořisti.

"Bude mi velkým potěšením," řekl, přeskočil opěradlo pohovky, přistál mně

rovnou mezi nohama. Klekl si a mé přání okamžitě splnil do posledního puntíku.

Kapitola patnáctá

Prohlížela jsem si vánoční výzdobu restaurace a stejně jako každý rok v tuhle dobu mě zcela pohltily euforie a vzrušení. Letos milionkrát větší, protože letošní Vánoce budou naše první společné po dlouhých dvanácti letech... a naše první, kdy jsme spolu oficiálně jako pár. Dva lidé, kteří čekají dítě.

Budeme mít dítě! Možná vám to připadá divné, ale pořád ještě jsem z téhle

novinky nadšená.

A navíc, třiadvacátého prosince oslaví Jake svoje narozeniny. Už je to velký kluk – bude mu sedmadvacet. Stejně jako naše Vánoce, jsou to první narozeniny, které společně oslavíme po dvanácti letech. Takže si musím být stoprocentně jistá, že se to všechno vydaří.

Proto jsem si taky dnes vyrazila na večeři se Stuartem a Carly, abychom naplánovali Jakeovu narozeninovou oslavu. Samozřejmě jako překvapení.

Nejdřív jsem si myslela, že oslavíme jeho narozeniny jen my dva. Ale protože jsme na Vánoce pozvali spoustu přátel, připadalo mi logické, že by Jake měl svoje narozeniny oslavit se všemi, koho má rád.

Od chvíle, kdy jsem si najala Carlyinu firmu, aby mi pomohla zařídit náš dům, staly se z nás opravdu dobré přítelkyně. Carly je ve svém oboru opravdovou mistryní. Jsme teprve v půlce, ale Carly mě ujišťuje, že celý dům bude do Vánoc kompletně zařízený. Díkybohu. Nedokážu si představit nic horšího, než mít napůl zařízený dům plný hostů.

Na vánoční svátky by měli dorazit i moji rodiče. Mám opravdu velkou radost, že je zase uvidím. Připadá mi to jako věčnost, co jsem se s nimi naposledy setkala.

Simone tu bude na Vánoce taky. Bude bydlet u Dennyho, ale přijdou k nám na společnou vánoční večeři.

Měli by se tu objevit i Tom a Zane. Zjistila jsem totiž, že Zane se svou rodinou v New Yorku moc dobře nevychází, takže jsem řekla Jakeovi, aby ho pozval. Nesnesu pomyšlení, že by na Vánoce měl někdo zůstat sám... natož lidé, na nichž mi záleží.

Pozvala jsem samozřejmě i Smithe s Carly, ale hned po Jakeově oslavě narozenin odlétají domů do Tennessee.

Na vánoční svátky tu nesmí chybět ani Jakeova matka Susie a jeho nevlastní otec Dale.

Jake vůbec netuší, že připravujeme takový velkolepý narozeninový večírek. Ví sice, že sem přijde spousta lidí, ale je přesvědčený, že až na Štědrý den.

v Manchesteru. A s Dalem isem byla naposledy, když mi bylo čtrnáct. Susie byla v sedmém nebi, když isme jí zavolali, že isem těhotná. Její reakce byla úplně opačná než reakce mojí mámy.

Jsem ráda, že se znovu setkám se Susií. Neviděla jsem ji od Paulova pohřbu

Myslím, že se jí ulevilo a potěšilo ji, že se Jake konečně usadí. Že našel své štěstí.

Všichni, kterým isme se svěřili, že budeme mít miminko, byli nadšení, Stuart

nám radostně gratuloval. Když isem to oznámila Simone, myslela isem, že se z toho zblázní. Ale neidojímavěji zareagovala Vicky. Když jsem jí sdělila, že jsem těhotná. rozplakala se. Byly to upřímné a šťastné slzy. Oznámila jsem jí to totiž přes Skype,

takže isem sledovala její skutečné emoce. A musím se přiznat, že isem plakala štěstím s ní. Hodně Vicky dlužím. Kdyby mi nezprostředkovala rozhovor s Jakem, nebvli by-

chom teď spolu. Mám to, co isem si vždycky přála, a to díky ní. Doufala isem, že Vicky přiide na Vánoce taky, ale měla už plány s vlastní rodinou. Tak snad jí to potom vyjde a přijede nás brzy navštívit.

"Takže ten narozeninový večírek bude opravdu v Pizza Hut?" Stuart se na mě zašklebil.

"Nebuď snob," odpověděla jsem se smíchem, "Pizza Hut je pro Jakea i mě

strašně důležitý." "No jasně, ten váš puberťácký sen." Položil si ruku na srdce a jízlivě se usmál.

"A proč je důležitý?" zeptala se Carly.

"Je to tradice. Když isme s Jakem byli mladší, každé narozeniny isme slavili v Pizza Hut. A když jsme se po letech znovu sešli, první věc, kterou Jake udělal, byla, že mě pozval na večeři do Pizza Hut."

"Najal pro ni celou restauraci," dodal Stuart, "Bylo to fakt sladký, Tenkrát mi

Jake doopravdy vyrazil dech." Usmál se a potajmu na mě mrkl. "Už víš, jaký mu dáš dárek?" otázal se Stuart a zařízl do steaku.

"Jasně." Pyšně jsem se usmála, napíchla chřest na vidličku a zakousla se do něj. Nejdřív jsem byla s rozumem v koncích. Lámala jsem si hlavu, co bych mu měla koupit. Co můžete vybrat pro chlapa, který má všechno?

Pak jsem si vzpomněla na Jakeovu starou kytaru... první kytaru, jakou kdy měl a kterou mu koupil můi táta. Když odešel do Ameriky, nechal ji u nás a táta ji celé ty roky měl schovanou.

Pamatuju si, že ji tenkrát zabalil a uložil v garáži. Takže mě napadlo požádat tátu, aby se na ni podíval a nechal ji znovu naladit.

Tenhle týden mi ji sem poslal, takže až přijde, nechám pro Jakea na zadní straně vytvořit nějaké umělecké dílo.

Rozhodně si myslím, že to není špatný nápad a že ty narozeniny důstojně oslavíme.

"Takže máme konečný seznam hostů," pronesla jsem a dívala se do svých poznámek na stole. Natáhla jsem se pro sklenku vody.

"No... musíme přidat ještě jednoho hosta... mého," ozval se Stuart a rozpačitě se na mě díval Položila isem sklenici zpátky na stůl, aniž isem se napila, "Takže říkáš ještě jed-

"Josh... ten doktor!" vykřikly isme s Carly současně, "A je záhadný," dodala isem, "Nikomu isi nedal vůbec příležitost ho jen zahlédnout, natož se s ním setkat,"

noho?" Usmála jsem se. "Je to ten záhadný muž, kterého před námi skrýváš?"

"Protože jsem nechtěl, abyste ho vyplašili. Je trochu nesmělý," Napíchl kousek steaku na vidličku a strčil si ho do pusy.

"A on na ten večírek přiide?"

Stuart se usmál a žvýkal maso. "Jasně, že přiide," "Hurá!" vykřikla jsem a zatleskala.

"Ano... ale není záhadný. Znáte ho."

Podle toho, jak o něm Stuart mluvil, řekla bych, že je pro něj hodně důležitý. Nemůžu se dočkat, až se setkám s člověkem, který dokázal vykouzlit na Stuartově

tváři tak nádherný úsměv. Načmárala jsem na konec seznamu hostů jméno doktora Joshe a dvakrát ho

podtrhla.

"Tvoji rodiče na ten večírek přijdou taky?" zeptala se Carly.

"Ano," Pevně isem sevřela rtv. "A máma už se smířila s tím, že s Jakem čekáte dítě?"

Carly byla taková moje vrba, které jsem se svěřovala. I když máma ten fakt přijala a těšila se na to, že bude babička, pořád se chovala dost odtažitě, pokud se to

týkalo Jakea. Vím, že si myslí, že až se dítě narodí, měla bych se vrátit do Anglie. "No... skoro," přikývla jsem a znovu si vzala sklenici vody, "Myslím si, že

návštěva na Vánoce ji přesvědčí. Jake u ní určitě zaboduje, tím jsem si jistá,"

Dobře, možná ne tak úplně jistá – ale doufám v to. Máma se totiž pořád nemohla smířit s Jakeovou minulostí. Ale ani já nejsem

dokonalá. Neuvědomuje si, jak moc jsem ublížila Jakeovi, když jsem chodila s ním, a přitom jsem se ještě nerozešla s Willem. Máma netuší, jak moc o mě Jake stál. Jak moc mě miluje.

Nehledě na to, kolikrát jsem jí vysvětlovala, že s Jakem jsme si už dost ublížili v minulosti a že Jake by mi už nikdy takhle neublížil. Steině si myslí, co si myslí, a já to nezměním.

Asi ještě chvíli potrvá, než ji Jake přesvědčí o opaku.

Vím, že v hloubi duše taky ví, že mě Jake miluje, ale bojí se, že mě jednoho dne opustí a já zůstanu sama, se zlomeným srdcem a raněná.

Nebojím se, že by ta chvíle někdy nastala. Na to znám Jakea dost dobře. A vím, co pro něi to, že isme spolu a že budeme mít dítě, znamená,

Doufám, že během jejich vánočního pobytu u nás, to sama uvidí, a pak bude všechno v pohodě.

"Musím říct, že tvou mámu obdivuju," prohlásil Stuart. "Je totiž jediná žena, která Jakeovi nezobe z ruky. A nejen to, domnívám se, že se jí Jake tak trochu bojí, Jestli se to tak dá říct, je to první žena, do které jsem se zamiloval, "Zamyslel se, zasmál se a poklepal mi na loket. "To je přesně moje máma," povzdechla jsem si a položila sklenku na stůl.

Po večeři odvezl Dave Carly domů a pak se vrátil pro mě a Stuarta. Dave je teď můj osobní strážce. Co isem ziistila, že isem těhotná. Jake se snažil maximálně zvýšit ostrahu a nařídil Daveovi, aby se ode mě v podstatě nehnul.

Upřímně řečeno, nemůžu se jít bez něj skoro ani vyčurat. Ale nakonec jsem docela spokojená a Davea jsem si oblíbila, protože jsem s ním v poslední době víc než s Jakem.

Jakmile zpráva o mém těhotenství prosákla na veřejnost, Jake byl ještě ostražitější. Začala jsem totiž dostávat nenávistné dopisy od některých Jakeových "skalních" fanynek. Byly přesvědčené, že se snažím Jakea přitáhnout k rodině

a odlákat ho od jeho "rockového" životního stylu. Že přestane s hudbou a bude se věnovat rodičovským povinnostem. Někteří lidé jsou fakt střelení.

Přesto celková reakce ze strany veřejnosti byla pozitivní. Myslím, že normální, duševně zdraví lidé isou rádi, když vidí Jakea šťastného. A mě těšilo, že isem to

byla já, kdo ho na tuhle cestu přivedl a pomohl mu najít to správné místo v životě. Takže jsme si rozdělili Jakeovu ochranku – Jake má Bena, zatímco já mám neustále po svém boku Davea. Dave zastavil na příjezdové cestě před domem. Vystoupila jsem z auta

a rozloučila se s ním. Stuart mě doprovodil ke dveřím, políbil mě na tvář a zamířil

ke svému domku. Teprve když jsem byla bezpečně uvnitř domu, slyšela jsem Davea nastartovat a odjet. Musím říct, že svou práci dělá opravdu dobře. A práci pro neibližších pár měsíců isem pro něi představovala já. Dům byl ponořený do tmy.

Neobtěžovala jsem se rozsvítit a zamířila jsem rovnou do ložnice. Počítala jsem, že Jake bude už v posteli.

Když jsem však vešla dovnitř, postel zela prázdnotou.

Nebyl ani venku, aby si zakouřil, protože to bych si ho všimla, když jsem procházela obývacím pokojem. Napadlo mě, že by mohl být v nahrávacím studiu.

Odložila jsem kabelku na toaletní stolek, skopla boty a vydala se ho hledat.

Dole v hale jsem zaslechla klavír.

Dveře do knihovny byly pootevřené.

Pokoj se utápěl ve tmě, jediným zdrojem světla byl jasný měsíc zářící na obloze, jehož bledé paprsky dopadaly oknem na podlahu.

Jake seděl u mého klavíru a přehrával skladbu, kterou jsem neznala. Na sobě měl jen černé pyžamové kalhoty.

Osamělá silueta muže u klavíru v temné místnosti.

Zaposlouchala isem se do jeho tichého zpěvu, přestože isem jednotlivá slova písně nerozeznávala. Jake zpíval velmi procítěně.

Okamžitě přestal hrát a ohlédl se přes rameno.

"Hraje na klavír ve tmě," pronesla jsem a opřela se o veřeje.

"Ahoj," Přestože se usmíval, i na tu vzdálenost jsem vycítila smutek v jeho tváři, Obrátil se zpátky ke klavíru a začal přehrávat skladbu *Piano in the Dark*

od Brendy Russellové. Byla to oblíbená píseň mojí mámy.

Mám na ni tolik vzpomínek z dětství. Před očima jsem najednou viděla mámu připravující v kuchyni večeři, jak si při tom zpívá právě tuhle písničku, kterou měla puštěnou v přehrávači. Přemýšlela jsem, jestli si na to pamatuje i Jake.

Líbilo se mi, jak hudba může vyvolat dávno zašlé vzpomínky.

A byla jsem ráda, že mě hudba dál spojuje s Jakem, už od dětství nás svazovala. Je to vlastně takové naše pojítko. Způsob komunikace, jakým se dorozumíváme.

Došla jsem po dřevěné podlaze až k němu. Pokračoval dál v hraní. Lehce jsem se dotkla jeho šíje, prsty zajela do černých hustých vlasů a políbila ho na spánek. Naklonila jsem se nad klavír a opřela se o lokty.

Bylo úplně jedno, kde právě jsme, nebo co Jake zrovna zpívá... jeho hlas se mnou dělal neuvěřitelné věci. Poslouchat jeho zpěv bylo jako milovat se s ním. Bylo to jako vzrušující, žhavý sex. Jeho hlas prostupoval mým tělem a dotýkal se citlivých

míst, o nichž isem ani netušila, že existují. Částí mého těla, která patřila jen jemu. A vždycky budou. Sledovat jeho prsty pohybující se po klávesách ve mně vyvolávalo touhu po jeho

dotecích. Mé tělo se zoufale dožadovalo jeho laskajících horkých rukou.

Pevně jsem přitiskla stehna k sobě.

"Jakeu..." Přejela jsem špičkou ukazováčku po hladkém naleštěném povrchu klavíru. "Napíšeš někdy píseň i o nás dvou? O mně?"

Přestal hrát a podíval se na mě. "Svým způsobem je každá píseň, kterou jsem napsal, o tobě,"

"Vážně?" Překvapeně jsem se na něj podívala.

Upřeně mě sledoval. "Proč myslíš, že bych jinak psal o lásce, Tru? Jsi jediný člověk, kterého isem kdy doopraydy miloval, miluju a milovat budu. Všechny milostné vzkazy, které jsem do těch písní vložil, jsou pro tebe... tys byla mou hlavní múzou. Všechen smutek a bolest ze ztráty vyjádřené pomocí not byly moje pocity, když jsem tě ztratil. Poslechni si je a uslyšíš to. Překvapuje mě, že jsi na to nepřišla už dřív."

Znovu se podíval na klaviaturu a začal preludovat. Měla isem pocit, že je zklamaný... že ho bolelo, že jsem to v jeho písních neslyšela.

isem, žes na mě úplně zapomněl, "Otočila isem se a opřela se zády o klavír, Zadívala isem se do temné místnosti. "Mrzí mě, že sis tohle myslela." Ozval se za mnou jeho tichý hlas, "Hrozně ses mýlila. Dál od pravdy isi už být nemohla."

Neklidně jsem se zavrtěla. "Když jsem tvé písně poslouchala v Anglii, myslela

Znovu jsem se obrátila k němu, chtěla jsem zastavit hovor o naší minulosti, dřív než vůbec začal. "Líbila se mi ta píseň, kterou jsi hrál, než jsem přišla. Je nová?" Přikývl.

Dlouho si mě prohlížel, ale pak zakroutil hlavou. "Ještě není hotová. Zahraju ti ji, až ii dodělám." "Dobře." Natáhla jsem se a dotkla se špičkou ukazováčku jeho tváře. Pohladila isem ho po lícních kostech, nahoru kolem nosu a pak sledovala linii čela,

Zavřel oči, dech měl mělký a přerývaný. Zvedl ruku a chytil mě za zápěstí. Přitáhl si mě k sobě a posadil na klín. Čelo si opřel o mou hruď. Zabořila jsem mu ruce do vlasů, pevně si přitiskla jeho

hlavu k sobě. Jeho horký dech mě pálil přes tenkou látku halenky. Nádech... a výdech. Něco ho trápí. Viděla isem mu to na očích už dřív, ale teď isem si tím byla jistá. Vnímala jsem jeho napnuté svaly, cítila jsem to v každém jeho hlubokém

"Jaký isi měla večer?" zeptal se s hlavou stále přitisknutou k mým prsům. "Docela fajn, hezky jsme se pobavili. A ty?" Pokrčil rameny, "Normálka," "Baby, co tě trápí?" Stiskla isem prsty jeho napnuté svaly v ramenou.

Zvedl hlavu, díval se na mě a držel mě v pase. Beze slova se postavil, zvedl mě a posadil mě na klavír. Klávesy zanaříkaly, když

jsem na ně dala nohy. Jake se ke mně přitiskl a zabořil mi tvář do krku. "Nechci o tom mluvit." Překvapil mě, až jsem se roztřeseně nadechla. "Potřebuju teď být v tobě, Tru. Hluboko

uvnitř tebe." Při jeho slovech jsem se zachvěla. Věděla jsem, že ať už ho trápí cokoliv, potřebuje zapomenout, zapomenout tím, že se se mnou bude milovat.

Vyhrnul mi sukni vysoko na stehna. Zasténal při pohledu na mé samodržící punčochy a prstem přejel po jednom okraji, pak mi hrubě roztáhl stehna od sebe, chytil mě za zadek a přitáhl si mě k sobě. Tvrdě přitiskl ústa na moje.

Zajíkla jsem se nad intenzitou jeho touhy, cítila jsem jeho vztyčené mužství tisknoucí se mně do klína a jeho jazvk se mně neodbytně dobýval do úst. Byla to

opojná kombinace. Vzal mou halenku do rukou a jedním trhnutím ji rozevřel. Knoflíky se rozlétly,

cinkly o klavír a dopadly na podlahu.

"Zahraješ ji teď jen pro mě?"

nadechnutí.

Jake mi stáhl roztrženou halenku z ramenou, vysvobodil mě z ní a odhodil ii stranou Dlaněmi mně přikryl ňadra, prstem jemně přejel po okraji podprsenky. Vklouzl dovnitř a lehce se dotkl naběhlé bradavky. Ten jemný dotek mě přinutil zalapat

Pak mě pustil, ale jen proto, aby si stáhl pyžamové kalhoty a uvolnil své zto-

po dechu.

pořené mužství. Namířil špičku proti mému klínu, propichoval mě očima plnýma bolesti, které isem nerozuměla. "Jakeu...," zašeptala jsem, ale přerušil mě polibkem. Jeho rty drtily mé

ve vášnivém a lačném polibku. Trhnutím mě zbavil kalhotek a vnořil svůj hladový penis do mého vlhkého klínu.

Při tom náhlém vpádu isem vykřikla rozkoší. Jake se pevně chytil mých boků a přitáhl si mě tam, kde mě přesně chtěl mít. Bez jakékoliv předehry se začal prudce pohybovat v pravidelném rytmu. S ústy přitisknutými k mému hrdlu si jazykem pohrával s pokožkou, bral ji do zubů a sál ji. S každým tvrdým přiražením klavír zasténal a vydal vlastní chaotický shluk tónů. Cítila jsem Jakea hluboko v sobě, prudce přirážel, jako by se zoufale snažil před něčím utéct. Jako ozvěna se knihovnou rozléhalo sténání a slastné vzdychání... jen

matně isem si uvědomovala, že je mé vlastní. "Lehni si," zavrčel mi do ucha. Zachvěla jsem se, když se holá záda dotkla chladného povrchu klavíru. Ale byla isem tak zaujatá Jakem, že jsem to téměř nevnímala. Uvědomovala jsem si jen hlad a potřebu mě vlastnit, touhu, která ho zcela pohlcovala. V tuhle chvíli jsem byli jen

my dva. Já a Jake na opuštěném ostrově, kde nás nic a nikdo nemůže dostihnout. Věděla isem, že přesně tohle teď Jake potřebuje. Zvedl mi nohy výš, přitáhl mě k sobě a na okamžik se dotkl bodu, který mě

vvnesl do výšin orgasmu. Ale Jake ještě pokračoval ve své cestě za uspokojením. Tvrdě a drsně mně přirážel k bokům, skřípal zuby a čelisti měl pevně sevřené, v očích mu hořela

hladová touha... měsíční svit mu ozařoval postavu a v tu chvíli mi připadl tak přitažlivý... vědomí, že patří jen mně, mě uspokojovalo.

Ve chvíli, kdy se sám přehoupl přes hranu chtíče a neovladatelné extáze, zaklonil hlavu a ve tváři se mu rozlil uvolněný, spokojený výraz... napětí povolilo a jeho horké semeno mě zcela zaplnilo. Jakeovo vzrušení ve mně znovu vyvolalo extázi a mé svaly se pevně sevřely kolem jeho tepajícího penisu.

"Do prdele," ulevil si, když orgasmus polevil a oba jsme se snažili popadnout dech.

Naklonil se, přitiskl hruď k mé. Jeho hlava mně spočinula na prsou, zatímco jeho mužství stále zůstávalo uvnitř mě.

Přejela jsem ukazováčkem oblouk jeho ucha, poslouchala jeho mělký dech. Cítila

isem jeho přetrvávající úzkost, která zahalila i mě.

Zvedl hlavu, opřel si bradu na mých prsou a zahleděl se mi do očí. "Poiďme do postele," Vstal a pomohl mi si stoupnout, Celou cestu k ložnici mě držel za ruku.

Protože jsem oblečení nechala v knihovně, popadla jsem ze skříně jedno

"Mluv se mnou o tom," zašeptala jsem.

z Jakeových triček a natáhla si ho přes hlavu. Když jsem se vrátila k posteli, Jake už v ní ležel. Vylezla isem si vedle něj a přitulila se k jeho teplému pevnému tělu. Zhluboka vydechl. Jeho horký dech se mi otřel o kůži.

"Když jsi byla pryč, volala Jonnyho máma." Takže tohle je to, co ho tak vyvedlo z míry. To byl důvod, proč se se mnou tak

zoufale miloval na klavíru. Naklonila isem se k němu, "Co chtěla?"

Pročísl si rukou vlasy a s prázdným výrazem zíral na temný strop. "Viděla tiskovou zprávu o přijetí Smithe do kapely."

..Aĥa." Podíval se na mě. "Nezavolal isem jí, abych ji o tom informoval,"

"Jak to vzala?" "Křičela. Plakala. Ta zpráva ji ranila... Má právo se cítit ukřivděná. Zase jsem to

posral. Měl isem jí to říct. Nenapadlo mě to... nenávidím se za to, že jsem jí tak ublížil. Připadám si jako ten největší zkurvený parchant." Zakroutil hlavou. "Řekla mi, že jsem bezcitný a sobecký..."

"Ne. Jakeu, to ne..." "Má pravdu. Jsem takový. Ale taky mi řekla...," roztřeseně se nadechl, "řekla mi, že jsem Jonnyho rychle nahradil. Že jsem na něj zapomněl. To, že jsem Smithe při-

jal do kapely, znamená, že jsem Jonnyho vymazal, jako by nikdy neexistoval... říkala, že Jonny by tohle nikdy neudělal, že kdybych umřel já, Jonny by mě nikdy nenahradil. A má pravdu. On by to určitě neudělal."

"To jsou kecy." Nadzvedla jsem se a otočila se tak, že jsem mu viděla přímo do tváře. "Jonnyho máma se mýlí."

Zachvěla jsem se a cítila jsem, jak uvnitř narůstá vztek. Vím, že ztratila syna a že stále truchlí, ale nemá právo takhle ubližovat Jakeovi.

"Myslím, Tru, že má pravdu," Znovu zakroutil hlavou a odvrátil se. "Ale na Jonnyho isem nezapomněl, " zašeptal a podíval se na mě se zoufalstvím v očích,

"Jak bych mohl? Ale jsem teď tak šťastný... s tebou a naším dítětem... Když jsem se zeptal Smithe, jestli se stane stálým členem kapely, bylo to čistě obchodní rozhodnutí. Nechtěl jsem nikomu ublížit. A ze všeho nejmíň Jonnyho rodičům. Ale měl isem jim to zavolat."

Posadila isem se na něi obkročmo a vzala jeho obličej do dlaní, přinutila jsem ho, aby se mi díval do očí. V těch jeho jsem viděla hlubokou bolest, která mě drásala.

"Poslouchej mě, Jakeu Wethersi. V hloubi duše nejsi zlý člověk. Ano, možná jsi udělal chybu, že jsi Jonnyho mámě nezavolal. Ale upřímně si myslím, že i kdybys jí zapomněl, pak bys výtěžek z koncertu, který pořádáte příští týden jako oficiální uvedení Smithe do kapely, nedaroval charitativní společnosti, která poskytuje podporu lidem postiženým při autonehodách nebo rodinám pozůstalých. Je to tak? Udělal jsi jen to, co je správné pro kapelu. To, co by Jonny určitě chtěl a co by udělal, kdyby byl na tyém místě,"

zavolal, reagovala by stejně. Ztratila syna a je stále naštvaná a bolí ji to. Ale nemá pravdu, když říká, že isi Jonnyho vyměnil. Nezapomněl isi na něi. Kdybys na něi

Jake se zhluboka nadechl. Zavřel oči, lehce zakroutil hlavou. Věděla jsem, že jsem ho nepřesvědčila. V tomhle mu nedokážu pomoct. Bude to v něm dál hlodat a bude se s tím muset vypořádat sám. To je prostě Jake, Jake, iakého znám. "Proč za ní nezaideš a nepromluvíš si s ní o tom? Vždycky je lepší si to vyříkat

tváří v tvář než po telefonu. Někdy stačí, když vidíš reakci toho druhého člověka..." "Žije v New Yorku." "Je to jen několik hodin letadlem." "Šest. A zítra mám domluvené nějaké schůzky."

"Tak změň program. Když za ní přiletíš, ukážeš jí, že ti na ní záleží. Klidně poletím s tebou, jestli chceš. Můžeme se ubytovat v hotelu a strávit s Jonnyho rodiči pár dní."

"Ty bys to pro mě udělala?" Překvapeně jsem se na něj podívala. "Pro tebe bych udělala cokoliv, Jakeu. Copak to ještě nevíš?" Položil mně dlaně na břicho, pohladil mě a chytil kolem boků. "Strašně moc tě

miluiu, Tru."

"Já vím." Lehla jsem si na něj a užívala si ten nádherný pocit být v jeho náručí.

Pevně si mě k sobě přitiskl. "Taky tě miluju." Políbila jsem ho na paži. "Takže zítra

letíme do New Yorku?"

"Ano, zítra letíme do New Yorku."

Kapitola šestnáctá

Stála jsem v zákulisí divadla Wiltern v západním Los Angeles spolu se Stuartem, Carly a Davem. Kluci právě hráli na jevišti. Byl to jejich uvítací koncert pro Smithe.

Nebyla to žádná velká show, do divadla se vešly pouze dva tisíce fanoušků. Lístky na koncert byly poměrně drahé, takže tu byli jen opravdu skalní příznivci Mighty Storm. Mezi nimi se objevilo i pár známých osobností. Musím přiznat, že některé celebrity, které přišly na koncert, mě skutečně uchvátily.

Výtěžek koncertu byl věnován charitativní společnosti na podporu obětí dopravních nehod. Pro Jakea byla tahle charita velmi významná, protože jeho nejlepší kamarád a spoluzakladatel kapely Jonny zemřel právě při autonehodě.

Myslím, že tohle byl Jakeův způsob vyrovnat se s tím, že místo Jonnyho vzal do kapely Smithe.

Minulý týden jsme skutečně odletěli do New Yorku a navštívili Lyn a Boba, Jonnyho rodiče. Byla jsem moc ráda, že jsme to udělali.

Jake se totiž smířil s Lyn. Hodně dlouho si spolu povídali... bylo to něco, co měli udělat už dávno a co opravdu oba potřebovali.

Zatímco si Jake s Lyn povídali v obývacím pokoji, já strávila čas v kuchyni klábosením s Bobem. Je to milý člověk. Vyprávěl mi, co všechno Jake s Jonnym dělali, než si založili kapelu Mighty Storm, zasypal mě historkami z jejich dospívání. Byli to raubíři a nezvladatelní kluci, ale s dobrým srdcem. A to Jakeovi zůstalo až do dneška.

Bob mi také připravil nejlepší čaj, jaký jsem od muže kdy pila, a krmil mě Lyninými domácími sušenkami. Vážně lepší sušenky jsem nikdy neochutnala.

Poté co jsme opustili Lyn a Boba, navštívili jsme spolu Jonnyho hrob na hřbitově Woodlawn, protože jsem ho chtěla vidět.

Jakeovi se to nejdřív vůbec nelíbilo, ale věděla jsem, že je to pro jeho ozdravnou kúru důležité. Naposledy tam byl při pohřbu.

Nechala jsem Jakea s Jonnym chvíli o samotě a vydala se na procházku. Bylo to krásné místo. Klidné a tiché, jak by místo jako tohle mělo být.

Po návštěvě Jonnyho hrobu se Jakeovi ulevilo. Zdálo se, že je svobodnější, uvolněnější... Věděla jsem, že jsem udělala správnou věc, když jsem ho k výletu do New Yorku přesvědčila.

Zůstali jsme tam pár dní, strávili je nakupováním, chodili jsme na večeře... bylo to velmi uvolňující. Užívala jsem si každou minutu, kterou jsem s Jakem v New Yorku strávila. Znovu jsem si uvědomila, jak jsem s ním šťastná.

Jediné, co nám v New Yorku nevyšlo, bylo, že Susie s Dalem byli zrovna na dovolené, takže jsme je nemohli navštívit, jak jsme původně plánovali. Možná to však bylo štěstí v neštěstí. Protože si myslím, že návštěva Lyn a Boba byla pro Jakea natolik vysilující. že další by už možná psychicky nezvládl.

Jake totiž se Susií nevychází zrovna nejlíp. A to je můj další cíl: pomoct mu napravit vztah s matkou. A doufám, že Vánoce jsou k tomu vhodnou příležitostí. Chci, aby všichni byli šťastní a spokojení, než naše dítě přijde na svět.

Protože tohle byl výjimečný koncert, zahráli kluci i několik skladeb z nového alba, jehož vydání je naplánované na podzim příštího roku. A nové album je samozřejmě spojené s turné.

Dítě se má narodit v červenci.

Nechci Jakea přesvědčovat, aby s vydáním alba počkal. Není to jen záležitost jeho, moje a našeho dítěte. Jde taky o Toma, Dennyho a Smithe. Musíme se domluvit, co dál a jak to nejlépe udělat. Ale něco mi říká, že příští rok vyrazím na turné s novorozencem.

V tuhle chvíli o tom nechci přemýšlet. Chci si užít dnešní vystoupení. Chci si užívat tady a teď.

A právě teď je život úžasný.

Přelétla jsem pohledem divadlo nacpané k prasknutí, sledovala jsem fanoušky zpívající spolu s Jakem jednu z novějších skladeb *Revved*.

Dav byl rozvášněný. Kluci se na jevišti skvěle doplňovali a byli úžasní. Jake byl pěvecky ve vrcholné formě. Tom hrál na baskytaru, jako by se s ní mazlil. Denny rozvášněně bušil do bubnů a činelů a Smith vypadal uvolněně a spokojeně.

rozvášněně bušil do bubnů a činelů a Smith vypadal uvolněně a spokojeně. Konečně jsem tady na jevišti poznala jeho pravou jižanskou osobnost. Jako by Smith našel své místo mezi kluky až teď. Byla jsem ráda, že je šťastný.

Zasloužil si to.

Carly na něj byla pyšná – její výraz v obličeji se nedal přehlédnout.

Obrátila jsem se zpátky k jevišti a sledovala Jakea. Vzrušení z něj čišelo na všechny strany, rukama svíral mikrofon, ze rtů mu splývala slova, jako by se s každým vyřčeným slovíčkem mazlil. Při pohledu na něj mi vlhly kalhotky.

s každým vyřčeným slovíčkem mazlil. Při pohledu na něj mi vlhly kalhotky Tenhle patří mě! Tenhle úžasně talentovaný, krásný muž je celý můj.

Položila jsem si ruce na bříško a zašeptala jsem dítěti: "Slyšíš to? Ten úžasný muž, co tak nádherně zpívá, je tvůj táta." Když jsem zvedla hlavu, zachytila jsem Stuartův pohled. Díval se na mě a spokojeně se usmíval.

Objal mě kolem ramen a přitáhl si mě k sobě. "Vede si skvěle, co?" Kývl hlavou na Jakea.

"Jo," odpověděla jsem s úsměvem. "Dnes večer je fakt rozparáděný."

Nemůžu se dočkat, až ho budu mít nahého v posteli. Moje libido jako by se s těhotenstvím zvýšilo. Milovali jsme se s Jakem všude. Kdykoliv a kdekoliv jsme mohli. "Nemyslím na jevišti," pokračoval Stuart. "To je snad jediné místo, kde je téměř stoprocentní jistota, že Jake bude v pohodě. Měl jsem na mysli jeho vztah k dítěti. Ani v duchu by mě nenapadlo, že si někdy pořídí dítě. Ale to bylo dřív, než ses objevila ty. Když ses vrátila do jeho života, myslím, že byl šťastný, ale teď, když jsi těhotná, tak je milionkrát šťastnější."

"Jako ty jsi šťastný s Joshem?" Šťouchla jsem ho do žeber.

"Přesně tak." Vtiskl mi pusu na temeno hlavy. "Jake konečně našel svůj domov. A myslím, že..." Vypadal trochu v rozpacích. "No... myslím, že i já bych mohl najít svůj, krásko." Srdce mi poskočilo radostí. "Je to vážné?"

"Myslím, že ano."

Chytila jsem ho kolem pasu a objala ho.

Už se nemůžu dočkat, až se na Jakeově večírku seznámím s tím neodolatelným doktorem Joshem. Těším se na něj skoro stejně jako na samotný narozeninový večírek

"Někdo po tobě touží, krásko." Stuart spustil ruku z mého ramene a šťouchl do mě bokem.

Zadívala jsem se směrem k jevišti. Jake mířil k nám, s úsměvem na rtech a kytarou přehozenou na zádech, a nataženou rukou mi naznačoval, abych šla

k němu.

Do prdele! Ani za milion let nevylezu na pódium před dva tisíce lidí. Prudce isem zakroutila hlavou.

Přimhouřil ty jasně modré oči, propichoval mě jimi s výrazem naprostého odhodlání.

Znám ten pohled. Pohled, který obvykle znamená, že dostane to, co chce.

Znam ten pohled. Pohled, ktery obvykle znamena, ze dostane to, co chce. Pustila jsem Stuarta, ustoupila o krok dozadu, připravená na rychlý útěk, ale

Stuart mi položil ruku na záda a tlačil mě dopředu, přímo Jakeovi do náručí.

Podívala jsem se na Stuarta pohledem *tohle-si-s-tebou-vyřídím-později*. Rozesmál se.

Jake mě pevně objal kolem pasu a táhl mě na scénu.

"Co to děláš?" zasyčela jsem mu do ucha a klopýtala mu v patách. "Chci všem představit svoji holku," řekl s úsměvem.

Celé tělo jsem měla v ohni a třásla jsem se. Neodvážila jsem se na všechny ty lidi

podívat. Nemohla jsem uvěřit, že mě sem dotáhl. Za tohle Jakea zabiju. Sáhl po mikrofonu a oslovil dav fanoušků. "Jistě všichni znáte moji holku Tru."

Ukázal na mě a z publika se ozvalo pískání a hvízdání. Kolena se mi rozklepala a podlamovala. "Pozdrav se s losangeleskými fanoušky, baby." Netrpělivě se na mě podíval.

Naviděla jsom jiný způceb, jek z toko von, tekžo jsom zvodla vely a jeko úplný.

Neviděla jsem jiný způsob, jak z toho ven, takže jsem zvedla ruku a jako úplný debil mávla na dva tisíce cizinců a zamumlala *ahoj* do mikrofonu. Z hlediště se ozval jásot a hvízdání… v tu ránu jsem měla obličej rudý jako řepu. Jake si dal mikrofon před ústa a pokračoval: "Máme pro vás další novou píseň. A protože jsem to psal o mojí holce, domnívám se, že by tu s námi měla být na ievišti, až ji pro ni budu poprvé zpívat."

Jake se mi zadíval do očí, ale nebyla jsem schopná z nich nic vyčíst. V hrudi se mi usadil nepříjemný pocit.

Nevěřícně isem se na Jakea podívala.

Tahle píseň bude o mně?

Za tohle bude trpět, pomyslela jsem si. Hned, jak se dostaneme domů.

V hrudi se mi usadil nepříjemný pocit. Napsal píseň pro mě, protože jsem o tom s ním mluvila tenkrát večer u klavíru?

Protože jsem nepoznala, že i ostatní písně byly o mně? Nemohla isem se rozhodnout, zda ho mám políbit za to, jak je ke mně pozorný,

Nemohla jsem se rozhodnout, zda ho mám polibit za to, jak je ke mně pozorný, nebo spíš plakat, protože tu píseň napsal z lítosti. Koutkem oka jsem zaregistrovala, jak dva technici přinášejí na pódium piano.

Jake mě k němu dovedl, kytaru si nechal pověšenou na zádech. Sedačka byla dostatečně velká, abychom se na ni oba dva pohodlně vešli. Jake mě stáhl dolů, abych se posadila vedle něj. Jediné pozitivum na tom bylo, že Jake seděl blíž

hledišti, takže jsem se mohla za něj trochu schovat.

Podívala jsem se na Dennyho za bicí soupravou. Chápavě a povzbudivě se na mě

usmál. Pohledem jsem mu naznačila *jsi-mrtvý-hned-po-Jakeovi-a-Stuartovi*.

Denny se zasmál a zakroutil hlavou.

Obrátila jsem se zpátky na Jakea, právě když se skláněl k pianu a připevňoval k němu mikrofon. Pak tím svým sexy hrdelním hlasem oznámil: "Tak fajn, ta píseň se jmenuje Everuthina Is You – Jsi pro mě vším..." Podíval se na mě. "Tahle je jen

tvoje, baby." Položil ruce na klávesy a začal hrát tklivou melodii...

Viděl jsem ji tam, stála o dvacet stop dál, a přesto jsem měl pocit, jako by nás dělil celý oceán, Ale nebulo cestu zpátku. musela bút moje.

Ale neoglo cesty zpatky, maseta był moje, Věděla, že bude moje, Přivolal jsem ji zpět, chvíli ji sváděl, až mi podlehla, Řekni mi, že jsi má, že vždy budeš má.

Riskni to se mnou, Nechám tě nešťastnou, já vím, Ale já to všechno napravím, protože jsi pro mě vším

Ale já to všechno napravím, protože jsi pro mě vším, Jsi pro mě vším.

Sdílela se mnou lože, už pronikla hluboko do duše mé, "Vždycky jsi byla jen ty," řekl jsem. "Jsi jediná v srdci mém," Ale přesto jsem ji zklamal, porušil všechna pravidla, Odešla a mé srdce si vzala s sehou

Riskni to se mnou.

Nechám tě nešťastnou, iá vím, Ale já to všechno napravím, protože jsi pro mě vším.

Jsi pro mě vším.

Jako žebrák isem prosil o domov můi. Slova byla jediný způsob, jak jí to vědět dát, Obloha nade mnou opět zrůžověla, kduž vrátila se zpět a usmála se. Jsi má, baby, navždy má, vezmi mě domů.

Jsi vše, co chci,

Je jedno, kde zrovna isme, s tebou po svém boku i slepú přejdu ulice.

Jsi můj průvodce. Mé všechno. S novúm tlukoucím srdcem uvnitř, dala isi mi věčnost,

Nuní je už navždu. Jsi pro mě vším.

Byla to píseň, kterou hrál na klavír tenkrát v noci, když jsem za ním přišla.

Nenapsal ji kvůli tomu, co jsem mu řekla. V tu chvíli už ji měl napsanou.

Proto mi ji ten večer nechtěl zazpívat. Chtěl mě překvapit.

Nemohla jsem od něj odtrhnout oči. I on hrál poslepu a celou dobu, kdy zpíval, se díval ien na mě.

Kousala jsem se do roztřesených rtů, oči mi ztěžkly slzami. Po celou píseň jsem

měla pocit, jako by v hale nikdo jiný nebyl, jen Jake a já. I pro mě neexistuje nikdo jiný kromě něj. On je jediný, koho před sebou vidím,

jediný, koho jsem viděla od chvíle, kdy jsem před několika měsíci vstoupila do hotelového pokoje v Londýně.

Píseň se mě tak hluboce dotkla, že mi bylo úplně jedno, kde jsme, a ve chvíli, kdy dohrál a dozpíval, jsem vzala jeho obličej do rukou, přitáhla si ho k sobě a políbila ho s vášní, jež mně šla přímo z duše.

Jake mě objal kolem krku, prsty mi zajel do vlasů, jazykem mně plenil ústa. Podvědomě jsem slyšela pískání, křik a jásot kolem nás, v tu chvíli jsem však všechno hodila za hlavu. Jediný, kdo mě zajímal, byl Jake. Můj skvělý, sladký

a krásný Jake. Když jsme se konečně od sebe odtrhli, seděla jsem s očima zavřenýma a těžce dýchala. Když isem se pak podívala na Jakea, usmíval se tím svým tajemným sexy úsměvem. Věděla jsem přesně, na co myslí. Věděla jsem přesně, co by udělal teď hned, kdybychom tu byli sami.

"Napsal jsi mi píseň," zašeptala jsem.

Přikývl. "Napsal jsem ji už před lety. Ale nedávno jsem ji trochu upravil."

Baby. Řádek na konci skladby.

S novým tlukoucím srdcem uvnitř, dala jsi mi věčnost.

Mé srdce se dmulo štěstím.

Nikdy jsem netušila, že existuje takový pocit blaženosti, jaký sdílím s Jakem. Nikdy, opravdu nikdy nechci ztratit ieho lásku.

Otočil se zpátky k mikrofonu a hlasem nabitým sexem řekl: "Myslím, že se jí ta píseň líbí. Co vy na to?"

Podíval se na mě, zasmál se a oči mu šťastně zasvítily. Dav fanoušků šílel.

Obličej se mi rozzářil úsměvem. Přála jsem si, aby tu píseň hrál znovu, stále dokola.

Jake vstal a natáhl ke mně ruku. "Pokloň se svému publiku, baby."

Stála jsem vedle něj, sklonila jsem hlavu a jásot v davu propukl s novou silou. Zaslechla jsem pískot a křik od Toma. Podívala jsem se na něj a na jeho tváři

viděla spokojený široký úsměv. Věděla jsem, že někde hluboko uvnitř tohohle děvkaře a rebela se skrývá ro-

Věděla jsem, že někde hluboko uvnitř tohohle děvkaře a rebela se skrývá ro mantická duše. Ušklíbla isem se na něi a místo toho, abv mě siel sarkastickým pohledem či

utrousil nějakou jízlivou poznámku, jak by to udělal za normálních okolností, na mě mrkl a usmál se.

Když jesup sa otzálu, ža zmizím z javiště. Tako si mě něitáhl za ruku znátky a za.

Když jsem se otočila, že zmizím z jeviště, Jake si mě přitáhl za ruku zpátky a zašeptal mi do ucha: "Myslel jsem vážně každé slovo té písně. Víš to, že jo?"

Zaklonila isem hlavu a podívala se mu do očí. "Naprosto jistě."

Věřila jsem mu opravdu každé slovo. Poznala jsem hloubku jeho citů ke mně. I ty sebemenší pochybnosti, které jsem o jeho citech dosud měla, se se slovy této písně vypařily.

Přitiskl si tvář na mou. Zavřela jsem oči, užívala si ten slastný pocit jeho doteku, připadala jsem si jako omámená jeho vůní.

"Jakmile tu skončíme, jdi rovnou k limuzíně, baby," zamumlal a mou tvář ovanul jeho horký dech. Mravenčení mně projelo tělem od hlavy až k patě. "Uvnitř, venku, kdekoliv a jakýmkoli způsobem se s tebou budu milovat."

Odtáhla jsem se od něj a zašeptala: "Už se nemůžu dočkat." Věnovala jsem mu úsměv a ztratila se v zákulisí. Byla jsem spokojená a šťastná... a natěšená na rande se sexem v limuzíně se svým úžasným vzrušujícím Jakem.

Kapitola sedmnáctá

"Přísahej, že nic nevidíš!"

"To snad není pravda, tys mi fakt zavázala oči," stěžoval si Jake.

"Je to jiné, co?" zašeptala jsem mu do ucha.

Zachvěl se.

Sklouzla jsem mu dlaněmi po pažích a chytila jsem ho za ruce. Pozadu jsem ho vedla krok za krokem ke dveřím.

Pustila jsem mu jednu ruku, sáhla jsem za sebe a chytila kliku, abych otevřela dveře.

Prošli jsme jimi.

"Fajn." Stála jsem před ním a zhluboka se nadechla. "Chtěla jsem ti ten dárek dát, než půjdeme na večeři. Ale protože celý den čekat nevydržím, tak ti ho dám teď hned. Už dýl čekat fakt nevydržím."

Byla to pravďa jen částečně. Ďalším důvodem, proč jsem chtěla, aby ten dárek dostal teď, byla skutečnost, že nepůjdeme na večeři jen my dva, ale že se večer koná narozeninový večírek, který je pro Jakea překvapením. A určitě se zdržíme dlouho do noci.

"Určitě se mi to bude hrozně líbit, Tru," prohlásil.

Naklonila jsem hlavu na stranu: "Jak to můžeš vědět?" Určitě můj dárek předem neviděl, protože jsem ho teprve před chvílí vytáhla ze skrýše a dala ho sem.

Podívala jsem se na něj zblízka, abych se ujistila, že skrz pásku nevidí.

Byla jsem tak blízko, že mě jeho teplý dech hřál na tváři. Voněl naprosto božsky, až jsem měla nutkání ho políbit.

Bez varování mi vzal obličej do dlaní a políbil mě. Objala jsem ho kolem pasu a vpíjela se do něj.

Zašeptal mi do rtů: "Vím to, protože tě znám. Ať mi dáš cokoliv, bude se mi to líbit, protože to bude od tebe."

"Úlisnej hade!"

"Jo, to jsem já. Tak dostanu už konečně ten dárek?"

"Dobře, dobře... pane Netrpělivý," zasmála jsem se.

Uvolnila jsem mu pásku kolem očí a stoupla jsem si vedle něj. S napětím jsem ho sledovala, když mu zrak padl na dárek.

Přistoupil k němu o krok blíž. "To je... tohle je můj starý *strat*? Moje první kvtara?" zadrmolil nevěřícně.

Otočil se ke mně.

Přikývla jsem.

"Ale jak?" Jako by nevěřil vlastním očím, stále si kytaru prohlížel. "Myslel – myslel jsem. že už je dávno ztracená. Po tom. co jsem –"

"Táta ji celé ty roky měl schovanou." Olízla jsem si suché rty. "Znáš ho, jaký je. Nikdy by kytaru nevyhodil."

"No – já…" Zadíval se zpátky na kytaru. Pak se obrátil znovu ke mně. Ve tváři měl láskyplný výraz, až mi to bralo dech. "Máma mi tenkrát nedovolila vzít si ji s sebou…" Začal mi vyprávět příběh, který už jsem znala. "… všechno jsme už tenkrát měli zabalené a odeslané do New Yorku. Myslel jsem, že si ji vezmu s sebou do letadla, ale řekla, že to nejde. Musel jsem ji tam tenkrát nechat…"

"Vzpomínám si na to." Kousla jsem se do rtu.

Obrátil se a udělal pár kroků ke kytaře stojící v novém stojánku a dřepl si před ní.

Došla jsem k němu a klekla si vedle.

"Byla trochu poškozená," vysvětlila jsem mu. "Byla sice u našich v garáži a v obalu, ale přesto se tam dostala vlhkost. Takže ji táta nechal opravit a seřídit a vyměnil struny. A pak mi ji poslal... a já...," nervózně jsem se kousala do rtu, "... nechala jsem ji trochu vyzdobit." Ukázala jsem na logo kapely Mighty Storm vyvedené na přední straně kytarv. "Douřám, že je to správně."

Jake přejel prstem přes logo. "Je to úžasný." Hlas se mu třásl dojetím.

Když jsem ho takhle viděla, naskočila mi husí kůže.

"A ještě jsem ji trochu vyzdobila." Opatrně jsem zvedla kytaru ze stojanu. Položila jsem ji Jakeovi na kolena a obrátila ji, abych mu ukázala umělecké dílo na zadní straně.

~ Láska je jen slovo... dokud se neobjeví někdo, kdo tomu slovu dá smysl ~ Jake & Tru 31. srpna 1989

31. srpna 1989

21. července 2012

"První den je –"

"Datum, kdy jste se přistěhovali vedle nás," dokončil za mě. "A druhé, když jsme se znovu setkali při interview." Podíval se mi do očí, intenzita jeho pohledu, city, které se v něm odrážely, mě znovu ujistily, jak moc mě miluje.

"Napadlo mě, že bychom na ni vždycky mohli nechat napsat každý náš památný den. Tím dalším by mohl být den narození našeho dítěte." Pohladila jsem si bříško. "A pak datum naší svatby."

Jake si kytaru prohlížel a špičkou ukazováčku přejel přes písmena.

"Ta citace je z *Alefa* od Paula Coelha." Kývla jsem směrem k otřepané knize na mém nočním stolku. "Autora *Alchymisty*. Pamatuješ, když jsme ho četli ve škole jako povinnou literaturu?"

"Jasně," souhlasně přikývl. "Tenkrát jsme hodnocení knihy psali spolu a já díky tobě dostal výbornou, "Mrkl na mě, otočil kytaru správnou stranou nahoru a začal vybrnkávat melodii.

"Struny DRs?" zeptal se, když zahrál pár akordů,

"Znáš mýho tátu, má rád to nejlepší."

"Používám jenom tyhle struny," zamumlal a podíval se na kytaru. Spustil Honku Tonk Woman od Rolling Stones, "Tvůi táta byl můi hudební vzor, Tru. Poslouchal isem všechno, co mi říkal, a vzal isem to za své, protože věděl, o čem mluví, "

"Chybí mu hraní. Sice učí rád, ale mnohem víc miluje aktivní hraní. Byl hrozně nadšený, když s vámi tenkrát ve Španělsku mohl strávit den před koncertem. Od té

doby o ničem jiném nemluví." "Moje nejlepší vzpomínky z dětství jsou na tebe a na tuhle kytaru a na tvýho tátu..." Myšlenky se mu někam zatoulaly, začal si pobrukovat nějakou písničku. pak náhle přestal, "Myslíš si, až znovu vyrazíme na turné, že by se mu líbilo jet

s námi?" Oči se mi rozzářily a srdce poskočilo radostí, "Myslím, že by byl nadšený, Máma

už asi tolik ne." Zasmála jsem se. "Ale kdybys to tátovi navrhl, byl by určitě v sedmém nebi." Natáhla jsem ruku a pohladila ho po paži.

V očích se mu objevil úsměv. "Promluvím si s ním o tom o Vánocích," Položil kytaru zpět do stojanu, z podřepu si klekl, přitáhl si mě k sobě, objal mě kolem

pasu. "Díky za tu kytaru. Je to nejlepší dárek, co jsem kdy dostal." "Opravdu?"

"Opravdu."

"To jsem ráda." Usmála jsem se. "Všechno nejlepší k narozeninám, baby." Políbila isem ho na koutek úst.

"Miluju tě." Sklonil hlavu a přitiskl své rty k mým ve vášnivém polibku. "Strašně

moc." "Taky tě miluju," zašeptala jsem a vjela jsem mu prsty do vlasů, "Napadlo mě...,

že až budeme večer v posteli... myslím odpočívat po pořádném milování..., že bys mi mohl zahrát některé z těch písniček, které isi na ni tenkrát hrával."

Na rtech mu pohrával hříšný úsměv, vypadal doopravdy k nakousnutí. "Víš, že isem se tě celou tu dobu těma písničkama snažil svést?"

Rozesmála jsem se. "Snažil ses mě svést s Honky Tonk Woman?"

"Možná touhle zrovna ne." Pohladil mě po zádech. Při jeho dotyku jsem se zachvěla. "Ale rozhodně jsem to zkoušel s Touch Me."

Znovu jsem se usmála. "A já myslela, žes byl zamilovaný jen do Jima Morrisona."

"Jenom do tebe, baby, Vždycky isem miloval jen tebe," Výraz v obličeji mu zvážněl. "Víš, už tenkrát jsem si snil o tom, že budu s tebou... a teď vlastně mám to, co jsem si kdysi představoval. Že si tě jednou vezmu, že spolu zestárneme. A když

"Já taky," Zvedla jsem ruku a bříškem prstu mu přejela po obočí, pak sjela po koření nosu až na špičku. Zavřel oči a povzdechl si. Předklonila isem se a políbila ho jemně na rtv. "Je čas na narozeninový dárek číslo dvě."

jsme se rozešli – "pokrčil rameny, "– myslel jsem si, že se můj sen navždy

rozplynul... Jsem strašně rád, že jsem dostal druhou šanci."

Jake otevřel oči a zamrkal, "Dostanu ještě další dárek?"

dárkovou krabičku. Vrátila jsem se k posteli, kde teď Jake seděl a čekal na mě. Posadila jsem se vedle něj a otočila se čelem k němu. "Tohle je ode mě a našeho miminka " Vzal si ji ode mne, rozvázal modrou stužku a zvedl víčko. Vvndal z ní další kr-

"Samozřeimě, tv moulo," Vstala isem a došla k toaletnímu stolku a vzala z něi

abičku a s cvaknutím ji otevřel. Usmál se. "Tvs mi koupila rolexky,"

"My jsme ti koupili rolexky," řekla jsem a podívala se na své bříško, "Jsou to klasické rolexky z roku 1985. Protože jsem se rozhodla pro ta památná data,

napadlo mě, že bys měl mít něco z roku, kdy ses narodil," "Jsou nádherné,"

"Opravdu?"

"Ano, opravdu," Spokojeně se na mě podíval, pak se sklonil a přitiskl mně hlavu na bříško. "Díky, prcku," zamumlal a políbil mě přes tričko.

Něha a láska, které z něj vyzařovaly, mě málem srazily do kolen a hrozilo, že se tu na místě rozbrečím. Snažila isem se odlehčit situaci, "Počkei, zase toho prcka tolik nevychvaluj. Byla jsem to já, kdo se s ním musel vláčet po obchodech, abych ty hodinky objevila," Zasmála jsem se.

"Ona to tak nemyslí," zašeptal Jake se vší vážností do mého břicha, "Já vím, že to byl určitě tyůj nápad."

"Ty zrádče!" Smála jsem se a odtahovala Jakeovu hlavu od svého břicha. "To bylo jenom mezi mnou a tím prckem." Ušklíbl se na mě a posadil se.

Začal vytahovat hodinky z krabičky. "Nechala isem na ně taky něco vyrýt. Když už isem měla ten nápad s daty," upo-

zornila isem ho. Zvídavě se na mě podíval, vytáhl hodinky a otočil je.

Jsi pro mě vším

J.W. 2012

"Poděkování za tu píseň," vysvětlila isem mu.

Beze slova přikývl a prohlížel si hodinky.

by se dal tenhle odstranit..."

"Jestli se ti ten nápis nelíbí, jestli máš pocit, že už je těch dat příliš mnoho, určitě

kytara... ty. Miluji tě víc, než jsem si kdy myslel, že je to možné, Tru."
Srdce mi bušilo do žeber. Chytila jsem ho za zápěstí a polibila na ukazováček
na svých rtech. "Je mi jasné, že ti nikdy nebudu moct koupit dům...," usmála jsem
se na něi. "Ale chtěla jsem ti jen malými dárky vynahradit ty promarněné narozen-

"Ne, líbí se mi to." Přitiskl mi ukazováček na rty. "Hodinky... památná data...

se na nej. "Ane cheta jsem u jen maryin danky vynam dut ty promai nene narozeniny za posledních dvanáct let, jako jsi to udělal ty pro mě." "Přetrumfla jsi mě, tvoje dárky jsou mnohem lepší. Ale jak už jsem ti říkal v Paříži, dostal jsem všech svých dvanáct dárků v okamžiku, kdy jsi souhlasila, že

budeš jen moje." Vklouzla jsem dlaní do jeho a propletla si s ním prsty. Po očku jsem mrkla

na hodiny. "Měli bychom jít." "Kam jdeme?" "Uvidíš." Škádlivě isem se na něj podívala a vstala z postele.

"Počkej," řekl Jake. Sundal si hodinky, které měl na ruce – a které pravděpodobně stály desetkrát víc než ty moje – a natáhl si rolexky. Srdce se mi dmulo štěstím,

bušilo radostí, až hrozilo, že mi vyskočí z hrudi. "Teď už můžeme vyrazit." Postavil se, uchopil mě za ruku a společně jsme vyšli z ložnice.

"Tys dala dneska večer Daveovi volno?" optal se Jake ne příliš potěšeně. Vyjela jsem z brány a mávla Jacksonovi na pozdrav. "Jo."

Hlasitě si povzdechl. "Jakeu, jsem přece s tebou. Nic se mi nestane. Dej už s tím pokoj a uklidni se." Dave čekal s ostatními na večírku, až dorazíme. V žádném případě jsem

nechtěla, aby on nebo Ben dnes večer pracovali. Pozvala jsem je – stejně jako všechny ostatní – na Jakeův večírek jako hosty. Jsou sice jeho zaměstnanci, ale taky jsou jeho přátelé. A občas jako členové rodiny. Pozvala jsem na večírek i jejich manžálly. takže ce na setkání e nimi táším.

manželky, takže se na setkání s nimi těším. "Nikdy nebudu klidný, pokud jde tvoji bezpečnost… a bezpečí našeho dítěte."

"nikdy nebudu kidny, pokud jde tvoji bezpecnost... a bezpeci naseno ditete. Zdálo se, že je naštvaný. Zrovna dneska jsem ze všeho nejmíň chtěla, aby ho něco žralo

"Chápu tě, promiň," zavrkala jsem sladce. "Příště se o takových věcech s tebou předem poradím, jo?" Podívala jsem se na něj laníma očima a dál se věnovala řízení.

"Nedívej se na mě takhle," odsekl a snažil se pořád vypadat naštvaně, ale věděla

jsem, že to pomalu vzdává. "Jak takhle?" Podívala jsem se na něj stejně jako předtím.

"Moc dobře víš jak. Tím svůdným pohledem s očima doširoka rozevřenýma. Tím, co si myslíš že mě oslníš a všechno ti proide "

co si myslíš, že mě oslníš a všechno ti projde." S úsměvem jsem sledovala cestu před sebou. "Ale ono mi tak všechno projde."

"To je právě ten problém," zahuhlal a začal si hrát s iPodem.

"Máš tam nějaké písničky, které jsme poslouchali, když jsme byli děti?" Po všech těch vzpomínkách a památečních dnech isem trochu podlehla nostalgii. Jake zalistoval v seznamu, a pak jsem slyšela první tóny $Touch Me^{8}$ od Doors.

pokračoval, Wethersi?"

Musela isem se nad jeho výběrem usmát, "Začínáš večer tak, jak by sis přál, aby

8 Teď tě budu milovat / Dokud nebesa déšť nezastaví / Budu tě milovat / dokud pro nás hvězdy z nebe

nespadají (překlad Corsica na karaoketexty.cz). Poznámka překladatelky.

"Sakra, jasně že jo," Zakřenil se. Zase tím svým úsměvem, při němž se mi kroutily všechny vnitřnosti. Měla jsem chuť zastavit u kraje chodníku a dělat všechny ty nepřístojnosti, které jsme dělali po představení ve Wiltern. Potlačila isem své choutky, šlápla na plyn a zamířila do centra k restauraci Pizza Hut,

Všimla jsem si, jak se mu rozzářily oči, když jsem zajela na parkoviště u Pizza Hnt.

"Mám zpátky svůj starý strat, klasický starý rolexky na zápěstí a teď ještě večeře v Pizza Hut se svou úžasnou holkou... Může si někdo přát krásnější narozeniny?"

Vvpnula isem motor, "Doufám, že ano," S hejnem motýlků poletujících kolem žaludku jsem vylezla z auta, zamkla ho a klíče hodila do kabelky.

Jake obešel zepředu auto a přidal se ke mně.

Zkoumavě se zadíval na potemnělá okna budovy. "Zlato, zdá se, že mají zavřeno. Ale nevadí, můžeme jít někam jinam."

Užuž se obracel, aby se vydal zpátky k autu.

"Počkej, mrkneme se ke dveřím." Vzala jsem ho za ruku a táhla ke dveřím.

"Určitě bude otevřeno. Pizza Hut je přece otevřená nonstop. Možná že jen na chvilku vypadl proud, nebo tak něco."

"Pizza Hut ve tmě... no, to nevypadá tak beznadějně," slyšela jsem ho říkat za se-

bou tím jeho svůdným hlasem. Odolala jsem nutkání se otočit. Věděla jsem, že kdybych to udělala, obličej by mě

pravděpodobně okamžitě prozradil.

Zatlačila jsem do dveří a vedla Jakea dovnitř, "Haló?" zavolala jsem, abych Stu-

arta upozornila, že má rozsvítit. Najednou bylo všude plno světla a my jsme se setkali s naší rodinou a přáteli,

kteří všichni volali: "Překvapení!"

Pohled na Jakea byl úžasný. Vypadal ohromeně a překvapeně, ale co mě nejvíc potěšilo, byl velmi šťastný.

Překvapení se nám všem vydařilo.

Objala jsem ho kolem krku. "Tak ještě jednou všechno nejlepší k narozeninám, baby," zavrkala isem mu do ucha,

"Tys mi připravila oslavu jako překvapení?" Chytil mě kolem pasu. "V Pizza Hut?"

"Jasně." Odtáhla jsem se od něj a zahleděla se mu do tváře. "S pomocí Stuarta a Carly, Jsi rád?" "Nemám slov." Vtiskl mi polibek na rty. Obočí mu vylétlo nahoru a pak mě pustil. Otočila isem se a spatřila Susii s Dalem

blížící se k nám.

Dale vypadal pořád steině, jak jsem si ho pamatovala, jen skráně měl prošedivěleiší.

"Všechno neilepší k narozeninám, zlatíčko," Susie políbila Jakea na tvář, "Tru, vypadáš dnes večer nádherně." Naklonila se ke mně, objala mě a políbila na obě

tváře. "Díky, taky vám to sluší," Kývla isem hlavou k jejím po kolena dlouhým černým

šatům. "Dale, pamatuješ si na Trudy," "Samozřeimě, Ahoi," Usmál se na mě, Obrátil se k Jakeovi, přitiskl ho do náruče

a poplácal po zádech. "Všechno nejlepší k narozeninám, synu." Cítila isem, jak vedle mě Jake ztuhl. Vím, že Dale tím vůbec nic špatného nemyslel, když řekl synu, ale pro Jakea asi muselo být stále divné slyšet to z Da-

Ulevilo se mi, když isem uviděla mámu s tátou. "Tati!" Rozzářila jsem se a odtrhla se od Jakea, abych se mohla obejmout s tátou.

leových úst.

"Mami!" Natáhla jsem ruku a obiala i ii. "Ahoj, holčičko," zamumlal táťa a přivinul mě k sobě.

"Jak ti je?" zeptala se máma.

Od té doby, co isme iim oznámili, že isem těhotná, se mě takhle ptala pokaždé. kdvž isme spolu mluvily.

"Jsem v pořádku, mami."

"Žádné ranní nevolnosti?" "Ne." "A co únava?"

"Jsem trochu unavená, ale jinak je mi fajn," Usmála jsem se, "Tak to máš štěstí. Když jsem byla těhotná s tebou, bylo mi špatně jako psovi."

Zastrčila mi pramínek vlasů za ucho. "Přestal Jake kouřit?"

Jakmile zaslechl své jméno, obrátil se k nám.

"Ne, mami, nepřestal. Ale nikdy nekouří vedle mě."

"Pasivní kouření může být pro dítě škodlivé."

"Mami...," varovala jsem ji. "Rád tě vidím, Billy," pozdravil se Jake s tátou. "Tebe taky, Evo."

"Všechno nejlepší k narozeninám," popřála mu máma a vykouzlila sladký úsměv. "Jo, všechno nejlepší k narozeninám, synu," přidal se táta a Jakea objal.

Nevypadalo to, že by se Jakeovi nelíbilo, že ho můj táta nazval synem.

"Tak jak se ti líbí kytara?" zeptal se ho.

"Úžasná, dík, žes ji celé ty roky schovával." "Přece bych se nikdy žádné kytary nezbayil," odpověděl táta, "Něco isme ti ještě přivezli. Není to moc...

"S Dalem isme ti taky něco dali," pronesla Susie a ukázala ke stolu, "Chceš se

podívám se na něi."

"Díky," zamumlal Jake,

na to teď podívat?" "Rozbalím si to později," "Tak dobře," kývla Susie. V očích se jí zablýsklo zklamání.

Táta mávl rukou. "Máš to tam s ostatními dárky."

Jake se na ni pořád zlobil, že na Paulův pohřeb přišla až poté, co jsem jí volala. Musím to mezi nimi co neiruchleii urovnat, pomyslela isem si.

"Měl by sis ten dárek od mámy rozbalit," šťouchla isem do něi bokem, Jake se na mě víc než překvapeně podíval, pak se obrátil k Susii, "Tak fain,

Sledovala jsem Jakea, který v závěsu se Susií a Dalem kráčel ke stolu obsvpanému dárky.

Máma se na mě podívala tázavě, jako by se chtěla zeptat *Co se děje*? Pokrčila isem rameny.

"Jdu se přivítat se Simone. Uvidíme se za chvilku." Nechala jsem mámu a tátou samotné a vydala se najít Simone.

Je to poprvé, co se vidíme od závěrečného koncertu turné v New Yorku. Zahlédla jsem ji s Dennym a Tomem. Denny ji objímal kolem pasu a vypadal

neviděla. Simonina tvář se rozzářila, kdvž mě zahlédla.

jako nejšťastnější chlap pod sluncem. Už dlouho jsem ho takhle spokojeného

"No ne! Podívejme, koho to tu máme! Těhotnou krásku!" Vykřikla a pevně mě obiala.

"No, zatím není nic vidět." Pohladila jsem si ploché bříško. "Ale nebude to trvat

dlouho a pak budu velká a kulatá jako bowlingová koule." "Pořád tomu nemůžu uvěřit! Už se strašně těším, až ze mě bude tetička Simone!"

"No jasně!" Rozzářila jsem se. "Jsem ráda, že tě vidím. A v těch šatech vypadáš zatraceně sexy." Kývla jsem hlavou k jejím temně purpurovým hedvábným šatům.

"Bože, tv mám už léta. Hodila jsem je na sebe na poslední chvíli," mrkla na mě. Znala jsem ji. Dokázala strávit hodiny před zrcadlem a klidně se desetkrát převléknout, než si vybrala něco, v čem vyrazí.

"Taky jsem ráda, že jsi tady. Už se mi po tobě fakt stýskalo." Znovu jsem ji objala. V očích mě pálily slzy.

"Mně taky," prohlásila steině dojatě,

"Nerad vás ruším, krásky," ozval se za mnou Stuartův hlas, "ale potřebuju na minutku hostitelku."

"Copak, copak? Ptáci tě už nezajímají?" rozesmál se Tom.

"Ani ne. Slyšel jsem, jak sis toho svýho nechal vyzdobit. Když si to představím, tak mě přeide chuť ho někomu leštit."

Dennymu zaskočilo a rozkašlal se. Simone ho pořádně bouchla do zad.

"Říkal jsem mu to," poznamenal Denny a utíral si pusu.

"Hele, nezesměšňuj moje geniální tetování," prohlásil Tom,

"A co holky? Fakt se jim to líbí?"

"To bys koukal," usmíval se pyšně Tom,

"Tedy pánové, moje dítě nebude tyhle vaše sprosťárničky poslouchat," Položila jsem si ruce na břicho. "Nechci narušit jeho nebo její vývoj takovými perverznostmi, ještě než přijde na svět. Zvlášť těmi tvými," důrazně jsem Toma

napomenula.

Obrátil oči v sloup. "Tak zaprvé, mluvíme tady o potomkovi Jakea Wetherse. A samotná Jakeova DNA zaručuje, že to dítě bude takovými zvrhlostmi narušené. A zadruhé, je to dítě Mighty Storm a budoucí rocková hvězda. Takže ho jednou stejně čeká, že ho vyškolíme. Jen jsem s výchovou začal trochu dřív."

"Moje dítě nebudete nic učit! Co když to bude holka? V žádném případě nedovolím, aby se moje dcera nechala zkazit vašimi zvrácenými příběhy."

"V žádném případě to nebude holka," ozval se vedle mě Stuart,

"Proč ne?"

"Protože jak tady řekl tenhle kocourek, bavíme se o Jakeově potomkovi. A podle toho, kolik má v sobě testosteronu, budeš mít na sto procent kluka, krásko."

Chvíli isem o tom přemýšlela. Kluk. Že bych měla Jakea v miniaturním podání? Docela se mi ta představa líbila.

"Mimochodem, cos mi vlastně chtěl?" zeptala jsem se Stuarta a nechala jsem ostatní být.

"Jen jsem chtěl zkontrolovat, že je všechno v pořádku." Stuart měl na starosti výzdobu restaurace, a protože znal Jakea a věděl, že nemá rád příliš okázalosti, bylo v místnosti jen pár lampionů, balonků a několik transparentů.

"Je to skvělý, udělal jsi to naprosto úžasně. Díky." Stoupla jsem si na špičky a dala mu pusu na tvář.

"To nestojí za řeč," mávl rukou. "V kuchyni je na později připravený dort, nápoje isou na baru a pizzy budou za chvíli."

"Co bych si bez tebe počala?"

"Brzy by ses z toho všeho zhroutila."

"Což znamená, že mě nikdy nemůžeš opustit. Jsi u nás už navždy uvázaný." Chytila jsem ho za loket.

"To jsem si oddechl. Bez vás si už svůj život nedokážu představit."

"Jsi zlatíčko," stiskla jsem mu paži. "Když už mluvíme o zlatíčku – kde máš toho svého doktora Joshe?"

"Je tady. Chceš se s ním teď seznámit?"

"Jasně, už se nemůžu dočkat!" Věnovala jsem mu nadšený pohled. "Tak dlouho jsi ho před námi schovával... tak ven s ním! Jsem na něj strašně zvědavá." Máchla isem nedočkavě rukou. "Proto isem ti ho taky doteď nepředstavil," ušklíbl se na mě Stuart, "Neboi, nebudu se mezi vás míchat. Nebudu na něi dělat oči, slibuju," Zvedla

lovaná čelist, tmavě zelené oči, zlatavě olivová pleť. Měl na sobě džínsy a dokonale padnoucí černou košili.

Avšak ve chvíli, kdy mě Stuart vedl ke svému příteli, isem ten slib chtěla okamžitě odvolat. Protože jeho přítel byl skutečně fešák – blond vlasy, ostře mode-

Do prdele! Byl fakt k sežrání.

Teď už vím, proč mu Stuart říkal úžasný doktor Josh.

isem dva prstv a pak si je položila na srdce.

"Joshi, tohle je Tru. Tru, přestaň zírat, zavři pusu a seznam se s Joshem." Došlo mi, že na něj skutečně zírám s pusou dokořán. Rychle jsem ji zavřela

a v obličeji byla rudá jako rak. "Ahoi, Tru, isem rád, že tě poznávám," usmál se na mě Josh,

Do prdele! A ty jeho dolíčky na tváři.

Sakra, proč jsou všichni gayové tak úžasní? Vzpomněla jsem si, že když jsem poprvé viděla Stuarta, málem jsem umřela na srdeční selhání. Možná ale právě proto, že jsou gavové, jsou tak přitažliví a krásní. Stuart s Joshem by klidně mohli

dělat modely pro Armaniho. "Ahoj, Joshi," podávala jsem mu ruku, když jsem se trochu vzpamatovala. "Je

skvělý, že jsi přišel. A na nikoho jsem nezírala," šťouchla jsem loktem do Stuarta. "Jen jsem obdivovala Joshovu... ehm... košili. Je to fakt moc pěkná košile." Josh se zadíval na obvčejnou černou košili, "Díky," zakřenil se,

Cítila jsem, jak mě zezadu někdo objal kolem pasu. Pak mi Jake vtiskl polibek na tvář.

"Ahoj, baby." Otočila jsem k němu hlavu. "Jakeu, tohle je Josh, Stuartův přítel, který má na sobě úžasnou černou košili."

Jake při mých slovech nehnul ani bryou. Pustil mě, natáhl ruku a pozdravil se

s Joshem. "Konečně se poznáváme, chlape. Stuart mi toho o tobě už strašně moc napovídal."

Všimla isem si, jak Stuartovi zrudly tváře a střelil po Jakeovi pohledem. "Omluvte nás na chvíli," pronesl Jake. "Musím vám na chvíli ukrást svoji

přítelkyni." Vzal mě za ruku a vedl mě dozadu restaurace do prázdného boxu, mimo dohled

všech hostů. Naznačil mi, abych se posadila. Vklouzla isem do boxu.

"Všechno v pořádku?" zeptala jsem se, když se Jake usadil vedle mě. Místo odpovědi mi však vzal obličej do dlaní, naklonil se ke mně a přitlačil mě zády

k sedadlu. Pak mě políbil.

Instinktivně jsem pootevřela rty a Jake vklouzl jazykem dovnitř. Jeho polibek byl vášnivý, hladový... jako kdyby se nemohl dočkat, až spolu budeme sami. Liá toužila po jeho rtech, objala jsem ho kolem krku a prsty mu zajela do vlasů. "To bylo za co?" zeptala jsem se udýchaně, když se konečně odtáhl.

"Jen jsem si splnil jedno narozeninové přání." Tázavě isem nadzvedla obočí.

Když viděl můi zmatený výraz, pokračoval: "Vždycky, když isme slavili narozeniny v Pizza Hut, jsem se s tebou chtěl muchlovat a líbat tě v boxu. Ale nikdy jsem

nenašel odvahu to udělat. Takže jsem si teď to přání splnil." Překvapeně isem na něj zírala, nemohla jsem najít ta správná slova. Jake vstal a natáhl ruku, aby mi pomohl. Stále jsem nemohla vymyslet jedinou kloudnou

větu, co bych mu na to řekla.

"Tak poid", baby. Za chyíli bude hotová pizza a musíme trochu zabayit hosty."

Vzala isem ho za ruku a postavila se. "Jsi naprosto úžasný, víš to?" "Jasně, že to vím." Mrkl na mě, obrátil se a zamířil k hostům. Nechal mě za se-

bou a poskytl mi výhled na svůi dokonalý pevný zadek. Skutečně je nejúžasnější chlap, jakého znám. A já jsem ta nejšťastnější holka na světě.

O PĚT MĚSÍCŮ POZDĚJI...

Kapitola osmnáctá

"Pojď zpátky do postele."

"Nemůžu," zavolala jsem na Jakea v ložnici. "Už za půl hodiny musím vyzvednout Simone."

"Chceš říct, že ji vyzvedne Dave, zatímco ty – krásně upravená – na ni počkáš v autě."

"Jasně, šéfe," zamumlala jsem a naposledy si přetřela řasy maskarou. Zastrčila jsem štěteček dovnitř, zašroubovala víčko a hodila řasenku do kosmetické taštičky.

Nechápu, proč se vůbec obtěžuju nějakým mejkapem. Stejně brzy přijde vniveč. Opustila jsem koupelnu jen ve spodním prádle a cestou do ložnice si připínala náušnice. "Ve skutečnosti vyzvedne Simone můj stín, zatímco já nechám svůj tlustý zadek odpočívat v autě."

"Nejsi tlustá, jsi těhotná. Krásná sexy těhulka. Pojď sem." Kývl na mě prstem.

Došla jsem k Jakeovi, který seděl v trenýrkách na kraji postele, a postavila se mu mezi nohy.

Položil mně dlaně na vystouplé břicho a políbil je.

Zvedl hlavu a zadíval se mi do očí. Vzala jsem mu obličej do rukou.

"Zůstaň se mnou dneska doma," zamumlal.

"Nemůžu. Máme tenhle relaxační den rezervovaný už dávno. A Simone se za pár dní vrací do Londýna. A kromě toho, dnes se chystáš do studia, ne?"

Sklonil hlavu, přitiskl si tvář na mé těhotné břicho a povzdechl si.

Zabořila jsem prsty do jeho rozcuchaných vlasů. "Co se děje?"

..Nic."

"Jakeu...," naléhala jsem na něj a přinutila ho, aby se na mě podíval.

"Já nevím," zamumlal s pokrčením ramen. "Jen mám takový divný pocit."

"Jaký pocit?" Sedla jsem si vedle něj na postel. Tenhle pohled v jeho očích se mi vůbec nelíbil.

Srdce se mi rozbušilo a tep se mi zrychlil.

Pak mě Jake – s rychlostí blesku – stáhl dolů na postel a nohy mi přišpendlil svými. Ruce mi zvedl nad hlavu a políbil mě. Jeho chování se jako šlehnutím proutku změnilo, najednou vypadal spokojeně a uvolněně.

"Měl jsem pocit, že bys měla se mnou zůstat v posteli." Lehce mi přejel jazykem po horním rtu. "Chutnáš po mátě," zamumlal, "Čistila isem si zuby," odsekla isem a stiskla mu ret zuby. Nesnáším, když se přede mnou něco snaží skrývat.

Podíval se mi přímo do očí. Jeho jasně modré oči se vpalovaly do mých hnědých. "Ničemu se nevyhýbám," Hlas měl vyrovnaný, rozvážný, ale chmurný, "Jen jsem chtěl strávit den v posteli s tebou. Ale asi bys měla radši jít, než se tu začneme hád-

at, což určitě ani jeden z nás nechce." "Promiň," povzdechla jsem si. "Nemyslela jsem to tak. Jsem jen unavená. Dítě se celou noc pořád jen vrtí a už dlouho jsem se pořádně nevyspala." Uvolnil mi ruce a posunul se k mému břichu. "Koukej nechat mámu aspoň tro-

chu vyspat, ty rošťáku," pronesl vážně. "Když je rozladěná a unavená, pak s ní nic není a to se tátovi nelíbí." "Jakeu! Nemluv s dítětem o takových věcech!"

"Nepřerušuj mě, zlato. Tohle je jen mezi námi chlapy," řekl škádlivě. Podíval se na mě přes dlouhé černé řasy. Hádka byla zažehnána.

"Jsi si tak jistý, že budeme mít kluka," Pohladila jsem ho po tváři, Když jsme byli na ultrazvuku v pátém měsíci těhotenství, nenechali jsme si pohlaví dítěte prozradit. Oba jsme souhlasili, že se necháme při porodu překvapit. "Zlato, když tě to miminko nenechá vůbec vyspat, tak je to určitě kluk," Mrkl

na mě. "Ty jsi nenapravitelný!" Zasmála jsem se.

"Někdo je tu dneska ráno namíchnutý, co?" "A někdo se snaží něčemu vyhýbat."

"Ale takového mě máš přece ráda, ne?" zeptal se. Zachvěla isem se rozkoší, když

mně jazykem lehce přejel po kůži kolem okraje podprsenky a políbil mě. Celé tělo mě slastně brnělo. A pak mě dítě koplo.

Škubla jsem sebou. Vážně, někdy to tak zabolelo, že jsem měla dojem, že budu mít na břiše modřiny.

Myslím, že porodím malého Hulka.

"Jsi v pořádku?" zeptal se znepokojeně Jake. "Ale jo, jen se mimčo zase probudilo." Vzala jsem ho za ruku a položila ji

na místo, kde se zrovna náš malý nindža obracel. Pohladil mě po břiše, položil si mně tvář na prsa a začal tiše broukat *Don't Cry*

od Guns N'Roses.

Naše dítě mělo skutečně slabost pro staré rockové písničky, protože to byla jediná věc, která ho dokázala uklidnit.

Jeho. Jake mě už nakazil, že o dítěti taky mluvím jako o klukovi. Snažila jsem se mu přehrávat Jakeovy písničky na klavíru, když Jake zrovna

nebyl doma, ale na dítě a jeho kopání to nemělo žádný účinek. Vypadalo to, že se spokojí jen s Jakeovým zpěvem starých rockových písniček.

171/240

Oblékl si kožené kalhoty, vytáhl svého starého *strata* a celý večer hrál písničky, které mi kdysi zpívával v Manchesteru – když se Jake do něčeho pustil, dělal to naplno. A vždycky to skončilo tím, že jsme se vášnivě milovali.

Leželi jsme spolu v posteli, dokud Jake nedozpíval. Dítě se konečně uklidnilo. Vstala isem a šla se obléknout.

Právě jsem si v šatně upravovala černé mateřské šaty, když vešel Jake. Na sobě měl černé pyžamové kalhoty. Stoupl si za mě a objal mě kolem objemného břicha. Zabořil obličej do mého krku. "Dáš si něco k snídani?"

"Vločky."

"Fajn." Políbil mě na krk a jemně mě plácl přes zadek, než odešel. Vklouzla jsem do stříbrných balerínek, popadla černou kabelku od Céline, kterou

Jake tedy vymyslel, že si uspořádáme zajímavé a hezké večery.

mi Jake koupil k Vánocům, hodila si ji přes rameno. Z koupelny jsem si ještě rychle vzala lesk na rty a hodila ho do tašky. Z nočního

stolku jsem sebrala telefon a zamířila do kuchyně.

Našla isem tam Jakea, Stuarta a Davea u snídaňového barového stolku.

Všichni moji muži.

Má láska. Můj nejlepší přítel. Můj osobní strážce. Ještě mi tu chyběl táta a měla bych tu kolem sebe všechny nejdůležitější muže v životě.

Stuart se právě zakousl do toastu, Dave usrkával horkou kávu a Jake jedl kakaové kuličky Krispies. Pak tu stála další miska cereálií s mlékem, připravená pro mě. Cereální kuličky Krispies byl americký ekvivalent britských kuliček Coco Pops.

které pro mě budou vždycky ty nejlepší.

Položila jsem tašku na zem a posadila se na stoličku vedle Jakea. Naklonila jsem se k němu a dala mu pusu. Přitáhl si mě blíž a políbil mě. Jakmile jsem pootevřela rty, vklouzl jazykem dovnitř.

Chutnal po čokoládě. Bože, byl tak sladký.

Přestože jsme nebyli v kuchyni sami, cítila jsem, jak se mi v klíně rozhořívá touha.

"Prosím," zavzdychal Stuart. "Nemůžete si tohle při snídani odpustit?" Odtáhla jsem se od Jakea, v obličeji jsem byla rudá a rychle se pustila do snídaně.

"Kdy se Josh vrátí?" zeptala jsem se a strčila si lžíci cereálií do pusy.

Když kakaová chuť naplnila mé pohárky, tiše jsem vzdychla. Jake mi pohladil stehno, vklouzl dlaní mezi nohy a malinko mi je roztáhl.

Podívala jsem se mu do očí, pak pohledem sklouzla do jeho klínu. Neklidně se zavrtěl. Kousla jsem se do rtu, když mi věnoval svůdný úsměv.

"Dneska odpoledne," prohlásil Stuart a přerušil nás. "Ale nejdřív se musí zastavit v nemocnici, takže se s ním uvidím až večer."

na takhle dlouhou dobu neviděli. Stuartovi se muselo asi hodně stýskat, protože každý den, co jsem s ním mluvila, se neopomněl o Joshovi zmínit. "No, konečně budeš mít trochu lepší náladu, co?" poznamenal Jake. "Nebyl jsem na tom zase tak špatně," protestoval Štuart.

Josh byl celých pět dní na jakési lékařské konferenci a bylo to poprvé, co se

"Ale byl," Usmála isem se a nabrala si cereálie na lžíci.

"Potřebuju, abys šel dneska se mnou do studia," řekl Jake Stuartovi, "Mám tam něco, co bys měl zařídit." "Jasně, žádný problém," zamumlal Stuart a zakousl se do toastu. "Aspoň budu

mít do večera co dělat " Podívala jsem se na hodiny. Mám ještě deset minut, než vyzvednu Simone

u Dennyho. Rvchle isem dojedla zbytek kuliček a misku strčila do myčky.

"Tak můžeme vyrazit?" zeptala jsem se Davea.

"Jistě," Dopil zbytek kávy, došel ke dřezu a hrnek opláchl, Vzala jsem si kabelku, sklonila jsem se k Jakeovi a dala mu pusu na tvář. "Budu

zpátky kolem půl páté, rozmazlená, odpočinutá a voňavá." "Voňavá jsi vždycky." Dlouze se mi zadíval do očí. "Co ie?" Usmála isem se.

"Nic," zavrtěl hlavou a odtrhl ode mě pohled. "Tak si dnešek užij." Políbil mě na rty. "Uvidíme se v půl páté. Dneska večer zůstaneme doma... necháme si donést něco k jídlu a pustíme si film, co říkáš?"

"Jo, to zní perfektně." Ještě jednou jsem ho líbla na rtv.

"Miluju tě," zavolal na mě, když jsem byla u dveří,

Za chůze jsem se na něj obrátila a usmála se. "Já víc."

"To už ani nejde." Zazubil se a pozoroval mě. V jeho očích jsem však zahlédla záblesk něčeho, co mě znepokojilo. Stejně jako předtím v ložnici.

Pak se s vážným výrazem podíval na Davea. "Dávej na moji holku pozor."

Dave se na něj klidně podíval. "To dělám pořád, Jakeu." Nechal mě první projít dveřmi a pak jsme společně zamířili k mému černému

BMW X5. Dalšímu vánočnímu dárku od Jakea.

Až na to, že isem ho ještě nikdy neřídila, protože mě všude doprovázel Dave.

Za posledních pět měsíců jsem řídila všeho všudy dvakrát. Ale přísahám, že jakmile

dítě bude na světě, budu si tohle auto řídit sama. A Dave může jen tak sedět na zadním sedadle, tak jako to teď dělám já.

Vyšplhala jsem na své obvyklé místo za sedadlem spolujezdce a kolem břicha jsem si připnula bezpečnostní pás. Dave nastartoval a vyrazil k Dennyho domu vvzvednout Simone.

"Můžeš pustit nějakou muziku, prosím?" zeptala jsem se Davea.

"Máš na mysli něco konkrétního?" "Ne," zakroutila jsem hlavou.

Dave začal prohledávat rozhlasové stanice, dokud na jedné nenarazil na You Took the Wards Right out of Mu Mouth od Meata Loafa. Tleskla isem rukama. "To je ono! To tam nech!" Začala isem nahlas zpívat. Dave se usmál a pustil rádio hlasitěji. Ale byla jsem si jistá, že se jen snažil

přehlušit můi zpěv. Během několika minut isme zastavili před Dennyho domem, kde už na nás Si-

mone čekala venku. Dave vystoupil a otevřel jí dveře.

Poděkovala mu, vlezla dovnitř a sundala si sluneční brýle.

"Vypadáš unaveně," poznamenala, "Je to snad nějaká šifra? Chceš říct: "Tru, vypadáš jako tlustý prase'?" "Vůbec ne!" Plácla mě do stehna. "Chci říct: "Vypadáš unaveně". Těhotenství je

fakt vyčerpávající, co?"

"To si piš," povzdechla jsem si. "Ze začátku to bylo docela snadný a pohodový,

ale teď je dítě stále větší a větší a začíná to být dost nepohodlné. A navíc, mám dítě, které v noci nespí a je pěkně čilé, takže se vůbec nevyspím. Mám pocit, že jsem

pořád rozmrzelá a naštvaná." Měla jsem slzy na krajíčku. Zhluboka isem se nadechla, abych je potlačila,

"Pak tedy relaxační den ve wellness je přesně to, co potřebuješ. Po tom všem rozmazlování a hýčkání se hned budeš cítit líp."

"Doufám, že ano," zamumlala jsem, když Dave zamířil k wellness studiu v hotelu Four Seasons.

Dave zastavil před Four Seasons. Naklonila jsem se dopředu, abych se s ním domluvila, "Můžeš nás tu nechat. Až tu skončíme, zavolám ti, abys nás tu zase vyzvedl," Otočil se, podíval se na mě a nezdálo se, že by se mu ta myšlenka příliš líbila.

"Měl bych ale na tebe dohlížet celý den." "Dave, isou to lázně, do nich chodí celebrity z celého L. A. A já nejsem vůbec žád-

ná celebrita - " "Ale nosíš dítě jedné celebrity," vložila se do toho Simone. Podívala isem se na ni pohledem, který naznačoval tos-mi-teda-moc-

nepomohla. Simone se zasmála, otevřela dveře a vyskočila z auta.

"Prostě ti dávám na celý den volno. Zavolám ti, až tě budeme potřebovat,"

"Počkám tady v autě."

"Ale nepřijdeme dřív než ve čtyři." Zašklebila jsem se na něj. "Nechci, abys tu seděl celý den v autě a čekal na mě, protože... no, prostě to je divný."

"Tru, mým úkolem je postarat se o tebe. A věř mi, že sedět tady před hotelem v autě šest hodin je nic ve srovnání s tím, co..."

Zajímalo by mě, jestli tím myslel něco, co kdysi pro Jakea udělal. Nebo co si

myslí, že bude pro Jakea dělat. Něco takového jsem rozhodně nechtěla vědět.

"Nechat vás tu samotné a odjet je něco, co neudělám. Nestojím o to, přijít o práci. Takže buď počkám tady, nebo s vámi půjdu dovnitř a počkám v šatně, v horším případě se od tebe nehnu na krok."

v horsim pripade se od tebe nehnu na krok." Zamračila jsem se na něj. "Fajn," zlostně jsem zavrčela a sklouzla z kožené

zdanacha jsem se na nej. "rajn, zlostne jsem zavteta a sklouza z kozene sedačky. "Pro mě za mě, seď si tady v autě." Vylezla jsem z auta, pak jsem se obrátila a nakoukla zpátky dovnitř. "Chceš, abych ti sem v poledne nechala donést něco k snědku?"

"Ne, jsem vybavený." Kývl hlavou k termonádobám na sedadle spolujezdce. "Kdybys mě potřebovala, můžeš mi rovnou zavolat," řekl ještě předtím, než jsem zabouchla dveře.

"Jistě, šéfe," zamumlala jsem.

Přísahala bych, že než se dveře zavřely, slyšela jsem jeho smích.

Sledovala jsem ho, jak s autem zajel na místo, odkud měl přehled a viděl přímo na vchod do wellness studia. Chytila jsem Simone za loket a zamířily jsme dovnitř.

"Ty sis nedělala legraci, když jsi mi říkala, že s tebou chodí doslova všude, co?" "Ne," povzdechla jsem si.

"To je Jakeova práce?"

"Jasně, koho jiného," zabručela jsem, když nás portýr pustil dovnitř.

Připadala jsem si jako v ráji.

Jako v ráji, kde vás všichni jen hýčkají a pečují o vás.

Byla jsem na kosmetice, a byla to ta nejlepší kosmetika, jakou jsem si kdy dopřála.

Bylo odpoledne a se Simone jsme měly za sebou už masáže, pedikúru a oběd. Až skončí kosmetika, čeká mě ještě manikúra.

Simone ležela na lehátku vedle mě a stejně jako já měla na obličeji pleťovou masku.

"Takže křest té tvojí knihy je už příští týden?" zeptala se Simone.

"Jo."

"Kéž bych tam mohla být."

"Byla bych moc ráda, kdybys tam přišla."

Dopsala jsem Jakeovu biografii před dvěma měsíci a pak ji měla redaktorka. Rukopis mi vrátila s nějakými připomínkami, takže jsem ho ještě přepracovala.

Rukopis mi vratila s nejakymi pripominkami, także jsem ho jeste prepracovala. Pak se zase vrátil k redaktorce... Takhle jsme si ho chvíli přehazovaly, až jsme se nakonec shodly na konečné verzi.

Pár ukázek se už objevilo v *Etiquette*. Vicky mi nedávno volala, že prodejnost časopisu se zvýšila o deset procent, což bylo úžasné.

"Přiletí Vicky na křest?"

"Přiletí," Usmála isem se.

Zahájení se bude konat v New Yorku, v místě, kde sídlí nakladatelství. Takže tam s Jakem příští týden letíme. Vicky už tam na nás bude čekat a potom poletí s námi do L. A. a společně si tu užijeme několik dní.

Neviděla jsem ji od té doby, co jsem odjela z Londýna. Tedy když nepočítám naše skypování, ale to je něco jiného.

Na dobu, kdy tu bude, isem naplánovala spoustu nákupů. "Měla bys taky přemýšlet o cestě do Londýna," ozvala se Simone, "Už je to

strašně dávno, co jsi nebyla doma." "Já vím." Povzdechla isem si. "Taky mi to chybí."

"A Londýnu se stýská po tobě. Třeba byste tam mohli s Jakem dorazit na krátkou

dovolenou, až se vám narodí dítě," "To je skvělý nápad," řekla jsem, představa návštěvy Londýna se mi uhnízdila v hlavě, "Měli bychom se tam podívat. A mohla bych tam pro své přátele uspořádat

dámskou jízdu na rozloučenou. Většina mých přátel tady z L. A. by se ráda do Londýna podívala, takže spojit to s mým rozlučkovým večírkem není vůbec špatný nápad. Jsem si jistá, že Carly i Stuartovi se to bude zamlouvat." S Jakem isme se dohodli, že svatbu uděláme v prosinci. Nebude to sice letní

svatba, jak isme původně plánovali, ale ani jeden z nás nechce čekat až do příštího léta. Víc než cokoli jiného chci být Jakeovou manželkou. A do prosince budu mít i dost času shodit kila navíc, která mi zůstanou po porodu. "Když už mluvíme o Londýně," ozvala se Simone trochu napiatým hlasem,

"viděla jsem minulý týden Willa." Srdce se mi zastavilo. Otočila isem se k Simone, přestože se to kosmetičce nelíbilo, "Vážně?" Hlas se mi

třásl, což mě prozradilo.

Na Willa jsem si už hodně dlouho nevzpomněla. Vlastně jsem na něj ani vz-

pomínat nechtěla. Protože kdybych to udělala, znovu by se mi v hlavě vyrojily vzpomínky na to, jak moc jsem mu ublížila a co všechno pak následovalo, když jsem se s ním viděla

v Londýně naposledy. "Hmm," přikývla a soustředěně si mě prohlížela.

Snažila isem se nasadit naprosto neutrální výraz. "A proč mi to říkáš až teď?" "Protože od chvíle, co jsem tady, jsem ještě neměla příležitost. Vždycky se kolem

nás někdo motal." Jake.

"Jak se má? Ptal se... ehm... ptal se na mě?" Navenek jsem se sice snažila vypadat, že mě to vůbec nezajímá, ale tahle otázka mě samotnou překvapila.

"Mám ti na to opravdu odpovídat?"

Mlčela isem.

Už se nemůžu dočkat.

Opravdu chci znát odpověď?

..Ano."

"Ne. Vůbec se o tobě nezmínil. Ale vlastně ani nemohl, protože… no… prostě nebyl sám, když isem ho viděla, Tru,"

"Aha." Ticho. "S někým se schází?" Samozřejmě, že ano. Will je atraktivní chlap. Je chytrý a starostlivý. Pro nějakou ženu skutečný poklad.

Ano." Jak to, že na něi pořád ještě žárlím?

Zadívala jsem se na strop. Zaskřípala jsem zuby a přinutila se k úsměvu. "No, to je skvělá zpráva. Přeju mu to."

"Ne, nepřeješ. Ale vím, jak to myslíš. Jsi šťastná, že on je šťastný. Ale pořád tě to bolí, co? I kdvž víš, že na to nemáš žádné právo."

Mám Simone moc ráda, je vidět, že mě doopravdy dobře zná. Sakra, strašně mi chybí, že se s ní nevídám každý den. A vůbec se netěším, až za pár dní odsud odiede.

Obrátila jsem se zpátky na ni. "Je to přesně tak." Kousla jsem se do rtu a zeptala se: "Je to někdo, koho známe?"

"Ne," odpověděla Simone a usmívala se.

Hned jsem se cítila líp. Protože kdyby se Will scházel s nějakou holkou, co znám, asi by mi to příjemné nebylo. No dobře, štvalo by mě to.

"Vypadal fakt spokojeně, Tru," dodala Simone. "Šťastně."

Přesně tohle jsem Willovi přála. Chtěla jsem, aby byl šťastný s někým, kdo si ho

zaslouží. "Jsem ráda, že je šťastný." Usmála jsem se. "A myslím to doopravdy vážně."

"Já vím, že jo." Simone se znovu zadívala do stropu, aby kosmetička mohla pokračovat ve své práci.

"Jak vypadá?" Musela jsem se zeptat. Zvědavost mi nedala.

"Je úplný tvůj opak, Blonďatá, malý prsa, vysoká,"

"Takže vlasy odbarvené peroxidem, prsa po tátovi a vyčouhlá tyčka. Beru to zpátky. Tohle není holka, kterou by si Will zasloužil."

"Potvoro," Simone po mně střelila naoko zlostným pohledem,

"Čekala jsi něco jiného?" Ušklíbla jsem se na ni. "Ne." Vvpískla a obě isme se nahlas rozesmály.

Když jsme vyšly z wellness studia, Dave na nás čekal u auta.

"Jaký jste měly den, dámy?" zeptal se a otevřel nám dveře. Nechala jsem Simone vylézt na zadní sedadlo první.

"Naprosto skvělý den," rozzářila jsem se. "A co ty?"

"Zákusky a čerstvá káva, co mi sem přinesl poslíček, mi ho velmi zpříjemnily. Díky, Tru. Jsi fakt výjimečná holka, víš to?"

"A ty jsi výjimečný chlap, Dave. Neznám žádnýho chlapa, který by seděl na parkovišti v autě a šest hodin na mě čekal." Usmála isem se a s obdivem ho poplácala po paži. "Za to může Jake," zašklebil se.

"Bože, tohle je album Backspacer?" zeptala jsem se ho. "Jak můžeš poznat, z jakého alba to je, když jsi slyšela jen začátek jedné pís-

Zasmál se, pomohl mi nastoupit do auta a zabouchl za mnou dveře. Zapnula jsem si bezpečnostní pás ve chvíli, kdy Dave dosedl za volant. Ohlédl se, "Takže k Dennymu, kde vysadíme Simone, a pak rovnou domů?"

ničky?" Podíval se udiveně do zpětného zrcátka. "Z tvých schopností jde strach, Tru. Uvědomuješ si to?" řekl a zasmál se.

Zaposlouchala isem se do písničky, kterou Dave naladil – kapela Pearl Jam.

Skopla isem boty a pohodlně se usadila. Z dnešního rozmazlování isem se cítila

"Je to dar." Kývla jsem hlavou a zazubila se na něj. "A Dave, jsem taky skalní fanoušek Pearl Jam jako tv. Jak to, že to o tobě nevím? Sedm měsíců s tebou jezdím

prakticky každý den a teprve teď zjistím, jaký máš vynikající hudební vkus." "Vždycky čekám nejméně sedm měsíců, než své nitro někomu otevřu," ušklíbl se.

Uvolnila isem si bezpečnostní pás a naklonila se dopředu. "Můžeš přeskočit dopředu na Just Breathe? To je moje oblíbená písnička. Jo,

pusť to trochu hlasitěji." "Tušil jsem, že je v tobě něco, proč tě mám tak rád," Mrkl na mě, Dave zastavil na křižovatce na červenou, otočil knoflíkem a přeskočil pár stop

dopředu. Když našel Just Breathe, pustil přehrávač naplno. Chvíli jsem ještě

zůstala nakloněná dopředu, lokty se opírala o opěradlo předního sedadla a zaposlouchala se do melodických tónů kytary.

Dítě mě jemně koplo. Pohladila jsem si rukou břicho.

Dítě se znovu mírně pohnulo.

"Líbí se ti tahle píseň, co?" zamumlala jsem. "Řeknu tátovi, aby ti ji zazpíval, až přijedeme domů."

Na semaforu blikla zelená a Dave se rozjel.

"Jo, je stejný jako blázen jako tv!"

zeptal se jen tak pro jistotu. "Přesně tak, Dave."

uvolněně a příjemně.

Opřela jsem se v sedadle, upravila si bezpečnostní pás kolem objemného břicha a začala zpívat spolu s přehrávačem. Simone se ke mně připojila. Chytila jsem ji za ruku a stiskla ji. Spokojeně se usmívala. Pak jsme zaslechly zepředu Daveův zpěv.

Simone se zachichotala. Taky jsem se jeho barytonu musela v duchu smát. Život je skvělý.

Život je nádherný.

Myslím, že krásnější než teď už být ani nemůže. Cosi na pravé straně upoutalo mou pozornost. Nepřestala jsem zpívat,

nepřestala jsem se usmívat, jen jsem obrátila obličej k okénku. A pak isem to uviděla.

Úsměv mi zmizel ze rtů. Říká se, že vám život problikne před očima v okamžiku, kdy víte, že umřete. Viděla jsem celý svůj život. Ale ne ten, jaký jsem už prožila. Ale ten, který mě

ieště čekal.

Naše právě narozené miminko. Viděla jsem ho vyrůstat. Svatba s Jakem. Jak pomalu vedle něi stárnu. Život s ním, milování s ním. Oba je budu milovat, dokud nezestárnu a nebudu připravená zemřít.

Přesně tohle jsem viděla během těch milisekund, kdy se k nám řítilo to auto.

Ještě není můi čas. Zachraňte mé dítě, prosím.

Zadívala jsem se na řidiče. Vypadal, jako by... jako by se omlouval. Přitiskla jsem ruce ke svému dítěti, a pak...

JAKE...

Kapitola devatenáctá

Minulou noc jsem měl ten nejděsivější sen.

Tedy aspoň si to myslím, protože jsem se ráno probudil s nejhorším pocitem, jaký jsem kdy měl. Jako kdyby se blížila nějaká pohroma. Od rána jsem ten pocit ze sebe nemohl setřást.

Strašně jsem chtěl se na všechno vykašlat a vrátit se domů k Tru.

Nemluvil jsem s ní od chvíle, kdy odjela do wellness studia. Nechtěl jsem ji tam vyrušovat, ale normálně s ní mluvím nejméně jednou denně, když nemůžeme být spolu.

Rozhodl jsem se, že jí zavolám. Měla být už na cestě domů, a jako záminku bych si mohl vymyslet. že potřebuju vědět, co chce k večeři.

Vypnul jsem aparaturu, vytáhl telefon ze zadní kapsy džínsů a rychle vytukal její mobilní telefon.

Hlasová schránka.

Přišlo mi to divné, protože Tru si nikdy telefon nevypínala.

Možná ho musela vypnout ve wellness a pak si ho zapomněla znovu zapnout.

Zaslechl jsem, jak se ve studiu ozval zpěv Katy Perry. Stuartův vyzváněcí tón. Občas je opravdu dokonalým ztělesněním gaye.

Odpojil jsem kytaru a postavil ji do stojanu.

"Hej, lásko... co?... Počkej, cože!... Ach, bože, ne!"

Právě to jeho "ne" mě zastavilo a donutilo obrátit se k němu, protože jeho hlas zněl... přesně tak, jako když jsme se dozvěděli, že umřel Jonny.

V hlavě mi bodalo a krev v žilách mi ztuhla.

Měl jsem pocit, jako by z místnosti někdo vysál všechen vzduch. Ten zkurvený pocit, který jsem měl od rána, se mně zase vloudil do myšlenek. Do mých temných a černých myšlenek.

"Kdy?... Jsou?... Co ona... ach, bože, ne... ne." Stuartův hlas přešel v šepot. Otočil se a oči upřel do mých.

Věděl jsem to. Už od rána jsem něco tušil.

Kurva, ne.

"Jedeme hned." Sledoval jsem jako ve zpomaleném filmu, jak Stuart ukončil hovor a spustil ruku s telefonem.

"Stuarte, co se stalo?" Denny vylezl zpoza bicí soupravy. Stuart se podíval na Dennyho, pak zamířil rovnou ke mně.

Přestaň se na mě takhle dívat.

"Volal Josh." Rty se mu třásly. "Zrovna se chystal odejít z nemocnice, když..." Hlas se mu zadrhl v hrdle. Odkašlal si a pak pokračoval: "Záchranka přivezla tři

lidi, Autonehoda, Je to Simone, Dave, a... Tru,"

Tru Auto Nehoda

Ne. Bože, to ne.

Denny si přikryl ústa rukou. "Simone, je...?" Dennyho hlas zněl vyděšeně.

Ne, to já mám strach. Já jsem vyděšený.

Nemohl isem se ani nadechnout. Srdce mi bolestivě bušilo do žeber. Ta bolest byla nesnesitelná.

Tom se Smithem došli ke Stuartovi.

Ten se podíval znovu na Dennyho. "Josh říkal, že Simone je pomlácená a zraněná, ale bude v pořádku. Dave taky, ale..." Zadíval se zpátky na mě. "Jakeu..." Přistoupil ke mně.

"Ne." Ustoupil jsem o krok dozadu a vrazil do kytary.

Nechci to slušet. Nechci nic vědět.

Zavrtěl isem hlavou. Snažil isem se odsud vypadnout, dostat se prvč od Stuarta,

ale neměl jsem kam utéct. "Je mi to moc líto." Sledoval jsem, naprosto otupělý, jak si utírá slzu z tváře. "To druhé auto do nich vlítlo ze strany spoluiezdce. Přímo do Tru. Josh mi řekl. že je

teď na sále. Musíme se dostat co nejrychleji do nemocnice." Zavřel isem oči.

"A dítě?" Ta slova mi vypadla z úst. Měl jsem pocit, jako bych to ani neřekl já, "Nevím. Promiň. Musíme jít. Josh na nás čeká na pohotovosti. Vezme nás k doktorům, kteří nám řeknou víc."

Místnost se se mnou roztočila. Nebyl v ní žádný vzduch.

Mám pocit, jako bych byl pod vodou.

Topím se!

Měl jsem ji dnes ráno v náručí. Neměl jsem ji nikam pouštět, měl jsem ji držet pevně a nenechat ji nikdy odejít.

Nemůžu ji ztratit. Prostě nemůžu.

Kurva, to bolí. Strašně moc to bolí.

"Jakeu...," ozval se Stuart.

Zvedl jsem hlavu. "Nemůžu ji ztratit." Nemůžu dýchat. Lapám po vzduchu, kterého se mi nedostává. "Ona ne. Kdokoliv jiný, ale ona ne." Zadíval jsem se do Stuartových očí.

"Já vím." Po tváři mu stekla další slza. Rychle si ji setřel.

Nemohl je zadržet, stékala jedna za druhou.

"Tak poid", jedeme do nemocnice. Až se tam dostaneme, budeme vědět víc, " nabádal mě Stuart. Konečně se mé nohy daly do pohybu. Zvedl ruku a obial mě kolem krku. "Chápu tě." Hlas se mu zlomil. "Naprosto ti

Chtělo se mi plakat. Chtělo se mi křičet. Musím něco udělat. Cokoliv, abych

rozumím, Jakeu, Určitě bude v pořádku. Oba budou v pořádku." V pořádku. Oba budou v pořádku.

Seděl isem v autě. Myslím, že to bylo moje auto, které řídil Stuart. Auto.

zahnal tu nesnesitelnou holest v hrudi. Ale nic se nestalo

Nehoda

Tru.

Nemohl jsem dýchat. Bolest kolem srdce byla nesnesitelná.

Nevěděl isem co dělat.

Měl bych něco dělat. Měl jsem ji chránit, oba jsem je měl chránit.

"Nebyl jsem tam. Měl jsem tam být," dusil jsem se vlastními slovy. Věděl jsem, že mluvím já, ale hlas mi zněl cize.

"Bude to v pořádku, chlape." Tomovy ruce se přehouply přes opěradlo a spočinulv mně na ramenou.

Jako by mě chtěl udržet na místě. Jako by si myslel, že se z toho všeho zblázním. Chtěl jsem se zbláznit. Ale nemohl jsem ze sebe tu nesnesitelnou bolest dostat,

usídlila se mně v srdci a spalovala mně každičkou část těla. "Tru bude v pořádku," sliboval Tom. "Je bojovnice. Dostane se z toho."

"A co dítě... co moje dítě?" vyhrkl jsem.

Tomovo mlčení mi přitížilo.

"Oba budou v pořádku, Jakeu," Stiskl mi rameno. Bylo to tu znovu. Ta slova – budou v pořádku.

Ale to není to, co chci slyšet. Nic z toho nechci slyšet! Nechci tu být. A nechci poslouchat, že budou v pořádku. Chci být doma s Tru, držet její krásné tělo v náručí. Chci cítit její horkou kůži

na své. Její dech, když mě líbá tak, jak to umí jen ona. Chci slyšet její smích. Chci vidět její úsměv.

Chci cítit kopání mého dítěte. Chci... je oba.

Znovu jsem zavřel oči.

Byli jsme v nemocnici. Jakoby zdálky jsem slyšel mluvit Stuarta. Všude kolem nás bylo spousta lidí.

A spousta bílé barvy. Bílé stěny. Bílé pláště.

Kde je Tru?

"Jakeu..." Otočil jsem se a uviděl Joshe. Vypadal zarmouceně. Soucitně. Nechtěl isem, aby mě litoval. Chtěl isem vidět Tru.

"Jakeu...," opakoval. "Je mi to tak líto..." Slyšel jsem jeho zlomený hlas. Stuart položil Joshovi ruku na paži. Josh se na něj podíval a kývl.

Pak se znovu obrátil ke mně. Jeho hlas zněl najednou velmi věcně. Jako lékař byl zřeimě zvyklý oznamovat příbuzným špatné zprávy. "Tru je teď na sále. Jediné, co vím, je, že při nehodě utrpěla vážné poranění hlavy. Doktor Kimble, jeden z chirurgů, kteří ji operují, nám brzy přijde říct víc. Pojď za mnou..." Vážné zranění hlavu.

Následoval isem Joshe. Jeli isme výtahem nahoru. Dveře se s cinknutím otevřely. Najednou jako bych se probudil. Uvědomil isem

si, kde isem. Proč isem tady. Tru měla automobilovou nehodu.

Kurva, ne.

Ne. Ne. Ne. Ne. Ne. Ne.

Ne! Vyběhl jsem z výtahu a utíkal chodbou. Nevěděl jsem, kam běžím.

Prostě isem potřeboval najít Tru.

Chirurgie. Josh mluvil o operaci.

Slyšel isem za sebou hlasy volající mé jméno, ale nemohl jsem se zastavit.

Tru.

Musím ji najít. Kde isi, babu?

Najednou isem se zastavil. Proč?

Někdo mě zezadu objal a zastavil mě. Držel mě pevně. Nechci, aby mě někdo držel, Chci Tru, Chci jenom Tru,

"Počkej, uklidni se, Jakeu. Jsi tady. Musíme jít sem." Stuart s Tomovou pomocí

mě zavedl dveřmi do nějaké místnosti. Bílý pokoi.

Kurva, všude jen samá bílá.

Najednou jsem seděl v křesle.

Nechci sedět.

Musel jsem vstát. Najednou vstali všichni.

Stuart, Tom. Smith, Josh.

"Kde je Denny?" Opravdu to byl můj hlas?

"Zůstal dole na pohotovosti se Simone a Davem," odpověděl Stuart, "Jakeu, nechceš si sednout?"

Zavrtěl isem hlavou.

Nemůžu sedět, když Tru... co vlastně? Když je na operačním sále?

Opravdu Tru umírá? Úmírá i naše dítě? Copak je oba doopravdy ztratím? Tak jako jsem ztratil Jonnyho? Proboha proč?

Bolelo mě to, Kurva, strašně to bolelo. Měl isem pocit, že mně praská hrudník. jako by se otevíral dokořán a život z něj pomalu vyprchával.

Náhle se otevřely dveře. Blížil se ke mně muž v bílém plášti.

Zase ta bílá Zase ten soucitnú pohled.

Kduž... umírá? Hmírá!

Ne.

Nechci, aby mě všichni litovali. Nechci tu být, Musím se odsud dostat, Musím naiít Tru.

Potřebuju se jí dotknout. Držet ji. Nesmím ji nechat odejít. "Pane Wethersi, jsem doktor Kimble."

Vnitřnosti se mi sevřely a třásl isem se až do morku kostí.

"Tru... kde ie?"

Doktor zvedl ruce a spojil je k sobě. Vvpadalo to, jako by se modlil, když je nasměroval ke mně.

Nelíbilo se mi to. Chtěl jsem ty jeho zasraný ruce odstrčit.

"Trudy je stále na operačním sále," Jeho hlas zněl stejně věcně jako před chvílí Joshův. "Utrpěla velmi vážné zranění hlavy..."

Zase jsem slyšel ta samá slova. Jenže řekl něco víc – řekl velmi. Josh nemluvil o velmi vážném zranění.

Je to mnohem horší, Velmi znamená horší,

Bože, to ne.

"Chlapec?" Po tváři mi stékala slza.

"... nadměrné krvácení uvnitř lebky... tlačí na mozek... otok... dítě... porod..."

Dítě. Podíval jsem se doktorovi do očí. "Cože?" Znovu jsem slvšel svůj hlas, ale jako by

se ptal někdo jiný. Doktor Kimble si přešlápl. "Museli isme se rozhodnout, pane Wethersi, Nemohli

isme ztrácet čas. Dítě bylo ve velkém nebezpečí, Jeho srdeční frekvence rychle klesala. Neměli jsme jinou možnost než provést císařský řez." Přitiskl jsem si dlaň na prsa ve snaze ulevit úporné palčivé bolesti za hrudní

kostí.

"Ale Tru byla teprve v devětadvacátém týdnu..." Nemůžu se nadechnout. "Dítě je v pořádku," přikývl lehce doktor. "Má kvůli syndromu dechové tísně trochu potíže samostatně dýchat, což je ale u předčasně narozených dětí velmi časté. Pomáháme mu s tím ventilační podporou a chlapec reaguje velmi dobře."

"Ano, máte syna." Sun.

..Kde ie?" "Za chvilku ho převezou na novorozeneckou jednotku intenzivní péče."

"A Tru... bude... je...?"

Doktor si založil ruce na hrudi. "Je v péči těch nejlepších chirurgů na světě, kteří pro ni dělají vše, co mohou,"

Mame suna a Tru to ani nevi. Musí se to dozvědět. Musím ji vidět a říct jí to.

"A...," přerývaně jsem se nadechl, "zvládne... přežije to?"

Ten pohled v jeho očích... pohled, o němž si myslel, že ho přede mnou skrývá... Viděl isem ho jasně.

"Doktoři dělají všechno pro to, aby se z toho dostala, pane Wethersi," V tu chvíli mi to všechno došlo a moje nejhorší obavy se naplnily.

Tru může umřít

Můžu ji ztratit – a navždy.

Ach. bože, ne.

Ne. Ne. Ne. Ne. Ne. Ne. Ne. Ne.

Přitiskl jsem si ruku sevřenou v pěst na čelo. "Myslíte si, že to nezvládne." Doktor se znovu nervózně zavrtěl, do očí se mi nepodíval, "Je příliš brzv na to,

abychom stanovili přesnou diagnózu - "

"Neutěšuite mě tady takovýma kecama! Prostě mi řekněte pravdu! Umře?" "Jakeu..." Tom mi položil konejšivě ruku na rameno, ale odstrčil jsem ho.

Hrudník se mi zvedal, jak jsem přerývaně dýchal, strach mi svíral vnitřnosti. Díval isem se doktorovi do obličeje a hledal odpověď.

Musím to vědět, Musím vědět, jestli ji ztratím. Jestli přijdu o jedinou bytost na světě, na které mi kdy záleželo.

A doktor je jediný, kdo mi to může říct.

Nadechl se a konejšivým hlasem mi řekl: "V této chvíli je Trudyina šance na přežití padesát na padesát... v nejlepším případě. Až se probere po narkóze..." Zarazil se a ve tváři se mu znovu objevil soucitný výraz. "Pokud se probere a kdv..."

Pokud.

.... zatím nevíme, do jaké míry došlo k poškození mozku," ..Ne..."

Neuvědomil jsem si, že padám. Najednou jsem byl na podlaze.

Tom mě držel kolem ramen. Plakal isem.

Najednou kolem mě byla spousta lidí. Spousta bílé. Spousta hlasů.

Pak všechno zmizelo.

Nastalo ticho. Mrtvolné tíživé ticho.

Pořád isem byl na podlaze, ale teď isem se opíral o zeď. Tom se Stuartem se nade mnou skláněli Slyšel isem, že se znovu otevřely dveře. Zvedl isem hlavu a rozmazaně viděl, jak

Zavřel isem oči a opřel si hlavu o zeď. "Jakeu..." Stuartův hlas mě přinutil otevřít oči. Tupě jsem na něj zíral. "Musíme zavolat Truiným rodičům. Měli by vědět, co se stalo. Za chvíli se o té nehodě dozvědí novináři – pokud už o tom někde nepíší – a Truini rodiče by se to neměli

Josh proklouzl z místnosti na chodbu a mluvil s nějakou ženou v bílém plášti.

dozvědět z tisku " Srdce se mi znovu zastavilo.

Billu s Evou.

Ne. to nezvládnu.

Kurva, zase ta bílá!

Zakroutil isem hlavou. "Já nemůžu..."

"Zavolám jim. Seženu jim letenky na první letadlo, které sem z Manchesteru poletí." Dotkl se soucitně mého ramene a vstal, "Chceš, abych zavolal taky tvojí mámě?"

Mámě? Chci ji tady vůbec?

Přikývl isem.

"Jdu sehnat něco k pití." Smith se zvedl. "Jakeu, chceš, abych ti něco přinesl?" Tru.

Zavrtěl isem hlavou.

"Tome?"

"Dám si kávu. Černou."

Za Stuartem a Smithem se zabouchly dveře.

V místnosti jsem zůstal sám s Tomem.

Zase to ticho. To zasrané zkurvené ticho.

"Co když umře?"

Tom se ke mně obrátil a zadíval se mi přímo do očí. "Tru je velká bojovnice, Jakeu. Každý den se mě snažila převychovat, copak si nevzpomínáš? Neopustí tě."

"Ale co kdvž..." "Žádné co když. Nemuč sám sebe takovými otázkami."

Oči se mi zalily slzami. "Nevím, co mám dělat... co si mám myslet... co na to říct."

Schoval jsem obličej do dlaní a ztěžka dýchal.

Slzy mi protékaly mezi prsty a kapaly na podlahu. Slyšel jsem, jak se Tom nadechl. "Nemysli na to nejhorší, Jakeu. Mysli na to

dobré. Přemýšlej o chvíli, kdy budeš poprvé držet v náručí syna. Mysli na den, až navlékneš Tru zlatý kroužek na prsteníček – i když se asi musela zbláznit, když souhlasila, že si tě vezme. Přemýšlej o všech úžasných věcech, co vy tři hodláte dělat společně. A zatímco ty o tom budeš přemýšlet, budu se modlit k tomu

velkému člověku tam nahoře. Slibuju, že úplně překopu svůj život a od základu se změním. Když ty tohle všechno budeš mít, když budeš mít všechno to, cos chtěl," Cítil jsem, jak mi Tom položil ruku na rameno a stiskl mě. V tu chvíli jsem se rozbrečel ještě víc.

Jak už je to dlouho? Hodiny... dny... minuty. Bolely mě oči. Třeštila mi hlava.

Slyšel jsem, že se dveře znovu otevřely. Přišel Josh. Posadil se vedle mě.

"Právě jsem mluvil s doktorkou Fullerovou, neonatoložkou, která se stará o tvého syna. Říkala, že se mu daří dobře, Jakeu, opravdu dobře. Jestli se na to cítíš, můžeš se na něi jít nahoru podívat,"

Otočil jsem se a zíral jsem na něj bez jakéhokoli výrazu. Jít se podívat na suna. Bez Tru.

Ale...

Neměl bych ho vidět bez Tru.

Nemůžu odsud odejít. Musím vědět, co se děje s Tru.

Nemůžu. Já prostě... nemůžu.

"Půidu s tebou nahoru, aby ses na něj podíval, a počkám venku. Kdybych se dozvěděl něco nového o Tru, hned bych ti to řekl, slibuju, " ujistil mě Josh, jako by

mi četl myšlenky. "Já..." Zakroutil jsem hlavou. "Nevím, jestli... jestli to zvládnu."

Josh pokrčil kolena a položil si na ně spojené ruce. Dlouho mlčel, než zase promluvil. Jeho hlas zněl rozhodně. "Chápu, že si myslíš, že když tuhle místnost opustíš, je to, jako bys opustil Tru... ale teď pro ni stejně nemůžeš vůbec nic udělat. Nemůžeš jí pomoct, Jakeu, Ale tvůj syn... tě potřebuje. Potřebuje alespoň jednoho

rodiče." Jednoho rodiče.

dveře.

Zavřel jsem oči. Je sám tam nahoře. Musí být tak zmatený a vystrašený. Potřebuje mě.

"Tak dobře...," souhlasil jsem a otevřel oči.

"Tvůj syn je támhle." Josh ukázal na zavřené dveře naproti nám. "Je tam s ním sestra. Počkám na tebe tady." Ukázal na tři plastové židličky u stěny.

Obrátil isem se ke dveřím a dlouhou chvíli na ně ien zíral. Zhluboka jsem se nadechl, nervózně jsem si pročísl rukou vlasy a vydal se

ke svému synovi. Třásl jsem se, a čím víc jsem se blížil dveřím, tím to bylo horší.

Je tam. Hned za těmi dveřmi.

Sáhl jsem na kliku, sevřel v prstech chladný kov a stiskl ji. Pomalu jsem otevřel

Místnost byla osvícená mdlým světlem. Bylo v ní ticho, jediný zvuk. který isem slyšel, bylo pípání přístroiů. Sestra stála zády ke mně, ale když mě zaslechla, otočila se a usmála se na mě.

"Je támhle, už na vás čeká," Znovu se na mě usmála,

"Ano," zasípal jsem.

"Iste pan Wethers?"

Po své pravici jsem uviděl inkubátor. Uvnitř ležel můj svn.

Můi sun.

Sotva jsem ho přes všechny ty hadičky viděl, jak byl malinký. Vypadal tak křehce a zranitelně

Srdce se mi prudce rozbušilo.

Chtěl isem jít k němu, ale nemohl isem. Bál isem se a ustoupil o krok zpátky. Neměl jsem ani ponětí, jak bych tak malému tvorečkovi mohl pomoct. Neměl

bych tu být. Přiiít sem byla chyba. Chystal jsem se otočit a odejít, když se vedle mě objevila sestra. "Nenechte se

všemi těmi hadičkami vyděsit. Pomáhají mu dýchat, dokud nebude dost silný na to, aby to zvládl sám. Jděte se s ním přivítat," nabádala mě jemně. Nepřítomně isem se na ni podíval.

V ústech jsem měl najednou sucho. Pulz se mi zvýšil, až mi krev hučela v uších,

Měla tu se mnou být Tru. Měli jsme se na něj jít podívat spolu.

Tohle je špatně. Polkl isem slzv pálící mě v krku.

Nějak se mi podaří udělat krok dopředu. Pak další... dokud jsem nedošel k inkubátoru.

Podíval isem se na něi přes plexisklo.

Vypadá stejně jako Tru. Přesně jako ona. Je stejně dokonalý.

To pomyšlení mě bolelo.

Zblízka mi připadal ještě menší. Do nosíku mu vedla tenká plastová trubička a na hlavě měl bílou pletenou čepici.

"Kolik váží?" zeptal jsem se.

"Jedenáct set gramů."

Srdce mi pokleslo, Jedenáct set gramů, Ježíši, to je skoro stejně jako pytlík

cukru. Než jsem si uvědomil, co dělám, natáhl jsem k němu ruku. Zarazil jsem se

a sevřel ruku v pěst.

"Můžete se ho dotknout," oznámila mi sestra. "Jen si nejdřív umyjte ruce." Do dlaně mi vymáčkla trochu dezinfekčního gelu. Rozetřel jsem si ho a počkal, až uschne.

"Nechám vás tu chvilku o samotě."

"Bude v pořádku?" zeptal jsem se chraplavým roztřeseným hlasem.

"Máte před sebou silného bojovníka. Určitě bude v pořádku." Krátce se dotkla mého ramene a vzápětí byla prvč. Zůstal isem sám se svým synem. Můi svn. Klekl jsem si, takže jsem teď měl obličej v jeho úrovni. Malá tvářička se ke mně

obrátila. Má steině plné rtv jako Tru.

Protáhl jsem třesoucí se ruku skrz okénko a položil dlaň na matraci. Natáhl jsem

malíček k jeho malé ruce a zlehka se ho dotkl. Pocit, který mě v tu chvíli zaplavil, jsem nikdv nezažil.

Byla to láska.

Jiná láska, než jakou chovám k Tru. Ale stejně silná. Náhlá potřeba chránit ho.

Zaručit pro něj bezpečí, uchránit ho před jakoukoli bolestí. Před takovou bolestí, iakou teď prožívám.

Slzv mě dusilv. Pohladil jsem ho malíčkem po útlé ručičce... najednou se jeho prstíky zkroutily

a pevně mě chytily.

Potřebuje mě.

Slané slzy mi stékaly po tváři, pálily mě v očích i v hrdle.

Sevřel jsem pevně rty a opřel se čelem o plexisklo inkubátoru.

"Je mi líto, že jsem tam nebyl...," zašeptal jsem. "Hrozně moc mě to mrzí."

Kapitola dvacátá

"Jakeu."

Za sebou jsem zaslechl Joshův hlas. Zvedl jsem hlavu a odvrátil pohled od svého syna. Podíval jsem se na Joshe.

Tru

Jemně jsem vytáhl malíček ze sevření a vstal. Nohy jsem měl ztuhlé a rozbolavěné. Steině jako jsem měl bolavé srdce v hrudi.

"Tru je po operaci. Za chvíli ji převezou na pokoj. Můžeš se za ní jít podívat."

"Je...?" Odmlčel jsem se a u srdce mě píchlo. Měl jsem strach. "Je v pořádku?" Josh si přejel rukou přes obličej "Jediné, co ti teď můžu říct, je, že se jim podařilo zastavit krvácení a snížit tlak mezi mozkem a lebkou. Ale stále je tam ještě značný otok. Neurochirurg doktor Kish, který vedl Truinu operaci, čeká dole a chce s tebou mluvit. než půideš za ní."

Aby mě připravil na nejhorší.

Obestřel mě strach a po zádech mi přejel mráz.

Josh se podíval do inkubátoru a došel k němu blíž. "Je krásný, Jakeu. Opravdu nádherný."

Stejně jako jeho máma.

Přikývl jsem. "Díky."

"Půjdeme?" Josh kývl hlavou ke dveřím.

Váhavě jsem ho následoval.

V hlavě mi vířila spousta emocí, které jsem ani všechny nedovedl popsat. Asi největší byl strach... ale v tuhle chvíli jsem se cítil rozpolcený.

Zoufale jsem si přál vidět Tru, s bolestí v srdci jsem po ní toužil... ale zároveň jsem měl pocit, že tu nemůžu nechat svého syna samotného.

Josh jako by mou úzkost vycítil. "Na chodbě čeká Stuart, chce s tebou mluvit, než půjdeš za Tru. Chceš, aby šel sem a počkal tu s tvým synem, zatímco budeš u Tru?"

"Ano," vydechl jsem a na chvíli zavřel oči. Pokud bych chtěl někomu svěřit svého syna, byl by to Stuart.

Otočil jsem se a znovu prostrčil ruku okénkem dovnitř. Zlehka jsem se dotkl té titěrné ručičky. "Brzy se k tobě vrátím."

Rozloučil jsem se s ním pohledem a vyšel s Joshem z místnosti.

Zavřel jsem za sebou dveře a uviděl Stuarta opřeného o zeď. Oči měl červené a opuchlé.

Rychle ke mně došel. "Jak je na tom?"

"Je... v pořádku." Zastrčil jsem ruce do kapes džínsů.

"Jak vypadá?" "Jako Tru." Krutá a prudká bolest mi rvala srdce. Slepě isem se díval na Stuarta. jako by tam nebyl. Do očí se mi tlačily slzy. Pevně jsem sevřel víčka. Nikdy isem si

nemyslel, že by nastal den, kdy by pro mě bylo tak trýznivé vyslovit její jméno. "Vypadá přesně jako jeho maminka – rozkošně," Slyšel isem, jak se přerývaně nadechl.

Když isem se na něi podíval, otíral si slzu z tváře.

Je perfektní. Krásný. Stejně jako jeho máma.

"Truini rodiče jsou na cestě na letiště v Manchesteru. O všechno jsem se postaral, zařídil jsem jim soukromé letadlo. Budou tu brzy ráno."

"Díky," Nervózně jsem si pročísl vlasy, "Jak tu zprávu přijali?" Stuart zakroutil hlavou.

Nemusel ani nic říkat. Věděl jsem přesně, jak jim bylo. Stejně jako mně, když isem se to od Stuarta dozvěděl.

Kompletní a totální devastace. Naprosté zpustošení duše.

"Mluvil jsem i s tvou matkou. I jim jsem zařídil soukromý let. Jakmile přistanou, pojedou rovnou do nemocnice."

"Fajn, Díky, žes jim všem zavolal." Polkl jsem, abych překonal pálení v krku. "Jak to zvládáš?" zeptal jsem se ho. "Vím. jak moc Tru pro tebe znamená." "No..." Lehce pokrčil rameny a kousl se do rtu. "Jste moje rodina." Setřel si další

slzu. "Jsem připravený pro vás udělat cokoliv, co budete potřebovat." Josh vycítil Stuartovo rozpoložení, viděl, jak s ním cloumají emoce, a tak k němu přistoupil a položil mu ruku na rameno. "Chci teď vzít Jakea za Tru. Říkal jsem si, že bys mohl chyíli počkat tady u toho malýho." Kývl hlavou směrem ke dveřím

za mnou. "Nechci ho tady nechat samotného," dodal jsem rozbolavěným hlasem. "Samozřeimě," přikývl Stuart, "Rád s tvým svnem strávím chvilku," Josh mě vedl k výtahu. Zastavil jsem se a ještě se otočil. "Stuarte?"

"Co je?" "Drž hoza ruku. Líbí se mu, když se může chytit prstu."

Stuart se na mě usmál. "Ujišťuju tě, že to udělám. A rád."

šel za ní, isem byl vyděšený k smrti.

"A Stuarte," pokračoval jsem, "Než mu strčíš ruku do inkubátoru, umvi si ruce dezinfekčním prostředkem. Stojí hned vedle na stolku. Víš, pro jistotu, bakterie

jsou všude." "Dezinfekční prostředek, Jasně," přikývl, "Neboj se, Jakeu, dobře se o něj

postarám."

"Já vím, že ano." Následoval jsem Joshe chodbou směrem k výtahům. Srdce mi bušilo a vnitřnosti

se mi chvěly strachy při pomyšlení, že za chvíli uvidím Tru. Posledních pár hodin jsem netoužil po ničem jiném než ji vidět. A teď, když jsem

Vešli jsme do výtahu a Josh stiskl tlačítko. Výtah se rozjel o několik pater níž. "Jakeu, chci, abys byl připravený… až ji uvidíš, Není…" "Neříkej to, Vím, že... prostě neříkej to," Založil jsem si ruce na hrudi ve snaze

potlačit bolest. Josh přikývl a zadíval se přímo před sebe.

Výtah se pomalu zastavil, dveře se otevřely a s Joshem jsme vyšli ven.

S každým krokem blíže k Tru ve mně narůstala panika a hrůza. Bál jsem se, co uvidím. Na konci chodby jsme odbočili doprava, do prázdné haly, s výjimkou muže, který

seděl u stolu a zapisoval jakási data do papírů v deskách. Jakmile nás uviděl přicházet, položil desky na stůl a prstem si posunul brýle

na nose. Vypadal jako vědátor – na sobě měl modré bavlněné kalhoty a triko s výstřihem

do V. Aspoň že na sobě neměl bílý plášť. Bylo to snad oblečení, které měl na sobě při operaci?

Před očima se mi začaly míhat nepříjemné obrazy. "Joshi," kývl na pozdrav.

"Lucasi, tohle je Jake Wethers, Trudyin snoubenec. Jakeu, toto je doktor Lucas Kish."

"Těší mě, Jakeu."

Přikývl jsem.

Nechci si tu s ním potřásat rukou a říkat, jak je hezké, že ho poznávám. Nejsem

ze setkání s ním nadšený. Nechci se s ním seznamovat. Nechci, aby Tru tady byla. "Dobře, tak..." Zastrčil si ruce do kapes. "Jak už vám předtím doktor Kimble vys-

větlil, Trudy utrpěla vážné poranění hlavy v důsledku nárazu,"

Při těch slovech jsem sebou trhl. "Náraz zasáhl pravý čelní lalok, místo, které nazýváme emoční částí mozku,

a způsobil vážné pohmoždění lebky. Došlo k vnitřnímu krvácení a otoku mozku. Krvácení se nám podařilo zastavit a snížili jsme tlak mezi mozkem a lebkou. Trudy ale při nehodě utrpěla i další zranění. Má zlomenou klíční kost a pravou paži. Pravou ruku má rozdrcenou..."

Zlomené kosti, rozdrcená ruka...

.... ale zranění hlavy samozřeimě vyvolává největší obavy."

Snažil jsem se potlačit jakékoliv emoce, soustředit se na to, co mi říká. Ale můj pohled přitahovaly dveře po mé levici, kde jsem tušil, že Tru leží.

Z plic jako by mi zmizel všechen vzduch, se strachem, který mě svazoval, jsem se

zeptal: "Dostane se z toho?" Doktor Kish vytáhl ruce z kapes, sepnul je před sebou a zhluboka se nadechl.

Těkavým pohledem přejel podlahu přede mnou a pak zvedl hlavu.

Nervy jsem měl napnuté k prasknutí.

bilizované, ale utlumené. Je v hlubokém bezvědomí a připojená k dýchacímu přístroji. Zatím sama dýchat nedokáže. Pokud s tím budete souhlasit, mám v plánu během čtyřiadvaceti až osmačtyřiceti hodin ventilátor vypnout, abychom zjistili, zda Trudy začne dýchat sama. Pokud ano, bude to hned lepší."

"Následujících čtvřiadvacet hodin bude kritických. Její životní funkce jsou sta-

Těžce isem polkl. "A... kdvž nezačne?" Podíval se mi vážně do očí, "To budeme řešit až v případě, že by k tomu skutečně

došlo. Několik příštích dní bude pro Trudvino uzdravení rozhodujících, ale slibuji vám, že uděláme vše, co je v našich silách, abychom ji z toho dostali. Aby co nejdřív

Znovu jsem si přitiskl pěst na hrudník, abych potlačil narůstající bolest. "Když se

Sundal si brýle a protřel oči. "Možná ano. To ale nezijstíme dřív, než se probudí. Dobrá zpráva je, že levá strana mozku je v pořádku. Kdyby došlo k poškození levé mozkové hemisféry, mohlo by to – mimo jiné – ovlivnit i centrum řeči. Což by

mohla iít s vámi a s vaším svnem domů."

probudí, může mít dlouhodobě poškozený mozek?"

pravděpodobně bylo horší. Takže musíme být vděční,"

být právě teď vděčný, odsekl jsem podrážděně.

tak... promiňte." "Jakeu." Josh mě chytil za paži, ale moc mě to neuklidnilo. "Lucas tím nic nemyslel. Jen se snaží, aby ses na to díval spíš z té lepší stránky, ne z té horší. Je jedním z nejlepších neurochirurgů, které Státy mohou nabídnout. Věř mu. Udělá

Svaly jsem měl napnuté, ruce jsem sevřel v pěsti. "Nevidím nic, za co bych měl

V doktorových očích se obievil záblesk soucitu, "Chápu vás, nemyslel isem to

všechno pro to, aby se z toho Tru dostala." Zadíval jsem se na Joshe, pak na doktora Kishe. Polkl jsem knedlík v krku.

"Musíte ji z toho dostat, protože... protože ona je pro mě vším." Díval se na mě s porozuměním a přikývl. "Máte mé slovo, Jakeu,"

"Dobře, jen..." Promnul jsem si oči. "Můžu...? Chtěl bych ji vidět."

Doktor Kish ke mně přistoupil blíž. "Můžete, ale jen vás chci upozornit, že... Trudy teď vypadá jinak. Má v obličeji spoustu modřin a má pootevřené oči, což vyvolává dojem, že je vzhůru. Je to v důsledku otoku na mozku, který ji nutí mít oči

otevřené." "Fain," přerušil isem ho, nepotřeboval isem nic víc slyšet, "Musím ji vidět,"

Nechal jsem je oba stát tam, kde stáli, a zamířil jsem rovnou ke dveřím. Pak jsem se zastavil.

Uvědomil jsem si, že jsem se vlastně vůbec nezeptal, jak se ta nehoda stala. "Víte,

jak k tomu došlo?" Josh se podíval na Kishe, pak zpátky na mě, "Opilý řidič. Jel na červenou a vrazil

do nich přímo z boku."

Popadl mě šílený vztek, nikdy mě nic tak nenaštvalo. Připadalo mi, jako by mi někdo vrážel do hlavy ostré hřebíky. Zatnul jsem zuby, ruce sevřel v pěsti. "Přežil to? Ten řidič?" Josh zavrtěl hlavou. "Ne. Byl namístě mrtvý." "To je dobře." *Protože buch toho hajzla musel zabít holúma rukama, kdubu to*

Otočil jsem se ke dveřím, zpátky k Tru, zhluboka jsem se nadechl, vzal za kliku a pomalu otevřel dveře. Tiše jsem vešel do pokoje.

Tru.

přežil.

Panebože, ne.

Bolest mně zabořila kruté drápy hluboko do hrudi.

Na to, co jsem viděl, nemůže být člověk nikdy připravený.

Vypadala zkroušeně. Sotva se podobala Tru, jakou jsem znal. Najednou se všechno jakoby zpomalilo, jako bych se pohyboval ve vodě...

nejistými kroky jsem se vydal k lůžku. Byla bledá. Na pravé straně hlavy měla bílý měkký obvaz. Krásné vlnité vlasy měla vpředu oholené.

Pravou ruku měla až k rameni v sádře a dlaň zavinutou v obvazech. Tvář měla oteklou a pohmožděnou. Oči mírně otevřené... vypadala přesně tak, jak mě doktor Kich varoval. Zdálo se že je výblim, ale vádli sem že není se není

Kish varoval. Zdálo se, že je vzhůru, ale věděl jsem, že není. Víc než cokoliv jiného jsem si přál, aby byla při vědomí. Dal bych všechno za to,

abych si s ní teď mohl promluvit.

Bodavá bolest se znovu objevila, když jsem ji viděl se všemi těmi hadičkami vedoucími jí do těla.

Přístroje, které ji udržovaly při životě, tiše pípaly a jejich zvuk se mně odrážel v mysli jako ozvěna.

Kristepane, baby.

volávalo ještě palčivější a bodavější bolest.

Před očima se mi začaly míhat vzpomínky...

Znovu jsem ji po všech těch letech viděl v hotelovém pokoji v Londýně... Tru ležící pode mnou v posteli, když jsme se poprvé milovali... když jsem jí vyznával lásku... jak jsme tančili v restauraci na Eiffelově věži... když souhlasila, že si mě vezme... viděl jsem ji, když jsme spolu byli na ostrově... její rozzářenou tvář, když spatřila náš nový domov... když mi oznámila, že je těhotná... její šťastné oči, když jsme viděli na obrazovce naše dítě...

Došel jsem až k lůžku, padl jsem na kolena... na studenou tvrdou dlažbu. Vlastní bolest jsem téměř nevnímal.

bolest jsem temer nevnimai. Vzal jsem ji za ruku a do dlaně jsem jí vtiskl svou tvář. Vdechoval jsem její vůni, potřeboval jsem být blízko k ní. Potřeboval jsem ji. Vidět ji takhle ve mně vySlzy mi stékaly po tvářích, aniž jsem si je uvědomoval. "Neopouštěj mě, Tru." Dusil jsem se bolestí a slzy mi z brady odkapávaly na její lůžko. "Strašně moc tě potřebuju. *Mu oba* tě potřebujeme. Máme svna. Tru. a je tak

dokonalý, tak krásný. Vypadá přesně jako ty. Miluju tě. Neopouštěj mě, baby,

prosím..." Zavřel jsem oči. "Prosím, vrať se ke mně."

Kapitola dvacátá první

Přecházel jsem po chodbě malého křídla nemocnice, kde teď ležela Tru s naším svnem, sem a tam. Ochranka za mnou zavřela dveře.

Přesně jak jsem předpokládal, před nemocnicí se utábořili novináři.

Bylo jich tolik, že jsem se sotva protlačil ke dveřím. Bylo to ve všech zprávách – podrobnosti o nehodě, o Truině zdravotním stavu... i to, jak na svět přišel můj syn.

Před několika hodinami se dokonce jednomu reportérovi podařilo proklouznout až do nemocnice. Samozřejmě s cílem dostat se k Tru do pokoje a vyfotit ji na nemocničním lůžku

Co to je proboha za hajzla?

Kdyby se dostal poblíž Tru, tak bych ho na místě zabil.

Naštěstí se ten chlap nedostal dál než na chodbu.

Dave se usídlil před Truiným pokojem hned druhý den po svém propuštění. I se zlomenou rukou reportéra okamžitě vyhnal. Aspoň tak mi to řekli. Sám jsem to neviděl, protože v té době jsem byl u syna. Nelíbilo se mi, že jsem u toho nebyl.

Pro bezpečnost Tru i syna jsem je nechal přestěhovat do soukromého křídla nemocnice. Teď měli pokoje vedle sebe, s Davem před dveřmi do Truina pokoje a dalším členem ochranky před pokojem našeho syna.

Všechny vchody a východy z nemocnice byly zabezpečené, aby se nikdo nezvaný nemohl dostat dovnitř.

 ${\bf S}$ Davem j
sem zatím o nehodě nebo incidentu s reportérem nemluvil. Nemluvil j
sem s ním vůbec.

Jen jsem si krátce promluvil s Dennym, který mi řekl, že Dave z té nehody viní sebe.

Nebyla to jeho chyba.

Řekl jsem mu to už?

Ne.

Proč?

Nebyl jsem si úplně jistý.

Proč tady sakra takhle nervózně přešlapuju před výtahem a nejsem s Tru? Protože Billy s Evou jedou právě výtahem nahoru.

Kurva, mám strach se s nimi setkat.

Co přiletěli, jsem s nimi ještě nemluvil. Ben je vyzvedl na letišti a jeli rovnou sem.

Nechtěl jsem se s nimi hned setkat, protože nevím, co bych jim měl říct.

Že je mi to líto?

Jistěže je. Kurva, strašně mě to mrzí! Je mi líto, že jsem to ráno nepřesvědčil Tru, aby se mnou zůstala doma. Mrzí mě,

Je mi līto, ze jsem to rano nepresvedcii 11'u, aby se mnou zustaia doma. Mrzi me, že jsem ji nedokázal ochránit, jak jsem jim slíbil. Mrzí mě, že jsem ji přivedl do L. A.

Kdybych Tru nepřemluvil, aby se za mnou přestěhovala do Los Angeles, nikdy by se to nestalo.

Měli jsme se přestěhovat do Anglie. Kdybychom to udělali, nemusela by teď bojovat o život na nemocniční posteli.

Bojovat o svůj život.

Bojoval jsem s touhou zmlátit tu svini, která se opila a pak nastoupila do auta a jela na červenou... a totálně změnila naše životy. Nelíbilo se mi, že při té nehodě umřel, protože jsem ho chtěl zabít vlastníma rukama. Toužil jsem zabíjet toho bas-

tarda znovu a znovu za to, co udělal mé lásce. Když jsem ji poprvé uviděl na lůžku, měl jsem pocit, že se nemůžu ani nadechnout. Všechny ty hadičky vycházející z jejího těla a pískavý zvuk plicního vent-

ilátoru byly jediným znamením, že je stále naživu. Stýská se mi po ní.

Chybí mi její hlas... její úsměv... její krásné hnědé oči upírající se na mě tím zvláštním laním způsobem.

Jestli umře... jestli ji ztratím... bez ní bude můj život stát za hovno.

Jak může člověk žít, když z něj život vyprchá?

Světélko ve výtahu signalizovalo, že se blíží.

V krku mi vyschlo a ruce se mi roztřásly. Několikrát jsem si protáhl prsty.

Dveře se s cinknutím otevřely. První jsem uviděl Evu.

Až doteď jsem si neuvědomil, jak moc je Tru podobná matce.

Vidět ji takhle s vytřeštěnýma očima strachem a žalem, vypadající jako Tru,

videt ji takhle s vytrestenyma ocima strachem a zalem, vypadajici jako Tri ve mně vyvolalo bolest, jako by mi někdo vrazil nůž do srdce.

Zadívala se mi do očí. Ty její se ihned zalily slzami. "Ach, Jakeu." Hlas se jí zlomil. Doběhla ke mně, objala mě a slzami mně zmáčela hruď.

mil. Doběhla ke mně, objala mě a slzami mně zmáčela hruď. Ze všech sil jsem se snažil zůstat silný, ale jakmile přišel Billy a objal jednou

rukou Evu a druhou mě, zhroutil jsem se. Po chvíli jsem si utřel mokré tváře do rukávu. Poodstoupil jsem od nich, potře-

Po chvili jsem si utrel mokre tvare do rukavu. Poodstoupil jsem od nich, potreboval jsem se nadechnout a uklidnit. "Chcete se jít podívat na Tru?" zeptal jsem se ochraptělým hlasem.

Eva si otřela kapesníčkem oči. "Ano," odpověděla současně s Billym. Když jsme zamířili do Truina pokoje, byl jsem vděčný za prostor, který jsem měl.

Aspoň jsem se dal trochu dohromady. Chápal jsem jejich hoře a sdílel jsem ho s nimi. Věděl jsem moc dobře, jaké to je. Věděl jsem, co je žal. Poznal jsem ho, když mě Tru opustila kvůli tomu, že jsem znovu propadl drogám.

Ale teď to bylo něco jiného – jako by mi srdce pomalu umíralo, jako by mu docházelo palivo, které pro svůj chod potřebovalo. Chyběla mu Tru. Naprosto přesně isem si uvědomoval, že když ji ztratím, mé bytí odejde s ní. Když isme přicházeli k jejímu pokoji. Dave vyskočil. Byl jediný, kdo tu v tuhle chyíli byl. Všechny ostatní jsem poslal do hotelu přes

ulici.

pláčem. Se Stuartovým znepokojivým pohledem, kterým mě neustále zkoumal. Dokonce i Tom mě přiváděl k šílenství. Pořád se na mě díval, jako by očekával, kdy se zhroutím. Vím. co si myslel. Mysleli si to i všichni ostatní.

Chtěl jsem tu zůstat s Truinými rodiči sám. Věděl jsem, že oni potřebují být s Tru sami. Ale upřímně, hlavní důvod byl, že jsem se nemohl vyrovnat s matčiným

Mysleli si, že udělám přesně to, co jsem udělal vždycky, když jsem se dostal do problémů – že vběhnu do náruče nějakého dealera.

Ale tentokrát ne. Už tak je to všechno hrozné. Nesmím být zbabělec a utíkat před problémy. Nesmím si myslet, že všechnu bolest vymažu jedním šňupnutím koksu.

Bylo mi jasné, že když se tu objeví Billy s Evou, bude všechno mnohem těžší. Ale nedošlo mi, jak moc těžké to bude.

"Pane Bennette, paní Bennettová, je mi tak strašně líto, co se stalo Tru." Dave se jim ani nemohl podívat pořádně do očí.

Eva přejela pohledem Daveova zranění, pak se mu znovu podívala do obličeje.

"Dave, byl jste s Tru... při té nehodě?" Dave vážně přikývl a sklopil hlavu. "Ano. Seděl jsem za volantem."

"Byla... po té nehodě při vědomí?"

Strachy mi naskočila husí kůže. Nikdy jsem Daveovi ani nikomu jinému tuhle otázku nepoložil, protože jsem se bál odpovědi. Nesnesl jsem pomyšlení, že Tru

trpěla bolestí. Ta myšlenka mě rvala na kusy. Dave zvedl hlavu, podíval se nejprve na mě a pak na Evu. "Ne." Zakroutil hlavou.

"Po celou tu dobu byla v bezvědomí," Zaslechl jsem, jak se Billy bolestně nadechl. Vůbec nevypadal dobře. Byl neo-

holený, obličej měl jako pomačkanou košili a byl nezvykle zamlklý. Takového jsem Billvho neznal.

Jeho malá holčička tu leží, jako by ani nežila. Věděl jsem, že ho to zabíjí. Musíme jít k ní. Oba ji musí vidět.

Zamířil jsem ke dveřím a Truini rodiče mě následovali.

Jakmile ji spatřili, zareagovali úplně stejně jako já.

Pohled na jejich bolest byl nesnesitelný. Sledovat jejich pláč nad Trujnou postelí bylo, jako by mi někdo vrážel ostrý nůž přímo do srdce.

Bylo to paralyzující.

Znovu se objevil pocit, jako bych se topil. Jako bych bojoval s vodním proudem, nad nímž isem neměl možnost zvítězit. Dusil isem se pod tlakem emocí

Vyklouzl jsem z místnosti a tiše za sebou zavřel dveře. Nechal jsem je s Tru

Mysl isem měl zastřenou a hlava mě bolela jako střep. Posadil jsem se vedle

"Samozřejmě." Vstal jsem a zamířil k synovu pokoji. K jejich vnukovi.

"Z ničeho tě neobviňuju," řekl jsem nakonec. Zhluboka jsem se nadechl a podíval se na Davea. "Vím, že jsi udělal všechno pro to, abys ji ochránil. Vážím si toho, Dave."

Otočil se ke mně a krátce se mi podíval do očí. Přikývl a rychle se odyrátil,

Neušlo mi, že má uslzené oči.

Za chvilku se dveře Truina pokoje otevřely a Billy a Eva vyšli ven.

v místnosti. Věděl isem, že se musím odsud dostat.

Davea, Seděli isme dlouhou chvíli mlčky,

"Můžeme ho vidět?" zeptal se Billy.

V křesle u inkubátoru seděla sestra a četla si. Jakmile isme se obievili, zavřela knihu a došla ke dveřím. "Nechám vás tu o samotě," řekla a vyšla na chodbu.

V místnosti bylo ticho. Ozývalo se jen občasné pípnutí přístrojů. Podíval jsem se na spícího chlapce. Pokaždé, když jsem ho viděl, zaplavila mě

láska a smutek zároveň.

Otočil jsem se a uviděl jsem, že Billy s Evou stále stojí u dveří. "Spí," řekl isem tiše.

Billy se postavil vedle mě.

o samotě.

Slyšel isem jeho přerývaný dech. Obrátil se k Evě a zašeptal: "Vypadá stejně jako Tru."

Kousl jsem se do chvějícího se rtu, abych přemohl zármutek, který mě pohlcoval.

Ostrá pachuť krve se mi rozlila v ústech. Eva došla k inkubátoru, takže jsem ustoupil, abych jí dal prostor.

Pochopil jsem, proč váhali, když sem vešli. Báli se, že tenhle miniaturní klučík by

mohl být vše, co jim zbude po Tru.

Pochopil jsem to, protože stejně tak vyděšený jsem byl sám.

Eva položila ruku na inkubátor a obrátila se ke mně. "Máte pro něj vybrané iméno?"

"Ne." Zavrtěl jsem hlavou. "Nemohli jsme se na žádném dohodnout." Vzpomněl jsem si, jak jsme se kvůli tomu s Tru několikrát pohádali. Teď mi to připadalo naprosto bezvýznamné. Dal bych cokoli za to, aby tu teď byla se mnou...

abychom mohli dát našemu svnovi jméno. "Nechci to udělat, dokud se Tru neprobudí." Odkašlal jsem si. "Chci, aby mu

vybrala jméno sama."

Eva přikývla. "Myslím, že ti za to bude vděčná, Jakeu." Podívala se zpátky na našeho chlapce. "Pro tuto chvíli, moje zlatíčko," zašeptala s úsměvem. "dokud se

tvoje maminka neprobudí, jsi pro nás maličký Wethers-Bennett."

Kapitola dvacátá druhá

"Fajn, ve světě hudby –" prolistoval jsem hudební časopis, který mi Dave přinesl, "– není absolutně nic, co by stálo za přečtení."

Zavřel jsem časopis a odhodil ho s plesknutím na zem vedle židle.

Opřel jsem se, natáhl bolavé nohy a prsty si projel vlasy. "Co jiného se stalo? Jo, Vicky dneska odlétá zpátky do Londýna. Byla tu tak dlouho, jak jen to šlo, miláčku, ale musí se vrátit do redakce a vydávat dál časopis, abys měla práci, až se probudíš. Tedy ne, že bych chtěl, abys pracovala, ale vím, jak moc máš svou práci ráda. A kvůli křtu knihy si nedělej vůbec starosti. V nakladatelství mi slíbili, že křest se udělá. až budeme moct přijet... takže o nic nepřijdeš. "Zhluboka isem se nadechl.

Stejně jako poslední čtyři dny měla oči zavřené.

protáhl se a podíval se na Tru.

Otok mozku se podařilo postupně zredukovat, takže se jí oči přirozeně zavřely. Vypadala teď, jako když spí. Moje krásná spící dívka.

Dobrá zpráva byla, že začala sama dýchat. Doktor Kish nejdříve sledoval její

dech, jak dlouho vydrží dýchat bez podpory. S každou hodinou se to zlepšovalo, a když dokázala z devadesáti procent dýchat bez pomoci, nechal doktor dýchací přístroj odpojit.

Ujistil mě, že to je z hlediska jejího uzdravení velmi pozitivní.

Chtěl jsem to mu věřit, ale bál jsem se.

Takže jsem další čtyři dny – stejně jako tři před nimi – seděl u jejího lůžka a čekal, až otevře oči a řekne mi, abych už konečně kurva přestal blábolit, že už ty nesmysly nemůže poslouchat.

Ale bylo to to jediné, co jsem pro ni teď mohl udělat: sedět tu, mluvit s ní a čekat, až se probudí.

Kromě pravidelných návštěv u syna, který stále čekal, až se maminka probudí a vybere mu krásné jméno, jsem ji v podstatě neopustil.

Naklonil jsem se dopředu a vzal ji za hebkou teplou ruku. Nereagovala.

"Náš chlapec stále čeká na jméno, Tru, takže by sis měla pospíšit a otevřít ty svoje krásné oči, abys mu mohla nějaké vybrat. Může to být i jedno z těch šílených jmen, cos navrhovala. Pamatuješ si, zlatíčko, jak jsme se kvůli těm posraným jménům hádali? Jaké že jsi to navrhla? Skip? Do prdele! Skip Wethers!" Zakroutil jsem hlavou a zasmál se.

Smích se odrážel od stěn v místnosti a bolestivě se mně usadil v hrudi. Zavřel jsem oči, nechal hlavu spadnout dozadu a dlouze a smutně jsem si povzdechl. Zíral jsem do stropu, do něhož jsem teď hleděl každou noc. Z nemocnice jsem nevytáhl paty od chvíle, kdy jsem se dozvěděl o nehodě. Když se mi podařilo usnout, spal jsem na lůžku vedle Tru, které mi sem dali. Dokonce i jídlo mi nosili sem na pokoj. Bál jsem se na delší dobu tenhle pokoj opustit, kdyby se náhodou probrala.

Musí vědět, že jsem tady pro ni... že tu pro ni budu vždycky. Takže jsem čekal. V nemocnici, kde byla spousta léků. Drogy.

Slehl bych si? Jasně. Tak strašně rád bych otupil bolest a strach, které mi nedovolovaly ani spát.

Musím být u toho, až otevře oči. Musím být prvním člověkem, kterého uvidí.

Kurva! Jak já se nenávidím za takovéhle myšlenky. Za to, že zatímco moje láska leží v posteli a snaží se vybojovat si cestu zpátky

do života, tu sedím a přemýšlím, jak bych se dostal do rauše. Stojím fakt za hovno.

Jak můžu ve chvíli, jako je tahle, myslet na drogy?

Protože jsem zasraný bastard.

starosti.

A druhý – Tru.

Nenávidím se.
Ala je to součást mýho života. Vždveky už v sobě hudu mít kousek narkomana.

Ale je to součást mýho života. Vždycky už v sobě budu mít kousek narkomana. Ale tohle se Tru nikdy nedozví. Nesnesl bych pomyšlení, že si kvůli tomu dělá

Teď jsem už delší dobu čistý, a chci, aby to tak zůstalo... Občas ale mám pocit, že mé odhodlání není tak silné.

Existují však dvě důležité osoby, které mě drží nad vodou.

První – náš syn. Ne proto, že jsem skvělý táta. To nejsem, ale přál bych si jím být.

Je to proto, že jsem jediný, koho tenhle prcek má. Sám vím líp než kdokoli jiný, jaké to je mít otce narkomana. Ne, takový rozhodně nebudu.

Slíbil jsem jí, že s drogama skoncuju. A udělám všechno, co bude v mých silách, abych slib dodržel. Už nikdy nechci, aby se na mě dívala jako to ráno, co mě našla s tou děvkou v naší posteli.

Tihle dva človíčci mě drží, abych se znovu neocitl mezi naprostou spodinou. Jak dlouho to ale vydrží, nevím.

Vstal jsem a došel k oknu.

Město pode mnou žilo, jako by se nic nestalo. To jen můj svět se přestal otáčet.

Připadalo mi nespravedlivé, že životy lidí se nezměnily, zatímco ten můj zůstal

polapený v nečinnosti. Zvedl jsem zrak k zapadajícímu slunci.

Další den brzy skončí. Další den bez Tru.

Pocit držet ji v náručí, cítit její teplo na kůži. Zavřel jsem oči a opřel se čelem o sklo. "Sedm dní, baby...," povzdechl jsem si. "Sedm zasraných dní bez tebe, Sakra..." Praštil jsem čelem do okna, "Potřebuju,

Další den, aniž jsem slyšel její hlas, aniž jsem viděl její úsměv. Bože, jak strašně mi chybí její krásný úsměy, její smích. Nejvíc ze všeho však mi chybí její něžný dotek.

aby ses ke mně vrátila. Tru. Nemůžu bez tebe nic dělat. Hrozně moc tě potřebuju. Bože, baby, bez tebe jsem úplně ztracený, "Otočil jsem se a podíval se na ni.

Na prázdnou skořápku dívky, kterou jsem miloval. Najednou mě zavalila intenzivní vlna pocitu marnosti a nekontrolovatelného vzteku.

"Vím, že jsi na mě naštvaná, protože jsem tam s tebou nebyl. Je to důvod, proč se nechceš vrátit? Trestáš mě za to, Tru?" Svaly v těle mi ztuhly, "Sakra, Tru, netrestei mě, prosím. Už dál nevydržím to ticho tady v pokoji. Když nejsi se mnou... zabíjí mě to."

Hlava mi klesla na hruď. Slzy mě štípaly do očí. Přejel jsem si obličej dlaněmi.

Znovu se objevil ten šílený pocit marnosti. Trhl isem hlavou, "Sakra, Tru!" vykřikl isem, v tuhle chvíli mi bylo všechno

jedno. "Otevři oči a nakopej mi prdel, protože jsem tě v tom nechal! Bůh ví, že si to zasloužím. Tohle přece nejsi ty, Tru. Do prdele, nevzdávej to!" Rychle isem došel k lůžku a položil ruce na pokrývku.

Tyčil jsem se nad jejím tělem, zkoumavě si prohlížel její tvář. Pod kůží mi

pulzovaly touha, chtíč, vztek a bezmocnost, "Sakra, Tru! Probuď se!" Zlostně isem se jí díval do tváře, přál isem si, aby

konečně otevřela oči, jako kdyby ji moje bolest a touha mohla donutit něco takového udělat. Pevně jsem sevřel pokrývku v pěstích.

"Kurva, Tru! Potřebujeme tě! Já tě potřebuju!" Bolest udeřila znovu. Ostrá a nečekaná.

Prudce jsem vydechl a začal rázovat po místnosti.

Najednou se mi chtělo vyběhnout z tohohle zasranýho pokoje, ven z nemocnice

Ne! Nespadnu do toho. Ne teď. Teď prostě nemůžu.

a najít nejbližšího dealera.

Musím najít způsob, jak ji přivést zpět.

Zaměřil jsem se na tuhle myšlenku a chodil dokola po pokoji.

Určitě mě slyší. Vím, že je to možné. Pořád je tady, jen přijít na to, co ji vrátí zpátky do života.

Zastavil isem se a zadíval se na ni. "Vím, že mě slyšíš, Tru,"

A náhle mě to napadlo.

Vytáhl jsem z kapsy telefon, listoval v seznamu skladeb, dokud jsem to nenašel. Každý den, co jsem byl s ní, jsem jí přehrával různé skladby. Písničky, které milovala, které isme poslouchali v dětství, které isem napsal... i píseň, kterou isem napsal ien pro ni. Dokonce isem jí i zpíval. Ale žádná z těch písní se jí nedotkla, nepronikla jí

do duše... neprobudila ji. Takže tohle je poslední možnost. Chci jí teď pustit jednu píseň, o níž tyrdila, že bychom ji měli nechat za sebou –

stejně tak jako naši minulost – a začít znovu. Chci, aby tuhle píseň slyšela, je to moje poslední karta, na kterou musím vsadit.

Musí vědět, jak jsem zoufalý.

Že jsem mnohem zoufalejší než onehdy večer, když jsem jí tuhle píseň zpíval v Madison Square Garden. Tehdy jsem aspoň věděl, že je tady na světě, plná života a energie.

Teď ie... Vybral jsem píseň Hurt, živou nahrávku od Nine Inch Nails. Doufal jsem, že ta píseň v Tru probudí emoce, které teď měla pohřbené kdesi hluboko v duši. Stiskl jsem tlačítko Play a nastavil přehrávání na opakování. V tiché modlitbě jsem zavřel

oči a poslouchal tóny rezonující v celé místnosti. Opatrně isem si lehl na postel vedle ní a položil telefon mezi nás. Hlas Trenta

Reznora vibroval ve vzduchu a připomínal mi těžké období našeho vztahu. Ale právě teď bych dal cokoliv, aby se ta doba vrátila. Ležel jsem vedle Tru, držel ji za ruku a toužebně si přál, aby se ke mně láska

mého života vrátila.

"Jakeu?" Vnímal jsem, jak mě někdo hladí po vlasech.

Srdce mi poskočilo. Tru. Rychle isem otevřel oči.

Ne.

Srdce se mi opět skoro zastavilo.

Tru stále spala vedle mě.

Otočil jsem hlavu a uviděl mámu stojící nade mnou.

"Ahoj, zlato," Usmívala se na mě. Byl to opatrný úsměy, jako by se v poslední době bála usmát víc, jako by kolem mě chodila po špičkách. Nelíbilo se mi to.

"Mami?" Protřel jsem si dlaněmi oči. "Kolik je hodin?"

"Něco po osmé."

"Kde je Eva s Billym?" Zvedl jsem telefon a vypnul přehrávání. Posadil jsem se

a spustil nohy přes okraj postele. "Jsou teď vedle v pokoji, u tvého krásného svna," Přitáhla si židli a posadila se

vedle lůžka. "Už jsi dneska jedl?" Přemýšlel jsem, ale nemohl jsem si vzpomenout, kdy jsem naposledy něco snědl. Pokrčil jsem rameny. Matka si ustaraně povzdychla a uchopila mě za ruku. Ztuhl isem. Na tohle jsem u mámy nebyl zvyklý. Nikdy se mě příliš nedotýkala. Ještě když

isem byl malý kluk, tak ano... ale po té hrozné noci s Paulem Wethersem se všechno změnilo. Náš vztah se nenapravitelně pochroumal, vybudovali jsme si mezi sebou bariéru, která nešla jen tak zbořit.

Naposledy se mě máma takhle dotýkala na Paulově pohřbu... poprvé po dlouhé době. Jenže tenkrát to bylo z pocitu viny.

Možná že teď k tomu má steiný důvod.

"Jakeu, musíš něco sníst," vzdychla. "Nesmíš se takhle zanedbávat. Vždyť z tohohle pokoje skoro nevycházíš."

"Občas jo," odsekl jsem ostře.

Skutečně teď nemám náladu diskutovat o jídle. Moje poslední naděje na probuzení Tru nefungovala, takže mi teď fakt bylo mizerně. Poslední věc, kterou

isem zrovna potřeboval, byla mámina přednáška. Zakroutila hlavou, "Ne, Jakeu, vyjdeš odsud jedině tehdy, když se jdeš podívat na syna. Jinak koupelnu máš přímo tady." Kývla hlavou ke koupelně. "A párkrát

isem tě viděla jíst přímo tady v pokoji. Dokonce jsi i přestal kouřit, protože bys muset na chvíli od Tru odejít – nechápu, proč ti zrovna tohle vyčítám, protože víš,

jak moc tvoje kouření nesnáším. Věř mi, jsem ráda, že už nekouříš, ale upřímně, pokud tě aspoň cigareta dostane na deset minut z téhle místnosti, ráda ti ji dám." "Proč?" Vyškubl jsem ruku z jejího sevření. Střelila po mně pohledem. "Co myslíš tím proč?"

Vyskočil isem na nohy a postavil se vedle ní. "Proč se tak najednou staráš o to, co

dělám?" V očích se jí zablýskla bolest, ale rychle se ji snažila zamaskovat. Odtlačila židli

a postavila se. "Protože jsi můj syn a miluju tě. Možná jsem ti to za posledních patnáct let nedávala příliš najevo -" "Osmnáct. Je to už osmnáct let, mami." Pohrdání v mém hlase mě samotného

překvapilo. Co to kurva se mnou ie?

Prošel isem kolem ní a promnul si bolavou hlavu.

"Zklamala jsem tě, já vím," zašeptala. "Ale nikdy jsem tě nepřestala milovat."

Hlas se jí zlomil, začala plakat.

Neviděl jsem mámu plakat roky. Naposledy to bylo v tu osudnou noc. Zase se ozvala ta bodavá, úporná bolest v hrudi. Bolest, která byla pohřbena

v hluboko v mé duši celých osmnáct let.

"Nemůžu se teď tak najednou změnit." Ucouvl jsem od ní.

"Já vím." Vytáhla z kapsy kapesník a utírala si oči. "Jen chci, abys věděl, jak moc je mi líto, že jsem tě celé ty roky od sebe odstrkovala." Projela si rukou dokonale

upravené vlasy, "Nesnesla jsem pomyšlení na to, co jsem tenkrát dovolila. Pohled tyých očí tu noc... to bylo něco, co isem už nikdy nechtěla znovu vidět." "Takže proto isi mě od sebe odstrkovala?" Chtěl jsem na ni začít křičet. Říct jí, že se o tom teď nehodlám bavit. Ale nebvl

isem schopný jediného slova.

"Jakeu, neuvědomovala jsem si, že se mi vzdaluješ... a pak najednou už bylo příliš pozdě. Snažila isem se ti zajistit lepší život po tom všem, čím sis kvůli svému otci prošel. Začala isem pracovat v Daleově firmě, abych vydělala dost peněz a odstěhovala se s tebou z Manchesteru, než se Paul dostane z vězení. Ale měli jsme

dluhy. Paul si bez mého vědomí vzal na dům druhou hypotéku, a když pak šel do vězení, musela jsem to všechno zaplatit. Chtěla jsem v Manchesteru všechno urovnat a dostat tě odtamtud, než se pro tebe Paul vrátí," "Nechtěl jsem odtamtud odejít," Podíval jsem se na Tru, "Ale tv ses na můj názor

nikdy neptala, mami. Udělala isi jen to, co se hodilo tobě, "Pak jsem si najednou něco uvědomil. "To byl důvod, proč ses za Dalea provdala, že jo? Tys celou dobu

isem kdy miloval. To, že isme se odstěhovali, nebyla ta neilepší věc, mami. Byla nejhorší, co mě kdy potkala. Jistě, poznal jsem Jonnyho a založil kapelu. Ale to mě dovedlo k tomu, že jsem se choval stejně jako táta. A tys jen stála stranou a dovolila isi, aby se to stalo, "Zvýšil isem hlas, ale bylo mi to jedno, "Kdybych zůstal celou dobu s Tru, nikdy by se nic takového nestalo. Držela by mě na správné cestě. *Nic* z toho by se nestalo!" Máchl jsem zlostně rukou.

Výraz v jejích očích mi napověděl všechno, co jsem potřeboval. "Odvedla jsi mě prvč od Tru." prohlásil jsem a kývl hlavou k Tru. "Od jediného člověka, kterého

Choval isem se nerozumně, vím, ale nezajímalo mě to. Chtěl isem jí ublížit, "Udělala jsem, co pro tebe bylo nejlepší." Natáhla ke mně ruku, ale ucukl jsem. "Ne. Udělala isi to, co bylo neilepší pro tebe. Jako vždycky,"

S trhnutím jsem otevřel dveře a vyšel na chodbu, snažil jsem se uklidnit a pravidelně dýchat. Zavřel jsem za sebou a mámu jsem nechal s Tru.

Zlost mi tepala ve spáncích. Dave vyskočil ze židle a díval se na mě. Určitě všechno slyšel.

věděla, že se vrátí zpátky do New Yorku,"

"Jdu na chvíli na vzduch. Dávej pozor na Tru."

Přikývl, a když jsem kolem něj prošel, zamířil rovnou do Trujna pokoje. Došel jsem akorát ke dveřím únikového schodiště, když Dave zakřičel mé jméno.

Obrátil jsem se a jako ve zpomaleném filmu jsem zachytil jeho pohled.

Došlo mi to.

Nikdy předtím jsem neběžel tak rychle jako teď. Prolítl isem dveřmi a Davea s mámou odstrčil stranou.

Srdce mi divoce bušilo, ve spáncích mi bušila krev. Slyšel jsem, jak přístroje, na nichž byla Tru připojená, začaly hlasitě pípat.

Padl isem vedle jejího lůžka a zadíval se jí rovnou do otevřených očí.

třesoucí se ruku, chtěl se jí dotknout, ale strach mě držel zpátky, "Tru, baby, jsem tadv." Obrátil isem se na mámu a Davea stojící ve dveřích a zakřičel isem: "Sežeňte

"Tru?" Hlas jsem měl přiškrcený a dusil jsem se vlastními emocemi. Natáhl jsem

rvchle doktora!" Dave vvpadl z pokoje a nechal tam stát mou mámu samotnou. "Zavolei Evu a Billyho!" vyštěkl isem na ni. Překvapovalo mě, že neslyšeli ten

rozruch kolem. Máma rychle vyběhla ven. Otočil jsem se na Tru, pohled jsem měl rozmazaný slzami a jemně jsem ji

konečky prstů pohladil po tváři. "Jsem tady, zlatíčko. Byl jsem tu celou tu dlouhou dobu a čekal na tebe. Bože,

baby, tak strašně moc isi mi chyběla,"

Tru zamrkala, Jednou, Dvakrát, Zadíval jsem se jí do očí. Srdce i dech se mi zastavily, čekal jsem, až svůj pohled

zaostří. Strach se zakousl do mého bolavého srdce. Bál jsem se, že to bude jiná Tru. Že mě nepozná... nebo že to bude ještě horší.

Doktor Kish mě varoval, že po tak dlouhé době v kómatu může trpět ztrátou

paměti. Že by mohlo dojít k poškození mozku.

Ať tak či onak, je mi jedno, jaká Tru se teď probudila. Jsem vděčný za jakoukoli

Tru, hlavně že je zpátky. Pootevřela rty, ale jediné, co jsem slyšel, bylo lehké povzdechnutí.

"Šššš, nesnaž se mluvit, miláčku," Pohladil isem ji po hlavě, "Je to v pohodě, Jsi v pořádku."

Díval jsem se jí do očí a čekal. Zoufale čekal na to, jestli je to moje Tru. Zavřela oči a všiml jsem si, že jí z koutku oka ukápla slza.

Srdce se mi zastavilo.

Když je znovu otevřela a podívala se na mě, zahlédl jsem v nich jiskřičky poznání. Věděl jsem, že mě Tru poznala... a že se vrátila do mého života.

Věděl jsem, že se moje láska navrátila.

TRU...

Kapitola dvacátá třetí

Jakeu, vím, že jsi tady, slyším tě.

Proč mi neodpovídá? S kým to vlastně mluví? Proč je tak rozrušený?

Musím...

Jakeu?

Nemůžu se soustředit. Musím otevřít oči, ale...

Hurt. Slyším Hurt...

Jak dlouho jsem už vzhůru? Je to Jake, kdo tu tak křičí? A na koho?

Bože, mám hlavu jako střep. Vlastně mě bolí celé tělo.

Snažím se otevřít pusu, abych mu řekla, aby tolik nekřičel... ale mám pocit, jako bych měla slepené rty, jako by mě v krku bodaly tisíce jehliček. Mám strašnou žízeň.

Když nemůžu mluvit, snažím se aspoň trochu pohnout... ale nemůžu. Jako kdyby na mně leželo těžké závaží.

Všechno mě bolí. Co to se mnou je? Něco je jinak. Něco je špatně.

Bože, co se to se mnou děje?

Jakeu, potřebuju, abys mi pomohl!

Zaslechla jsem bouchnutí dveří.

Ne! Neodcházej! Prosím, neodcházej!

Do prdele!

Musím se pohnout.

Soustředila jsem veškerou sílu, abych pohnula levou rukou. Pravou rukou mi projela nesnesitelná bolest, takže si netroufnu s ní hýbat.

Bojím se. Jsem vyděšená.

Ne, jsi v pořádku, Tru. Jen zůstaň v klidu a budeš v pohodě.

Jsem snad nemocná? Jo, to bude to. Asi jsem dostala takovou tu čtyřiadvacetihodinovou úpornou chřipku nebo tak něco. Bože, doufám, že je dítě v pořádku.

Musím se pohnout, pak všechno ostatní bude v pohodě. Musím se dostat

k Jakeovi. Jakmile budu s ním, hned mi bude líp.

Zaměřila jsem se na to, abych pohnula ukazováčkem. Mám pocit, že se pohnul. *Díkubohu*.

Odvahu, Tru, zkus pohnout i ostatními prsty.

Protáhla isem prsty a pohnula celou levou rukou. Fain, teď bych měla vstát, možná že -"Trudy?" Co ie?

S obrovským úsilím se mi podařilo zvednout těžká víčka a otevřela isem oči. Všechno jsem viděla jako v mlze. Všechno bylo tmayé, nemohla jsem se na nic zaměřit.

Náhle isem uslyšela zvýšené hlasy. Tedy spíš křičící hlasy.

Dane? Jakeu... slyším, jak na něj někdo volá. A pak byl zpátky.

Díkubohu. "Tru," Měl vyděšený hlas, "Tru, baby, isem tady," Proboha, proč je tak vystrašený?

Kdo to ie? Snad... Susie? Proč ie tady?

Dobře, jdeme na to.

Naskočila mi husí kůže. Do prdele! Potřebuju pořádně zaostřit zrak, abych viděla, co se děje.

Pak jsem zase slyšela Jakea, jak ječí: "Sežeňte rychle doktora!"

Doktora? Kde to sakra isem? "Zavolej Evu a Billyho!"

Mámu s tátou? Cítila isem, jak se mně prsty dotkl tváře, "Jsem tady, zlatíčko, Byl isem tu celou

tu dlouhou dobu a čekal na tebe. Bože, baby, tak strašně moc isi mi chyběla." Chuběla isem mu? Jakmile isem cítila jeho prsty na kůži, už isem se tolik nebála. Ten člověk dovede

pouhým dotekem léčit, přísahám. Zamrkala jsem, abych rozptýlila mlhu. Zoufale jsem si přála ho vidět. Připadalo

mi to jako věčnost, než mé oči konečně zaostřily. Najednou jsem viděla jeho krásnou tvář.

Vypadal opravdu unaveně. Jako by posledních pár nocí vůbec nespal. Co mě ale vyděsilo víc, že jsem v jeho očích viděla strach. Naposledy, kdy jsem ho viděla takhle vyděšeného, to bylo to ráno, když jsem ho našla v naší posteli s tou děvkou. Tehdy byl vyděšený, protože si myslel, že mě

navždy ztratil. Ach, bože, co se stalo, baby? Musím si s ním promluvit.

Sebrala jsem veškeré síly a snažila se pohnout rty.

mě po hlavě. "Je to v pohodě. Jsi v pořádku."

Snažila jsem se něco říct, ale hrdlo jsem měla rozbolavěné a jediná věc, na kterou

jsem se zmohla, byl tichý vzdech. "Šššš, nesnaž se mluvit, miláčku." Podíval se na mě s láskou v očích a pohladil Není to v pohodě. Nic, co se děje, není v pořádku.

Zavřela jsem oči a cítila jsem, jak mi z koutku oka skanula slza a pomalu stéká po spánku.

Otevřela jsem oči a zadívala se do Jakeových. Mihl se mu v nich záblesk úlevy.

Najednou mi třeštila hlava. Víčka mi znovu ztěžkla. Snažila jsem se je udržet otevřené...

Jak dlouho jsem už vzhůru? Bože, v hlavě mi buší snad tisíce kladívek. Zkusila isem pohnout jazvkem. V puse mám pocit jako ráno po pořádné kocov-

ině. Jen pohnout jazykem vyžaduje soustředit veškeré síly.

Zatraceně, co se to se mnou děje? Snažila jsem se zalovit ve vzpomínkách, ale nic mě nenapadalo... jen o to víc mě bolela hlava. Vzpomněla jsem si, že jsem byla včera ráno v posteli s Jakem... pak jsem se sprchovala... a pak se mě Jake ptal, jestli nechci zůstat doma. A pak... pak už si nevzpomínám na nic.

Kdybych nebyla těhotná, tak bych si myslela, že jsem to včera večer přehnala a dneska ráno mám tu největší kocovinu, jakou jsem kdy měla. Ale to nemůže být pravda... protože ve svém stavu bych rozhodně nepila.

No, možná nevím, proč je mi dneska tak blbě, ale s jistotou vím, že se potřebuju napít vody.

S velkým úsilím jsem se přinutila otevřít rozbolavěné oči.

Chvilku mi trvalo, než jsem si přivykla na světlo.

Na stropě jsem viděla bílé desky. Ťakové ty hrozné, co se najdou ve starších kancelářích.

Ale proč jsou proboha tady? Kde to sakra jsem?

Pomalu jsem se nadechla. Krk jsem měla v jednom ohni. *Jake*.

Jake je tady. Cítím jeho vůni.

Ztěžka jsem otočila hlavu na stranu. *Do prdele, zase ta strašná bolest*. Jake seděl v křesle vedle mě.

"Ahoj, baby." Natáhl ruku a pohladil mě po tváři.

"Anoj, paby. Natani ruku a poniadii me po tva Zaváhal.

"K-kde..." *Bože, vyslovit jedno jediné slovo mě tak bolelo*. Vlastní hlas mi rezonoval v hlavě, zase se objevilo to nesnesitelné bušení kladívek. Sebrala jsem síly a dokončila větu. "... to jsem?"

Leke se ko mě větskym bláče Sklosnil se a políbil mi mlav, ze ktorov mě držal R

Jake se ke mně přisunul blíž. Sklonil se a políbil mi ruku, za kterou mě držel. Pak se narovnal a podíval se na mě. "V nemocnici, miláčku."

V nemocnici? Proč? Je dítě v pořádku?

"Dí-tě?" Vydechla jsem vystrašeně. Snažila jsem se posadit.

nadzvednout z postele. V okamžiku, kdy isem se o to snažila, mi opět explodovala bolest v hlavě. "Zůstaň v klidu, Tru." Odtrhla jsem pohled od Jakea a podívala se na své kulaté břicho. Srdce se mi zastavilo. Protože tam, kde isem měla mít své těhotenské břicho, nebylo nic. Jen plocha,

"Ne." Jake mě jemně zatlačil zpátky do postele. Tedy ne, že by se mi podařilo se

Chtělo se mi křičet, plakat... ale nemohla isem nic. Přišla jsem o dítě.

Bože, ne! Ne, ne, ne, ne, ne! Kde je moje dítě?

Ne!

Bolest, která mi zaplavila duši, byla nesnesitelná. Kroutila jsem hlavou, bez ohledu na bolest, kterou mi pohyb způsoboval. Z očí se

mi řinuly slzy. Jake mi chytil obličej do dlaní, pevně mě držel a díval se mi do očí.

"Naše dítě je v pořádku, Tru. Přísahám," Hlas měl klidný a přesvědčivý. Díval se mi do očí a moje obavy se pomalu vytrácely.

Jake by mi nelhal. Ale pokud naše dítě je v pořádku, tak proč už nejsem těhotná? To znamená, že se dítě... narodilo?

Jake mě jemně pohladil po vlasech, díval se na mě tím svým pohledem – jako bych pro něj byla nejcennější věc na světě. Ale tentokrát s ještě větší naléhavostí. "Všechno je už v pořádku. Tru. Konečně isi zpátky a odteď už bude všechno v po-

hodě." Nebyla jsem si úplně jistá, co ta slova vlastně znamenají. Jake se sklonil a slíbal mi z tváře slzv. Dotek jeho jemných rtů, teplo jeho blízkosti bylo jako balzám na rány, o nichž jsem ani nevěděla.

Odtáhl se, díval se mi do očí, ale stále mi držel obličej v dlaních. "Měla jsi autonehodu, miláčku," Před očima se mi najednou začaly míhat útržky vzpomínek. Byla jsem se Simone

ve wellness studiu... Dave na nás celý den čekal na parkovišti... škádlila jsem ho kvůli tomu... pak jsme všichni jeli autem domů, poslouchali jsme Pearl Jam... Just Breathe... a pak... nic.

Simone Dave

slza vviadřovala.

Musel to být vyděšený výraz v mém obličeji, který Jakea donutil pokračovat: "Simone a Dave jsou v pořádku. Náraz byl na straně spolujezdce. Tam, kde jsi seděla ty." Při těch slovech z něj čišela bolest, jako by fyzicky trpěl. "Byla jsi na tom špatně. Myslel jsem, že tě ztratím..." Hlas se mu vytratil a oči se zalily slzami.

Pomalu, s velkou námahou, jsem zvedla zdravou ruku a dotkla se jeho tváře.

"Jsem... v pořádku," snažila isem se ho uklidnit.

Vzal mou ruku do své a políbil mě do dlaně. Z očí mu skápla slza a dopadla na mou tvář. Doslova jsem cítila bolest, jakou ta "Při té nehodě jsi utrpěla vážný úraz hlavy." Zadíval se mi na čelo. "Museli tě operovat. A naše dítě bylo v nebezpečí. Takže se doktoři rozhodli, že provedou císařský řez, Tru. Narodil se dokonce dřív, než jsem se dostal do nemocnice."

Sledovala jsem ho, šokovaná jeho slovy. "Máme syna, Tru. A je krásný."

Syn. Máme syna.

Vede si opravdu dobře. Dýchá už sám. Ze začátku mu to dělalo trochu potíže.

takže mu pomáhali dýchacím přístrojem. Ale před několika dny už to zvládl sám, takže ho od ventilátoru odpojili. Vede si fakt skvěle. Bože, je tak úžasný, Tru. Den ode dne je silnější. Říkali. že už příští týden by měl být schopný pít z lahve."

ode dne je silnější. Říkali, že už příští týden by měl být schopný pít z lahve." Nemohla jsem zadržet slzy a znovu jsem se rozplakala. Ale tentokrát to byly slzy štěstí. Na ničem jiném mi teď nezáleželo než vědět, že mé dítě je živé a zdravé.

Najednou jsem si uvědomila, že jsem nespala jen jeden den. Z toho, co mi Jake řekl. jak mluvil a jak se na mě díval... musela jsem být v bezvědomí mnohem déle.

Navlhčila jsem si rty a snažila se vyslovit: "Jak dlouho?"

Zadíval se na mě. "Byla isi v kómatu celých sedm dní."

Zadíval se na me. "Byla jsi v komatu celých sedm dni." Zhluboka jsem se nadechla, což mi znovu způsobilo pálení v krku.

Sedm dní. Můj syn se musel beze mě obejít celý týden.

"Prvně ses probrala před dvěma dny, ale pak jsi zase upadla do kómatu. Občas ses z něj probrala, ale ne na dlouho. Doktor Kish říkal, že je to v tvém stavu naprosto normální... jo, doktor Kish se o tebe celou tu dobu stará," vysvětlil mi Jake, když jsem se na něj nechápavě zadívala. "Poprvé jsi nabyla vědomí jen na pár minut, ale nemluvila jsi. Za poslední dva dny jsi při vědomí moc nebyla. Občas jsi otevřela oči, na pár vteřin, někdy minut. Dokonce jsi zamumlala pár nějakých slov. Ale tohle je poprvé, co vlastně spolu mluvíme. Teď jsi docela dlouho vzhůru, takže to beru jako dobré znamení." Usmál se, ale nebyl to jeden z Jakeových úsměvů,

které jsem tak milovala. Zdálo se, jako by ho k tomu něco nutilo. "Neopustil jsem tě, Tru. Byl jsem tu s tebou celou dobu. Odešel jsem od tebe vždycky jenom na chvíli, kdy jsem se šel podívat na našeho syna... je hned vedle

v pokoji." Jake kývl hlavou napravo. Takže je hned tady vedle. Od mého syna mě odděluje jen tenká zeď.

"Chci ho vidět...," zasípala jsem.

"Já vím, miláčku." Pohladil mě po tváři palcem. "Ale myslím, že bych měl teď zavolat doktora Kishe, když jsi při vědomí. Měl by tě prohlédnout. A taky bych měl zavolat tvým rodičům a dát jim vědět, že jsi vzhůru. Jsou tady nedaleko v hotelu. Určitě tě budou chtít vidět."

Ale já chci vidět svého syna.

On.

"Ne." Zavrtěla jsem hlavou. Do prdele, to bolí. "Chci ho... vidět."

Jake se usmál, tentokrát tím svým skutečně božským úsměvem. Úsměvem, který patřil pouze mně. Vidět ho takhle mě doopravdy povzbudilo.

"Tak jo," připustil, "Copak bych ti mohl někdy něco odmítnout? Dojdu pro něj

Pak odešel z pokoje a nechal mě o samotě. V místnosti se rozhostilo ticho.

Jake se sklonil a polibil mě. "Tolik se mi po tobě stýskalo," zašeptal.

Promeškala isem jeho narození. Promeškala isem celý první týden jeho života. Promeškala jsem důležité první okamžiky, chvíle, kdy se vytváří vazba mezi

Měla isem autonehodu, která vedla k tomu, že se mi narodil svn. zatímco isem

matkou a dítětem. Tohle všechno mi nebylo dopřáno a už se to nikdy nebude opakovat.

Co když isem ztratila mateřské pudy? Co když mě syn odmítne? Nechápe, proč isem s ním nebyla hned od jeho narození. Už vždycky pro něj budu cizím člověkem.

Neznáme se navzájem.

a přinesu ti ho sem."

byla v bezvědomí.

Co mu mám říct? Co udělat?

Vím, že je maličký a nerozumí tomu, co říkám, ale první okamžiky mezi námi jsou velmi důležité... a já tu ležím v posteli, nemůžu se skoro hýbat a každé slovo mi působí neuvěřitelnou bolest.

Představa, že jsem s ním nebyla hned od začátku, mě trápí. Mučí mě vidina toho,

že moje první setkání se synem bude na nemocničním lůžku. Takhle isem si to nepředstavovala.

Před očima jsem měla obrázek, jak mi lékař podává do náručí čerstvě narozené miminko, jak ho držím a tisknu k sobě, jak ho podávám Jakeovi, aby si poprvé

pochoval své dítě...

Chtěla jsem vidět Jakeovu reakci, až bude prvně chovat syna v náručí. Nikdy by mě nenapadlo, že mi dítě vytáhnou z břicha, zatímco budu ležet

v bezvědomí na operačním stole. Dřív, než do nemocnice dorazí Jake. Ztráta nad tím, co všechno jsme mohli mít, mě přemohla. Představa narození mého svna mi vehnala čerstvé slzv do očí.

Můj syn se narodil sám, obklopen neznámými lidmi.

Jsem tak vděčná, že měl alespoň Jakea. Že s ním mohl být jeho táta.

Bolelo mě srdce při pomyšlení, že se s tím Jake musel vypořádat sám, že se musel starat nejen o mě, ale i o našeho svna.

Nedokážu si ani představit, jak Jakeovi muselo být, když mu tohle oznámili. Kdybych byla v jeho kůži, vím, že by mě to zabilo.

Nepochybovala jsem o tom, že Jake bude úžasným otcem. Byla jsem šťastná, že se jejich vztah upevnil hned od začátku. Jen jsem se bála, že moje pouto k synovi

nebude tak pevné... bála jsem se, že mě odmítne.

Jak to zvládnu? Jak se s tím vypořádám?

Místo toho, abych byla nadšená z prvního setkání se synem, byla jsem vyděšená.

Vrzající kolečka se blížila. Pak se zastavila a slyšela isem, jak někdo zastrčil zástrčku do zásuvky, a ozvalo se jemné hučení stroje. "Zavoleite, až budete chtít, abych ho odvezla zpátky," ozval se příjemný ženský

Zaslechla jsem, jak se otevřely dveře, pak vrzání koleček a dvoje kroky.

Rozechyěla isem se, srdce mi nepravidelně bušilo.

"Postavte ho vedle postele," slyšela isem Jakeův hlas.

Strachy isem zavřela oči. Tohle fakt nezvládnu.

hlas. Pak se dveře zavřely. Cítila jsem, jak se postel zhoupla, když se na ni Jake posadil. "Tru," řekl něžně.

"Jsi vzhůru?" Vím, že isem dítě chtěla vidět, ale teď isem dostala strach. Přemýšlela isem, jestli

nemám předstírat spánek, ale hned jsem se za tu myšlenku zastvděla. Přikývla isem.

"Otevři oči," přikázal mi klidným, tichým hlasem. Nadechla jsem se – zase mě pálilo v krku – a zašeptala: "Mám... strach." Jake si povzdechl a vzal mě za ruku. Pevně jsem ho stiskla. "Já vím, baby..."

Tušila jsem, že mluví z vlastní zkušenosti. "Ale slibuju ti, že jediný pohled na něj, Tru... jediný pohled všechno zažene. Věř mi."

Poslechla jsem ho. Otevřela jsem oči a otočila hlavu na stranu. Byl tam... v inkubátoru stojícím vedle postele. Spatřila jsem ho a byla to láska na první pohled. Byl krásný. Nejkrásnější miminko, jaké jsem kdy viděla.

Nevzpomínám si, že bych někdy pocítila tak silný příval lásky. Je steině silná jako láska k Jakeovi, a přitom tak jiná. Mateřská láska.

Bože, byl úplně steiný iako Jake,

Měl stejné vrásky na čele, jaké mívá Jake, když spí.

Jake měl pravdu – jediný pohled a všechny obavy jsou pryč. Znovu jsem se rozplakala.

Jake mi stiskl ruku. "No tak, neplač. I když to vypadá děsivě, je mu tam dobře. Je v inkubátoru jen proto, aby ho udrželi v teple."

Jake si myslí, že pláču, protože mám strach, že moje miminko je v inkubátoru. Samozřejmě že mě to znepokojuje, ale to není důvod, proč se mi řinou slzy po tvářích. Jsou to slzy štěstí.

"Chceš si ho pohladit?" zeptal se mě Jake. "Budeš mnohem spokojenější. Mně to taky pomohlo, když jsem ho poprvé uviděl."

Pustila isem Jakeovu ruku, když mi najednou řekl: "Ještě vydrž,"

Zmizel v koupelně.

Poprvé jsem si teď všimla hadiček vedoucích z ruky ke dvěma plastovým sáčkům na stojanu. Podívala jsem se na pravou ruku, kterou jsem měla celou zavázanou.

na hlavě silný obvaz. "Musím ti nejdřív vydezinfikovat ruku, než se ho dotkneš," informoval mě Jake, když se objevil s lahví gelu. Usmála isem se na něi. Byl tak zodpovědný. Připomínal mi mého tátu.

Jake ale přece říkal, že isem měla úraz hlavy? Zvedla isem levou ruku a ucítila

Potlačila jsem slzv. Jake si vytlačil trochu gelu na ruku a vetřel ho do kůže. Pak

To proto, že je táta, Měl týden na to, aby se naučil být dobrým tátou.

Dnes je můj první den v roli matky.

vytlačil další kapku a začal mi ji vtírat do dlaně. Gel byl chladný, ale věděla jsem, že Jake mě zahřeje.

"Tak teď už můžeš," Usmál se a naposledy mě pohladil po hřbetě ruky.

Taky isem se usmívala.

Pomalu mi ruku prostrčil okénkem inkubátoru a bedlivě přitom sledoval našeho chlapečka.

Ve chvíli, kdy jsem se konečky prstů dotkla jeho teplé hebké ručičky, mě zaplavil

láskyplný pocit. Je dokonalý.

Takhle bych s ním vydržela navěky.

Hlavou se mi honila spousta otázek, které isem chtěla Jakeovi položit. Ale mé

bolavé hrdlo mi to nedovolilo. Takže jsem se zeptala na tu nejdůležitější. "Jméno?"

Jake zakroutil hlavou s úsměvem na rtech. "Ještě žádné nemá, Tru, Čekal jsem na tebe. Je to tvoje výsada dát našemu dítěti jméno, Tru." Srdce se mi dmulo láskou.

Pozorovala jsem našeho svna, hlavou se mi honila všechna iména, která jsem navrhovala... všechna ta, která Jake odmítal.

"Pořád ještě se mu líbí... rockové písničky?" zeptala jsem se ochraptěle.

Jake se zasmál. "Jo, celou tu dobu jsem mu zpíval... všechny naše oblíbené. Myslím, že máme v rukou minirockovou hvězdu." Zakroutila isem hlavou a usmála se. Rocková hvězda potřebuje rockové iméno,

ne? "Já vím." Jake si mě podezřívavě prohlížel, v očích mu svítily jiskřičky, "Vybereš něco

šílenýho, co?"

"Ne," zaskřehotala jsem a tvářila se naoko uraženě, "Myslela jsem, že...," zarazila jsem se a polkla, abych zmírnila bolest v hrdle.

"Jonathan Jacob." Jakeova tvář se rozzářila.

"Ty ho poimenuješ po Jonnym?" Sledovala isem, jak ho přemáhají emoce.

"A po tobě." Jake se sklonil a jemně mě políbil na rtv. "Líbí se mi to. Miluju tě."

"Taky tě miluju," zašeptala jsem,

Najednou se náš malý chlapec probudil a zkroutil svoje titěrné prstíčky kolem mého malíčku Překvapeně isem se zasmála a podívala se na něi. "Tohle dělá často, asi se mu líbí držet se mámina prstu," prohlásil Jake a poh-

ladil mě po paži, "Myslím, že se mu líbí jeho iméno." "Myslíš?" Usmála isem se. "Jo..." Odtáhl se, obešel postel, skopl boty a opatrně si lehl vedle mě. Ležel

na boku, pod hlavu si posunul polštář a vydechl mi do ucha: "Hrozně moc isi mi chyběla." Jeho dech mě polechtal na kůži.

Otočila isem se k němu. Jake se naklonil a políbil mě jemně na rtv. Pohlédla jsem zpět k mému synovi. Zjistila jsem, že je velmi těžké se na něi nedívat.

Jake mi položil ruku kolem pasu, "Vypadá úplně jako ty." "Ne, jako ty." Je stejně krásný jako ty. Jakeu.

Tiše se zasmál. "Ne, rozhodně je po tobě. Všichni, kdo ho viděli, se mnou souhlasí."

Všichni, kdo ho viděli.

Všichni ostatní viděli moje dítě dřív než já. Bodl mě osten žárlivosti.

Zakroutila jsem hlavou a smutek vyhnala ze svého srdce.

Jake mě políbil a při doteku jeho rtů jsem se i přes bolest zachvěla rozkoší. "Má tvoje rtv a stejně olivovou pleť," zašeptal a znovu mě políbil,

"Jestli... s tímhle... budeš ještě chvíli... pokračovat," zaskřehotala jsem a oči mi zářily štěstím.

"To si piš, že budu," odpověděl. Věděla jsem, že to myslí vážně. Zabořil mně obličej do krku a nadechl se. "Tak moc tě miluju, Tru. Díky, že ses ke mně vrátila."

Přitiskla isem se k němu tváří. "Já... vždvcky isem chtěla,"

Pevně mě objal. Dlouho jsme takhle leželi bez hnutí.

Jake držel mě a já držela našeho syna. Všichni tři isme teď byli spolu a už nic nás nikdy nerozdělí.

Kapitola dvacátá čtvrtá

Od nehody už uplynuly tři měsíce. Tři měsíce od narození mého krásného syna JJ. Jonathan Jacob jsme mu říkali jen jeden den, pak jméno Jake zkrátil na JJ, od té doby mu tak říkalí všichni.

V nemocnici jsem po operaci strávila jen něco málo přes dva měsíce. Zpočátku to byl klid na lůžku, aby se tělo zregenerovalo. Pak jsem začala s každodenní fyzioterapií. abych znovu rozhýbala zraněnou ruku a prstv.

A dvakrát týdně za mnou docházel psychoterapeut, kterého mi doporučil doktor Kish. Nemohla jsem si totiž na tu autonehodu vzpomenout, ale jak říkal, byl to normální posttraumatický stav. Nemohla jsem si vzpomínky na to vyvolat, ale hluboko v mé paměti byly uložené. Prý by mi velmi pomohlo, kdybych si o té nehodě mohla s někým promluvit.

A měl pravdu.

Prošla jsem si různými fázemi emocí. Jeden den jsem byla nesmírně šťastná, že jsem naživu, protože jsem si moc dobře uvědomovala, že jsem mohla umřít. Další den jsem se utápěla ve vzteku. Byla jsem naštvaná, že se to stalo právě mně.

Rozzlobená, že jsem promeškala synovo narození.

Pak jsem dostávala záchvaty deprese.

Samozřejmě, že jsem se chtěla dívat na svět pozitivně, že jsem chtěla být šťastná, ale když vás dostihne deprese, nezmůžete vůbec nic.

A přes to všechno mě Jake nikdy neopustil.

Když mi odstranili obvazy z hlavy, rozplakala jsem se. Jizva na hlavě byla červená a vypadala hrozivě. Táhla se od čela přes celou hlavu, kterou jsem měla z poloviny oholenou.

Připadala jsem si odporná, ošklivá a ohyzdná.

Když jsem to řekla Jakeovi, vzal mě do náručí a dlouho mě konejšil.

"Vždycky z toho můžeme udělat módní hit, baby. Klidně si taky vyholím půlku hlavu."

"Holá hlava by ti neslušela." Usmála jsem se stále se slzami v očích.

"Ne, asi máš pravdu. Ale tobě to sluší." Vzal mi obličej do dlaní, setřel palcem slzy z tváří a špičkou nosu se otřel o můj. "Tobě sluší všechno, Tru. Zrovna teď se mi hrozně líbíš. Pro mě jsi nejkrásnější holka na světě, a je jedno, jak vypadáš."

Jake věděl, jak moc mě můj vzhled trápil. Takže jakmile jsem byla schopná – když se jizva trochu vyhojila a narostly mi jemné krátké vlasy –, Jake se domluvil

skočil – upravila mi vlasy tak, že kdybyste o té jizvě nevěděli, ani byste ji neviděli. Jake dělal možné i nemožné, aby mi pomohl najít v sobě stejnou osobnost, jakou jsem byla před nehodou. Díky jeho pomoci se mi to už téměř podařilo. Občas isem v noci trvěla nespavostí a nočními můrami. Občas mě přepadla nes-

Ode dne, kdy mi prvně Jake přivezl našeho syna, jsem bez něj nestrávila jedinou noc. Nechal ho přestěhovat do mého pokoje a byl tam po celou dobu s námi.

Nemocniční pokoj se tedy stal na nějakou dobu naším domovem. Dokonce isme

Nemohla jsem sice jít slavit do Pizza Hut, ale Jake mi uspořádal oslavu přímo v pokoji, kde jsme si udělali minivečírek: moji rodiče, Simone, Denny, Stuart, Josh a Smith, a Carly. Dokonce se na chvíli zastavila i Susie s Dalem. Tom byl někde

Jake objednal pizzy z naší oblíbené restaurace a koupil mi sedm dárků, aby

od Tiffanyho ve stejném stylu jako medailonek, který jsem od Jakea dostala už

možná tolik nevšímali, ale já to cítila na každém kroku.

Potěšilo mě, že o dárcích přemýšlí, že chce, aby pro mě každý něco znamenal.

Ale takový Jake byl. Pokud šlo o mě, byl vždycky neuvěřitelně pozorný.

Jediné, co mě ještě trápilo, bylo napětí mezi Jakem a Susií. Ostatní si toho

Když všichni z narozeninové oslavy odešli, zeptala jsem se Jakea, co se děje. Vyprávěl mi o rozhovoru se Susií těsně předtím. než isem se probudila z kómatu.

nesitelná bolest hlavy a potýkala jsem se s bolestmi při pohybu pravé ruky, která nebyla tak silná jako předtím. Ale byla jsem šťastná, že jsem naživu, a každý den jsem si to připomínala. Nebylo to těžké, když jsem pozorovala Jakea s JJem. V těch chvílích jsem si byla jistá, že mi vůbec nic nechybí, že musím být vděčná za to, že je

oba mám.

dřív.

tam oslavili mé narozeniny.

na cestách, takže nemohl přijít,

s kadeřnicí, která za mnou přišla do nemocnice. První pohled do zrcadla mě za-

dohnal těch dvanáct zmeškaných, a jeden ke skutečným narozeninám.

Těch sedm darů představoval naprosto kouzelný náramek. Samotný náramek byl jeden dárek... dalších šest představovaly krásné přívěsky, z nichž každý odkazoval na nějakou důležitou věc nebo událost v našem společném životě. Kousek pizzy, malá Eiffelova věž, kytara, muffin, klavír a svitek s textem NEJLEPŠÍ PŘÁTELÉ.

Tím skutečným dárkem k letošním narozeninám byly diamantové náušnice

Když řekl "rozhovor", věděla jsem, že šlo o hádku. Dělalo mi starosti to, co si řekli. Vysvětlila jsem Jakeovi, že by měl najít nějaký způsob, jak to se Susií urovnat, protože je babička našeho syna. A děti jsou chytré – až JJ trochu povyroste, vycítí napětí mezi tátou a babičkou. Takže by bylo dobré si

až JJ trochu povyroste, vycítí napětí mezi tátou a babičkou. Takže by bylo dobré si znovu o všem v klidu promluvit a vyjasnit si to. Se Susií jsem zatím neměla možnost si promluvit. Ale teď už jsem doma, takže si

Se Susii jsem zatim neměla možnost si promluvit. Ale teď už jsem doma, takže si nějakou chvíli a příležitost najdu. Postarám se, aby se vztah mezi Jakem a Susií urovnal Vím, že Jake mámu potřebuje.

Zpočátku to bylo s JJem těžké, protože jsem spoustu věcí – jako třeba přebalovat ho, koupat, konejšit ho, když plakal – nemohla dělat.
Připadala jsem si naprosto zbytečná a šíleně mě to štvalo.

Musela jsem se dívat, jak všechno tohle dělá Jake sám. Avšak musím přiznat, že se snažil mě do těchhle činností zapojovat, jak to šlo. Líbilo se mi Jakea s JJem pozorovat. Byl to milující táta. Zacházel s ním jako s tím nejdrahocennějším pokladem. Bez ohledu na to, kolikrát jsem ho nabádala, aby nenechával JJe usínat v náručí, ale aby ho dal do postýlky, nenechal si říct. Náš kluk si prostě svého tátu omotal kolem prstu... a mě pohled na ně hřál u srdce.

Věděla jsem už dávno, že to v něm je. A jednou večer v nemocnici jsem mu to řekla.

"Jsi fakt úžasný táta," řekla jsem mu, když JJ poplakával, zatímco Jake ho poprvé pořádně koupal.

Nemohla jsem mu pomoct, protože jsem stále měla ruku v sádře. A tak jsem seděla vedle dětské vaničky a pozorovala je.

"Nic o tom nevím." Podíval se na mě vystrašeně. "Řekl bych, že něco dělám špatně. Slyšíš ho. jak od začátku jen pláče."

"Ne, děláš to určitě dobře. Je to pro něj prostě něco nového. Jenom nám tím říká, a docela hlasitě, že nechápe, proč se má takhle ráchat ve vodě." Povzbudivě isem se na Jakea usmála.

"Jo, tenhle hlasitý projev určitě podědil po tobě,"

"To určitě!" Zasmála jsem se a zvedla prostředníček.

"Ty mi tady ukazuješ fakáč?" zeptal se s kamennou tváří a dál oplachoval houbou múdlo z JJovu hlavičku.

"Vypadá to tak," zašklebila jsem se.

"Vypada to tak," zasklebila jsem se.

"Nevzpomínám si, že bys předtím někdy něco takového udělala. Co se stalo s mojí sladkou slušnou holčičkou?"

Vstala jsem, vzala jsem do ruky JJovu osušku a podala ji Jakeovi. "No… nevím, jestli jsem někdy byla sladká holčička."

"Byla. A pořád jsi." Naklonil se ke mně a políbil mě na rty. "S výjimkou toho, když používáš tohle gesto."

Odtáhla jsem se a po jeho polibku mě brněly rty. "To bude asi tím, že jsem dlouhou dobu trávila mezi sprostúmi rockovými hvězdami."

"Jestli sis nevšimla, tak v poslední době ze mě sprosté slovo nevypadne. A zvlášť ne před naším synem," řekl s širokým úsměvem, zabalil JJe do osušky a vzal ho do náručí.

"Všimla jsem si." Spokojeně jsem se usmívala a vylezla si zpátky do postele.

V poslední době jsem si na Jakeovi všimla spousty věcí. Už si skoro nikdy nezapálil a muslím, že je na dobré cestě, aby s kouřením nadobro skoncoval. Skutečně nikdu nenadával. zvlášť kduž bul s JJem. což bulo v podstatě pořád. Vždycky míval všechno kolem sebe pod kontrolou, ale nikdy nebýval uvol-

Mlčky jsem fascinovaně sledovala, jak Jake JJe pečlivě osušil, natřel mu suchou pokožku dětským krémem, zabalil do plenkových kalhotek – nebo plen,

jak jim říkal – a oblékl ho do roztomilé modré kombinézky, kterou mu koupila moie máma. Pak JJe položil vedle mě na postel a podal mi láhev, kterou, než začal JJe

Do role táty vklouzl s naprostou lehkostí, aniž si to uvědomoval.

koupat, dal do ohřívače, abych ho nakrmila. Jak isem už říkala, je to perfektní táta,

něnú... teď se zdálo, že je spokojenú.

Sedl si vedle mě na postel a oba isme pozorovali, iak malú JJ s chutí cucá

na turné, takže věděl, o čem je řeč.

mléko. Vytáhnout celou dávku mu netrvalo dlouho, měl zdravou chuť k jídlu. Během chvilku si odříhl a s plným bříškem spokojeně usnul. Jake ho opatrně zvedl a položil do postúlky, zhasl a vlezl si do postele vedle mě.

Tohle pro mě byla nejoblíbenější část dne. Milovala jsem každou chvilku strávenou s JJem, ale ještě víc jsem milovala klidné chvíle večer, jen já a Jake

spolu v posteli.

"Zvládáš to s ním dokonale," zašeptala jsem. "Jsi úžasný táta."

"Ale to jen proto, že mám po svém boku tebe."

"Ne." Otočila jsem se k němu. "Vždycky to v tobě bylo, Jakeu... jen teď nastala

doba, kdy sis to uvědomil. Jsi přesně takový táta, jakého si náš syn zaslouží. JJ má štěstí, že tě má,"

Objal mě a políbil na rameno. "Myslím, že si vedu celkem dobře. A věř mi, že

isem ten neišťastněiší chlap pod sluncem." Ode dne, kdy jsem se probrala z kómatu, nebylo moc chvil, které by Jake trávil bez

nás. Věnoval nám veškerý svůj čas. Měl Zanea, který se postaral o studio. Co šlo, zařizoval z nemocnice nebo později z domova, když mě konečně propustili do domácího ošetřování.

Přípravu nového alba odsunuli na pozdější dobu, i když jsem je přemlouvala, aby

ho dokončili co neidřív. Svět bez Mighty Storm by nebyl tím správným světem. Tom dokonce přiložil ruku k dílu, když si Dina, manažerka kapely Vintage, zlom-

ila při lyžování nohu těsně předtím, než měla kapela vyrazit na šestitýdenní turné po Státech. To byl taky důvod, proč nemohl přijít na moje narozeniny.

Bylo to ještě v prvních dnech mé rekonvalescence a Jake začínal být nervózní, že nemůže najít vhodného manažera, kterému by důvěřoval. Nakonec mu pomoc nabídl Tom. Sice nikdy předtím kapelu nevedl, ale strávil většinu svého života

Jakeovi to připadalo jako skvělý nápad. Zpočátku jsem si myslela, že se Tom angažuje jen proto, aby se dostal Lyle pod kalhotky, ale Jake mi tvrdil, že chce doopravdy pomoct. Mrzelo mě, že isem o Tomovi měla takové mínění.

A musím se přiznat, že když se vrátil z turné s Vintage, byl to úplně jiný kluk. Jako by se v něm něco zlomilo. Nový Tom mě mátl – skoro nemluvil o sexu nebo ženách, s nimiž se vyspal. Ale naštěstí přece jen kousek starého Toma v něm zbyl, protože rád pronášel před Jakem narážky na moje prsa, aby ho vytočil. Nikdy by mě nenapadlo, že by mi ten starý Tom se svými řečičkami mohl chybět. Zvláštní, že?

Ale to jsem trochu odbočila – tedy hodně odbočila.

Z nemocnice mě propustili před třemi týdny a konečně jsme si mohli zorganizovat s JJem nový život. I když vlastně zrovna teď jsme nebyli ve svém novém domě v L. A., ale v mém starém domově v příjemně prosluněném Manchesteru.

Jake, JJ, Stuart, Dave, Ben a já jsme před několika dny odletěli z L. A., protože Jake potřeboval v Manchesteru něco zařídit. Prý to má co do činění s labelem, ale nechtěl o tom příliš mluvit. Neměla jsem ponětí, jakou práci může mít v Manchesteru, protože obvykle létal do Londýna.

Jake nechtěl zůstat tak dlouho beze mě a JJe, takže jsme letěli s ním. Nehledě na to, že bych to sama se stále ne zcela rozhýbanou rukou nezvládla, nedovedla jsem si tak dlouhou dobu bez Jakea představit. A navíc, byla to skvělá příležitost, jak se vrátit do svého domova a pobýt nějaký čas s rodiči. I když se mnou rodiče trávili spoustu času v nemocnici, po mém propuštění se museli vrátit zpátky do Anglie. Zvykla jsem si vídat je každý den, takže se mi po nich pak stýskalo.

Ale je jeden člověk, po kterém se mi už nemusí stýskat – Simone.

Hned druhý den po mém návratu do života mě přišla navštívit Simone se Stuartem. A Simone pro mě měla spoustu novinek.

Simone vtrhla do mého pokoje a v těsném závěsu za ní i Stuart. Stačil jí jediný pohled na mě a propukla v pláč.

"No... nevypadám tak špatně, že ne?" zažertovala jsem, i když jsem věděla, že vupadám hrozně.

"Ne – já...," zaškytala.

"Simone, jsem v pořádku, fakt," ujistila jsem ji.

Rychle přeběhla místnost, utřela si slzy a mrskla sebou na postel – tedy spíš na mě – a objala mě. "Už jsem myslela, že tě ztratím," zamumlala a popotáhla. Cítila jsem, jak mi její slzy prosakují noční košilí, a rána mě bolela. Nic jsem jí ale neřekla. Potřebovala mě obejmout, stejně jako já potřebovala její objetí.

"Tak snadno se mě nezbavíš," zafuněla jsem jí do vlasů a zadržovala slzy. "Hele, jsem tu taky," ozval se Stuart.

Simone mě naposledy stiskla v náručí a pak si stoupla vedle postele.

"Ahoj, krásko." Stuart se posadil na postel vedle mě. V očích se mu leskly slzy. Když jsem ho takhle viděla, pár slz mi taky steklo po tváři. Stuart mi vzal obličej do dlaní a dal mi pusu. "Setsakramentsky jsi mě vyděsila, krásko. Tohle mi už nikdy nedělei." zašeptal mi do rtů.

"Na mou duši, přísahám, že už to neudělám." Usmála jsem se a levou rukou udělala malý křížek na hrudi. "Hodná holka." Utřel mi palcem slzy a přesunul se z postele na jednu z židlí.

"Kde je JJ?" zeptala se Simone a rozhlížela se po místnosti.

"Kae je 33?" zeptala se Simone a roznitzela se po mistnost "Jake ho vzal dolů na prohlídku."

"A vede si ten malý chlapík dobře?" otázal se Stuart.

"A vede si ten maly chiapik dobre?" otazal se Stuart. "Náramně." Každé připomenutí JJe mi vuvolalo úsměv na tváři.

"Chtěla jsem se tu zastavit se Stuartem už včera, nemohli jsme se dočkat, až tě uvidíme. Ale Jake říkal, že jsi po všech těch návštěvách, testech a vyšetřeních unavená a že musíme vudržet až do dneška." povzdechla Simone.

"Měla jsem toho fakt dost," odpověděla jsem. Pravda, byla jsem včera utahaná, ale myslím, že je Jake odmítl, protože chtěl bút večer se mnou sám. A upřímně řečeno, byla jsem mu za to vděčná.

"Dostala jsi květiny, co jsem ti včera poslala?" zeptala se Simone a rozhlédla se

po řadě kytic s věnováním rozmístěných všude po pokoji. "Dostala, a tvoje taku," kývla jsem na Stuarta. "Jsou nádherné. Díku."

"Dostala, a tvoje taky, kyvia jsem na Stuarta. "Jsou naanerne. Diky. Stuart mávl rukou, jako by o nic nešlo. Tak jako to dělával vždycky. "Zdá se, že už žádné další nepotřebuješ. Máš jich tu spoustu," řekla Simone,

"Zdá se, že už žádné další nepotřebuješ. Máš jich tu spoustu," řekla Simone, vstala ze židle a začala si kytice prohlížet a číst věnování. "No do prdele!" vykřikla, otočila se na patě a mávala před sebou kartičkou. "Ty jsi vážně dostala

vykřikla, otočila se na patě a mávala před sebou kartičkou. "Ty jsi vážně dostala kytici od prezidenta?" Smála jsem se. Protože přesně takhle jsem zareagovala, když včera ráno kytice dorazila

"Vypadá to, že když jsi snoubenka Jakea Wetherse a máš vážnou autonehodu, tak máš nárok na prvotřídní prezidentskou kytici. Ale vážně, pochybuju, že je poslal sám prezident, ale je to od nich hezké." "Sakra, nedělej si srandu," zamumlala. "Bút na tvém místě, nechala bych si

tohle přání zarámovat." "To určitě udělám. Už jsem požádala Jakea, aby mi obstaral rámeček," zasmála jsem se. A nedělala jsem si legraci, protože jsem ho o to skutečně požádal.

"10 urctie uaetani. Uz jsem pozadala Jakea, aby mi obstarui ramecek, Zusmála jsem se. A nedělala jsem si legraci, protože jsem ho o to skutečně požádala. Sledovala jsem ji, jak zastrčila kartičku zpátky do kytice a posadila se na židli

Siedovata jseni ji, jak zasircita karticku zpatky do kytice u posadita se na ziati u postele. . Jak ti je?" zentala jsem se při pohledu na obvaz na zápěstí a na žlutou modřin

"Jak ti je?" zeptala jsem se při pohledu na obvaz na zápěstí a na žlutou modřinu na tváři.

"Jo, jsem už v pohodě." Usmála se, i když to vypadalo trochu nuceně.

"Simone...," přitlačila jsem na ni

"Opravdu, jsem v pořádku. Moje zranění nestálo za řeč ve srovnání s –"

V té chvíli si odhrnula pramínek vlasů, který jí sklouzl do obličeje.

"Do prdele!" vykřikla jsem, natáhla se dopředu a chytila ji za levou ruku. "Je to to, co si myslím, že to je?"
"Ježíšikriste!" přidal se ke mně Stuart, vytáhl jí ruku z mé a zkoumavě si

prohlížel prsten s obrovským kamenem. "Šakra, jak jsem si toho mohl nevšímnout? Úplně jsem přestal sledovat, co se kolem mě děje!" Poškrábal se na hlavě. "Panebože! Ty ses zasnoubila!" vyjekla jsem. A v tu chvíli mi bylo jedno, že mě

bolí v krku. "S Dennym!" "Ano." Simone vypadala trochu rozpačitě. "Požádal mě o ruku včera večer."

"Ano. Simone ogpadada trocha rozpacute. "Fozadat nie o ruku ocera vecer. "No teda!" vyhrkli jsme současně se Stuartem. "To je úžasné!" "Jo." Simone se zadívala se na své ruce a začala si oždibovat nehty. Tohle dělala vžducku. když měla z něčeho strach.

"Co se děje?" zeptala jsem se znepokojeně. "Chceš si přece Dennyho vzít, ne?" "Samozřejmě, že ano. Jen...." povzdechla si. "Je mi to trochu trapné." Podívala

se na mě. "Ty tu ležíš v nemocnici a dáváš se dohromady po tak vážném úrazu a já… si sem přijdu a… Prostě je mi trapné, že jsem šťastná a nadšená."

"Nebud' hloupá," pokárala jsem ji. "Ťo je přesně ten druh zpráv, které teď potřebuju slyšet. A navíc, při té autonehodě jsi byla taky, Simone – zasloužíš si víc štěstí než kdokoli, koho znám. Tak povídej. Jak se tě zeptal?" Oči se jí rozzářily a spustila: "Když nám Jake nedovolil, abychom tě navštívili,

byla jsem trochu zklamaná, takže Denny navrhl, že půjdeme na večeři."
Nepřítomně se usmívala a mně bylo jasné, že je šťastná. "Byli jsme v italské restauraci poblíž jeho domu a přišlo mi, že se celý večer chová nějak divně, ale nechala jsem to. Když jsme se pak vraceli zpátky domů, navrhl, že bychom se mohli projít v parku Echo. Chvíli jsme jen tak bloumali po parku, když se najednou zastavil na břehu jezera, klekl si přede mnou na jedno koleno a vytáhl z kapsy krabičku. "Koupil jsem tenhle prstýnek už před měsícem. Pořád ho nosím u sebe a snažím se najit správný způsob, jak tě požádat, aby sis mě vzala. Když jsi

nou zastavi na vielu jezeri, ktekt si přede mina hla jedno koleho a vydihl z kapsy krabičku. "Koupil jsem tenhle prstýnek už před měsícem. Pořád ho nosím u sebe a snažím se najít správný způsob, jak tě požádat, aby sis mě vzala. Když jsi měla tu autonehodu, došlo mi, že jsem tě mohl ztratit. Chtěl jsem tě hned požádat o ruku, ale přišlo mi, že na to není zrovna ta nejvhodnější doba. Ale teď, když se z toho Tru dostala, už nemůžu dýl čekat. Zhluboka se nadechl a zeptal se: "Vezmeš si mě?" Pak otevřel krabičku a vyndal prsten. Rozbrečela jsem se a řekla, že ano."

Bůh bo za to hude mít rád "povzdvehl si Shurt když isme si oba zasněně

"Bůh ho za to bude mít rád," povzdychl si Stuart, když jsme si oba zasněně povzdechli.

"Znamená to, že se sem přestěhuješ?" zeptala jsem se a modlila se, aby řekla ano.

Simone se zasmála. "Ještě jsme to všechno pořádně neprodiskutovali, ale jo... počítám. že se sem přestěhuju."

Takže díky Dennymu se budu vídat se Simone prakticky každý den.

hovor v jedné špičkové PR agentuře v Los Angeles. Samozřejmě že tu práci dostala. Podala výpověď ve své staré firmě a oficiálně se sem přestěhovala před dvěma týdny. Svatbu s Dennym mají naplánovanou na letošní prosinec. Zimní svatba – už se

Jake okamžitě zalovil ve svých kontaktech a podařilo se mu domluvit Simone po-

nemůžu dočkat! JJ ide za mládenečka a já budu družička nevěstv. Jak to tak vypadá, tak Simone s Dennym se stanou manželi dřív než já s Jakem.

Je to legrační, jak se to někdy tak semele. S Jakem jsem po nehodě o tom, kdy se budeme brát, ještě nemluvila. Po pravdě

řečeno, mluvili isme o všem možném, ale o svatbě ne. Nevím proč.

Vlastně isme od té nehody spolu mluvili jen o JJovi a starali se o JJe. Naposledy jsem se s ním milovala před tou osudnou nehodou. Jake se zatím o nic nepokusil, a upřímně, ani já ne.

V nemocnici to samozřeimě nepřipadalo v úvahu – jednak jsem byla zraněná a po těžké operaci, a jednak to ani nešlo. Ale teď už jsem byla dva týdny doma. Líbali isme se... ale to bylo všechno.

Nebyla jsem si sice jistá proč, ale věděla jsem, že ta nechuť pramení z mé strany. Nebyla to Jakeova vina. Lhala bych, kdybych tyrdila, že nemám strach.

Ale věřím, že se náš vztah zase brzy vrátí do starých kolejí. Vždyť i tak mám být proč šťastná. Mám muže, kterého miluju, muže, kterého

isem vždycky chtěla. A máme spolu toho neikrásnějšího chlapečka, jakého tento svět kdy spatřil. Když už mluvíme o mém chlapečkovi, zrovna teď mi hrozně chybí.

Je s mými rodiči, zatímco já jsem v autě a jedu na neznámé místo. Jake totiž pro mě nachystal nějaké překvapení a Dave mě tam má dovézt. Víte, co to znamená...? Jo, přesně tak – sedím v autě se zavázanýma očima.

Dave je stále můj bodyguard a řidič. Když jsem zjistila, že Dave strávil většinu času, co jsem ležela v kómatu, na židli před mým pokojem a hlídal mě, poprosila jsem Jakea, aby ho ke mně přivedl.

Dave za tu nehodu vinil sám sebe, což byl naprostý nesmysl. Taky jsem mu to hezky od plic řekla. Nemohl té nehodě zabránit o nic víc než já nebo Simone. Jed-

Dlouhou dobu jsme si povídali.

byla jejím účastníkem, mě přivádí k šílenství.

iný člověk, který mohl nehodu odvrátit, teď ležel na hřbitově. Daveovi důvěřuju a ráda mu svěřím svůj život do rukou.

Nemyslete si, že je pro mě teď snadné jezdit autem. Protože není. Je to výzva, které musím čelit každý den.

Když isem měla po nehodě poprvé sednout do auta, bylo to strašné. Bylo to v den, kdy mě propustili z nemocnice. Třásla jsem se strachy, nervy jsem měla napnuté k prasknutí. I když si detaily nehody nepamatuju, už jen vědomí, že jsem Trvalo mi téměř dvacet minut, než jsem sebrala odvahu a do auta nastoupila. Seděla jsem vzadu s JJem, který ležel v autosedačce vedle mě, a Jake si nás odvážel domů. Celou cestu jsem se soustředila jen na JJe a připadalo mi to jako nejdelší jizda autem v mém životě.

Ale musela jsem ten strach překonat. Nemůžu strávit zbytek života tím, že se budu bát nastoupit do auta. Pomalu svou fobii překonávám a lepší se to. "Jak dlouho ještě pojedeme?" zeptala jsem se Davea ze zadního sedadla. Pevně jsem se držela okraje a nervózně podupávala nohou. Možná to někomu mohlo připadat. že se chovám jako ukňourané malé dítě, ale Dave moji úzkost chánal

Nevzpomínám, kdy isem se tak strašně bála.

"Ještě tak nanejvýš pět minut," odpověděl mi.

"A jak dlouho už jedeme?" "Asi třicet minut. Budeme tam už opravdu brzy, slibuju. Zkus na to nemyslet, Tru. Jedu pomalu a dodržuju rychlost. Pamatuješ si, co jsem ti říkal?"

Tru. Jedu pomalu a dodržuju rychlost. Pamatuješ si, co jsem ti říkal?" "Jo, že blesk neudeří dvakrát do stejného místa." Vydechla jsem. Tuhle mantru jsem si měla říkat vždycky, když jsem seděla v autě. Aspoň podle Davea.

jsem si měla říkat vždycky, když jsem seděla v autě. Aspoň podle Davea. "Tak dobře." Snažila jsem se zhluboka dýchat a uvolnila křečovité držení

sedadla. "Opravdu mi neprozradíš, kam jedeme?" Zepředu se ozval hluboký smích. "Ani za nic, Tru."

"Myslela jsem si to," zavrčela jsem a složila jsem si ruce na prsou.

Byla jsem rozhodnutá co nejrychleji zjistit, jaké překvapení pro mě Jake nachystal, a hned se vrátit k JJovi.

Celý den jsem Jakea neviděla, koneckonců ani Stuarta. Co jsme přiletěli do Manchesteru, oba se na dlouhou dobu vždycky někam vytratili. I když jsem se na ně ani nezlobila. Věděla jsem, že sem Jake letí kvůli nějakým pracovním záležitostem, a navíc jsem měla plné ruce práce s JJem a spoustu času jsem trávila s rodiči.

Čekala jsem, že se oba vrátí na večeři, když jsem kolem třetí dostala od Jakea tajemnou textovou zprávu, že pro mě má překvapení. Že mám nechat JJe s mými rodiči, nasednout s Davem do auta a nechat si zavázat oči. A že se na mě moc těší.

Takže teď sedím v autě a mířím za překvapením. Opřela jsem si hlavu a ruce složila do klína, nervózně jsem si pohrávala se zásnubním prstenem. "Mohl bys pustit něco rozumnějšího? Z téhle písničky asi brzy přijdu o rozum." Byla to nějaká protivná kapela, kterou jsem nikdy neslyšela. "Ale ne Pearl Jam," dodala jsem. "Nechci pokoušet osud. Co kdyby ten blesk fakt bouchl

podruhé do stejného místa." "Koukám, že máš už trochu lepší náladu," zachechtal se Dave.

Dotkla jsem se jizvy na hlavě. "Nejlepší způsob, jak se přes tu hrůzu přenést, je zasmát se tomu, ne?"

"Přesně tak."

a rozuměl mi

Poslouchala jsem, jak přepíná rozhlasové stanice. "Vrať se k té poslední," nařídila isem mu. Dave přetočil zpátky na předchozí stanici a autem se rozlehl Jakeův hlas. Skrze to všechno – píseň, kterou pro mě zpíval v Kodani... před tím, než jsme

spolu strávili první noc. Tu noc jsem dlouho považovala za začátek vztahu s Jakem. Ale ve skutečnosti jsme spolu začali už dávno předtím. Ve chvíli, kdy jsme jako malé děti na sebe poprvé koukali přes plot sousedících zahrad.

Jenom nám trvalo strašně dlouho, než jsme se k sobě dostali.

Kapitola dvacátá pátá

Jakmile dozněl Jakeův hlas, auto zastavilo. Otevřely se dveře, "Vypadáš nádherně,"

Při jeho slovech jsem se musela usmát.

"Řekla bych ti to samé, ale to bych musela vidět," Poklepala isem prstem na pásku přes oči.

"Znáš mě přece, baby. Vždycky jsem sexv."

Zasmála isem se.

"Tak pojď." Cítila jsem, jak mě chytil za ruku a pomohl mi vystoupit z auta.

Venku byl příjemný vzduch pozdního odpoledne. Půda pod nohama byla tyrdá. ale poznala jsem, že stojím na trávě. Jake mě objal kolem pasu a někam mě vedl. Slyšela jsem zvuk tekoucí vody.

Myslím, že vím, kde jsem. Kousla jsem se do tváře, abych potlačila úsměv. Nechtěla jsem Jakeovi zkazit překvapení a dát na sobě znát, že vím, kam mě odvezl. Tušila jsem, že tohle překvapení je pro něj důležité.

Po krátké chůzi mě Jake zastavil. Vnímala jsem, že si stoupl za mě. Sundal mi pásku přes oči. Zadržela jsem dech v očekávání, zda mám pravdu, nebo ne.

Do prdele.

Dech se mi zrvchlil.

Ano, byli jsme u vodopádu Lumb, ale tohle je... bože. Na víc než radostné zavýsknutí isem se nezmohla.

Ne víc než patnáct metrů přede mnou, na břehu s výhledem na vodopády, stála dřevěná konstrukce připomínající oltář.

Kolem něj byla rozmístěná pohádková světýlka, ozdobená bílými a růžovými květv.

Na okolních stromech visely desítky lucerniček. Před oltářem bylo několik řad židlí, mezi nimiž uprostřed byla ulička pokrytá růžovými a bílými okvětními lístky růží.

Obrátila isem se k Jakeovi s pusou otevřenou úžasem a údivem. "Co... tv... tohle všechno isi zařídil?"

Koutky úst se mu zvedly v úsměvu, ruce zastrčil do kapes džínsů. Lehce pokrčil rameny. "Chci si tě vzít, Tru." Přistoupil ke mně. Srdce se mi rozbušilo. "Ale jestli se ti tohle nelíbí, nebo si myslíš, že dneska na to není vhodný den – jestli jsi o naší svatbě měla jinou představu – pak je to v pořádku, já počkám. Jestli chceš velkou svatbu v kostele, pak ji chci taky. Chci jen tebe a rád se přizpůsobím jakémukoli tvému přání. Ale dnes... no, chtěl jsem zjistit, zda by si mě moje láska vzala na našem speciálním místě. Jestli by si mě vzala dívka, která na den přesně před

čtyřiadvaceti lety vstoupila do mého života... holčička s velkýma hnědýma očima, s vlasy spletenými do copánků a s lízátkem v puse... která si mě prohlížela přes plot a pak řekla: Já isem Trudu, chceš lízátko?" Zasmála jsem se a do očí mi vhrkly slzy. Uvědomila jsem si, že dnes je 31. srpna – den, kdy isme se s Jakem poprvé uviděli.

do dlaní. "Ano," vydechla isem, naklonila se dopředu a přitiskla své rty k jeho, "Ano, je to

"Mám praydu? Je dneska ten významný den?" zeptal se a vzal můj obličej

přesně ten den." Pohladila isem ho po tváři. Můj skvělý Jake.

Nemohla isem uvěřit, že se mu tohle všechno podařilo zorganizovat a připravit, aniž bych o tom věděla. Vážně jsem neměla tušení, co chystá.

Vzrušení mi bublalo v žilách.

Dnes si vezmu Jakea! Dnes ie náš velkú den.

Zadívala jsem se na své obnošené džínsy a obyčejné tričko se skyrnami od JJova mléka.

Nebyla jsem na svatbu oblečená. Ani nevím, jestli mám s sebou nějaké šaty, v nichž bych se mohla vdávat. Rychle

isem v duchu probírala šatník, který mám s sebou k dispozici.

Ne, na svatbu rozhodně nic vhodného.

"Jakeu, tohle všechno se mi hrozně líbí a chci si tě vzít hned teď." Rty se mi roztřásly. "Ale nejsem na svatbu zrovna vhodně oblečená... a nemám s sebou nic. v čem bych se mohla vdávat. Mohla bych zítra sehnat nějaké šaty v Manchesteru,

ale pak -" "Tru, přestaň," Přitiskl mi prsty na rty, "Opravdu si myslíš, že bych tě sem přivedl a chtěl po tobě, aby ses vdávala v džínsech?" Zasmál se a kývl hlavou směr-

em za oltář. Podívala jsem se tím směrem, ale kromě stromů jsem neviděla nic.

"Za těmi stromy jsme pro tebe připravili místo, kde se můžeš převléknout. Všechno, co budeš potřebovat, by tam mělo být přichystané... včetně Simone, která na tebe čeká. A až budeš připravená – podíval se na mě a pohladil mě po tváři,

"- budu na tebe čekat u oltáře. Tvoji rodiče jsou na cestě s JJem. Stuart, Ben a Dave už isou tady. Tome, Denny, Josh, Smith, Carly, moje máma s Dalem a Vicky tu budou co nevidět." "Vicky přijede taky?" rozzářila jsem se. Tak dlouho jsem ji neviděla. Jake mi

říkal, že za mnou byla, když jsem ležela v bezvědomí v nemocnici. A když jsem se pak probrala, skypovala jsem si s ní, ale to není takové, jako když se vidíte osobně.

"Jistě."

Vtiskla isem mu polibek do dlaně, "Připadá mi to neuvěřitelné, že isi tohle

všechno dokázal zorganizovat. Jak to, že jsem o tom vůbec nevěděla?" "Nebylo to zrovna jednoduché. Jsi zvědavá jako opice." Otřel se špičkou nosu

o můj. "Chtěl jsem, aby tohle všechno pro tebe bylo překvapení... a taky jsem si

"Miluju tě." "A já miluju tebe. A teď už jdi a koukej hodit tu svoji rozkošnou prdelku do gala, abych si tě konečně mohl vzít," řekl a lehce mě plácl přes zadek.

Ještě jednou mě políbil a pak mě nasměroval rovnou za Simone.

myslel, že by naše svatba měla být soukromá. Bez zvědavých novinářů. Jen tv. já.

JJ a lidé, které miluieme,"

vysoký stan, takový, ve kterém se můžete pohodlně postavit a kempovat v něm s celou početnou rodinou. Bílý stan – ideální pro svatbu. Vchod byl otevřený. Uvnitř jsem zahlédla Simone sedící na stoličce a pohrávající

Prošla isem kolem oltáře a zamířila mezi stromy. Na malé mýtince byl postavený

si s telefonem. Vedle stál stolek, na němž bylo všechno, co nevěsta potřebuje k dokonalému meikapu. Simone zvedla hlavu, a kdvž mě uviděla, objevil se jí na tváři široký úsměv. Po-

ložila telefon a vvšla mi vstříc.

"Takže se vdáváš!" zatrylkovala.

"Vypadá to, že ano," odpověděla isem šťastně, "Jak dlouho to už víš?" "No... moc dlouho ne." Zatvářila se rozpačitě. "Vlastně od chvíle, co jsem se přestěhovala do Los Angeles. Jake mě požádal, abych nakoupila všechno, co bys

mohla potřebovat. Dokonce jsem dostala za úkol vybrat ti svatební šaty." Podle toho, jak se tvářila, jsem poznala, jak moc to pro ni znamenalo, že Jake

pověřil zrovna ji. A pro mě to znamenalo taky hrozně moc. "A vybrala isi pro mě něco hezkého?" Zavtipkovala isem a šťouchla ii do žeber.

"Samozřejmě." Podívala se na mě naoko dotčeným pohledem. "Mrkla jsem se na šaty, co sis vyznačila v časopisech pro nevěsty, které mi dal Jake. A pro jistotu isem koupila troje, u kterých isi měla srdíčko. Znám tě moc dobře, Srdíčkem si

označíš všechno, co se ti líbí. Dělala jsi to i v katalozích, které jsme prohlížely spolu. Takže isem nemohla nic zkazit." Netušila jsem, že tohle o mně ví. Sama jsem si totiž vůbec neuvědomovala, že

něco takového dělám.

"Velmi chytré. Vyrazila jsi mi dech." Usmála jsem se na ni.

Simone udělala pukrle a rozesmála se. "Máme tu všechno, co budeš potřebovat – svatební šaty, boty, závoje, čelenky, mejkap... spodní prádlo." Mrkla na mě. "Je to

tu takový tvůi soukromý svatební obchod." "Ve stanu."

Podívaly jsem se na sebe a rozesmály se.

"Začíná se mi to opravdu líbit," řekla jsem a objala jsem Simone kolem pasu.

Jemně jsem ji stiskla.

Nahlédla jsem dovnitř a viděla, že Simone opravdu myslela na všechno. Zahlédla jsem světle růžové šaty uprostřed záplavy bílé krajky visící na ramínku. Žaludek se mi zachvěl vzrušením.

"Pořád platí, že budeš mou družičkou, že jo?"

"Samozřejmě, šaty už tu mám přichystané." Šťouchla mě do boku a smála se. "To je dobře."

"Tak pojď, ať Jake dlouho nečeká." Vzala mě za loket a vtáhla dovnitř. "Musíme tě připravit, aby ses mohla stát paní Wethersovou."

Prohlížela jsem si svůj odraz v zrcadle. Byla jsem připravená vzít si muže, kterého miluju.

Simone mi pomohla se obléct a udělala mi mejkap – přírodní, jen jemně růžové oční stíny, řasenka a lesk na rtech. Vlasy jsem si nechala volně rozpuštěné. Naštěstí jsem je měla umyté a vlnité, takže jen připnula pinetkami pár drobných diamantových kytiček, a pár pramínků stáhla z obličeje za uši, kde jsem je upevnila sponkami.

Ze šperků jsem na sobě měla medailonek a náušnice od Tiffanyho, náramek a samozřejmě zásnubní prsten.

Ale ze všeho nejdůležitější bylo, že jsem měla na zápěstí náramek přátelství. Korunou všeho byly svatební šaty.

Věděla jsem hned, které z těch trojích šatů si vyberu. Přesně ty, které jsem si zvolila jako svého favorita už v katalogu.

Byly to šaty od anglické návrhářky Jenny Packhamové. Bílé a vzdušné, s hlubokým výstřihem, ozdobené řadou křišťálových korálků v pase a na rameni, s velkým výstřihem na zádech. Krásné a dokonalé šaty, abych se v nich stala paní Wethersovou.

Nemohla jsem uvěřit, že se dneska vdávám – tady u vodopádu Lumb. Bylo to tak absurdní, že jsem se musela štípnout, abych se přesvědčila, že se mi to nezdá. Bylo to naprosto dokonalé.

Jake byl vždy o krok přede mnou, a před všemi ostatními. Jake byl prostě... Jake. "Ahoj, holčičko."

Otočila jsem se za tátovým hlasem. Hlasem, který mi vždycky vyvolal úsměv

na tváři, bez ohledu na to, jestli jsem potřebovala pomoct, nebo ne. "Ahoj, tati." "Vypadáš..." Došel až ke mně. "Vypadáš nádherně, Tru." Zahlédla jsem pýchu

v jeho očích. "Tobě to taky neskutečně sluší, tati." Natáhla jsem ruku a smetla mu smítko z klopy. Měl na sobě tmavě šedý oblek, bílou košili a světle růžovou kravatu.

"Máma pořád pláče?" zeptala jsem se.

"Mama porad piace?" zeptaia jsem se "Samozřejmě." Usmál se.

Máma za mnou přišla, když jsem se oblékala do šatů, a rozplakala se. Byly to slzy štěstí. Po té nehodě máma svůj postoj k Jakeovi změnila. Poznala, že to Jake s námi myslí opravdu vážně. A úplně se zbláznila do JJe, s nímž mi hodně pomohla.

"Jsi připravená vyjít ven a vdát se?"

"Jsem. Jen si vezmu kytici." Ze stolku jsem popadla malou kytičku, kterou mi před chvílí přinesl Stuart. Byla nádherná – světle růžové růže s dvěma temně růžovými květy tisknoucími se k sobě ve středu kytice. Jako by ztělesňovaly mě a Jakea.

"Co Jake?" zeptala jsem se a otočila se k tátovi. "Je v pohodě. Překvapivě klidný na chlapa, který se za chvíli ožení."

"A JJ?"

"Právě teď spí Jakeovi na rameni."

Zasmála jsem se. "Jak znám JJe, pravděpodobně prospí celou svatbu. Ale stejně by si to nepamatoval, i kdyby byl vzhůru."

"Tak budeme muset udělat spoustu fotografií, aby se – až bude starší – mohl na maminčinu a tatínkovu svatbu podívat."

Naklonila isem se a políbila ho na tvář.

Nakionna jsem se a ponona no na tvai

"A to bylo za co? Tedy ne, že bych si stěžoval, že jsem dostal pusu od své malé holčičky."

"Jen jsem ti chtěla poděkovat... za všechno, tati."

Dlouho se mi díval do očí. "Nemusíš mi za nic děkovat. Byla jsi tím nejlepším dítětem, jaké si každý táta může přát. Ve skutečnosti bych to měl být já, kdo by ti měl děkovat. Jsem vděčný za to, že tu teď takhle před tebou stojím." Hrdlo měl stažené dojetím, přitiskl si pěst na ústa.

"Doufám, že se tu teď nehodláš rozbrečet." Chytila jsem ho za ruku. "Musíme vyrazit. A Simone by určitě trefil šlak, kdybys mi rozmazal mejkap."

Táta přikývl.

Objala jsem ho a přitiskla se k němu.

"Víš, jak moc tě miluju?" zašeptal mi do vlasů.

"Vis, jak moč te miluju." zaseptal mi do viasu "Vím, tati. Taky tě miluju."

Odtáhl se a položil mi dlaň na bedra. "Vždycky jsem věděl, že jednoho dne s tebou půjdu uličkou a že to bude Jake, kdo na tebe bude čekat před oltářem." "Vážně?" Polykala jsem slzv. které se mi hromadily v hrdle.

"Ydzile: Toyaka jech siży, ktere se in inomadny v inde. Přikývl. "To, jak se na tebe vždycky díval... a ty na něj... to prostě bylo jasné každému." Usmál se. "Tak jdeme." Nabídl mi rámě a já se do něj zavěsila. "Je načase předat mou malou holčičku jejímu nastávajícímu."

Sevřela jsem prsty a pevně se ho chytila.

Vyšli jsme ve ze stanu, kde už čekala Simone, aby se k nám připojila. Zaujala

své místo družičky za mnou. Soumrak se pomalu měnil v noc, ale naše cesta byla osvícená zářícími

lucerničkami. Simone mi srovnala vzadu vlečku. "Tak připravená?" zeptala se.

Podívala jsem se na ni, pak na tátu. "Už celých čtyřiadvacet let," přikývla jsem.

Táta mi položil ruku na paži a pomalu jsme se vydali za Jakem.

Jak jsme procházeli mezi stromy, vzduchem se začala linout tichá melodie písně You Started. Začátek nové etapy mého života. Vyšli isme zpoza stromů na mýtinu. Cítila isem na sobě Jakeův pohled, ale ne-

Chtěla jsem počkat až na kraj uličky mezi židlemi, abych ho viděla v plné kráse. Věděla jsem, že tenhle obraz – obraz Jakea stojícího před oltářem – se mně vrvie navždy do paměti. A přála isem si, aby to bylo dokonalé. Táta mě dovedl až k uličce. Teprve tam jsem zvedla hlavu a podívala se na Jakea.

Vypadal tak perfektně, jak jsem si představovala.

Měl na sobě tmavě šedý oblek, stejný, jako byl tátův, jen Jakeova kravata byla

temně růžová, steině jako dvě růže uprostřed svatební kytice. Svět kolem se ponořil do mlhy a zůstal jen on. Pro mě bude vždycky jen on.

Viděla jsem v jeho očích záblesk lásky, úcty a porozumění... poznala jsem, že se cítí úplně steině iako iá.

Táta mi lehce stiskl ruku a pomalu se vydal uličkou k oltáři. Ani na okamžik jsem od Jakea nemohla odtrhnout oči.

"Vypadáš úžasně," zašeptal mi do ucha, když jsme došli až k němu.

"Ty taky."

podívala isem se na něi.

Připadala isem si jako očarovaná.

Jake se podíval na mého tátu. "Díky, Billy," zamumlal.

Políbila isem tátu na tvář a vyklouzla z jeho rámě. Vzala jsem Jakea za ruku. Táta se naklonil k Jakeovi a něco mu pošeptal. Jake se mu podíval do očí

a přikývl. Táta ho poplácal po zádech a pak zamířil za maminkou, která držela stále spícího JJe v náručí.

Pvšně se na mě usmála a zašeptala: "Vvpadáš nádherně."

Do očí se mi tlačily slzy, když jsem rty naznačila: "Díky, ty taky."

Podívala jsem se na Jakea a chtěla jsem se zeptat, co mu táta šeptal, když najednou hudba ztichla a promluvil matrikář.

"Vítám vás tady všechny na svatbě Jacoba Davida Wetherse a Trudy Consuely Bennettové..."

Poslouchala jsem jeho řeč, oči upřené k Jakeovi. Ani on ode mě nemohl odtrhnout zrak.

"Domnívám se, že Jake ti chce něco říci, Trudy, než přistoupíme k oficiálnímu manželskému slibu. Jakeu, řada je tobě," pronesl matrikář a usmál se na Jakea.

Chloupky na krku se mi zježily, tváře mi rudě hořely v očekávání toho, co se

chystá říct. Jake si odkašlal, prstem si uvolnil límec košile. Vypadal neklidně. Jak je možné, že tenhle muž se klidně postaví na pódium a vyzpívá své srdce před sto tisíci lidmi,

ale tady přede mnou je nervózní. Líbilo se mi to.

Přistoupil blíž ke mně. "Vzpomínáš si, co jsem ti řekl tu první noc, když jsme se přestěhovali do našeho domu? A tys mi na to řekla, že tohle by sis přála, abych řekl jako svůi svatební slib."

"Ano," zašeptala jsem.

"Stále to platí, Tru. *Vždycky* to bude platit. Není nic, co bych pro tebe neudělal, Tru. Nic, co bych neudělal, abys byla šťastná. To, co k tobě cítím... nemá hranice. Před tebou ani po tobě nic není. Jsi jenom ty." Zhluboka se nadechl. "*Vždycky* budeš mojí June. Tru."

Před očima se okamžitě objevil obraz, když se mi Jake vyznal ze svých citů. Když se mi přiznal, jaké city ke mně vždycky choval a navždy chovat bude.

"A máš na mysli Reznorovu verzi, nebo coververzi Johnnyho Cashe?" zeptala jsem se tiše a snažila se potlačit bolest v hlase.

"Tu od Johnnyho Cashe."

"Proč?"

Krátce zavřel oči. V tu chvíli jsem netoužila po ničem jiném, než sebrat veškeré kouzlo světa a utišit všechny jeho bolesti.

"Protože jsem měl pár věcí, které jsme měli společné," odpověděl a otevřel oči. "Jaké?"

"Drogu... ženu... posedlost dívkou, o které isem snil."

Zhluboka jsem se nadechla. Za víčky mě tlačily slzy a hrozily vyhrknutím. Dotkl se mého obličeje a palcem mi lehce přejel po rtu. "Jsi moje June, Tru."

Oči se mi zalily slzami a poprvé v životě jsem mu řekla: "A ty jsi můj Johnny Cash. Jakeu."

Jake se na mě široce usmál. Už jsem to dál nemohla vydržet. Objala jsem ho kolem krku a vášnivě ho políbila.

Zůstala jsem tu jen já a Jake.

Když jsem se od něj odtáhla a lapala po dechu, viděla jsem žár v Jakeových očích. Věděla jsem přesně, co se mu teď honí hlavou... protože stejné myšlenky se honily i mou hlavou.

"No dobře," ozval se znovu matrikář a odkašlal si. "Je načase, abyste si dali svůj manželský slib. Jakeu, máte prsteny?"

Jake sáhl do kapsy saka a vytáhl dva snubní prsteny.

Menší z nich byl platinový s třemi růžovými diamanty, které se hodily k mému zásnubnímu prstenu. Jakeův byl také platinový, ale zářily na něm tři safíry.

Vzala jsem mu ten větší z ruky a zeptala se: "Proč zrovna safiry?"

Usmál se. "Protože jsou modré. A modrá je mužnější barva než růžová, baby." Nadzvedl obočí... a já se zasmála. navlékl prsten na prsteníček mé levé ruky, takže jsem se oficiálně stala jeho manželkou Pak jsem já udělala totéž. Hlas i ruce se mi po celou dobu třásly. "Nyní vás prohlašuji za muže a ženu. Můžete políbit nevěstu – ještě jednou." Tak isme konečně manželé. Trvalo nám to dlouho, byly to hodně těžké časy

Se zatajeným dechem jsem poslouchala Jakeův manželský slib. Pak opatrně

a stálo to spoustu práce, ale zvládli jsme to. A stálo to za každý okamžik, kdy jsme byli spolu. Mé srdce přetékalo štěstím, když mi vzal Jake obličej do dlaní a přitiskl horké rty na mé – byl to ten nejvášnivější a nejvíce dech beroucí polibek, jaký jsem kdy od něi dostala. Můi první polibek od manžela.

"Konečně iste moje, paní Wethersová," zašeptal mi do rtů, Dívala jsem se přímo do jeho modrých očí, do nichž se budu s láskou dívat po zbytek svého života. "Vždycky jsem byla jenom tvá, Jakeu."

"Ano, já vím." Usmál se a znovu mě políbil.

Epilog

V obrovské kabele mi začala zpívat Adele. Začala jsem se v tašce přehrabovat, abvch našla telefon.

Sakra, copak tam musím nosit tolik věcí? Vytáhla jsem pár plenek a vlhkých ubrousků a položila jsem je na stůl. Pak jsem vylovila kosmetickou taštičku, jedno JJovo chrastítko a lahvičku džusu. Když jsem konečně našla telefon, Adele už zpívala Rolling in the Deep. Rychle jsem hovor přijala.

"Dala sis načas, než jsi to zvedla," ozval se okamžitě Jake.

"Proč mi proboha voláš? Vždyť jsi hned ve vedlejším apartmá, ty lenochu!" Zasmála jsem se.

"Přestaň si stěžovat," odpověděl se smíchem. "Jen jsem ti chtěl říct, že jsme připraveni jít dolů."

"Jo, hned jsme tam." Položila jsem telefon na stůl a vklouzla do připravených bot.

"Tak pojď, zlatíčko, k mamince." Natáhla jsem ruce k JJovi. Vsedě na podlaze natáhl ručičky, zvedla jsem ho do náručí. "Je načase, aby se strýček Stuart konečně oženil," řekla jsem a zamířila ke dveřím.

Byli jsme v New Yorku na Stuartově a Joshově svatbě. New York je jeden z mála států v USA, který povoluje registrované partnerství stejného pohlaví. Jake jde Stuartovi za svědka, já jsem družička a JJ mládeneček.

Jasně, je to pravda! Stuart a Josh se konečně vezmou!

Josh se ho na to zeptal hned druhý den po naší svatbě. Bylo to tak sladké. Zrovna jsme všichni společně snídali, když Josh najednou přede všemi poklekl na jedno koleno a zeptal se Stuarta, zda si ho vezme.

Ano, plakala jsem. Stejně tak jako každá žena u stolu. Všichni muži se tvářili tvrďácky, ale vím moc dobře, že v hloubi duše je to taky dojímalo, obzvláště Jakea.

Byla to perfektní událost k pokřtění našeho nového domu.

Ano, slyšíte správně, našeho nového domu.

Po svatbě nás Jake odvezl do Littleboroughu, což je asi patnáct minut jízdy od vodopádu Lumb a třicet minut od Manchesteru. Koupil pro nás dům nedaleko jezera Hollingworth. Nezapomínejte ale, že mluvíme o Jakeovi, takže když řeknu "dům", myslím tím venkovské sídlo se sedmi ložnicemi, dokonale zabezpečené a s hlídanou bránou. Je to krásný dům.

Měli jsme tam svatební hostinu, kterou Jake se Stuartem předem připravili. Celý dům byl vyzdobený, což byla úžasná práce Carly.

Stal se pro nás druhým domovem. Strávili jsme tu dlouhou svatební noc a vyzkoušeli novou velkou postel. Poprvé po dlouhé době – vlastně od nehody – jsme se opět milovali. Jake mi prozradil, že se držel zpátky a nechtěl se se mnou milovat z jednoho prostého důvodu – chtěl, aby naše svatební noc byla speciální.

A koupil nový dům, protože si přál mít domov nejen v L. A., ale i v Anglii. Mohla jsem ho ještě víc milovat? Nemohla. Měla jsem skutečně dokonalého

manžela. Moji rodiče se do nového domu přestěhovali. Budou tam žít trvale, zatímco my za nimi budeme pravidelně jezdit, ale náš hlavní domov bude v L. A. Na svatební cestu jsme odjeli dva dny po svatbě.

Jakmile novináři zjistili, že jsme se s Jakem tajně vzali, spustil se šílený povyk. Což se ovšem dalo očekávat. Takže odjet na svatební cestu byl ten nejlepší nápad, iak tomu šílenství uniknout.

Naše líbánky byly dlouhé. Byli jsme pryč celé čtyři týdny, jen Jake, JJ a já. A samozřeimě Dave a Ben nemohli chybět.

Změnili jsme náš původní plán strávit líbánky na Želvím ostrově, protože tam bylo příliš horko, což by JJ špatně snášel. Takže jsme místo toho cestovali po všech památkách, které jsme ještě nikdy neviděli... po památkách, které Jake nechtěl dřív navštívit a čekal, až je uvidí se mnou.

Na Želví ostrov se jednoho dne vrátíme, ale teď tam Stuart s Joshem stráví svou

svatební cestu. Jenže o tom ještě nevědí – je to totiž náš svatební dar. S Jakem a JJem jsme navštívili Benátky, prohlédli si kanály a svezli se v gondole. Jeli jsme do Pisy podívat se na šíkmou věž. Do Říma na Colosseum, do Barcelony na Sagradu Familiu. Navštívili jsme toho spoustu. Byla to nejkrásnější cesta mého života a navždycky si ji budu pamatovat.

Pak jsme se vrátili do L. A. Jake se vrátil k práci ve studiu a kapela Mighty Storm dokončila nové album. Turné, které bylo původně naplánováno na podzim, se posunulo a kluci vyrazí začátkem příštího roku. Samozřejmě že pojedeme všichni společně, a dokonce se k nám přidá můi táta Kdvž mu to Jake nabídl byl nadšený

společně, a dokonce se k nám přidá můj táta. Když mu to Jake nabídl, byl nadšený. Já se vrátila taky zpátky do práce. Kniha, kterou jsem psala o Jakeovi a jeho kapele, konečně vyšla. Křest se nakonec konal v Los Angeles, aby to pro mě bylo jednodušší a bylo to skyžlá. Kniha měla přímný oblas programa bylo všenocí.

jednodušší, a bylo to skvělé. Kniha měla příznivý ohlas, první recenze byly úžasné a kniha šla na dračku.

Všichni chtěli něco vědět o Jakeovi, a kde jinde zjistit pikantnosti než od ženy,

která ho zná nejlépe.

Nevadilo mi to. Fanynky mě přestaly rozčilovat, protože jsem věděla, že jediná já mám doma skutečného Jakea Wetherse.

Dál jsem pracovala pro Vicky a psala do jejího časopisu pravidelný sloupek. Díky knize o Jakeu Wethersovi se prodeje časopisu zvedly a Vicky teď na tom byla moc dobře.

za hodně. Nemohla bych ji teď opustit, když je časopis na vzestupu. Pořád mluví o tom, že ze mě udělá svou partnerku. Myslím, že jednoho dne k tomu doopraydy doide. Ale ted mám plné ruce práce s JJem a zanedlouho budeme mít další miminko.

Asi se divíte, proč pořád ještě pro Vicky pracuju. Že to nemám zapotřebí, když teď mám JJe. Ale líbí se mi to. Miluju psaní a miluju hudbu... a dlužím Vicky

Bože, ještě isem se nezmínila, že isem opět těhotná? Už v šestém měsíci, Budeme mít dalšího chlapečka. Je to naše líbánkové dítě.

Tentokrát mu jméno vybere Jake. Simone je taky těhotná, což je úžasné! Denny se chová jako kocour, který slízl

Vzali se na Štědrý den a bylo to kouzelné. Šla isem samozřeimě za družičku. JJ byl mládenec – dělá to teď poměrně často. Jake s Tomem jim šli za svědky. Když se vrátili ze svatební cesty. Simone zijstila, že je těhotná. Takže se už těhotná vdávala a ani o tom nevěděla! Aspoň Denny nemůže Simone obvinit, že ho těhotenstvím dotlačila do svatby.

smetanii.

Určitě jste zvědaví, co je s Tomem. Jestli zůstal tím Tomem-slušňákem, nebo zda se vrátil ke svému obvyklému způsobu života Toma-děvkaře, jak ho všichni znali. Jediné, co vám můžu prozradit, je, že Tom je teď velmi šťastný. Nejšťastnější, jakého jsem ho kdy viděla.

Otevřela isem dveře do Stuartova apartmá a našla je oba sedící u stolu, válející se smíchy a popíjející whiskey. "Je trochu brzo na tvrdý alkohol, nemyslíte?" zavtipkovala jsem.

"Hele, jen to nepřeháněj, krásko! Nestává se každý den, že bych se ženil, Musím

si dodat trochu kuráže."

"Ta-ta!" zavolal JJ a natáhl baculaté ručičky k Jakeovi. "Nazdar, chlapíku. Poiď sem, stýskalo se mi po tobě," Jake ho vzal do náruče a zabořil mu nos do černých vlásků, zatímco baculaté JJovy ručičky pleskly Jakea

do tváře... což Jakea rozesmálo. Jakeova láska k našemu svnovi mi vždycky rozbuší srdce. Ráda je pozoruju, když jsou spolu. Tohle mi nikdy nezevšední. Jsem šťastná, že je tu mám oba. Vážím si

každého okamžiku, který s nimi strávím, Obrátila isem se ke Stuartovi a položila mu ruku na rameno, "Jsi připraven se

oženit?"

Vstal a objal mě. "Krásko, abych tu citoval moudrá slova našeho velkého Jakea... Kurva, jasně že jo!"

"Dávej si pozor na jazyk, chlape. Je tu JJ!" pokáral ho Jake.

Rozesmála jsem se. Ani ve snu by mě nenapadlo, že někdy uslyším Jakea někoho

napomínat za sprostá slova. Ale v poslední době to dělá dost pravidelně.

"Promiň," omlouval se Stuart a po očku na mě mrkl pohledem už-je-to-tu-zas. "Viděl jsem to," zavrčel Jake.

Občas se tihle dva chovali jako malé děti. Sieli isme dolů výtahem a setkali se s Joshem a Danem, Joshovým bratrem a svědkem.

"To jsem taky chtěl," odpověděl mu Stuart.

Když jsem viděla pohled, jakým se Stuart s Joshem se na sebe dívali, srdce mi ziihlo. Jsem ráda, že si Stuart Joshe našel. Zaslouží si, aby byl šťastný... jako jsem

iá s Jakem. Držíce se za ruce Stuart s Joshem vešli do místnosti, kde už čekali všichni naši

přátelé a příbuzní.

Mighty Storm je pro nás rodina. A až naše děti jednou vyrostou a budou chtít slyšet příběh o mámě a tátovi – o tom, jak jsme se potkali a jak přišla na svět Mighty Storm, sedneme si všichni kolem stolu a budeme jim vyprávět příběh, jak se kdysi dávno v Manchesteru jedna

malá holčička přistěhovala do domu hned vedle chlapečka...

Poděkování

Jenny, na šňůře s Mighty Storm jsme spolu už hodně dlouho. A že je to sakra jízda! Užívám si při ní každou minutu! Víš, že tě miluju, a děkuju ti za všechno. Nyní je na řadě knížka o Tomovi!

Největší poděkování patří mému manželovi a dětem. Nejenže museli vydržet soužití s neurotickou spisovatelkou, ale hlavně mi poskytli čas na napsání této knihy bez jediného slova stížnosti, když jsem zrovna nefungovala v domácnosti, což bylo docela často. Neexistuje na světě slovo, kterým bych dostatečně vyjádřila, jak moc vás tři miluju a vážím si vás. Mé srdce bije pro vás.

Mým "britským" dívkám: Trish, Rachel M., Rachel F., Jenny a Gitte – ráda jsem si s vámi se všemi každý den popovídala. Myslím, že pokud by někdy někdo naše hovory vydal knižně, bylo by to vskutku zajímavé počtení! A Gitte, díky za zpětnou vazbu na tuhle knížku – hodně to pro mě znamenalo.

Sali Benbow-Powersové – nikdo mě nedokáže rozesmát tak jako ty, a tím myslím opravdu NIKDO! Děkuju ti za přečtení knihy a její hodnocení. Tvůj názor je pro mě neocenitelný. A myslím, že si oficiálně změním jméno na "odvážnou buchtu".

Jenn Sterlingové: miluju tě. To je vše.

Renae Porterové ze Social Butterfly Creative: díky za překrásnou obálku pro tuto knihu! Jsi neuvěřitelně talentovaná a už se nemůžu dočkat, až uvidím další tvé dílo, které navrhneš pro mé budoucí knihy.

Velké poděkování patří i všem bloggerům, kteří tuto knihu na svých blozích představili a recenzovali –

Totally Booked, Aestas Book Blog, Maryse's Book Blog, Angie's Dreamy Reads, Three Chicks and Their Books, Shh Moms Reading, C&C Book Blog, Smardy Pants Book Blog, Love N. Books, Rock Stars of Romance (milionkrát se omlouvám, jestli jsem zapomněla někoho zmínit). Vy všichni neúnavně pracujete, pomáháte nezávislým a neznámým autorům jako já dostat naše knihy do povědomí čtenáři. Vašeho úsilí si velmi cením. Všechny vás mám hrozně moc ráda!

Moje Tru Bennettová na Twitteru, ty sama víš, kdo jsi – díky moc za všechnu tu každodenní tvrdou dřinu.

Všem dámám, které spravují internetové stránky věnované Jakeovi, nebo na ně jen přispívají. Všem milovnicím kobry! Ráda na tyto stránky mrknu a přečtu si nové diskuse o Jakeovi a Tru... a hlavně se podívám na nejnovější Jakeovy fotografie, které jste uveřejnily... samostatné poděkování patří královně snímků America Matthew!

A děkuju také Adrienne Lombardo. Vydavateli Montlake: Kelli Martinové, že Mighty Storm miluje a za nejrychlejší sepsání smlouvy, jaké jsem kdy zažila! Děkuji redaktorce Lindsay Guzzardo, díky

Obrovské díky náleží i mé agentce Kimberly Whalenové z Trident Media.

jejíž pomoci je tato knížka to nejlepší, co mohlo vzniknout. A nakonec náleží poděkování i vám, Ano, vám, kteří právě teď čtete toto

věnování. Kdyby nebylo vás, kteří si mé knihy kupujete, čtete a podporujete mě v další práci, nemohla bych tuto knihu nikdy napsat. Děkuju, Doopraydy a upřím-

ně děkuju z celého srdce.

@Created by PDF to ePub